

ORTODOKSINEN
LITURGINEN PSALTTARI

VUODEN 1933 RAAMATUNKÄÄNNÖKSEN MUKAAN
SUOMALAISESTA PERINTEISESTÄ
LITURGISESTA KÄYTÄNNÖSTÄ JA SEPTUAGINTASTA
OTETUIN KORJAUKSIN

SUOMI
2021

Psalttarin toimittamista on tukenut

Taiteen edistämiskeskus
Centret för konstfrämjande
Arts Promotion Centre Finland

SISÄLLYS

Alkusanat	4
Alkurukoukset psalttarin lukemisen edellä	5
Katisma 1 (1–8).....	7
Katisma 2 (9–16).....	13
Katisma 3 (17–23).....	19
Katisma 4 (24–31).....	26
Katisma 5 (32–36).....	33
Katisma 6 (37–45).....	39
Katisma 7 (46–54).....	47
Katisma 8 (55–63).....	55
Katisma 9 (64–69).....	62
Katisma 10 (70–76).....	69
Katisma 11 (77–84).....	77
Katisma 12 (85–90).....	85
Katisma 13 (91–100).....	92
Katisma 14 (101–104).....	99
Katisma 15 (105–108).....	105
Katisma 16 (109–117).....	111
Katisma 17 (118).....	117
Katisma 18 (119–133).....	124
Katisma 19 (134–142).....	131
Katisma 20 (143–151).....	139
Psalttarin lukemisen jälkeen.....	146
Kahdentoista psalmin palvelus.....	149
Psalttarin lukeminen edesmenneelle	163
Heksapsalmit.....	165
Katismat jumalanpalveluksissa	169

ALKUSANAT

Tämä psalttari on syntynyt henkilökohtaisen rukouselämän käytännölliseen tarpeeseen. Tarkoituksena on ollut mahdollisimman pitkälti pitää psalmien teksti tyyllillisesti, kielellisesti ja sanataiteellisesti korkeatasoisen suomalaisen perinteisen raamatunkäännöksen mukaisena. Septuagintan tai kreikkalaisen liturgisen tekstiperinteen mukaista tekstiä, silloin kun nämä eivät ole yhtenevät, on käytetty, mikäli niin on vanhastaan tehty suomalaisessa jumalanpalveluksessa, ja myös, mikäli sanonnassa muuten on havaittu olennaiseksi katsottavaa ajatuksellista eroa. Vaikka kirkkoraamatun teksti ei yksityiskohdiltaan aina vastaa kreikkalaista, monesti on niin, että tulkintaa vain hieman venyttämällä voisi olla mahdollinen myös vuoden 1933 tekstin mukainen lopputulos, jolloin uudelleenkääntämisestä saatava hyöty jää epäselväksi.

Editioon on siis pyritty ottamaan suomenkielisissä painetuissa liturgisissa kirjoissa olevat kirkkoraamatusta poikkeavat psalmijakeiden versiot (jotka monesti on varustettu viitteellä ”LXX”). Samalla on pyritty veisattavien ja luettavien tekstien yhtenevyyteen. Julkaisemattomat lähteet (kuten minea) on yleensä jätetty huomiotta johtuen siitä, että niihin psalmijakeita näyttää otetun hieman mistä milloinkin, ja joskus jakeita on ilmeisesti käännetty kreikkalaisesta jumalanpalveluskirjasta ad hoc.

Korjattuja jakeita on tässä editiossa noin 270, eli niiden osuus kokonaismäärästä ei ole suunnaton. Valtaosin erot korjatuissa jakeissa ovat hyvin pieniä, ja korjaamattomissa jakeissa erot ovat vailla sellaista hengellistä tai opillista merkitystä, joka edellyttäisi korjauksen tekemistä. (Oikeastaan vuoden 1933 psalmiteksti on sellaisenaan lähempänä Septuagintaa kuin se teksti, joka on julkaistu vuonna 2010 teoksessa *Psalmiit Septuagintan mukaan*. Tämä on osaltaan käsittämätöntä, mutta osaltaan selittyy sitä kautta, että kääntäjä on käyttänyt pohjatekstinään vuoden 1992 kirkkoraamatun, joka on vuoden 1933 versiota etäämpänä mistään alkutekstistä ja sen vakiintuneesta ortodoksisesta luennasta.)

Kun vuoden 1933 tekstistä poiketaan, tämä osoitetaan kapiteeleilla, ja vuoden 1933 tekstin mukaiset jakeet annetaan alaviitteissä.

Psalmien numerointi seuraa kreikkalaista numerointia, mutta hebrealaisen poiketessa siitä jälkimmäinen numerointi esitetään sulkeissa.

Psalmien ohella psalttariin on otettu katismojen jälkeen lausuttavat rukoukset ja troparit ynnä valikoima muuta liturgiseen psalttariin kuuluvaa aineistoa.

Käytettäessä psalttaria yksityisessä hartaudenharjoituksessa voidaan hengellisen tarpeen ja harrastuksen syvyyden mukaan lukea yksi tai useampia katismoja. Ennen katismoja lausutaan *Alkurukoukset psalttarin lukemisen edellä*. Kunkin katisman jälkeen lausutaan siihen liittyvät kolmipyhärukoukset, veisataan troparit (tavan mukaan stikiirasävelmillä) sekä luetaan rukous. Psalttarin lukemisen päätteeksi lausutaan loppurukoukset.

ALKURUKOUKSET PSALTTARIN LUKEMISEN EDELLÄ

Pappi: Kiitetty olkoon Jumalamme alati, nyt, aina ja iankaikkisesti.

Lukija: Amen.

Mikäli ei ole pappia, lukija aloittaa: Pyhien isiemme esirukouksien tähden Herra Jeesus Kristus, meidän Jumalamme, armahda meitä. Amen.

Jos ei ole pääsiäisen juhlakausi eikä helatorstai tai sen jälkijuhla:

Lukija: Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Taivaallinen Kuningas, Lohduttaja, totuuden Henki, joka paikassa oleva ja kaikki täyttävä, hyvyyden lähde ja elämänantaja, tule ja asu meissä ja puhdistamme meidät kaikesta synnin pahuudesta sekä pelasta, oi Hyvä, meidän sielumme.

Jos on pääsiäisen juhlakausi, edellisen sijaan:

Lukija: Kristus nousi kuolleista, kuolemallaan kuoleman voitti ja haudoissa oleville elämän antoi (3).

Muutoin ja joka tapauksessa:

Lukija: Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistamme meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkouksemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulokoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[*Pappi:* Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[*Lukija:* Amen.]

Troparit, 6. säv.

Armahda meitä, Herra, armahda meitä, | sillä kun emme taida itseämme millään puolustaa, | niin tämän rukouksen Sinulle, Valtiaalle, || me syntiset kohotamme: Armahda meitä!

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Kirkko on osoittanut Sinun profeettasi kunniakkaan muistojuhlan olevan taivaan kaltainen: | enkelit liittyvät kuoroon ihmisten kanssa. | Hänen rukouksiensa tähden, Kristus Jumala, | ohjaa elämäämme rauhassa, || jotta veisaisimme Sinulle: Halleluja!

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Jumalansynnyttäjä, suuri on rikkomusteni joukko. | Sinuun minä turvaan, Puhdas, rukoillen pelastusta. | Katso heikon sieluni puoleen | ja rukoile Poikaasi, meidän Jumalaamme, || antamaan minulle anteeksi tekemäni hirveät teot, oi ainoa siunattu.

Herra, armahda (40).

Ja kumarruksia niin monta kuin voit. Sitten:

***Rukous kaikkein pyhimmälle ja
eläväksitekeväälle Kolminaisuudelle***

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, Jumala ja koko maailman Luoja, kiiruhda ohjaamaan sydämeni aloittamaan ymmärryksellä ja päättämään hyvillä teoilla tämä Jumalan innoittama kirja, jonka Pyhä Henki puhui Daavidin suun kautta ja jota minä, arvoton, nyt olen aikeessa lukea. Tuntien ymmärtämättömyyteni minä eteesi langeten rukoilen ja pyydän Sinulta apua: Herra, ohjaa minun ymmärrykseni ja vahvista minun sydämeni olemaan huolehtimatta suuni sanoista, vaan keskittymään riemulla niiden merkitykseen ja valmistautumaan hyvien tekojen tekemiseen, joita nyt opin, ja lausumaan: Salli hyvien tekojen valistaa minut, jotta pääsisin tuomiolla Sinun oikealle puolellesi Sinun valittujesi joukkoon. Ja nyt, Valtias, siunaa minut sydämässäni huoaten ja kielelläni veisaten lausumaan näin:

Tulkaa, kumartakaamme meidän Kuningastamme Jumalaa.

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme, eteen.

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme itse Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme, eteen.

Seisahdu nyt hetkeksi, kunnes kaikki aistisi ovat kirkkaat, ja ryhdy sitten lukemaan, ei liian nopeaan mutta vailla velttoutta, vilpittömästi ja särjetyin sydämin. Lausu tämä: Autuas se mies, hiljaa, ymmärryksellä, tarkkaavaisesti ja kiirehtimättä, jotta järkesi ymmärtäisi sen, mitä luetaan.

KATISMA 1

Psalmi 1

¹ Daavidin psalmi. Hebrealaisilla ilman otsikkoa.

Autuas se mies, joka ei vaella jumalattomain neuvossa eikä astu syntisten teitä eikä istu, kussa pilkkaajat istuvat, ² vaan rakastaa Herran lakia ja tutkistelee hänen lakiansa päivät ja yöt! ³ Hän on niinkuin istutettu puu vesiojain tykönä, joka antaa hedelmänsä ajallaan ja jonka lehti ei lakastu; ja kaikki, mitä hän tekee, menestyy. ⁴ Niin eivät jumalattomat! Vaan he ovat kuin akanat, joita tuuli ajaa. ⁵ Sentähden eivät jumalattomat kestä tuomiolla eivätkä syntiset vanhurskasten seurakunnassa. ⁶ Sillä Herra tuntee vanhurskasten tien, mutta jumalattomain tie hukkuu.

Psalmi 2

¹ Daavidin psalmi.

Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat? ² Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Herraa ja hänen voideltuansa vastaan: ³ Katkaiskaamme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köytensä. ⁴ Hän, joka taivaassa asuu, nauraa; Herra pilkkaa heitä. ⁵ Kerran hän on puhuva heille vihassansa, peljättävä heitä hirmuisuudessaan: ⁶ Minä olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni. ⁷ Minä ilmoitan, mitä Herra on säätänyt. HERRA lausui minulle: Sinä olet minun POIKANI, tänä päivänä minä sinut synnytin.* ⁸ Ano minulta, niin minä annan pakanakansat sinun perinnöksesi ja maan ääret sinun omiksesi. ⁹ Rautaisella valtikalla sinä heidät muserrat, niinkuin saviastian sinä särjet heidät. ¹⁰ Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat, maan tuomarit, ottakaa nuhteesta vaari. ¹¹ Palvelkaa Herraa pelvolla ja iloitkaa HÄNEN EDESSÄNSÄ vavistuksella.† ¹² OTTAKAA VAARI KURITUKSESTA, ETTEI HERRA VIHASTUISI ettekä te hukkuisi tiellänne. Sillä hänen vihansa syttyy äkisti. Autuaat ovat kaikki, jotka häneen turvaavat.‡

* Vuoden 1933 psalttarin tekstistä poikkeavat kohdat osoitetaan kapiteelein. Alaviitteessä annetaan kyseinen jae muuttamattomassa muodossa.

⁷ Minä ilmoitan, mitä Herra on säätänyt. Hän lausui minulle: Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin.

† ¹¹ Palvelkaa Herraa pelvolla ja iloitkaa vavistuksella.

‡ ¹² Antakaa suuta pojalle, ettei hän vihastuisi ettekä te hukkuisi tiellänne. Sillä hänen vihansa syttyy äkisti. Autuaat ovat kaikki, jotka häneen turvaavat.

Psalmi 3***¹ Daavidin psalmi, kun Daavid pakeni poikaansa Absalomia autiomaassa.***

²Herra, kuinka paljon minulla on vihollisia, paljon niitä, jotka nousevat minua vastaan! ³Monet sanovat minusta: Ei ole hänellä pelastusta Jumalassa. ⁴Mutta sinä, Herra, olet minun kilpeni, sinä olet minun kunniani, sinä kohotat minun pääni. ⁵Ääneeni minä huudan Herraa, ja hän vastaa minulle pyhäältä vuoreltansa. ⁶Minä käyn levolle ja nukun; minä herään, sillä Herra minua tukee. ⁷En pelkää kymmentuhantista joukkoa, joka asettuu yltympäri minua vastaan. ⁸Nouse, Herra, pelasta minut, minun Jumalani! Sillä sinä lyöt poskelle kaikkia minun vihollisiani, sinä murskaat jumalattomain hampaat. ⁹Herrassa on pelastus; sinun siunauksesi tulokoon sinun kansallesi.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 4***¹ KAIKKI YHDESSÄ.* Hymnien tapaan. Daavidin psalmi.***

²Vastaa minulle, kun minä huudan, sinä minun vanhurskauteni Jumala, joka ahdingossa avarrat minun tilani. Armahda minua, kuule minun rukoukseni. ³Te miehet, kuinka kauan minun kunniaani pidetään pilkkana, kuinka kauan te rakastatte turhuutta, etsitte valhetta? ⁴Tietäkää: ihmeellinen on Herra hurskastansa kohtaan, Herra kuulee, kun minä häntä huudan. ⁵Vaviskaa, älkääkä syntiä tekkö. Puhukaa sydämissänne vuoteillanne ja olkaa hiljaa. ⁶Uhratkaa vanhurskauten uhreja ja luottakaa Herraan. ⁷Moni sanoo: Kuka antaa meille sitä, mikä hyvä on? Herra, käännä sinä meihin kasvojesi valkeus. ⁸Sinä annat minun sydämeeni suuremman ilon, kuin heillä on runsaasta viljasta ja viinistä. ⁹Rauhassa minä käyn levolle ja nukun, sillä sinä, Herra, yksin annat minun turvassa asua.

* Joidenkin psalmien otsikoissa oleva mutta nyttemmin merkityksensä menettänyt esityskokoonpanoa temppelipalveluksessa koskenut määräite, joka on käännetty vuoden 1933 tekstissä ”veisuunjohtajalle”, vuoden 2010 Septuaginta-käännöksessä (jäljempänä LXX2010) ”kokonaan” ja muualla esim. ”loppuun asti”, on tässä editiossa muutettu muotoon ”kaikki yhdessä”.

Psalmi 5***1 KAIKKI YHDESSÄ. Perijättären tapaan. Daavidin psalmi.***

²Ota korviisi minun sanani, Herra, huomaa huokaukseni. ³Kuuntele huutoni ääntä, minun kuninkaani ja Jumalani, sillä sinua minä rukoilen. ⁴Herra, varhain sinä kuulet minun ääneni, varhain minä valmistan sinulle uhrin ja odotan. ⁵Sillä sinä et ole se Jumala, jolle jumalattomuus kelpaa. Paha ei saa asua sinun tykönäsi. ⁶Ylvästelijät eivät kestä sinun silmiesi edessä; sinä vihaat kaikkia väärintekijöitä. ⁷Sinä hukutat valheen puhujat; murhamiehet ja viekkaat ovat Herralle kauhistus. ⁸Mutta minä saan sinun suuresta armostasi tulla sinun huoneeseesi, saan kumartaa sinun pyhään temppeliisi päin sinun pelvossasi. ⁹Herra, johdata minua vanhurskaudessa minun vihamiesteni tähden, tasoita tiesi minun eteeni. ¹⁰Sillä heidän suussaan ei ole luotettavaa sanaa, heidän sisimpänsä on turmiota täynnä, heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he liukkaasti liehakoivat. ¹¹Tuomitse, Jumala, heidät syyllisiksi, rauetkoon heidän hankkeensa. Kukista heidät heidän rikostensa paljouden tähden, sillä he niskoittelevat sinua vastaan. ¹²Ja iloitkoot kaikki, jotka sinuun turvaavat, ja riemuitkoot iankaikkisesti. Suojele heitä, että sinussa iloitsisivat ne, jotka rakastavat sinun nimeäsi. ¹³Sillä sinä, Herra, siunaat vanhurskasta, sinä suojaat häntä armollasi niinkuin kilvellä.

Psalmi 6***1 KAIKKI YHDESSÄ. Kuin hymnit, Kahdeksannen tapaan. Daavidin psalmi.***

²Herra, älä rankaise minua vihassasi, älä kiivastuksessasi minua kurita. ³Herra, armahda minua, sillä minä olen näännyksissä; paranna minut, Herra, sillä minun luuni ovat peljästyneet, ⁴ja minun sieluni on kovin peljästynyt. Voi, Herra, kuinka kauan? ⁵Käännä, Herra, vapahda minun sieluni, pelasta minut armosi tähden. ⁶Sillä kuolemassa ei sinua muisteta; kuka ylistää sinua tuonelassa? ⁷Minä olen uupunut huokaamisesta; joka yö minä itken vuoteeni vesille ja kastelen leposijani kyyneleilläni. ⁸Minun silmäni ovat huienneet surusta, vanhenneet kaikkien vastustajaini tähden. ⁹Väistyköö minusta, kaikki väärintekijät, sillä Herra kuulee minun itkuni äänen. ¹⁰Herra kuulee minun anomiseni, Herra ottaa minun rukoukseni vastaan. ¹¹Kaikki minun viholliseni joutuvat häpeään ja suuren pelon valtaan; äkisti he joutuvat häpeään, kääntyvät pois.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 7***¹ Daavidin psalmi. Daavid lauloi tämän Herralle
Kuusin, Jaminin pojan, puheiden tähden.***

² Herra, minun Jumalani, sinuun minä turvaan; pelasta minut kaikista vainoojistani ja vapahda minut, ³ etteivät he raatelisi minua niinkuin leijona ja tempaisi pois – eikä pelastajaa olisi. ⁴ Herra, minun Jumalani, jos minä näin olen tehnyt, jos vääryys minun käsiäni tahraa, ⁵ jos olen tehnyt pahaa niille, jotka elivät rauhassa minun kanssani, tai jos olen ryöstänyt niiltä, jotka syyttää minua ahdistivat, ⁶ niin vainotkoon vihollinen minun henkeäni, saakoon minut kiinni ja polkekoon maahan minun elämäni ja painakoon minun kunniani tomuun. ⁷ Nouse, Herra, vihassasi. Kohoa minun vastustajaini raivoa vastaan ja heräjä avukseni sinä, joka sääsit tuomion. ⁸ Ympäröikööt sinua kansojen joukot, ja palaja heidän ylitsensä korkeuteen. ⁹ Herra tuomitsee kansat; auta minut oikeuteeni, Herra, minun vanhurskauteni ja viattomuuteni mukaan. ¹⁰ Loppukoon jumalattomain pahuus, ja vahvista vanhurskaita. Sillä sinä, joka tutkit sydämet ja munaskuut, olet vanhurskas Jumala. ¹¹ Minun kilpenäni on Jumala; hän on oikeamielisten pelastaja. ¹² Jumala on vanhurskas tuomari, VOIMAKAS JA PITKÄMIELINEN, EI HÄN VIHASTU joka päivä.* ¹³ Jos kääntymystä ei tule, niin hän teroittaa miekkansa, jännittää jousensa ja tähtää sillä; ¹⁴ hän valmistaa surma-aseet ja tekee nuolensa palaviksi. ¹⁵ Katso, tuo hautoo turmiota, kantaa tuhoa kohdussaan, mutta hän synnyttää pettymyksen. ¹⁶ Hän kaivoi haudan ja koversi sen, mutta itse hän kaatuu tekemäänsä kuoppaan. ¹⁷ Hänen turmionhankkeensa kääntyy hänen omaan päähänsä, ja hänen vääryytensä lankeaa hänen pääläelleen. ¹⁸ Minä kiitän Herraa hänen vanhurskaudestansa ja veisaan Herran, Korkeimman, nimen kiitosta.

Psalmi 8***¹ KAIKKI YHDESSÄ. Viinikuurnien tapaan.
Daavidin psalmi.***

² Herra, meidän Herramme, kuinka korkea onkaan sinun nimesi kaikessa maassa, sinun, joka olet asettanut valtasuuruutesi taivaitten ylitse! ³ Lasten ja imeväisten suusta sinä OLET VALMISTANUT ITSELLESI KIITOKSEN vastustajaisi tähden, että kukistaisit vihollisen ja kostonhimoisen.† ⁴ Kun minä katselen sinun taivastasi, sinun sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet luonut, ⁵ niin mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen? ⁶ Ja kuitenkin sinä teit hänestä lähes jumalolennon, sinä seppelöitsit hänet kunnialla ja kirkkaudella; ⁷ panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja, asetit kaikki hänen jalkainsa alle: ⁸ lampaat ja karjan, ne kaikki, niin myös metsän eläimet, ⁹ taivaan linnut ja meren kalat ja kaiken, mikä meren polkuja kulkee. ¹⁰ Herra, meidän Herramme, kuinka korkea onkaan sinun nimesi kaikessa maassa!

* ¹² Jumala on vanhurskas tuomari ja Jumala, joka vihastuu joka päivä.

† ³ Lasten ja imeväisten suusta sinä perustit voiman vastustajaisi tähden, että kukistaisit vihollisen ja kostonhimoisen.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 1 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistameidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulloon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[*Pappi:* Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[*Lukija:* Amen.]

Troparit, 1. säv.

Minä, tuhlaaja, olen synnissä siinnyt | enkä voi katsoa taivaan korkeuteen, | mutta Sinun ihmisrakkautesi turvaten huudan: | Jumala, puhdistameinut, joka olen syntinen, || ja pelasta minut!

Jos vanhurskas pelastuu vain vaivoin, | miten käy minun syntisen? | En ole kestänyt päivän vaivoja ja raskuuksia, | mutta yhdennellätoista hetkellä työhön tulleiden joukkoon lue minut, Jumala, || ja pelasta minut.

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Riennä aukaisemaan minulle isän sylisi, | vaikka minä olen riettauteen kuluttanut omaisuuteni. | Minä luotan Sinun laupeutesi loputtomaan rakkauteen, oi Vapahtaja, | älä ylenkatso köyhtynyttä sydäntäni, | sillä Sinulle, Herra, minä katuen huudan: || Isä, minä olen syntiä tehnyt taivasta ja Sinua vastaan!

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Sinä olet kristittyjen turva, kaikkein pyhin Neitsyt, | synnyttämäsi Jumalaa, joka on järkeä ja sanaa suurempi, | rukoile lakkaamatta ylhäisten voimien kanssa | antamaan syntien päästö ja elämän parannus meille kaikille, | jotka aina uskolla ja rakkaudella Sinua kunnioitamme.

Herra, armahda (40).

Rukous

Herra Kaikkivaltias, saavuttamaton, valon lähde ja ymmärryksen ylittävä voima, joka olet persoonallisen Sanan Isä ja Sinun yksiolennollisen Henkesi alkulähde: laupiaan armollisuutesi ja sanomattoman hyvyytesi tähden älä ylenkatso ihmisluontoa, joka on synnin pimeyden vangitsema, mutta pyhien opetustesi jumalallisella valolla, lailla ja profeetoilla valistettuasi maailman sallit itse aino-syntyisen Poikasi ilmestyä meille lihassa ja johdattaa meidät valollasi valistukseen. Kuulkoot korvasi meidän rukouksemme, ja anna meidän, oi Jumala, kulkea koko nykyisen elämämme valvovin ja raittiin sydämin odottaen Sinun Poikasi ja meidän Jumalamme, kaikkien tuomarin, tulemista, ettemme vaipuisi uneen, vaan valvoisimme ja seisoisimme Sinun käskyjesi täyttämässä, ja että me kaikki pääsemme Hänen iloonsa, jossa juhlavierasten riemuääni on lakkaamaton ja Sinun kasvojesi sanomatonta kauneutta näkevien ihastus on loppumaton. Sillä Sinä olet hyvä ja ihmisiä rakastava Jumala, ja me kunniaa edeskannamme Sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 2

Psalmi 9

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Pojan kätköjen tapaan.

Daavidin psalmi.

² Minä KIITÄN SINUA, HERRA, kaikesta sydämeistäni, ilmoitan kaikki sinun ihmetyösi.* ³ Minä iloitsen ja riemuitsen sinussa, veisaan sinun nimesi kiitosta, sinä Korkein. ⁴ Sillä minun viholliseni peräytyivät, kaatuivat maahan ja hukkuivat sinun kasvojesi edessä. ⁵ Sinä hankit minulle oikeuden ja ajoit minun asiani, sinä istuit valtaistuimelle, sinä vanhurskas tuomari. ⁶ Sinä nuhtelit pakanoita, tuhosit jumalattomat; sinä pyyhit pois heidän nimensä iäksi ja ainiaaksi. ⁷ Viholliset ovat tuhotut, ikuisiksi raunioiksi tulleet; kaupungit sinä kukistit, heidän muistonsa on kadonnut. ⁸ Mutta Herra hallitsee iankaikkisesti; hän on pystyttänyt istuimensa tuomitaksensa. ⁹ Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti, vallitsee kansoja oikeuden mukaan. ¹⁰ Niin Herra on sorretun linna, linna ahdingon aikoina. ¹¹ Ja sinuun turvaavat ne, jotka sinun nimesi tuntevat; sillä sinä et hylkää niitä, jotka sinua etsivät, Herra. ¹² Veisatkaa kiitosta Herralle, joka Siionissa asuu, julistakaa kansojen keskuudessa hänen suuria tekojaan. ¹³ Sillä hän, verenkostaja, muistaa heitä eikä unhotta kurjain huutoa. ¹⁴ Armahda minua, Herra, katso, kuinka minun vihamieheni minua vaivaavat, sinä, joka nostat minut kuoleman porteista, ¹⁵ että minä julistaisin kaikki sinun ylistettävät tekosi, tytär Siionin porteissa, riemuitsisin sinun avustasi. ¹⁶ Pakanat ovat vajonneet kaivamaansa hautaan; heidän jalkansa takertui verkkoon, jonka he virittivät. ¹⁷ Herra on tehnyt itsensä tunnetuksi, on pitänyt tuomiot, kietonut jumalattoman hänen kättensä tekoihin. ¹⁸ Jumalattomat peräytyvät tuonelaan, kaikki pakanat, jotka unhottavat Jumalan. ¹⁹ Sillä ei köyhää unhoteta iäksi, eikä kurjien toivo huku ainiaaksi. ²⁰ Nouse, Herra, älä salli ihmisten uhitella. Tuomittakoon pakanat sinun kasvojesi edessä. ²¹ Saata, Herra, heidät pelkoon. Tietäkööt pakanat olevansa vain ihmisiä. ^{22(10:1)} Miksi, Herra, seisot niin kaukana, miksi kätkeydyt ahdingon aikoina? ²³⁽²⁾ Jumalattomien ylpeyden tähden kurja kärsii, takertuu heidän punomiinsa juoniin. ²⁴⁽³⁾ Sillä jumalaton kerskaa omista himoistansa, ja kiskuri kiroaa, pilkkaa Herraa. ²⁵⁽⁴⁾ Jumalaton sanoo ylvästellen: Ei hän kosta. Ei Jumalaa ole – siinä kaikki hänen ajatuksensa. ²⁶⁽⁵⁾ Hänen hankkeensa JOHTAVAT JATKUVAAN HÄPEÄÄN. Sinun tuomiosi ovat korkealla, kaukana hänestä; kaikille vastustajilleen hän hymähtää.† ²⁷⁽⁶⁾ Hän sanoo sydämessään: En horju minä, en ikinä joudu onnettomuuteen. ²⁸⁽⁷⁾ Hänen suunsa on täynnä kirousta, petosta, sortoa; tuho ja turmio on hänen kielensä alla. ²⁹⁽⁸⁾ Kylien vaiheilla hän istuu väijyksissä, hän murhaa salaa syyttömän. Hänen silmänsä vaanivat onnetonta. ³⁰⁽⁹⁾ Kätkössään hän väijyy, niinkuin leijona pensaikossa, hän väijyy hyökätäksensä kurjan kimppuun; hän saa kurjan kiinni, vetää hänet verk-

* ² Minä ylistän Herraa kaikesta sydämeistäni, ilmoitan kaikki sinun ihmetyösi.

† ²⁶⁽⁵⁾ Hänen hankkeensa menestyvät joka aika. Sinun tuomiosi ovat korkealla, kaukana hänestä; kaikille vastustajilleen hän hymähtää.

koonsa. ³¹⁽¹⁰⁾ Hän kyyristyy, painautuu maahan, ja onnettomat joutuvat hänen kynsiinsä. ³²⁽¹¹⁾ Hän sanoo sydämessään: Jumala sen unhottaa, hän on peittänyt kasvonsa, hän ei sitä ikinä näe. ³³⁽¹²⁾ Nouse, Herra, kohota kätesi, Jumala! Älä unhota kurjia. ³⁴⁽¹³⁾ Miksi jumalaton pilkkaa Jumalaa? Miksi hän sanoo sydämessään: Et sinä kosta? ³⁵⁽¹⁴⁾ Sinä olet sen nähnyt, sillä sinä havaitset vaivan ja tuskan, ja sinä otat sen oman kätesi huomaa; sinulle onneton uskoo asiansa, sinä olet orpojen auttaja. ³⁶⁽¹⁵⁾ Murskaa jumalattoman käsivarsi ja kosta pahan jumalattomuus, niin ettei HÄNEN SYNTIÄÄN enää löydetä.* ³⁷⁽¹⁶⁾ Herra on kuningas ainiaan ja iankaikkisesti; hävinneet ovat pakanat hänen maastansa. ³⁸⁽¹⁷⁾ Sinä kuulet nöyrien halajamisen, Herra, sinä vahvistat heidän sydämensä, sinä teroitat korvasi, ³⁹⁽¹⁸⁾ auttaaksesi orvon ja sorretun oikeuteensa, ettei ihminen, joka maasta on, enää saisi kauhua aikaan.

Psalmi 10 (11)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi.

Herraan minä turvaan; kuinka te sanotte minulle: Paetkaa vuorellenne niinkuin linnut! ² Sillä katso, jumalattomat jännittävät jousensa, ovat panneet nuolensa jännteelle oikeamielisiä pimeässä ampuaksensa. ³ Kun peruspylväät murretaan maahan, mitä voi vanhurskas tehdä? ⁴ Herra pyhässä temppelissänsä, Herra, jonka istuin on taivaassa – hänen silmänsä näkevät KÖYHÄT, hänen katseensa tutkii ihmislapset;† ⁵ Herra tutkii vanhurskaat, mutta jumalattomia ja niitä, jotka vääryyttä rakastavat, hänen sielunsa vihaa. ⁶ Hän antaa sataa jumalattomien päälle pauvoja, tulta ja tulikiveä; polttava tuuli on heidän maljansa osa. ⁷ Sillä Herra on vanhurskas ja rakastaa vanhurskautta; HÄNEN KASVONSA OVAT NÄHNEET OIKEAMIELISET TEOT.‡

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

* ¹⁵ Murskaa jumalattoman käsivarsi ja kosta pahan jumalattomuus, niin ettei häntä enää löydetä.

† ⁴ Herra pyhässä temppelissänsä, Herra, jonka istuin on taivaassa – hänen silmänsä näkevät, hänen katseensa tutkii ihmislapset;

‡ ⁷ Sillä Herra on vanhurskas ja rakastaa vanhurskautta; oikeamieliset saavat katsella hänen kasvonsa.

Psalmi 11 (12)**¹ KAIKKI YHDESSÄ. Kahdeksannen tapaan.****Daavidin psalmi.**

² Auta, Herra, sillä hurskaat ovat hävinneet, uskolliset ovat kadonneet ihmislasten joukosta. ³ He puhuvat valhetta toinen toisellensa, puhuvat liukkain huulin, kaksimielisin sydämin. ⁴ Hävittäköön Herra kaikki liukkaat huulet, kielen, joka kerskuen puhuu, ⁵ ne, jotka sanovat: Kielemme voimalla me olemme väkevät; huulemme ovat meidän tukemme; kuka on meille herra? ⁶ Kurjien sorrion tähden, köyhien huokausten tähden NYT MINÄ nousen, sanoo Herra, tuon pelastuksen sille, joka sitä huoaten ikävöitsee.* ⁷ Herran sanat ovat selkeitä sanoja, hopeata, joka kirkkaana valuu sulattimesta maahan, seitsenkertaisesti puhdistettua. ⁸ SINÄ, HERRA, VARJELET MEITÄ, SUOJELET MEITÄ TÄLTÄ SUKUKUNNALTA JA IANKAIKKISESTI.† ⁹ Yltympäri jumalattomat rehentelevät, kun kataluus pääsee valtaan ihmislasten seassa.

Psalmi 12 (13)**¹ KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi.**

² Kuinka kauan, Herra, minut yhä unhotat, kuinka kauan kätket minulta kasvosi? ³ Kuinka kauan minun täytyy kantaa huolia sielussani, päivät päästään murhetta sydämessäni? Kuinka kauan saa vihollinen ylvästellä minua vastaan? ⁴ Katsahda tänne, vastaa minulle, Herra, minun Jumalani. Valaise silmäni, etten nukkuisi kuolemaan; ⁵ ettei minun viholliseni sanoisi: Minä voitin hänet, etteivät ahdistajani riemuitsisi, kun minä horjun. ⁶ Mutta minä turvaan sinun armoosi; SYDÄMENI RIEMUITSEE PELASTUKSESTASI. Minä veisaan Herralle, SILLÄ HÄN TEKI MINULLE HYVIN, JA VEISAAN KIITOSTA HERRAN, KORKEIMMAN NIMELLE.‡

Psalmi 13 (14)**¹ KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi.**

Hullu sanoo sydämessänsä: Ei ole Jumalaa. Turmiollinen ja iljettävä on heidän menonsa; ei ole ketään, joka tekee, mikä hyvää on. ² Herra katsoo taivaasta ihmislapsiin nähdäksensä, onko ketään ymmärtäväistä, ketään, joka etsii Jumalaa. ³ Mutta kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvää on, ei yhden yhtäkään. ⁴ Eivätkö he mitään käsitä, kaikki nuo väärintekijät, jotka saavat leipänsä syömällä minun kansaani eivätkä avuksensa huuda Herraa? ⁵ Siinä heidät valtaa kauhu, MISSÄ EI OLE MITÄÄN PELJÄTTÄVÄÄ, sillä Jumala on läsnä vanhurskasten sukukunnassa.§ ⁶ Te

* ⁶ Kurjien sorrion tähden, köyhien huokausten tähden minä nyt nousen, sanoo Herra, tuon pelastuksen sille, joka sitä huoaten ikävöitsee.

† ⁸ Sinä, Herra, varjelet heitä, suojelet hänet iäti tältä sukukunnalta.

‡ ⁶ Mutta minä turvaan sinun armoosi; riemuitkoon minun sydämeni sinun avustasi. Minä veisaan Herralle, sillä hän on tehnyt minulle hyvin.

§ ⁵ Siinä heidät valtaa kauhu, sillä Jumala on läsnä vanhurskasten sukukunnassa.

saatatte häpeään sorretun aikeet, mutta Herra on heidän turvansa.⁷ Oi, että Israelin pelastus tulisi Siionista! Kun Herra kääntää kansansa kohtalon, silloin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 14 (15)

¹ Daavidin psalmi.

Herra, kuka saa vieraila sinun majassasi, kuka asua sinun pyhällä vuorellasi?² Se, joka vaeltaa nuhteettomasti, joka tekee vanhurskauden ja puhuu sydämesänsä totuutta;³ joka ei panettele kielellänsä, joka ei tee toiselle pahaa eikä saata lähimmäistään häväistyksen alaiseksi;⁴ joka halveksuu hylkiötä, mutta kunnioittaa niitä, jotka pelkäävät Herraa; joka ei valaansa riko, vaikka on vannonut vahingokseen;⁵ joka ei anna rahaansa korolle eikä ota lahjuksia viatonta vastaan. Joka näin tekee, hän ei ikinä horju.

Psalmi 15 (16)

¹ Omistettu Daavidille.

Varjele minua, Jumala, sillä sinuun minä turvaan.² Minä sanon Herralle: Sinä olet minun Herrani, paitsi sinua ei ole minulla mitään hyvää;³ ja pyhille, jotka maassa ovat: Nämä ovat ne jalot, joihin on koko minun mielisuosioni.⁴ [VIERAAN JUMALAN OTTANEIDEN]* HEIKKOUS ENENTYI, MUTTA YHÄTI HE JATKOIVAT. VERIUHRIEN TÄHDEN MINÄ EN KOKOONNU HEIDÄN KANSSAAN, ÄLKÖÖTKÄ HUULENI LAUSUKO HEIDÄN NIMEÄNSÄ!†⁵ Herra on minun pelto- ja malja-osani; sinä hoidat minun arpani.⁶ Arpa lankesi minulle ihanasta maasta, ja kaunis on minun perintöosani.⁷ Minä kiitän Herraa, joka on minua neuvonut; yölläkin minua siihen sisimpäni kehoittaa.⁸ Minä pidän Herran aina edessäni; kun hän on minun oikealla puolellani, en minä horju.⁹ Sentähden minun sydämeni iloitsee ja sieluni riemuitsee, ja myös minun ruumiini asuu turvassa.¹⁰ Sillä sinä et hylkää mi-

* *Hakasuluissa olevia sanoja ei ole Septuagintassa, jonka mukaisena jakeen merkitys jää hämäräksi.*

† ⁴Monta tuskaa on niillä, jotka ottavat vieraan jumalan; minä en uhraa niille verta juomauhriksi enkä päästä huulilleni niiden nimiä. *LXX2010*:⁴ Heidän heikkoutensa vain lisääntyi, mutta yhä enemmän he kiirehtivät. Minä en kutsu koolle heidän verisiä kokouksiaan, älköön huulteni välistä lausuttako heidän nimeään!

nun sieluani tuonelaan etkä anna hurskaasi nähdä kuolemaa. ¹¹ Sinä neuvot minulle elämän tien; ylenpalttisesti on iloa sinun kasvojesi edessä, ihanuutta sinun oikeassa kädessäsi iankaikkisesti.

Psalmi 16 (17)

¹ Daavidin rukous.

Kuule, Herra, minun oikeata asiaani, tarkkaa minun huutoani, ota korviisi minun rukoukseni, joka ei lähde petollisilta huulilta. ² Sinulta tulee minulle oikeus, sinun silmäsi katsovat sitä, mikä oikein on. ³ Sinä koettelet minun sydäntäni, tarkkaat sitä yöllä, sinä tutkit minua, mutta et mitään löydä. Jos minä pahaa ajattelen, ei se käy suustani ulos. ⁴ Mitä ihmiset tehköötkin, sinun huultesi sanassa minä pysyn ja kavahdan väkivaltaisen teitä. ⁵ Minun askeleeni pysyvät sinun poluillasi, minun jalkani eivät horju. ⁶ Minä huudan sinua avukseni, sillä sinä vastaat minulle, Jumala; kallista korvasi minun puoleeni, kuule minun puheeni. ⁷ Osoita ihmeellinen armosi, sinä, joka pelastat vihamiesten vallasta ne, jotka turvaavat sinun oikeaan käteesi. ⁸ Varjele minua niinkuin silmäterää, kätke minut siipiesi suojaan ⁹ jumalattomilta, jotka tahtovat minut tuhota, verivihollisiltani, jotka minua saartavat. ¹⁰ He ovat sulkeneet tunnottomat sydämensä, heidän suunsa puhuu ylvästellen. ¹¹ He ovat kintereillämme, he jo kiertävät meidät, he vaanivat silmillään, lyödäksensä maahan. ¹² Hän on niinkuin saalista himoitseva leijona, niinkuin nuori leijona, joka piilossa väijyy. ¹³ Nouse, Herra, astu hänen eteensä. Paiskaa hänet maahan. Vapahda miekallasi minun sieluni jumalattomista, ¹⁴ kädelläsi ihmisistä, Herra, tämän maailman ihmisistä, joiden osa on tässä elämässä, joiden vatsan sinä täytät antimillasi, joiden pojat tulevat ravituiksi ja jotka jättävät yltäkyläisyytensä lapsilleen. ¹⁵ Mutta minä saan nähdä sinun kasvosi vanhurskaudessa, herätessäni ravita itseni sinun muotosi katselemisella.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 2 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistä meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[*Pappi:* Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[*Lukija:* Amen.]

Troparit, 2. säv.

Herra, minä olen hedelmätön puu, | enkä lainkaan kannan katumuksen hedelmää | ja pelkään pois karsimistani | ja sammumatonta tulta. | Sentähden rukoilen Sinua: || Pelasta minut ennen tuota kauheutta!

Niinkuin meren aallot | minun rikkomukseni nousevat minua vastaan, | niinkuin laivat myrskyn silmässä minä yksin kärsin monien syntieni myrskyssä, | mutta johdata minut, oi Herra, | katumuksen kautta tyyneen satamaan || ja pelasta minut.

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Armahda minua, lausui Daavid, | ja minäkin huudan Sinulle: | Olen syntiä tehnyt, oi Vapahtaja, | puhdista minun syntini katumuksella || ja armahda minua!

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kristittyjen lämmin puolustus, | rukoile Poikaasi, oi Jumalansynnyttäjä, | päästämään meidät armollaan ja sääliväisyydellään | kaikesta pahuudesta ja vihollisen kavaluudesta | ja antamaan meille anteeksi, millä olemme tehneet syntiä | Hänen armeliaisuutensa laupeuden tähden || ja Sinun rukoustesi tähden, Äiti ja Neitsyt.

Herra, armahda (40).

Rukous

Herra Kaikkivaltias, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ja Sinun ainosyntyisen Poikasi Isä, anna minulle turmeltumaton ruumis, puhdas sydän, valpas mieli, erehtymätön järki ja Pyhän Hengen vuodattaminen saadakseni totuuden täyteyden Sinun Kristuksessasi. Hänen kanssaan Sinulle kuuluu ylistys, kunnia ja palvelus yhdessä Pyhän Hengen kanssa nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 3

Psalmi 17 (18)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin, Herran palvelijan, psalmi, jonka sanat hän puhui Herralle sinä päivänä, jona Herra oli pelastanut hänet kaikkien hänen vihollistensa vallasta ja Saulin kädestä. ² Hän sanoi:

Sydämeistäni minä rakastan sinua, Herra, minun voimani, ³ Herra, minun kallioni, linnani ja pelastajani, minun Jumalani, vuoreni, jonka turviin minä pakenen, minun kilpeni, autuuteni sarvi ja varustukseni. ⁴ Ylistetty olkoon Herra! – niin minä huudan, ja vihollisistani minä pelastun. ⁵ Kuoleman paulat piirittivät minut, turmion virrat peljästyttivät minut. ⁶ Tuonelan paulat kietoivat minut, kuoleman ansat yllättivät minut. ⁷ Ahdistuksessani minä rukoilin Herraa ja huusin avuksi Jumalaani; hän kuuli minun ääneni temppelistänsä, ja minun huutoni hänen edessään kohosi hänen korviinsa. ⁸ Silloin maa huojui ja järisi, vuorten perustukset järkkäyivät; ne horjuivat, sillä hänen vihansa syytti. ⁹ Savu suitsusi hänen sieraimistaan, kuluttava tuli hänen suustansa, palavat hiilet hehkuivat hänestä. ¹⁰ Hän notkisti taivaat ja astui alas, synkkä pilvi jalkojensa alla. ¹¹ Ja hän ajoi kerubin kannattamana ja lensi, ja hän liiti tuulen siivillä; ¹² hän pani pimeyden verhoksensa, majaksensa yltympäri: mustat vedet, paksut pilvet. ¹³ Hohteesta, joka kävi hänen edellensä, purkautuivat pilvet rakeiksi ja palaviksi hiiliksi. ¹⁴ Ja Herra jylysi taivaassa, Korkein antoi äänensä kaikua, [tulla rakeita ja palavia hiiliä.] ¹⁵ Hän lennätti nuolensa ja hajotti heidät, paljon salamoita ja kauhistutti heidät. ¹⁶ Silloin vetten syvyydet tulivat näkyviin, ja maanpiirin perustukset paljasuivat sinun nuhtelustasi, Herra, sinun vihasi hengen puuskauksesta. ¹⁷ Hän ojensi kätensä korkeudesta ja tarttui minuun, veti minut ylös suurista vesistä; ¹⁸ hän pelasti minut voimallisesta vihollisestani, minun vihamiehistäni, sillä he olivat minua väkevämmät. ¹⁹ He hyökkäsivät minun kimppuuni hätäni päivänä, mutta Herra tuli minun tuekseni. ²⁰ Hän toi minut avaraan paikkaan, hän vapautti minut, sillä hän oli mielistynyt minuun. ²¹ Herra tekee minulle minun vanhurskauteeni mukaan, minun kätteni puhtauden mukaan hän minulle maksaa. ²² Sillä minä olen noudattanut Herran teitä enkä ole luopunut pois Jumalastani, jumalattomuuteen. ²³ Kaikki hänen oikeutensa ovat minun silmiäni edessä, enkä minä hänen käskyjäänsä syrjään sysää. ²⁴ Minä olen vilpitön häntä kohtaan ja varon itseni pahoista teoista. ²⁵ Sentähden Herra palkitsee minulle minun vanhurskauteeni mukaan, sen mukaan kuin käteni ovat puhtaat hänen silmiensä edessä. ²⁶ Hurskasta kohtaan sinä olet hurskas, nuhteetonta kohtaan nuhteeton; ²⁷ puhdasta kohtaan sinä olet puhdas, mutta kiero kohtaan nurja. ²⁸ Sillä sinä pelastat nöyrän kansan, mutta ylpeät silmät sinä painat alas. ²⁹ Sillä sinä annat minun lamppuni loistaa; Herra, minun Jumalani, valaisee minun pimeyteni. ³⁰ Sinun avullasi minä hyökkään rosvojoukkoa vastaan; Jumalani avulla minä ryntään ylitse muurin. ³¹ Jumalan tie on nuhteeton, Herran sana tulessa koeteltu. Hän on kaikkien kilpi, jotka hä-

neen turvaavat.³² Sillä kuka muu on Jumala kuin Herra, ja kuka pelastuksen kallioli, paitsi meidän Jumalamme –³³ se Jumala, joka minut voimalla vyöttää ja tekee minun tieni nuhteettomaksi,³⁴ tekee minun jalkani nopeiksi niinkuin peurat ja asettaa minut kukkuloilleni,³⁵ joka opettaa minun käteni sotimaan ja käsivarteni vaskijousta jännittämään!³⁶ Sinä annat minulle pelastuksen kilven, ja sinun oikea kätesi minua tukee; SINUN NUHTELUSI OJENTAA MINUT; NIIN, SINUN NUHTELUSI MINUA OPETTAA.*³⁷ Sinä annat minun askeleilleni avaran tilan, ja minun jalkani eivät horju.³⁸ Minä ajan vihollisiani takaa ja saavutan heidät enkä pala- ja, ennenkuin teen heistä lopun;³⁹ minä murskaan heidät, niin etteivät voi nousta, he sortuvat minun jalkojeni alle.⁴⁰ Sinä vyötät minut voimalla sotaan, sinä painat vastustajani minun alleni.⁴¹ Sinä ajat minun viholliseni pakoon, ja vihamieheni minä hukutan.⁴² He huutavat, mutta pelastajaa ei ole, huutavat Herraa, mutta hän ei heille vastaa.⁴³ Minä survon heidät tomuksi tuuleen, viskaan heidät niinkuin loan kadulle.⁴⁴ Sinä pelastat minut kansan riidoista, sinä asetat minut pakanain pääksi, kansat, joita minä en tunne, palvelevat minua.⁴⁵ Jo korvan kuulemalta he minua tottelevat; muukalaiset matelevat minun edessäni.⁴⁶ Muukalaiset masentuvat ja tulevat vavisten varustuksistansa.⁴⁷ Herra elää! Kiitetty olkoon minun kallioni ja ylistetty minun pelastukseni Jumala,⁴⁸ Jumala, joka hankkii minulle koston ja saattaa kansat minun valtani alle;⁴⁹ sinä, joka pelastat minut vihollisistani ja korotat minut vastustajaini ylitse ja päästät minut väkivaltaisesta miehestä.⁵⁰ Sentähden minä ylistän sinua, Herra, kansojen keskuudessa ja veisaan sinun nimesi kiitosta,⁵¹ sinun, joka annat kuninkaallesi suuren avun ja teet laupeuden voidellullesi, Daavidille ja hänen jälkeläisilleen, iankaikkisesti.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

* ³⁶ Sinä annat minulle pelastuksen kilven, ja sinun oikea kätesi minua tukee; sinun laupeutesi tekee minut suureksi.

Psalmi 18 (19)***¹ KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi.***

² Taivaat julistavat Jumalan kunniaa, taivaanvahvuus ilmoittaa hänen kättensä tekoja. ³ Päivä sanoo päivälle, ja yö ilmoittaa yölle. ⁴ Se ei ole puhetta, se ei ole kieltä, jonka ääni ei kuuluisi. ⁵ HEIDÄN ÄÄNENSÄ KÄY YLI KAIKEN MAAN JA HEIDÄN SANANSA MAAILMAN ÄÄRIIN. AURINKOON HÄN ON TEHNYT MAJANSA.* ⁶ Se on niinkuin ylkä, joka tulee kammiostaan, se riemuitsee kuin sankari rataansa juostessaan. ⁷ Se nousee taivasten ääristä ja kiertää niiden toisiin ääriin, eikä mikään voi lymytä sen helteeltä. ⁸ Herran laki on täydellinen; se virvoittaa sielun. Herran todistus on vahva, se tekee NUORUKAISISTA VIISAITA.† ⁹ Herran asetukset ovat oikeat, ne ilahuttavat sydämen. Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät. ¹⁰ Herran pelko on puhdas, se pysyy iäti. Herran oikeudet ovat todet, kaikki tyynni vanhurskaat. ¹¹ Ne ovat kalliimmat kultaa, puhtaan kullan paljoutta, makeammat hunajaa ja mehiläisen mettä. ¹² Myös sinun palvelijasi ottaa niistä vaarin, niiden noudattamisesta on suuri palkka. ¹³ Erhetykset kuka ymmärtää? Anna anteeksi minun salaiset syntini. ¹⁴ Myös varjele palvelijasi julkeilta, älä anna heidän minua hallita. Niin minä pysyn nuhteetonna ja olen paljosta synnistä puhdas. ¹⁵ Kelvatkoot sinulle minun suuni sanat ja minun sydämeni ajatukset sinun edessäsi, Herra, minun kallioni ja lunastajani.

Psalmi 19 (20)***¹ KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi.***

² Kuulkoon Herra sinua hädän päivänä, varjelkoon sinua Jaakobin Jumalan nimi. ³ Hän lähettäköön sinulle avun pyhäköstä ja tukekoon sinua Siionista. ⁴ Muis-takoon hän kaikki sinun uhrilahjasi, ja olkoon sinun polttouhrisi lihava hänen silmissään. ⁵ Hän antakoon sinulle, mitä sydämesi halajaa, ja täyttäköön kaikki sinun aivoituksesi. ⁶ Suotakoon meidän riemuita sinun voitostasi ja nostaa lip-pumme Jumalamme nimeen. Täyttäköön Herra kaikki sinun pyyntösi. ⁷ Nyt mi-nä tiedän, että Herra auttaa voideltuansa, vastaa hänelle pyhästä taivaastansa, auttaa häntä oikean kätensä voimallisilla teoilla. ⁸ Toiset turvaavat vaunuihin, toiset hevosiin, mutta me tunnustamme Herran, Jumalamme, nimeä. ⁹ He vaipuvat maahan ja kaatuvat, mutta me nousemme ja pysymme pystyssä. ¹⁰ HERRA, PE-LASTA KUNINKAASI JA KUULE MEITÄ SINÄ PÄIVÄNÄ, JONA SINUA HUUDAMME!‡

* ⁵ Niiden mittanuora ulottuu yli kaiken maan ja niiden sanat maanpiirin ääriin. Auringolle hän on tehnyt niihin majan.

† ⁸ Herran laki on täydellinen; se virvoittaa sielun. Herran todistus on vahva, se tekee tyhmästä viisaan.

‡ ¹⁰ Herra, auta! Vastatkoon kuningas meille, kun huudamme.

Psalmi 20 (21)***¹ KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi.***

² Herra, sinun voimastasi kuningas iloitsee; kuinka suuresti hän riemuitsee-
 kaan sinun avustasi! ³ Mitä hänen sydämensä halasi, sen sinä hänelle annoit, et
 kieltänyt, mitä hänen huulensa anoivat. ⁴ Sinä suot hänelle onnen ja siunauksen,
 panet hänen päähänsä kultaisen kruunun. ⁵ Hän anoi sinulta elämää, sen sinä hänelle
 annoit: iän pitkän, ainaisen, iankaikkisen. ⁶ Suuri on hänen kunniansa, kun
 sinä häntä autoit sinä peität hänet loistolla ja kirkkaudella. ⁷ Sillä sinä asetat hä-
 net suureksi siunaukseksi ikuisiin aikoihin asti sinä ilahutat häntä riemulla kas-
 vojesi edessä. ⁸ Sillä kuningas luottaa Herraan, ja Korkeimman armo tekee hä-
 net horjumattomaksi. ⁹ Sinun kätesi saavuttaa kaikki sinun vihollisesi, sinun oi-
 kea kätesi saavuttaa sinun vihamiehesi. ¹⁰ Sinä panet heidät hehkumaan kuin pät-
 sin, kun sinä kasvosi näytät Herra nielee heidät vihassansa, tuli kuluttaa heidät.
¹¹ Sinä hävität maan päältä heidän hedelmänsä ja heidän jälkeläisensä ihmislas-
 ten keskuudesta. ¹² Vaikka he hankkivat paha sinua vastaan, miettivät juonia, ei-
 vät he mitään voi ¹³ sillä sinä ajat heidät pakoon, tähtäät heitä kasvoihin jousesi
 jänteellä. ¹⁴ Nouse voimassasi, Herra! Lau laen ja veisaten me ylistämme sinun vä-
 kevyyttäsi.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkises-
 ti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkises-
 ti. Amen.

Psalmi 21 (22)***¹ KAIKKI YHDESSÄ. Varhaisaamun avun tapaan.******Daavidin psalmi.***

² Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit? Miksi olet kaukana, et auta minua,
 et kuule valitukseni sanoja? ³ Jumalani, minä huudan päivällä, mutta sinä et vas-
 taa, ja yöllä, enkä voi vaieta. ⁴ Ja kuitenkin sinä olet Pyhä, jonka istuin on Israe-
 lin kiitosvirtten keskellä. ⁵ Meidän isämme luottivat sinuun, he luottivat, ja sinä
 pelastit heidät. ⁶ He huusivat sinua ja pelastuivat he luottivat sinuun eivätkä tul-
 leet häpeään. ⁷ Mutta minä olen mato enkä ihminen, ihmisten pilkka ja kansan hyl-
 ky. ⁸ Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua, levittelevät suutansa, nyökyt-
 tävät ilkkuen päätään: ⁹ ”Jätä asiasi Herran haltuun. Hän vapahtakoon hänet, hän
 pelastakoon hänet, koska on häneen mielistynyt.” ¹⁰ Sinähän vedit minut äitini
 kohdusta, sinä annoit minun olla turvassa äitini rinnoilla ¹¹ sinun huomaasi minä
 olen jätetty syntymästäni saakka, sinä olet minun Jumalani hamasta äitini koh-

dusta. ¹² Älä ole minusta kaukana, sillä ahdistus on läsnä, eikä auttajaa ole. ¹³ Minua saartavat väkevät sonnit, Baasanin härät piirittävät minut, ¹⁴ avaavat kitansa minua vastaan, niinkuin raatelevat, kiljuvat leijonat. ¹⁵ Niinkuin vesi minä olen maahan vuodatettu kaikki minun luuni ovat irti toisistansa minun sydämeni on niinkuin vaha, se on sulanut minun rinnassani. ¹⁶ Minun voimani on kuivettunut kuin saviastian siru, ja kieleni tarttuu suuni lakeen, ja sinä lasket minut alas kuoleman tomuun. ¹⁷ Sillä koirat minua piirittävät, pahain parvi saartaa minut, minun käteni ja jalkani OVAT LÄVISTETYT. ¹⁸ Minä voin lukea kaikki luuni; he katselevat minua ilkkuen ¹⁹ he jakavat keskenänsä minun vaatteeni ja heittävät minun puvustani arpaan. ²⁰ Mutta sinä, Herra, älä ole kaukana, sinä, minun väkevyyteni, riennä avukseni. ²¹ Vapahda minun sieluni miekasta, minun ainokaiseni koirain kynsistä. ²² Pelasta minut jalopeuran kidasta, YKSISARVISTEN sarvista – vastaa minulle. ²³ Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä. ²⁴ Te, jotka pelkätte Herraa, ylistäkää häntä. Kunnioittakaa häntä, kaikki Jaakobin siemen, kaikki Israelin siemen, peljätäkää häntä. ²⁵ Sillä hän ei halveksi kurjan kärsimystä, ei katso sitä ylen, eikä kätke häneltä kasvojansa, vaan kuulee hänen avuksihuutonsa. ²⁶ Sinusta on minun ylistyslauluni suuressa seurakunnassa minä täytän lupaukseni häntä pelkääväisten edessä. ²⁷ Nöyrät saavat syödä ja tulevat ravituiksi; ne, jotka etsivät Herraa, ylistävät häntä. Teidän sydämenne on elävä iankaikkisesti. ²⁸ Kaikki maan ääret muistavat tämän ja palajavat Herran tykö; kaikki pakanain sukukunnat kumartavat häntä ²⁹ sillä Herran on kuninkuus, ja hän on hallitseva pakanoita. ³⁰ Kaikki maan mahtavat syövät ja kumartavat; hänen edessään polvistuvat kaikki, jotka mullan alle astuvat eivätkä voi elossa pysyä. MINUN SIELUNI ELÄÄ HÄNELLE,* ³¹ JA jälkeentulevaiset palvelevat häntä. UUSI SUKUPOLVI KERTOO HERRASTA.† ³² He tulevat ja julistavat vastedes syntyvälle kansalle hänen vanhurskauttaan, että hän on tämän tehnyt.

Psalmi 22 (23)

¹ Daavidin psalmi.

Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu. ² Viheriäisille niityille hän vie minut lepäämään; virvoittavien vetten tykö hän minut johdattaa. ³ Hän virvoittaa minun sieluni. Hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden. ⁴ Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään paha, sillä sinä olet minun kanssani; sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat. ⁵ Sinä valmistat minulle pöydän minun vihollisteni silmien eteen. Sinä voitelet minun pääni öljyllä; minun maljani on ylitsevuotavainen. ⁶ Sula hyvyys ja laupeus seuraavat minua kaiken elinaikani; ja minä saan asua Herran huoneessa päivieni loppuun asti.

* ³⁰ Kaikki maan mahtavat syövät ja kumartavat hänen edessään polvistuvat kaikki, jotka mullan alle astuvat eivätkä voi elossa pysyä.

† ³¹ Jälkeentulevaiset palvelevat häntä, tuleville polville kerrotaan Herrasta.

Psalmi 23 (24)***¹ Daavidin psalmi. Viikon ensimmäisenä päivänä.***

Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat. ² Sillä hän on sen perustanut merten päälle, vahvistanut sen virtojen päälle. ³ Kuka saa astua Herran vuorelle, kuka seisoa hänen pyhässä paikassansa? ⁴ Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, joka ei halaja turhuutta eikä vanno väärin. ⁵ Hän saa siunauksen Herralta ja vanhurskauden pelastuksensa Jumalalta. ⁶ Tämä on se suku, joka häntä kysyy, joka etsii sinun kasvojasi, – tämä on Jaakob. ⁷ Nostakaa päänne, te portit, nostakaa päänne, te ikuiset ovet, kunnian kuninkaan käydä sisälle! ⁸ Kuka on se kunnian kuningas? Hän on Herra, väkevä ja voimallinen, Herra, voimallinen sodassa. ⁹ Nostakaa päänne, te portit, nostakaa päänne, te ikuiset ovet, kunnian kuninkaan käydä sisälle! ¹⁰ Kuka on se kunnian kuningas? Hän on Herra Sebaot, hän on kunnian kuningas.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 3 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdista meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[*Pappi:* Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[*Lukija:* Amen.]

Troparit, 3. säv.

Asuessasi maan päällä, minun sieluni, tee katumusta: | tomu ei haudassa voi enää laulaa eikä vapautua synneistään. | Huuda Kristukselle Jumalalle: | Sydäntentuntija, minä olen syntiä tehnyt, || ennenkuin tuomitset minut, armahda minua!

Miten kauan sinä, minun sieluni, pysyttelet synneissäsi? | Miten kauan lykkäät katumuksesi aikaa? | Kuvittele mielessäsi tulevaa tuomiota ja huuda Herralle: | Sydäntentuntija, minä olen syntiä tehnyt, || ennenkuin tuomitset minut, armahda minua!

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Peljättävällä tuomiolla minut paljastetaan ilman syyttäjiä, | tuomitaan ilman todistajia, | sillä omantunnon kirjat aukeavat ja salaiset teot tulevat ilmi. | Ennenkuin tuolla kaikkien kansojen tuomiolla koettelet minun tekoni, Jumala, || puhdistista ja pelasta minut.

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Ymmärryksen ylittävä ja saavuttamaton | on Sinulle tapahtunut salaisuus, oi Jumalan armoittama Valtiatar: | sillä kun Sinussa sikisi Koskematon, Sinä Hänet synnytit, | Hänen pukeuduttuaan ruumiiseen Sinun puhtaasta verestäsi. | Rukoile Poikaasi, oi Puhtain, | että Hän pelastaisi || kaikki Sinua ylistävät.

Herra, armahda (40).

Rukous

Herra Kaikkivaltias, Isän aluton Sana, itsessäsi täydellinen Jeesus Kristus, Sinun rajattoman armosi laupeuden tähden älä koskaan eroa palvelijoistasi vaan ole aina heissä. Pyhä Kuningas, älä jätä minua, palvelijaasi, vaan anna minulle kelvottomalle Sinun pelastuksesi ilo ja valaise mieleni Sinun evankeliumisi ymmärtämisen valolla, sieluni Sinun ristisi rakastamisella ja ruumiini himottomuudellasi. Hillitse ajatukseni ja varjele jalkani lankeamiselta äläkä hukuta minua laittomuuksiini, oi hyvä Herra, vaan siedä minua, Jumala, ja anna ymmärrystä sydämilleni, koettele minua ja johda minun askeleitani. Katso, olenko laittomuuden teillä, ja käännä minut pois sieltä ja johdata minut ikuiselle tielle. Sillä Sinä olet Tie, Totuus ja Elämä, ja Sinua me ylistämme aluttoman Isäsi ja kaikkein pyhimmän, hyvän ja eläväksi tekevän Henkesi kanssa nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 4

Psalmi 24 (25)

¹ Daavidin psalmi.

Sinun tykösi, Herra, minä ylennän sieluni, ² Jumalani, sinuun minä turvaan; älä LASKE MINUA häpeään, älkööt viholliseni saako riemuita minusta.* ³ Ei yksikään, joka sinua odottaa, joudu häpeään; häpeään joutuvat ne, jotka ovat syyttä uskottomat. ⁴ Herra, neuvo minulle tiesi, opeta minulle polkusi. ⁵ Johdata minua totuutesi tiellä ja opeta minua, sillä sinä olet minun pelastukseni Jumala. Sinua minä odotan kaiken päivää. ⁶ Muista laupeuttasi, Herra, ja armoasi, sillä ne ovat olleet hamasta iankaikkisuudesta. ⁷ Älä muista minun nuoruuteni syntejä, älä minun rikoksiani; muista minua armosi mukaan, hyvyytesi tähden, Herra. ⁸ Hyvä ja vakaa on Herra; sentähden hän neuvoo syntiset tielle. ⁹ Hän johdattaa nöyriä oikein, hän opettaa nöyrille tiensä. ¹⁰ Kaikki Herran polut ovat armo ja totuus niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja todistuksensa. ¹¹ Nimesi tähden, Herra, anna anteeksi minun syntivelkani, sillä se on suuri. ¹² Kuka on se mies, joka Herraa pelkää – sen hän neuvoo tielle, joka hänen on valittava. ¹³ Hänen sielunsa TULEE HYVYDESSÄ OLEMAAN, ja hänen jälkeläisensä perivät maan.† ¹⁴ Herran neuvo on tunnettu niille, jotka häntä pelkäävät, ja hän ilmoittaa heille liittonsa. ¹⁵ Minun silmäni katsovat alati Herraan, sillä hän päästää minun jalkani verkosta. ¹⁶ Käänny minun puoleeni, armahda minua, sillä minä olen yksinäinen ja kurja. ¹⁷ Minun sydämeni pakahtuu tuskasta; päästä minut ahdistuksistani. ¹⁸ Katso minun kurjuuttani ja vaivaani, anna kaikki minun syntini anteeksi. ¹⁹ Katso minun vihollisiani, kuinka heitä on paljon, ja he vihaavat minua väkivaltaisella vihalla. ²⁰ Varjele minun sieluni ja pelasta minut. Älä salli minun tulla häpeään, sillä sinuun minä turvaan. ²¹ Nuhteettomuus ja oikeamielisyys varjelkoon minua, sillä sinua minä odotan. ²² Jumala, vapahda Israel kaikista ahdistuksistansa.

Psalmi 25 (26)

¹ Daavidin psalmi.

Auta minut oikeuteeni, Herra, sillä minä olen vaeltanut nuhteettomasti ja turvaan horjumatta Herraan. ² Tutki minua, Herra, ja pane minut koetukselle, koettele minun munaskuuni ja sydämeni. ³ Sillä sinun armosi on minun silmäini edessä, ja minä olen vaeltanut sinun totuudessasi. ⁴ En minä istu valheen miesten seurassa enkä kulje salakavalain kanssa. ⁵ Minä vihaan pahojen seuraa enkä istu jumalattomien parissa. ⁶ Minä pesen käteni viattomuudessa, ja astun kulkueessa sinun alttarisi ympäri, Herra, ⁷ antaakseni kuulua kiitokseni äänen ja julistaakseni kaikkia sinun ihmeitäsi. ⁸ Herra, minä rakastan sinun huonettasi, sinun asuinsijaasi, sitä paikkaa, jossa sinun kirkkautesi asuu. ⁹ Älä tempaa pois minun sielua-

* ² Jumalani, sinuun minä turvaan älä salli minun joutua häpeään, älkööt viholliseni saako riemuita minusta.

† ¹³ Hänen sielunsa saa nauttia hyvää, ja hänen jälkeläisensä perivät maan.

ni syntisten kanssa äläkä minun henkeäni verenvuodattajain kanssa,¹⁰ joiden käsiä ilkityö tahraa, joiden oikea käsi on lahjuksia täynnä.¹¹ Mutta minä vaellan nuhteettomasti; vapahda minut ja ole minulle armollinen.¹² Minun jalkani seisoo tasisella maalla; seurakunnan kokouksissa minä kiitän Herraa.

Psalmi 26 (27)

¹ Daavidin psalmi. Ennen voitелua.

Herra on minun valkeuteni ja autuuteni: ketä minä pelkään! Herra on minun elämäni turva: ketä minä vapisen!² Kun pahat käyvät minun kimppuuni, syömään minun lihaani, niin he, minun ahdistajani ja vihamieheni, kompastuvat ja kaatuvat.³ Vaikka sotajoukko asettuisi minua vastaan, ei minun sydämeni pelkäisi; vaikka sota nousisi minua vastaan, siinäkin minä olisin turvassa.⁴ Yhtä minä rukoilen Herralta, sitä minä pyydän: että saisin asua Herran huoneessa kaiken elinaikani, katsella Herran suloisuutta ja tutkistella hänen temppelissänsä.⁵ Sillä hän kätkee minut majaan pahana päivänä, hän suojaa minua telttansa suojaissa, korottaa minut kalliolle.⁶ Niin kohoaa nyt minun pääni vihollisteni yli, jotka minua ympäröivät, ja minä uhraan riemu-uhreja hänen majassansa, Herralle minä veisaan ja soitan.⁷ Herra, kuule minun ääneni, kun minä huudan, armahda minua ja vastaa minulle.⁸ Minun sydämeni vetoaa sinun omaan sanaasi: ”Etsikää minun kasvojani.” Herra, minä etsin sinun kasvojasi.⁹ Älä kätke minulta kasvojasi, älä työnnä vihassa pois palvelijaasi. Sinä olet minun apuni, älä minua jätä, älä minua hylkää, pelastukseni Jumala.¹⁰ Vaikka minun isäni ja äitini minut hyljätkööt, niin Herra minut korjaa.¹¹ Neuvo, Herra, minulle tiesi ja johdata minua tasaista polkua minun vihamiesteni tähden.¹² Älä anna minua alttiiksi ahdistajaini vimhalle, sillä väärät todistajat nousevat minua vastaan ja puuskuvat väkivaltaa.¹³ Mutta minä totisesti uskon näkeväni Herran hyvyyden elävien maassa.¹⁴ Odota Herraa. Ole luja, ja vahva olkoon sinun sydämesi. Odota Herraa.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 27 (28)
¹ Daavidin psalmi.

Sinua, Herra, minä huudan; minun JUMALANI, älä ole minua kohtaan äänetön, etten minä, kun sinä vaiti olet, joutuisi niiden kaltaiseksi, jotka ovat hautaan vaipuneet.* ² Kuule minun rukousteni ääni, kun minä sinua avuksi huudan, kun minä käteni nostan sinun kaikkeinpyhintäsi kohti. ³ Älä tempaa minua pois jumalattomien kanssa, älä väärintekijäin kanssa, jotka puhuvat lähimmäisilleen rauhan puheita, vaikka heidän sydämessään on pahuus. ⁴ Anna heille heidän työnsä mukaan ja heidän tekojensa pahuuden mukaan; anna heille heidän kättensä tekojen mukaan, kosta heille, mitä he ovat tehneet. ⁵ Sillä eivät he ota vaaria Herran töistä eivätkä hänen kättensä teoista. Hän kukistakoon heidät, älköönkä heitä rakentako. ⁶ Kiitetty olkoon Herra, sillä hän on kuullut minun rukousteni äänen. ⁷ Herra on minun voimani ja kilpeni; häneen minun sydämeni turvasi, ja minä sain avun. Siitä minun sydämeni riemuitsee, ja veisuullani minä häntä ylistän. ⁸ Herra on kansansa väkevyys, hän on voideltunsa pelastus ja turva. ⁹ PELASTA, HERRA, SINUN KANSASI JA SIUNAA SINUN PERINTÖÄSI; kaitse heitä ja KOROTA HEIDÄT iankaikkisesti.†

Psalmi 28 (29)
¹ Daavidin psalmi. Pyhäkköteltasta lähtemisen tapaan.

Antakaa Herralle, te Jumalan pojat, ANTAKAA HERRALLE NUORIA OINAITA, antakaa Herralle kunnia ja väkevyys.‡ ² Antakaa Herralle hänen nimensä kunnia, kumartakaa Herraa pyhässä kaunistuksessa. ³ Herran ääni käy vetten päällä; kunnian Jumala jylisee, Herra suurten vetten päällä. ⁴ Herran ääni käy voimallisesti, Herran ääni käy valtavasti. ⁵ Herran ääni särkee setrit, Herra särkee Libanonin setrit. ⁶ HÄN JAUHAA NE KUIN LIBANONIN VUORET, KUIN SONNIVASIKAN, MUTTA SE, JOTA HÄN RAKASTAA, ON KUIN YKSISARVISEN VARSA.§ ⁷ Herran ääni halkoo tulen liekit. ⁸ Herran ääni vapisuttaa erämaan, Herra vapisuttaa Kaadeksen erämaan. ⁹ Herran ääni saattaa peurat poikimaan, se raastaa paljaiksi metsät. Ja kaikki hänen temppelissänsä sanoo: ”Kunnia!” ¹⁰ HERRA ASUU TULVIVASSA VEDESSÄ. Herra istuu kuninkaana iankaikkisesti.** ¹¹ Herra antaa kansallensa väkevyyden, Herra siunaa kansaansa rauhalla.

* Sinua, Herra, minä huudan; minun kallioni, älä ole minua kohtaan äänetön, etten minä, kun sinä vaiti olet, joutuisi niiden kaltaiseksi, jotka ovat hautaan vaipuneet.

† ⁹ Pelasta kansasi ja siunaa perikuntasi; kaitse heitä ja kannu heitä iankaikkisesti.

‡ Antakaa Herralle, te Jumalan pojat, antakaa Herralle kunnia ja väkevyys.

§ ⁶ Hän hypittää niitä niinkuin vasikkaa, Libanonia ja Sirjonia niinkuin nuorta villihärkää.

** ¹⁰ Herra istui valtaistuimellaan, ja vedenpaisumus tuli. Herra istuu kuninkaana iankaikkisesti.

Psalmi 29 (30)***¹ KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi.
Temppelin vihkimisjuhlan laulu.***

²Minä ylistän sinua, Herra, sillä sinä pelastit minut etkä sallinut viholliseni iloita minusta. ³Herra, minun Jumalani, sinua minä huusin, ja sinä paransit minut. ⁴Herra, sinä nostit minun sieluni tuonelasta, sinä herätit minut henkiin hautaan vaipuvien joukosta. ⁵Veisatkaa kiitosta Herralle, te hänen hurskaansa, ylistäkää hänen pyhää nimeänsä. ⁶Sillä KIIVAS ON hänen vihansa, MUTTA HÄNEN TAHDOSSAAN ON ELÄMÄ; ehtoolla on itku vieraana, mutta aamulla ilo.* ⁷Minä sanoin menestykseni päivinä: ”En minä ikinä horju.” ⁸HERRA, VOIMALLASI JA TAHDOLLASI SINÄ MINUT KAUNISTIT. Mutta kun sinä kätkit kasvosi, niin minä peljästyin.† ⁹Sinua, Herra, minä huusin ja Herraa minä rukoilin: ¹⁰”Mitä etua on minun verestäni, jos minä hautaan vaivun? Ylistääkö tomu sinua, julistaako se sinun uskollisuuttasi? ¹¹Kuule, Herra, ja armahda minua, Herra, ole minun auttajani.” ¹²Sinä muutit minun murheeni ilokarkeloksi, sinä riisuit minun surupukuni ja vyötit minut riemulla, ¹³että minun sieluni veisaisi sinulle kiitosta, eikä vaikenisi. Herra, minun Jumalani, sinua minä ylistän iankaikkisesti.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 30 (31)***¹ KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi. Kiihkeästi.***

²Herra, sinuun minä turvaan. Älä salli minun ikinä häpeään tulla, vapahda minut vanhurskaudessaasi. ³Kallista korvasi minun puoleeni, riennä, pelasta minut. Ole minulle turvakallio, vuorilinna, johon minut pelastat. ⁴Sillä sinä olet minun kallioni ja linnani, ja nimesi tähden sinä minua johdat ja talutat. ⁵Sinä päästät minut verkosta, jonka he ovat eteeni virittäneet, sillä sinä olet minun turvani. ⁶Sinun käteesi minä annan henkeni, sinä, Herra, lunastat minut, sinä uskollinen Jumala. ⁷SINÄ VIHAAT niitä, jotka seuraavat turhia epäjumalia, mutta minä turvaan Herraan.‡ ⁸Minä iloitsen ja riemuitsen sinun armostasi, kun sinä katsoit minun

* ⁶ Sillä silmänräpäyksen kestää hänen vihansa, eliniän hänen armonsa ehtoolla on itku vieraana, mutta aamulla ilo.

† ⁸ Herra, sinä armossasi vahvistit minun vuoreni. Mutta kun sinä kätkit kasvosi, niin minä peljästyin.

‡ ⁷ Minä vihaan niitä, jotka seuraavat turhia epäjumalia, mutta minä turvaan Herraan.

kurjuuttani, tunsit minun sieluni ahdistukset,⁹ etkä jättänyt minua vihollisen valtaan, vaan asetit minun jalkani aukealle.¹⁰ Armahda minua, Herra, sillä minulla on ahdistus; minun silmäni on surusta riutunut, niin myös minun sieluni ja ruumiini.¹¹ Sillä minun elämäni kuluu murheessa ja minun vuoteni huokauksissa. Minun voimani on rauennut pahain tekojeni tähden, ja minun luuni ovat riutuneet.¹² Kaikkien ahdistajaini tähden minä olen pilkaksi tullut, ylenpalttiseksi pilkaksi naapureilleni, peljätykseksi tuttavilleni; jotka minut kadulla näkevät, pakenevat minua.¹³ Minä olen unhottunut ihmisten mielistä niinkuin kuollut, minä olen kuin rikottu astia.¹⁴ Sillä minä kuulen monen parjaukset, kauhua kaikkialta, kun he keskenänsä pitävät neuvoa minua vastaan, aikovat ottaa minulta hengen.¹⁵ Mutta sinuun, Herra, minä turvaan; minä sanon: ”Sinä olet minun Jumalani.”¹⁶ Minun aikani ovat sinun kädessäsi, pelasta minut vihollisteni kädestä ja vainoojistani.¹⁷ Valista kasvosi palvelijallesi, pelasta minut armossasi.¹⁸ Herra, älä salli minun tulla häpeään, sillä sinua minä huudan avukseni. Jumalattomat tulkoot häpeään, vaietkoot ja vaipukoot tuonelaan.¹⁹ Mykistykööt valheen huulet, jotka puhuvat vanhurskasta vastaan röyhkeästi, ylpeästi ja ylenkatseellisesti.²⁰ Kuinka suuri on sinun hyvyytesi, jonka talletat pelkääväisillesi ja jota osoitat sinuun turvaaville ihmislasten edessä!²¹ Sinä peität heidät kasvojesi suojaan ihmisten salavehkeiltä; sinä kätket heidät turvaan kielten riidalta.²² Kiitetty olkoon Herra, sillä hän osoitti minulle ihmeellisen armonsa piiritetyssä kaupungissa.²³ Minä sanoin hädässäni: ”Minä olen sysätty pois sinun silmiesi edestä.” Kuitenkin sinä kuulit minun rukousteni äänen, kun minä sinua huusin.²⁴ Rakastakaa Herraa, kaikki hänen hurskaansa. Herra varjelee uskolliset, mutta ylpeileväisille hän kostaa monin kerroin.²⁵ Olkaa lujat, ja olkoon teidän sydämenne rohkea, te kaikki, jotka Herraa odotatte.

Psalmi 31 (32)

¹ Daavidin psalmi. Ymmärtämiseen liittyen.

Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitetty!² Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä!³ Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani.⁴ Sillä yötä päivää oli sinun kätesi raskaana minun päälläni minun nesteeni kuivui niinkuin kesän helteessä.⁵ Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani minä sanoin: ”Minä tunnustan Herralle rikokseni”, ja sinä annoit anteeksi minun syntivelkani.⁶ Sentähden rukoilkoot sinua kaikki hurskaat aikana, jona sinut löytää voidaan. Vaikka suuret vedet tulvisivat, eivät ne heihin ulotu.⁷ Sinä olet minun suojani, sinä varjelet minut hädästä, sinä ympäröitset minut pelastuksen riemulla.⁸ ”Minä opetan sinua ja osoitan sinulle tien, jota sinun tulee vaeltaa minä neuvon sinua, minun silmäni sinua vartioitsee.”⁹ Älkää olko niinkuin järjettömät orhit ja muulit, joita suitsilla ja ohjaksilla, niiden val-

jailla, suistetaan, ETTEIVÄT NE HYÖKKÄISI.* ¹⁰ Jumalattomalla on monta vaivaa, mutta joka Herraan turvaa, häntä ympäröi armo. ¹¹ Iloitkaa Herrassa ja riemuitkaa, te vanhurskaat, ja veisatkaa ilovirsiä, kaikki te oikeamieliset.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 4 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistamme meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[**Pappi**: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[**Lukija**: Amen.]

Troparit, 7. säv.

Herra, tule minun nöyrään sieluuni, | joka on tuhlannut koko elämänsä synneissä. | Ota minut vastaan samoin kuin otit syntisen naisen || ja pelasta minut.

Tämän elämän aavalla merellä purjehtiessani | ajattelen monien pahojen tekojeni syvyyttä | enkä kykene hallitsemaan ajatuksiani, | ja Pietarin tavoin käännyn Sinun puoleesi: | Pelasta minut, Kristus, pelasta minut, Jumala, || sillä Sinä olet ihmisiä rakastava!

Liitelauselma: **Kunnia** olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

* ⁹ Älkää olko niinkuin järjettömät orhit ja muulit, joita suitsilla ja ohjaksilla, niiden valjailla, suistetaan; muutoin ne eivät sinua lähesty.

Pian pääsemme yhdessä Kristuksen häähuoneeseen | ja kuulemme Kristuksen, meidän Jumalamme, autuaan äänen: | Tulkaa, taivaallisen kunnian rakastajat, | jotka olette saaneet saman osan kuin viisaat neitseet || ja sytyttäneet lamppunne uskolla.

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Sielu, kadu ennen lähtöäsi, | sillä syntisille on varattuna lahjomaton ja sietämätön tuomio. | Huuda Herran puoleen sydämen hellyydellä: | Minä olen tehnyt syntiä Sinua vastaan tahtoen ja tahtomattani, oi Laupias! || Jumalansynnyttäjän rukouksien tähden armahda ja pelasta minut!

Herra, armahda (40).

Rukous

Sinulle, Herra, ainoalle hyvälle ja pahuutta muistamattomalle, minä tunnustan syntini. Sinun eteesi minä keltoton lankean itkien: olen tehnyt syntiä, Herra, olen tehnyt syntiä, enkä ole arvollinen katsomaan taivaan korkeuteen monien rikkomusteni tähden. Mutta Herrani, lahjoita minulle hetyksyksen kyynelä, Sinä ainoa siunattu ja armollinen, sillä kyynelin minä anelen Sinulta, että puhdistaisit minut ennen elämäni loppua kaikesta synnistä, sillä minun on kuljettava kauhean ja peljättävän paikan läpi, kun irtoan ruumiistani, ja pahojen henkien synkkä ja epäinhimillinen paljous kohtaa minut, eikä kukaan tule avukseni, eikä kukaan pelasta minua. Siksi vetoan Sinun hyvyteesi: älä anna minua vihollisilleni, etteivät he ylvästelisi minua vastaan, hyvä Herra, eivätkä sanoisi: ”Sinä olet tullut meidän käsiimme ja olet meidän vallassamme.” Älä, Herra, unohda hyvyttäsi, älä maksa minulle minun syntieni mukaan äläkä peitä kasvojasi minulta, vaan suhtaudu minuun armolla ja laupeudella. Älköön minun viholliseni iloiko minusta, vaan sammuta hänen uhkauksensa minua kohtaan ja poista kaikki hänen vaikutuksensa ja anna minulle esteetön tie Sinun luoksesi, oi hyvä Herra. Vaikka olenkin tehnyt syntiä, en ole turvautunut keneenkään muuhun lääkäriin enkä ole ojentanut käsiäni keneenkään vieraan puoleen. Älä torju minun anomistani, vaan kuule minua hyvydessäsi ja vahvasta minun sydämeni Sinun pelvolasi, ja tulkoon Sinun armosi minun päälleni, Herra, ja tulena polta minussa olevat epäpuhtaat ajatukset. Sillä Sinä, Herra, olet kaikkea valoa kirkkaampi valo, kaikkea iloa suurempi ilo, kaikkea rauhaa syvempi rauha, totinen elämä ja pelastus, joka pysyt iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 5

Psalmi 32 (33)

¹ Daavidin psalmi. Hebrealaisilla ilman otsikkoa.

¹ Riemuitkaa Herrassa, te vanhurskaat. Oikeamielisten on soveliasta häntä kiittää. ² Ylistäkää Herraa kanteleilla, soittakaa hänelle kymmenkielisillä harpuilla. ³ Veisatkaa hänelle uusi virsi, helkyttäkää kieliä ihanasti ja riemullisesti. ⁴ Sillä Herran sana on oikea, ja kaikki hänen tekonsa ovat tehdyt uskollisuudessa. ⁵ Hän rakastaa vanhurskautta ja oikeutta; maa on täynnänsä Herran armoa. ⁶ Herran sanalla ovat taivaat tehdyt, ja kaikki niiden joukot hänen suunsa hengellä. ⁷ Hän kokoaa meren vedet niinkuin roukkioksi, panee syvyydet säiliöihin. ⁸ Peljätköön Herraa kaikki maa, hänen edessänsä vaviskoot kaikki maanpiirin asukkaat. ⁹ Sillä hän sanoi, ja tapahtui niin, hän käski, ja se oli tehty. ¹⁰ Herra särkee pakanain neuvon, tekee turhiksi kansojen aikeet. ¹¹ Mutta Herran neuvo pysyy iankaikkisesti, hänen sydämensä aivoitukset suvusta sukuun. ¹² Autuas se kansa, jonka Jumala Herra on, se kansa, jonka hän on perinnöksensä valinnut! ¹³ Herra katsoo alas taivaasta, näkee kaikki ihmislapset ¹⁴ asumuksestaan, valtaistuimeltaan hän katselee kaikkia maan asukkaita, ¹⁵ hän, joka on luonut kaikkien heidän sydämensä, joka tarkkaa kaikkia heidän tekojansa. ¹⁶ Ei kuningas voita paljolla väellensä, ei sankari pelastu suurella voimallansa. ¹⁷ Turha on sotaratsu auttajaksi, ei pelasta sen suuri väkevyys. ¹⁸ Katso, Herran silmä valvoo niitä, jotka häntä pelkäävät ja panevat toivonsa hänen laupeuteensa, ¹⁹ pelastaaksensa heidän sielunsa kuolemasta, elättääksensä heitä nälän aikana. ²⁰ Meidän sielumme odottaa Herraa, hän on meidän apumme ja kilpemme. ²¹ Sillä hänessä iloitsee meidän sydämemme, me turvaamme hänen pyhään nimeensä. ²² Sinun armosi, Herra, olkoon meidän päälämme, niinkuin me panemme toivomme sinuun.

Psalmi 33 (34)

¹ Daavidin psalmi. Kun Daavid tekeytyi mielipuoleksi Abimelekin edessä, Abimelek päästi hänet menemään, ja Daavid lähti.

² Minä kiitän Herraa joka aika, hänen ylistyksensä on alati minun suussani. ³ Herra on minun sieluni kerskaus, nöyrät sen kuulevat ja iloitsevat. ⁴ Ylistäkää minun kanssani Herraa, kiittäkäämme yhdessä hänen nimeänsä. ⁵ Minä etsin Herraa, ja hän vastasi minulle, hän vapahti minut kaikista peljätöksistäni. ⁶ Jotka häneen katsovat, ne säteilevät iloa, heidän kasvonsa eivät häpeästä punastu. ⁷ Tässä on kurja, joka huusi, ja Herra kuuli ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistansa. ⁸ Herran enkeli asettuu niiden ympärille, jotka häntä pelkäävät, ja pelastaa heidät. ⁹ Maistakaa ja katsokaa, kuinka Herra on hyvä. Autuas se mies, joka häneen turvaa! ¹⁰ Peljätäkää Herraa, te hänen pyhänsä, sillä häntä pelkääväisiltä ei mitään puutu. ¹¹ RIKKAAT KÖYHTYVÄT ja näkevät nälkää, mutta Herraa etsiväisiltä

ei mitään hyvää puutu.*¹² Tulkaa, lapset, kuulkaa minua: Herran pelkoon minä teidät opetan.¹³ Kuka oletkin, joka elää tahdot ja rakastat elämän päiviä, nauttiaksesi onnea:¹⁴ varjele kielesi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta¹⁵ vältä pahaa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja pyri siihen.¹⁶ Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa heidän huutoansa.¹⁷ Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan, hävittääksensä maasta heidän muistonsa.¹⁸ Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee ja vapahtaa heidät kaikista heidän ahdistuksistansa.¹⁹ Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli.²⁰ Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä kaikista.²¹ Hän varjelee kaikki hänen luunsa: ei yksikään niistä murru.²² Pahuus tappaa jumalattoman, ja jotka vanhurskasta vihaavat, ne tulevat syynalaisiksi.²³ Herra lunastaa palvelijainsa sielut, eikä yksikään, joka häneen turvaa, tule syynalaiseksi.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 34 (35)

¹ Daavidin psalmi.

Riitele, Herra, minun riitaveljiäni vastaan sodi niitä vastaan, jotka minua vastaan sotivat.² Tempaa pieni kilpi, suuri kilpi ja nouse minun avukseni.³ Sivalla keihäs ja salpaa tie minun vainoojiltani. Sano minun sielulleni: ”Minä olen sinun pelastuksesi.”⁴ Joutukoot häpeään ja pilkkaan, jotka minun henkeäni väijyvät; peräytykööt, punastukoot, jotka minulle pahaa aikovat.⁵ Olkoot he niinkuin akanat tulessa, ja Herran enkeli syösköön heidät maahan;⁶ heidän tiensä olkoon pimeä ja liukas, ja Herran enkeli ajakoon heitä takaa.⁷ Sillä syyttä he ovat viritäneet verkkonsa minun eteeni, syyttä he ovat kaivaneet minun sielulleni haudan.⁸ Tulkoon hänelle turmio aavistamatta, tarttukoon hän virittämäänsä verkkoon, langetkoon siihen surmaksensa.⁹ Mutta minun sieluni iloitkoon Herrassa, riemuitkoon hänen avustansa.¹⁰ Kaikki minun luuni sanokoot: ”Herra, kuka on sinun vertaisesi, sinun, joka vapahdat kurjan väkevämmästään, kurjan ja köyhän raatelijastaan?”¹¹ Väärät todistajat astuvat esiin, he minulta tutkivat, mitä minä en tiedä.¹² He palkitsevat minulle hyvän pahalla; minun sieluni on orpo.¹³ Mut-

*¹¹ Nuoret leijonat kärsivät puutetta ja näkevät nälkää, mutta Herraa etsiväisiltä ei mitään hyvää puutu.

ta minä puin päälleni surupuvun, kun he sairastivat; minä vaivasin itseäni paastolla ja rukoilin pää painuksissa.¹⁴ Niinkuin he olisivat olleet minun ystäviäni, minun omia veljiäni, niin minä kuljin niinkuin äitiänsä sureva, niin minä kävin surupuvussa, kumarruksissa.¹⁵ Mutta he iloitsevat minun kompastuksestani ja kokoontuvat – kokoontuvat minua vastaan, nuo lyöjät, joita minä en tunne; he herjaavat herkeämättä,¹⁶ nuo konnat, jotka IRVISTELLEN minua pilkkaavat, kiristelevät minulle hampaitansa.*¹⁷ Herra, kuinka kauan sinä tätä katselet? Päästä minun sieluni turmiosta, jota he hankitsevat, minun ainokaiseni nuorista leijonista.¹⁸ Niin minä kiitan sinua suuressa seurakunnassa, ylistän sinua paljon kansan keskellä.¹⁹ Älkööt ne minusta iloitko, jotka syyttä ovat minun vihamiehiäni; älkööt silmää iskekö, jotka asiatta minua vihaavat.²⁰ Sillä he eivät puhu rauhan puheita, vaan miettivät petoksen sanoja maan hiljaisia vastaan.²¹ He avaavat suunsa ammollleen minua vastaan ja sanovat: ”Kas niin, kas niin! Nyt me sen omin silmin näemme!”²² Sinä, Herra, näet sen, älä ole vaiti! Herra, älä ole minusta kaukana!²³ Heräjä ja nouse, minun Jumalani ja Herrani, hankkimaan minulle oikeutta ja ajamaan minun asiaani.²⁴ Tuomitse minut vanhurskautesi mukaan, Herra, minun Jumalani, älä salli heidän minusta riemuita.²⁵ Älä salli heidän sanoa sydämässään: ”Kas niin! Sitä me halusimmekin.” Älä salli heidän sanoa: ”Me olemme hänet nielleet.”²⁶ Hävetköt ja punastukoot kaikki, jotka minun onnettomuudestani iloitsevat, saakoot puvuksensa häpeän ja pilkan ne, jotka ylvästelevät minua vastaan.²⁷ Iloitkoot ja riemuitkoot ne, jotka suovat minulle minun oikeuteni, ja sanokoot aina: ”Ylistetty olkoon Herra, joka tahtoo palvelijansa parasta.”²⁸ Ja minun kieleni julistakoon sinun vanhurskauttasi, sinun kiitostasi kaiken päivää.

Psalmi 35 (36)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Herran palvelijalle. Daavidin psalmi.

² Synti sanoo jumalattomalle: minun sydämessäni ei ole Jumalan pelkoa hänen silmänsä edessä.³ SILLÄ JUMALATON TOIMII PETOLLISESTI JUMALAN EDESSÄ, HÄN EI NÄE PAHUUTTAAN EIKÄ VIHAA SITÄ.†⁴ Hänen suunsa sanat ovat vääryyttä ja petosta hän on lakannut tekemästä sitä, mikä taidollista ja hyvää on.⁵ Hän miettii turmiota vuoteessansa, hän pysyy tiellä, joka ei ole hyvä, hän ei kammo pahaa.⁶ Herra, sinun armosi ulottuu taivasiin, sinun totuutesi pilviin asti.⁷ Sinun vanhurskautesi on kuin Jumalan vuoret, sinun tuomiosi niinkuin suuri syvyys, ihmistä ja eläintä sinä autat, Herra.⁸ Kuinka kallis on sinun armosi, Jumala! Ihmislapset etsivät sinun siipiesi suojaa.⁹ Heidät ravitaan sinun huoneesi lihavuudella, sinä annat heidän juoda suloisuutesi virrasta.¹⁰ Sillä SINUSSA on elämän lähde; sinun valkeudessasi me VALKEUDEN NÄEMME.‡¹¹ JATKA LAUPEUTESI niille, jotka

* ¹⁶ nuo konnat, jotka leipäkyrsää kärkeen minua pilkkaavat, kiristelevät minulle hampaitansa.

† ³ Sillä se tekee kaiken sileäksi hänen silmissään, että hänen pahuutensa havaittaisiin ja häntä vihattaisiin.

‡ ¹⁰ Sillä sinun tykönäsi on elämän lähde; sinun valkeudessasi me näemme valkeuden.

sinut tuntevat, ja vanhurskautesi oikeamielisille.* ¹² Älköön ylpeyden jalka minua tallatko, älköönkä jumalattomain käsi minua karkoittako. ¹³ Katso, pahanteekijät kaatuvat, he suistuvat maahan, eivätkä voi nousta.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 36 (37)

¹ Daavidin psalmi.

Älä vihastu pahain tähden, älä kadehdi väärintekijöitä. ² Sillä niinkuin heinä heidät pian niitetään pois, ja he lakastuvat niinkuin vihanta ruoho. ³ Turvaa Herraan ja tee sitä, mikä hyvä on, asu maassa, NIIN SEN RIKKAUS SINUT RAVITSEE.† ⁴ Silloin sinulla on ilo Herrassa, ja hän antaa sinulle, mitä sinun sydämesi haluaa. ⁵ Anna tiesi Herran haltuun ja turvaa häneen, kyllä hän sen tekee. ⁶ Ja hän antaa sinun vanhurskautesi nousta niinkuin valkeuden ja sinun oikeutesi niinkuin keskipäivän. ⁷ Hiljenny Herran edessä ja odota häntä. Älä vihastu siihen, jonka tie menestyy, mieheen, joka juonia punoo. ⁸ Herkeä vihasta ja heitä kiukku, älä kiivas-tu, se on vain pahaksi. ⁹ Sillä pahat hävitetään, mutta jotka Herraa odottavat, ne perivät maan. ¹⁰ Hetkinen vielä, niin jumalatonta ei enää ole; kun hänen sijaansa katsot, on hän jo poissa. ¹¹ Mutta nöyrät perivät maan ja iloitsevat suuresta rauhas-ta. ¹² Jumalaton miettii vanhurskaalle pahaa ja kiristelee hänelle hampaitansa ¹³ mutta Herra nauraa hänelle, sillä hän näkee hänen päivänsä joutuvan. ¹⁴ Jumalattomat paljastavat miekkansa ja jännittävät jousensa, kaataaksensa kurjan ja köyhän, teurastaaksensa ne, jotka ovat oikealla tiellä. ¹⁵ Mutta heidän miekkansa käy heidän omaan sydämeensä, ja heidän jousensa särkyvät. ¹⁶ Vanhurskaan vähä vara on parempi kuin monen jumalattoman tavarain paljous. ¹⁷ Sillä jumalattomain käsivarret särjetään, mutta Herra tukee vanhurskaita. ¹⁸ Herra tuntee nuhteet-tomain päivät, ja heidän perintönsä pysyy iankaikkisesti. ¹⁹ Pahana aikana he eivät joudu häpeään, ja nälän päivinä heillä on kyllin syötävää. ²⁰ Sillä jumalattomat hukkuvat, ja Herran viholliset ovat kuin niittyjen koreus: he katoavat, katoavat niinkuin savu. ²¹ Jumalaton ottaa lainan eikä maksa, mutta vanhurskas on armah-tavainen ja antelias. ²² Sillä hänen siunaamansa perivät maan, mutta hänen kiro-amansa hävitetään. ²³ Herra vahvistaa sen miehen askeleet, jonka tie hänelle kel-

* ¹¹ Säilytä armosi niille, jotka sinut tuntevat, ja vanhurskautesi oikeamielisille.

† ³ Turvaa Herraan ja tee sitä, mikä hyvä on, asu maassa ja noudata totuutta;

paa.²⁴ Jos hän lankeaa, ei hän maahan sorru, sillä Herra tukee hänen kättänsä.²⁵ Olen ollut nuori ja olen vanhaksi tullut, mutta en ole nähnyt vanhurskasta hyljättynä enkä hänen lastensa kerjäävän leipää.²⁶ Aina hän on armahtavainen ja antaa lainaksi, ja hänen lapsensa ovat siunaukseksi.²⁷ Karta pahaa ja tee hyvää, niin sinä pysyt iankaikkisesti.²⁸ Sillä Herra rakastaa oikeutta eikä hylkää hurskaitansa; heidät varjellaan iankaikkisesti, mutta jumalattomain siemen hävitetään.²⁹ Vanhurskaat perivät maan ja asuvat siinä iankaikkisesti.³⁰ Vanhurskaan suu lausuu viisautta, ja hänen kielensä puhuu oikeuden sanoja.³¹ Hänen Jumalansa laki on hänen sydämessään, hänen askeleensa eivät horju.³² Jumalaton väijyy vanhurskasta ja etsii häntä tappaaksensa.³³ Mutta Herra ei jätä häntä hänen käsiinsä eikä tuomitse häntä syylliseksi, kun hänen asiansa on oikeudessa.³⁴ Odotta Herraa ja ota vaari hänen tiestänsä, niin hän korottaa sinut, ja sinä perit maan ja näet, kuinka jumalattomat hävitetään.³⁵ MINÄ NÄIN JUMALATTOMAN SUURESSA VOIMASSA, HÄN KUROTTAUTUI KORKEALLE KUIN LIBANONIN SETRIT.*³⁶ Mutta kun ohi kuljettiin, katso, ei häntä enää ollut; minä etsin häntä, vaan häntä ei löytynyt.³⁷ Ota nuhteettomasta vaari, katso rehellistä: rauhan miehellä on tulevaisuus,³⁸ mutta luopuneet hukkuvat kaikki, ja jumalattomain tulevaisuus leikataan pois.³⁹ Mutta vanhurskasten pelastus tulee Herralta, hän on heidän linnansa ahdingon aikana.⁴⁰ Herra auttaa heitä ja vapahtaa heidät, vapahtaa jumalattomista ja pelastaa heidät; sillä he turvaavat häneen.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 5 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistameidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaassa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi vel-

* ³⁵ Minä näin jumalattoman, väkivaltaisen, rehevänä kuin viheriöivä puu, juurtunut paikoilleen.

kamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[Lukija: Amen.]

Troparit, 5. säv.

Peljättävä on sinun tuomioistuimesi, | paheellinen on minun elämäni. | Kuka voi vapahtaa minut silloin hädästä, | jollet Sinä armahda minua, Kristus Jumala? || Sillä Sinä olet armollinen ja ihmisiä rakastava.

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Ajallisesta huolehtiminen karkotti minut pois paratiisista, | ja mitä minä karkotettu voisin tehdä? | Sentähden kolkutan oveen ja huudan: | Herra, Herra, avaa minulle synninkatumus || ja pelasta minut!

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Miksi nimittäisimme Sinun temppeliäsi, Jumalansynnyttäjä? | Hengelliseksi satamaksi? | Vai taivaallisen ihanuuden paratiisiksi? | Ikuiseen elämään johdattavaksi? | Sillä Sinulla on hallussasi kaikki hyvyys, | ja Sinä rukoilet aina Kristusta || pelastamaan meidän sielumme.

Herra, armahda (40).

Rukous

Jumala, Sinä, joka olet vanhurskas ja kunniakas, suuri ja voimallinen Jumala, ikuinen Jumala, kuule minun, syntisen, rukous tällä hetkellä. Kuule minua, sillä Sinä olet luvannut kuulla niitä, jotka kutsuvat Sinua totuudessa, äläkä halveksi minua, jolla on epäpuhtaat huulet ja joka olen syntien vallassa, Sinä kaikkien maan äärien ja matkustavien turva. Ota aseesi ja kilpesi ja nouse minun avukseksi: vedä ulos miekkasi ja ryhdy vastustamaan niitä, jotka vainoavat minua. Karkota epäpuhtaat henget minun mielettömyyteni kasvojen edestä, ja karkotkoon mielestäni vihan ja kaunan henki, kateuden henki, pelon ja masennuksen henki, ylpeyden ja kaiken muun pahuuden henki. Ja sammukoon kaikki minun lihani palo ja liike, joka syntyy paholaisen vaikutuksesta, ja valistukoon minun sieluni ja ruumiini ja henkeni Sinun jumalallisen tuntemisesi valolla, jotta Sinun monien hyvyyksiesi tähden saavutan uskon yhteyden ja täydellisen ihmisyyden ja ylistän enkelien ja kaikkien pyhien kanssa Sinun kunniallisinta ja jalointa nimesi, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 6

Psalmi 37 (38)

¹ Daavidin psalmi. Sapatin muistamiseksi.

² Herra, älä rankaise minua vihassasi, älä kiivastuksessasi kurita minua. ³ Sillä sinun nuolesi ovat uponneet minuun, sinun kätesi painaa minua. ⁴ Ei ole lihassani tervettä paikkaa sinun vihastuksesi tähden eikä luissani rauhaa minun syntieni tähden. ⁵ Sillä minun pahat tekoni käyvät pääni ylitse, niinkuin raskas kuorma ne ovat minulle liian raskaat. ⁶ Minun haavani haisevat ja märkivät minun hulluuteni tähden. ⁷ Minä käyn kumarassa, aivan kyyryssä, kuljen murheellisena kaiken päivää. ⁸ Sillä minun lanteeni ovat polttoa täynnä, eikä ole lihassani tervettä paikkaa. ⁹ Minä olen voimaton ja peräti runneltu, minä parun sydämeni tuskassa. ¹⁰ Herra, sinun edessäsi on kaikki minun halajamiseni, eikä minun huokaukseni ole sinulta salassa. ¹¹ Minun sydämeni värisee, minun voimani on minusta luopunut, minun silmiäni valo – sekin on minulta mennyt. ¹² Minun ystäväni ja läheiseni pysyvät syrjässä minun vitsauksestani, ja minun omaiseni seisovat kaukana. ¹³ Jotka minun henkeäni etsivät, ne virittävät pauloja; ja jotka minulle pahaa suovat, ne puhuvat turmion puheita ja miettivät petosta kaiket päivät. ¹⁴ Mutta minä olen kuin kuuro, en mitään kuule, kuin mykkä, joka ei suutansa avaa. ¹⁵ Minä olen kuin mies, joka ei mitään kuule ja jonka suussa ei vastausta ole. ¹⁶ Sillä sinua, Herra, minä odotan, sinä vastaat, Herra, minun Jumalani. ¹⁷ Minä sanon: älkööt iloitko minusta, älkööt ylvästelkö minua vastaan, kun jalkani horjuu. ¹⁸ Sillä minä olen kaatumaisillani, ja minun tuskani on aina edessäni ¹⁹ sillä minä tunnustan pahat tekoni, murehdin syntieni tähden. ²⁰ Mutta minun viholliseni elävät ja ovat väkevät, ja paljon on niitä, jotka minua syyttävät vihaavat, ²¹ jotka hyvän pahalla palkitsevat ja vihaavat minua, koska minä hyvään pyrin. ²² Älä hylkää minua, Herra, minun Jumalani, älä ole kaukana minusta. ²³ Riennä avukseni, Herra, minun pelastukseni.

Psalmi 38 (39)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Jedutunille. Daavidin laulu.

² Minä sanoin: ”Minä pidän vaelluksestani vaarin, etten kielelläni syntiä tekisi. Minä pidän suustani vaarin ja suistan sen, niin kauan kuin jumalaton on minun edessäni.” ³ Minä olin vaiti, olin ääneti, en puhunut siitä, mikä hyvä on; mutta minun tuskani yltyi. ⁴ Minun sydämeni hehkui minun rinnassani; kun minä huokailin, syttyi minussa tuli, ja niin minä kielelläni puhuin. ⁵ Herra, opeta minua ajattelemaan loppuani, ja mikä minun päivieni mitta on, että ymmärtäisin, kuinka katoavainen minä olen. ⁶ Katso, kämmenen leveydeksi sinä teit minun päivieni, ja minun elämäni on sinun edessäsi niinkuin ei mitään. Vain tuulen henkäys ovat kaikki ihmiset, kuinka lujina seisokootkin. ⁷ Varjona vain ihminen vaeltaa, turhaan vain he touhuavat, kokoavat, eivätkä tiedä, kuka ne saa. ⁸ Ja nyt, mitä minä odotan, Herra? Sinuun minä panen toivoni. ⁹ Päästä minut kaikista synneis-

täni, älä pane minua houkkain pilkaksi. ¹⁰ Minä vaikenen enkä suutani avaa; sillä sinä sen teit. ¹¹ Käännä vitsauksesi minusta pois, sillä minä menehdyn sinun kätesi kuritukseen. ¹² Kun sinä ihmistä synnin tähden rangaistuksilla kuritat, kulutat sinä hänen ELÄMÄNSÄ niinkuin HÄMÄHÄKINVERKON. Vain tuulen henkäys ovat kaikki ihmiset.* ¹³ Kuule minun rukoukseni, Herra, ota korviisi minun huutoni. Älä ole kuuro minun kyyneleilleni sillä minä olen muukalainen sinun tykönäsi, vieras, niinkuin kaikki minun isänikin. ¹⁴ Käännä pois katseesi minusta, että minä ilostuisin, ennenkuin menen pois eikä minua enää ole.

Psalmi 39 (40)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi

² Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni. ³ Ja hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja asetti minun jalkani kalliolle, hän vahvisti minun askeleeni. ⁴ Hän antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme. Sen näkevät monet ja pelkäävät ja turvaavat Herraan. ⁵ Autuas se mies, joka panee turvansa Herraan eikä käänny ylpeiden puoleen eikä niitten, jotka valheeseen eksyvät! ⁶ Herra, minun Jumalani, suuret ovat sinun ihmetekosi ja sinun aivoituksesi meitä kohtaan. Ei ole ketään sinun vertaistasi. Niitä minä tahdon julistaa, niistä puhua, niitten paljous on suurempi, kuin luetella taidan. ⁷ Teurasuhriin ja ruokauhriin et sinä mielisty; minun korvani sinä avasit, polttouhria ja syntiuhria sinä et vaadi. ⁸ Silloin minä sanoin: ”Katso, minä tulen; kirjakääröön on kirjoitettu, mitä minun on tehtävä. ⁹ Sinun tahtosi, minun Jumalani, minä teen mielelläni, ja sinun lakisi on minun sydämessäni.” ¹⁰ Minä julistan vanhurskautta suuressa seurakunnassa; katso, en minä sulje huuliani. Sinä, Herra, sen tiedät. ¹¹ Minä en peitä sinun vanhurskauttasi omaan sydämeeni, vaan puhun sinun uskollisuudestasi ja avustasi; minä en salaa sinun armoasi ja totuuttasi suurelta seurakunnalta. ¹² Sinä, Herra, älä sulje minulta laupeuttasi, sinun armosi ja totuutesi varjelkoon minua aina. ¹³ Sillä lukemattomat vaivat minua saartavat, minun rikkomukseni ovat ottaneet minut kiinni, niin etten nähdä taida; ne ovat useammat kuin pääni hiukset, ja rohkeus on minulta mennyt. ¹⁴ Kelvatkoon sinulle, Herra, pelastaa minut, Herra, riennä minun avukseni. ¹⁵ Hävetkööt ja punastukoot kaikki, jotka minun henkeäni etsivät, hukuttaaksensa sen; peräytykööt ja tulkoot häpeään ne, jotka tahtovat minulle onnettomuutta. ¹⁶ Tyrmistykööt häpeästänsä ne, jotka minulle sanovat: ”Kas niin, kas niin!” ¹⁷ Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua etsivät; ne, jotka sinun autuuttasi rakastavat, sanokoot aina: ”Ylistetty olkoon Herra!” ¹⁸ Minä olen kurja ja köyhä, mutta Herra pitää minusta huolen. Sinä olet minun apuni ja pelastajani; minun Jumalani, älä viivy.

* ¹² Kun sinä ihmistä synnin tähden rangaistuksilla kuritat, kulutat sinä hänen kauneutensa niinkuin koinsyömän. Vain tuulen henkäys ovat kaikki ihmiset.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 40 (41)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi.

² Autuas se, joka vaivaista holhoo! Hänet Herra pelastaa pahana päivänä. ³ Herra varjelee häntä ja pitää hänet hengissä, ja maassa ylistetään hänen onneansa, etkä sinä anna häntä alttiiksi hänen vihollistensa raivolle. ⁴ Herra tukee häntä tautivuoteessa; hänen sairastuoteensa sinä peräti muutat. ⁵ Minä sanoin: ”Herra, ole minulle armollinen, paranna minun sieluni, sillä minä olen tehnyt syntiä sinua vastaan.” ⁶ Minun viholliseni puhuvat minusta paha: ”Milloinka hän kuolee ja hänen nimensä katoaa?” ⁷ Ja jos joku tulee minua katsomaan, puhuu hän petosta; hänen sydämensä kerää häijyyttä itseensä, hän menee ulos JA PUHUU SITÄ SAMAA.* ⁸ Kaikki minun vihamieheni minusta keskenään kuiskuttelevat ja hankitsevat minulle paha: ⁹ ILKEÄN SANAN SANOIVAT HE MINUA VASTAAN: ”NYT KUN hän makaa, EI HÄN SIITÄ ENÄÄ NOUSE.”† ¹⁰ Ystävänikin, johon minä luotin, joka minun leipääni söi, nostaa kantapäätänsä minua vastaan. ¹¹ Mutta sinä, Herra, armahda minua ja auta minut ylös, pystyyn, niin minä sen heille maksan. ¹² Siitä minä tiedän sinun mielistyneen minuun, ettei minun viholliseni saa minusta riemuita. ¹³ Minun nuhteettomuuteni tähden sinä minua tuet ja annat minun seisoa kasvojesi edessä ainiaan. ¹⁴ Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Amen. Amen.

Psalmi 41 (42)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Ymmärtämiseen liittyen.

Korahilaisten psalmi.

² Niinkuin peura halajaa vesipuroille, niin minun sieluni halajaa sinua, Jumala. ³ Minun sieluni janoo Jumalaa, elävää Jumalaa. Milloin saan minä tulla Jumalan kasvojen eteen? ⁴ Kyyneleeni ovat minun ruokani päivin ja öin, kun minulle joka päivä sanotaan: ”Missä on sinun Jumalasi?” ⁵ Näitä minä muistelen ja vuodatan sydämeni: minä kuljin väentungoksessa, astuin sen kanssa Jumalan huoneeseen riemun ja kiitoksen raikuessa juhlivasta joukosta. ⁶ Miksi murehdit, minun sieluni, ja olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan häntä

* ⁷ Ja jos joku tulee minua katsomaan, puhuu hän petosta; hänen sydämensä kerää häijyyttä itseensä, hän menee ulos kadulle ja purkaa sitä.

† ⁹ ”Jokin parantumaton paha on häneen tarttunut, ja siitä, missä hän makaa, hän ei enää nouse.”

kiittää hänen kasvojensa avusta. ⁷ Minun Jumalani, minun sieluni on murheellinen minussa, sentähden minä muistan sinua Jordanin maalla, Hermonin kukkuloilla ja Misarin vuorella. ⁸ Sinun koskiesi pauhussa syvyys syvyydelle huutaa, kaikki sinun kuohusi ja aaltosi käyvät minun ylitseni. ⁹ Päivällä Herra säätää armonsa, ja yöllä minä hänelle veisaan ja rukoilen elämäni Jumalaa. ¹⁰ Minä sanon Jumalalle, kalliolleni: ”Miksi olet minut unhottanut? Miksi minun täytyy käydä murhepuvussa, vihollisen ahdistamana?” ¹¹ Minun luitani jäytää, kun viholliseni minua häpäisevät, sanoen minulle kaiken päivää: ”Missä on sinun Jumalasi?” ¹² Miksi murehdit, minun sieluni, ja miksi olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä, minun kasvojeni apua, minun Jumalaani.

Psalmi 42 (43)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi. Hebrealaisilla ilman otsikkoa.

Auta minut oikeuteeni, Jumala, ja aja minun asiani armotonta kansaa vastaan. Päästä minut kavaloista ja vääristä ihmisistä. ² Sillä sinä olet minun Jumalani, minun linnani. Miksi olet minut hyljännyt? Miksi minun täytyy käydä murhepuvussa, vihollisen ahdistamana? ³ Lähetä valkeutesi ja totuutesi. Ne minua johdattakoot, viekööt minut sinun pyhälle vuorellesi, sinun asuntoihisi, ⁴ että minä saisin tulla Jumalan alttarin eteen, Jumalan eteen, joka on minun iloni ja riemuni, ja kiittäisin kanteleilla sinua, Jumala, minun Jumalani. ⁵ Miksi murehdit, minun sieluni, ja miksi olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä, minun kasvojeni apua, minun Jumalaani.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 43 (44)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Ymmärtämiseen liittyen. Korahilaisten psalmi.

² Jumala, me olemme omin korvin kuulleet, meidän isämme ovat meille kertoneet, minkä teon sinä teit heidän päivinänsä, muinaisina päivinä. ³ Sinä karkoitit kädelläsi pakanat, mutta heidät sinä istutit, sinä hävitit kansat, mutta heidät sinä levitit. ⁴ Sillä eivät he miekallansa valloittaneet maata, eikä heidän käsivartensa heitä auttanut, vaan sinun oikea kätesi, sinun käsivartesi ja sinun kas-

vojesi valkeus, koska sinä olit heihin mielistynyt.⁵ Sinä, Jumala, sinä olet minun kuninkaani, toimita Jaakobille apu.⁶ Sinun avullasi me syöksemme ahdistajamme maahan, sinun nimessäsi me tallaamme vastustajamme.⁷ Sillä en minä jouseeni luota, eikä miekkani minua auta;⁸ vaan sinä pelastat meidät vihollisistamme, ja saatat vihamiehemme häpeään.⁹ Jumala on meidän kerskauksemme kaikkina päivinä, ja sinun nimeäsi me ylistämme iankaikkisesti.¹⁰ Kuitenkin sinä meidät hylkäsit ja saatoit meidät häpeään, et lähtenyt sotaan meidän joukkojemme kanssa.¹¹ Sinä käänsit meidät vihollista pakoon, ja meidän vihamiehemme ryöstivät saalista.¹² Sinä annoit meidät syötäviksi kuin lampaat, ja hajotit meidät pakanain sekaan.¹³ Sinä myit kansasi halvasta etkä heidän hinnastaan paljoa hyötynyt.¹⁴ Sinä annat meidät naapuriemme häväistäviksi, ympärillämme asuvaisten pilkaksi ja ivaksi.¹⁵ Sinä saatat meidät sananparreksi pakanoille, pään pudistukseksi kansoille.¹⁶ Joka päivä on häväistykseni minun edessäni, ja kasvojeni häpeä peittää minut,¹⁷ herjaajan ja pilkkaajan puheen tähden, vihollisen ja kostonhimoisen katseitten tähden.¹⁸ Tämä kaikki on meitä kohdannut, vaikka emme ole sinua unhottaneet emmekä sinun liittoasi rikkoneet.¹⁹ Ei ole meidän sydämemme sinusta luopunut, MUTTA SINÄ PANIT ASKELEEMME POIKKEAMAAN SINUN POLULTASI.*²⁰ SINÄ runtelit meidät KOETTELEMUKSEN PAIKASSA ja peitit meidät synkeydellä.†²¹ Jos me olisimme unhottaneet Jumalamme nimen ja ojentaneet kätemme vieraan jumalan puoleen,²² eikö Jumala olisi sitä tutkituksi saanut, sillä hän tuntee sydämen salaisuudet?²³ Ei, vaan sinun tähtesi meitä surmaataan kaiken päivää, meitä pidetään teuraslampaina.²⁴ Heräjä, miksi nukut, Herra? Nouse, älä iäksi hylkää.²⁵ Miksi peität kasvosi, unhotat meidän kurjuutemme ja ahdistuksemme?²⁶ Sillä meidän sielumme on vaipunut tomuun, meidän ruumiimme painunut maahan.²⁷ Nouse, auta meitä ja lunasta meidät armosi tähden.

Psalmi 44 (45)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Muutettavista asioista. Korahilaisten psalmi.

Ymmärtämiseen liittyen. Laulu rakastetusta.

² Minun sydämeni tulvii ihania sanoja; minä lausun: kuninkaasta on minun lauluni, minun kieleni on kerkeän kirjurin kynä.³ Sinä olet ihmislapsista ihanin, suloisuus on vuodatettu sinun huulillesi, sentähden Jumala siunaa sinua iankaikkisesti.⁴ Vyötä miekka vyöllesi, sinä sankari, vyöttäydy kunniaasi ja korkeutesi.⁵ MENESTY KIRKKAUDESSASI, nouse SOTAVAUNUIHIN PUOLUSTAMAAN TOTUUTTA, NÖYRYYTTÄ JA VANHURSKAUTTA, ja oikea kätesi JOHDATTAKOON SINUA IHMEELLISESTI.‡⁶ Sinun nuolesi ovat terävät, kansat kaatuvat sinun allesi; kuninkaan vihollisten sydämet lävistetään.⁷ Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja

* ¹⁹ Ei ole meidän sydämemme sinusta luopunut, eivät meidän askeleemme sinun polultasi poikenneet.

† ²⁰ Kuitenkin sinä runtelit meidät aavikkosutten asuinsijoilla ja peitit meidät synkeydellä.

‡ ⁵ Ole onnekas korkeudessasi. Nouse sotavaunuihisi totuuden, nöyryyden ja vanhurskauden puolesta, ja oikea kätesi opettakoon sinulle peljättäviä tekoja.

iankaikkisesti; sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka.⁸ Sinä rakastat vanhurskautta ja vihaat vääryyttä; sentähden on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä enemmän kuin sinun osaveljiäsi.⁹ Mirhaa, SUITSUKETTA ja kassiaa tuoksuvat kaikki sinun vaatteesi, SINUN ILOKSESI NORSUNLUISSA PALATSEISSA.*¹⁰ Kuningasten tyttäriä on sinun kaunistuksenasasi, kuningatar seisoo sinun oikealla puolellasi, KULTAKANKAISESSA PUVUSSA, KIRJOKANKAASEEN PUKEUTUNEENA.†¹¹ Kuule, tytär, JA katso ja kallista korvasi, unhotat kansasi ja isäsi huone,¹² ja saakoon kuningas halun sinun kauneutesi, sillä hän on sinun herrasi. Kumarra häntä.¹³ Tytär Tyyro ja kansan rikkaimmat etsivät lahjoillaan sinun suosiotasi.¹⁴ Ylen ihana on KUIN kuninkaan TYTÄR, KULTAKUDOSTA on hänen pukunsa.‡¹⁵ Kirjailluissa vaatteissa hänet saatetaan kuninkaan tykö. Neitsyet seuraavat häntä, hänen ystävättärensä tuodaan sinun tykösi.¹⁶ Ilolla ja riemulla heitä saatetaan, he astuvat kuninkaan TEMPELIIN.§¹⁷ Sinun poikasi tulkoot sinun isiesi sijaan; SINÄ ASETAT heidät ruhtinaiksi kaikkeen maahan.**¹⁸ Minä teen sinun nimesi kuuluksi suvusta sukuun; sentähden kansat sinua ylistävät aina ja iankaikkisesti.

Psalmi 45 (46)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Salatuista asioista.

Korahilaisille. Daavidin psalmi.

² Jumala on meidän turvamme ja väkevyytemme, apumme hädässä aivan vahva.³ Sentähden emme pelkää, vaikka maa järkkyyisi ja vuoret meren pohjaan vajoisivat,⁴ vaikka sen vedet pauhaisivat ja kuohuisivat ja vuoret vapisisivat sen raivosta.⁵ Virta lähteinensä ilahuttaa Jumalan kaupungin, Korkeimman pyhät asunnot.⁶ Jumala on sen keskellä, ei se horju, Jumala auttaa sitä jo aamun koittaessa.⁷ Pakanat pauhaavat, valtakunnat horjuvat; kun hän jylisee, huojuu maa.⁸ Herra Sebaot on meidän kanssamme, Jaakobin Jumala on meidän linnamme.⁹ Tulkaa, katsokaa Herran töitä, hänen, joka tekee hämmästyttäviä tekoja maan päällä:¹⁰ hän lopettaa sodat maan ääriin saakka, hän särkee jousen, taittaa keihään, polttaa KILVET tulella.††¹¹ ”Heretkää ja tietäkää, että minä olen Jumala, korkea kansojen keskellä, korkea maan päällä.”¹² Herra Sebaot on meidän kanssamme, Jaakobin Jumala on meidän linnamme.

*⁹ Mirhaa, aloeta ja kassiaa tuoksuvat kaikki sinun vaatteesi, kanteleet helisevät sinun iloksesi norsunluisista palatseista.

†¹⁰ Kuningasten tyttäriä on sinun kaunistuksenasasi, kuningatar seisoo sinun oikealla puolellasi, Oofirin kullassa.

‡¹⁴ Ylen ihana on kuninkaan tytär sisäkammiossa, kultakudosta on hänen pukunsa.

§¹⁶ Ilolla ja riemulla heitä saatetaan, he astuvat kuninkaan palatsiin.

**¹⁷ Sinun poikasi tulkoot sinun isiesi sijaan; aseta heidät ruhtinaiksi kaikkeen maahan.

††¹⁰ hän lopettaa sodat maan ääriin saakka, hän särkee jousen, taittaa keihään, polttaa sotavaunut tulella.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 6 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistä meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[*Pappi:* Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[*Lukija:* Amen.]

Troparit, 3. säv.

Minä kannan ylistystä Sinulle, Herra, | ja ilmoitan Sinulle kaikki synnintekoni. || Jumala, armahda minua!

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Pelasta minut, minun Jumalani, | niinkuin kerran pelastit publikaanin, | etkä halveksinut syntisen naisen kyyneleitä. | Ota vastaan myös minun huokaukseni, oi Vapahtajani, || ja pelasta minut!

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Orjan tavoin riennän nyt suojiisi, oi Viattomin. | Pelasta minut, Jumalansynnyttäjä, himojen vallasta, | sillä Sinä synnytit himottomuuden lähteen.

Herra, armahda (40).

Rukous

Kiitämme Sinua, meidän Herramme ja Jumalamme, kaikista hyvistä töistä, joita olet meille kelvottomille tehnyt lapsuudestamme aina tähän hetkeen asti: niistä, jotka me tunnemme, ja niistä, joita emme tunne, julkisista ja salaisista, teoista ja sanoista. Sinä olet rakastanut meitä ja olet antanut meille ainosyntyisen Poikasi.

Tee meidätkin Sinun rakkautesi arvoisiksi. Lahjoita meille sanasi kautta viisautta ja pelkosi kautta voimaa Sinun voimastasi, ja jos tahtoen tai tahtomattamme joudumme syntiin, anna meille anteeksi äläkä hylkää meitä, ja säilytä sielumme pyhydessä ja vie se valtaistuimesi eteen omatunto puhtaana ja anna sille ihmisrakkautesi mukainen loppu. Ja muista, Herra, kaikkia Sinun nimeäsi totuudessa kutsuvia. Muista kaikkia, jotka tahtovat meille hyvää tai pahaa, sillä kaikki me olemme ihmisiä, ja jokainen ihminen on erehtyväinen. Sentähden me rukoilemme Sinua, Herra: Anna meille Sinun hyvyytesi runsas armo. Amen.

KATISMA 7

Psalmi 46 (47)

¹ *KAIKKI YHDESSÄ. Psalmi. Korahilaisille.*

² Paukuttakaa käsiänne, kaikki kansat, kohottakaa Jumalalle riemuhuuto. ³ Sillä Herra on korkein, peljättävä, kaiken maan suuri kuningas. ⁴ Hän kukistaa kansat meidän allemme ja kansakunnat jalkaimme alle. ⁵ Hän on valinnut meille perintömaamme, joka on Jaakobin, hänen rakkaansa, kunnia. ⁶ Jumala ASTUI ylös riemun raikuessa, Herra pasunain pauhatessa.* ⁷ Veisatkaa Jumalalle, veisatkaa, veisatkaa meidän kuninkaallemme, veisatkaa. ⁸ Sillä Jumala on kaiken maan kuningas. Veisatkaa hänelle virsi. ⁹ Jumala on kansojen kuningas, Jumala istuu pyhällä istuimellansa. ¹⁰ Kansojen päämiehet kokoontuvat Aabrahamin Jumalan kansaksi. Sillä maan kilvet ovat Jumalan; hän on ylen korkea.

Psalmi 47 (48)

¹ *Korahilaisten laulu. Viikon toisena päivänä.*

² Suuri on Herra ja korkeasti ylistettävä meidän Jumalamme kaupungissa, pyhällä vuorellansa. ³ Kauniina kohoaa, kaiken maan ilona, pohjan puolella Siionin vuori, suuren kuninkaan kaupunki. ⁴ Jumala on sen linnoissa turvaksi tunnettu. ⁵ Sillä katso, kuninkaat kokoontuivat, hyökkäsivät yhdessä. ⁶ Mutta he näkivät sen, hämmästyivät, peljästyivät ja pakenivat pois. ⁷ Vavistus valtasi heidät siellä, tuska niinkuin synnyttäväisen. ⁸ Itätuulella sinä särjet Tarsiin-laivat. ⁹ Niinkuin me olimme kuulleet, niin me sen nyt näimme Herran Sebaotin kaupungissa, meidän Jumalamme kaupungissa: Jumala pitää sen lujana iankaikkisesti. ¹⁰ Jumala, me tutkistelemme sinun armoasi sinun KANSASI KESKELLÄ.† ¹¹ Jumala, niinkuin sinun nimesi, niin ulottuu sinun ylistyksesi maan ääriin saakka; sinun oikea kätesi on vanhurskautta täynnä. ¹² Siionin vuori iloitsee, Juudan tyttäret riemuitsevat sinun tuomioistasi. ¹³ Kiertäkää Siion, käykää sen ympäri, lukekaa sen tornit. ¹⁴ Tarkatkaa sen muurit, kulkekaa sen linnat, kertoaksenne niistä tulevalle polvelle. ¹⁵ Sillä tämä on Jumala, meidän Jumalamme, aina ja iankaikkisesti; hän johdattaa meitä kuolemaan asti.

* ⁶ Jumala astuu ylös riemun raikuessa, Herra pasunain pauhatessa.

† ¹⁰ Jumala, me tutkistelemme sinun armoasi sinun temppelissäsi. *Latinan- ja syyriankielisissä raamatuissa jae on em. hebrealaisen tekstin mukaisessa muodossa, ja sen on tulkittu viittaavan Kristuksen temppeliintuomiseen. Selitykseksi eroon on tarjottu sanan vaoō vaihtumista sanaksi laoō varhaisessa kreikkalaisessa tekstitradiotiossa, joka on edelleen päätyynyt kreikkalaiseen liturgiseen tekstiversioon ja kirkkoslaavinkieliseen psalmitekstiin. Tässä editiossa on tällä kohtaa pitäydytty kreikkalaiseen luentaan.*

Psalmi 48 (49)**¹ Kokonaan. Korahilaisten psalmi.**

² Kuulkaa tämä, kaikki kansat, ottakaa korviinne, maailman asukkaat kaikki, ³ sekä alhaiset että ylhäiset, niin rikkaat kuin köyhät. ⁴ Minun suuni puhuu viisautta, minun sydämeni ajatus on ymmärrystä. ⁵ Minä kallistan korvani kuulemaan mietelauseita, minä selitän ongelmani kannelta soittaen. ⁶ Miksi minä pelkäisin pahoina päivinä, kun minun vainoojani vääräys piirittää minut? ⁷ He luottavat VOIMAANSA ja kerskaavat suuresta rikkaudestaan.* ⁸ Kukaan ei voi veljeänsä lunastaa eikä hänestä Jumalalle sovitusta maksaa. ⁹ Sillä hänen sielunsa lunastus on ylen kallis ja jää iäti suorittamatta, ¹⁰ että hän saisi elää iankaikkisesti eikä kuolemaa näkisi. ¹¹ Vaan hänen täytyy nähdä, että viisaat kuolevat, että tyhmät ja järjettömät myös hukkuvat ja jättävät toisille tavaransa. ¹² HAUTA ON IÄTI HEIDÄN KOTINSA, heidän asuntonsa polvesta polveen; he nimittävät maatiloja nimensä mukaan.† ¹³ Mutta ihminen, mahtavinkaan, ei ole pysyväinen: hän on verrattava eläimiin, jotka hukkuvat. ¹⁴ Näin käy niiden, jotka itseensä luottavat, ja heidän perässään niiden, jotka mielistyvät heidän puheisiinsa. ¹⁵ Kuin lammaslauma heidät viedään tuonelaan, kuolema heitä kaitsee, jo huomenna oikeamieliset astuvat heidän ylitsensä; tuonela kalvaa heidän hahmoansa, eikä heillä ole ENÄÄ KUNNIAA.‡ ¹⁶ Mutta minun sieluni Jumala lunastaa tuonelan vallasta, sillä hän ottaa minut huomaansa. ¹⁷ Älä pelkää, jos joku rikastuu, jos hänen talonsa komeus karttuu. ¹⁸ Sillä kuollessaan ei hän ota mitään mukaansa, eikä hänen komeutensa astu alas hänen jäljessänsä. ¹⁹ Vaikka hän eläissänsä kiittää itseään siunatuksi, vaikka sinua ylistetään, kun vietät hyviä päiviä, ²⁰ täytyy sinun mennä isiesi suvun tykö, jotka eivät ikinä enää valoa näe. ²¹ Ihminen, mahtavinkin, on ymmärrystä vailla, hän on verrattava eläimiin, jotka hukkuvat.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

* ⁷ He luottavat tavaroihinsa ja kerskaavat suuresta rikkaudestaan.

† ¹² He luulevat, että heidän huoneensa pysyvät iäti ja heidän asuntonsa polvesta polveen; he nimittävät maatiloja nimensä mukaan.

‡ ¹⁵ Kuin lammaslauma heidät viedään tuonelaan, kuolema heitä kaitsee, jo huomenna oikeamieliset astuvat heidän ylitsensä; tuonela kalvaa heidän hahmoansa, eikä heillä ole asuntoa.

Psalmi 49 (50)**¹Asafin psalmi.**

Jumala, Herra Jumala, puhuu ja kutsuu maan auringon noususta hamaan sen laskuun. ² Siionista, jonka kauneus on täydellinen, Jumala ilmestyy kirkkaudessa. ³ Meidän Jumalamme tulee eikä vaikene, hänen edellensä käy kuluttava tuli ja hänen ympärillensä väkevä myrsky. ⁴ Hän kutsuu taivaat ylhäältä ja maan, tuomitakseen kansansa: ⁵ ”Kootkaa HÄNEN ETEENSÄ HÄNEN HURSKAANSA, jotka uhreja uhraten ovat tehneet HÄNEN KANSSAAN liiton.” ⁶ Ja taivaat julistavat hänen vanhurskauttansa, sillä Jumala on tuomari. ⁷ ”Kuule, minun kansani, minä puhun; kuule, Israel, minä todistan sinua vastaan. Minä olen Jumala, sinun Jumalasi. ⁸ En minä sinun teurasuhreistasi sinua nuhtele, ja sinun polttouhrisi ovat aina minun edessäni. ⁹ En minä ota härkiä sinun talostasi enkä VUOHIA sinun tarhoistasi.* ¹⁰ Sillä minun ovat kaikki metsän eläimet ja tuhansien vuorten karjat. ¹¹ Minä tunnen kaikki TAIVAAN linnut, ja KAIKKI KEDON KAUNEUS ON MINUN.† ¹² Jos minä isoaisin, en minä sitä sinulle sanoisi; sillä minun on maanpiiri ja kaikki, mitä siinä on. ¹³ Minäkö söisin härkien lihaa tai joisin PUKKIEN verta?‡ ¹⁴ Uhraa Jumalalle kiitos ja täytä lupauksesi Korkeimmalle. ¹⁵ Ja avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua.” ¹⁶ Mutta jumalattomalle Jumala sanoo: ”Mikä sinä olet puhumaan minun käskyistäni ja ottamaan minun liittoni suhusi? ¹⁷ Sinä, joka vihaat kuritusta ja heität minun sanani selkäsi taakse! ¹⁸ Jos sinä näet varkaan, niin sinä mielistyt häneen, ja sinä pidät yhtä avionrikkojain kanssa. ¹⁹ Sinä päästät suusi puhumaan paha, ja sinun kielesi punoo petosta. ²⁰ Sinä istut ja puhut veljeäsi vastaan, sinä panettelet äitisi poikaa. ²¹ Näitä sinä teet, ja minäkö olisin vaiti? Luuletko, että minä olen sinun kaltaisesi? Minä nuhtelen sinua ja asetan nämä sinun silmäisi eteen. ²² Ymmärtäkää tämä te, jotka Jumalan unhotatte, etten minä raatelisi, eikä olisi pelastajaa. ²³ Joka kiitosta uhraa, se kunnioittaa minua; joka ottaa tiestänsä vaarin, sen minä annan nähdä Jumalan autuuden.”

* ⁹ En minä ota härkiä sinun talostasi enkä kauriita sinun tarhoistasi.

† ¹¹ Minä tunnen kaikki vuorten linnut, ja kaikki, mikä kedolla liikkuu, on minun edessäni.

‡ ¹³ Minäkö söisin härkien lihaa tai joisin kauristen verta?

Psalmi 50 (51)*

1–2 KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi. Profeetta Natanin käytyä Daavidin luona sen vuoksi, että Daavid oli tehnyt aviorikoksen Batseban, Urian vaimon kanssa.

³ ARMAHDA MINUA, JUMALA, SINUN SUURESTA ARMOSTASI, pyyhi pois minun syntini SINUN SUURESTA LAUPEUDESTASI† ⁴ Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdista minut synnistäni. ⁵ Sillä minä tunnen rikokseni, JA SYNTINI ON AINA EDESSÄNI.‡ ⁶ Sinua ainoata vastaan minä olen syntiä tehnyt, tehnyt sitä, mikä on paha sinun silmissäsi, NIIN ETTÄ OIKEA OLET puheessasi ja puhdas tuomitessasi.§ ⁷ Katso, MINUT ON SYNNISSÄ SIITETTY ja äitini on minut synnissä SYNNYTTÄNYT.** ⁸ Katso, SINÄ RAKASTIT TOTUUTTA JA ILMOITIT MINULLE TUNTEMATTOMAN, SALAISEN VIISAUTESI.†† ⁹ Puhdista minut isopilla, NIIN MINÄ PUHDISTUN, pese minut, NIIN minä lunta valkeammaksi TULEN.‡‡ ¹⁰ Anna minun kuulla iloa ja riemua, että ihastuisivat ne luut, jotka särkenyt olet. ¹¹ Peitä kasvosi näkemästä minun syntejäni, pyyhi pois KAIKKI PAHAT tekoni.§§ ¹² Jumala, luo minuun puhdas sydän ja UUDISTA SISSÄSSÄNI TOTUUDEN henki.*** ¹³ Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi. ¹⁴ Anna minulle TAAS SINUN PELASTUKSESI ILO JA VOIMALLISELLA HENGELLÄ VAHVISTA MINUA.††† ¹⁵ Minä OPETAN LANGENNEILLE sinun tiesi, JA SYNTISET TYKÖSI PALAJAVAT.‡‡‡ ¹⁶ Päästä minut verenvioista, Jumala, minun PELASTUKSENI Jumala, NIIN KIELENI RIEMUITSEE sinun vanhurskaudestasi.§§§ ¹⁷ Herra, avaa minun huuleni, NIIN SUUNI JULISTAA sinun kiitostasi.**** ¹⁸ Sillä ET SINÄ TAHDO UHRIA, sen minä kyllä antaisin; polttouhri ei ole Sinulle mieleen.†††† ¹⁹ Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja NÖYRÄÄ sydäntä et sinä, Jumala, hylkää.‡‡‡‡ ²⁰ Osoita armossasi hyvyttä Siionille, rakenna Jerusalemin muurit. ²¹ Silloin sinulle kelpaavat VANHURSKAUDEN UHRIT, polttouhrit ja kokonaisuhrit; silloin uhrataan härkiä sinun alttarillasi.§§§§

* *Psalmin perinteinen käänös Rukous- ja hartauskirjan ym. mukaan.*

† ³ Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden; pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden.

‡ ⁵ Sillä minä tunnen rikokseni, ja minun syntini on aina minun edessäni.

§ ⁶ Sinua ainoata vastaan minä olen syntiä tehnyt, tehnyt sitä, mikä on paha sinun silmissäsi; mutta sinä olet oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi.

** ⁷ Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt.

†† ⁸ Katso, totuutta sinä tahdot salatuimpaan saakka, ja sisimmässäni sinä ilmoitat minulle viisauden.

‡‡ ⁹ Puhdista minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin.

§§ ¹¹ Peitä kasvosi näkemästä minun syntejäni, pyyhi pois kaikki minun pahat tekoni.

*** ¹² Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki.

††† ¹⁴ Anna minulle jälleen autuutesi ilo, ja tue minua alttiuden hengellä.

‡‡‡ ¹⁵ Minä tahdon opettaa väärille sinun tiesi, että syntiset sinun tykösi palajaisivat.

§§§ ¹⁶ Päästä minut verenvioista, Jumala, minun autuuteni Jumala, että minun kieleni riemuitsi sinun vanhurskaudestasi.

**** ¹⁷ Herra, avaa minun huuleni, että minun suuni julistaisi sinun kiitostasi.

†††† ¹⁸ Sillä ei sinulle kelpaa teurasuhri, sen minä kyllä antaisin; polttouhri ei ole sinulle mieleen.

‡‡‡‡ ¹⁹ Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää.

§§§§ ²¹ Silloin sinulle kelpaavat oikeat teurasuhrit, polttouhrit ja kokonaisuhrit; silloin uhrataan härkiä sinun alttarillasi.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 51 (52)

¹⁻² KAIKKI YHDESSÄ. Ymmärtämiseen liittyen. Daavidin psalmi.

Kun edomilainen Doeg tuli ja ilmoitti Saulille:

”Daavid on mennyt Abimelekin taloon.”

³ Miksi kerskaat pahuudestasi, sinä väkivaltainen? [Jumalan armo pysyy alati.]* ⁴ Sinun kielesi punoo turmiota, se on kuin terävä partaveitsi, sinä petoksen tekijä. ⁵ Sinä rakastat paha etkä hyvää, sinä puhut valhetta etkä totta. ⁶ Sinä rakastat kaikkia surman sanoja, sinä kavala kieli. ⁷ Sentähden myös Jumala kukistaa sinut ainiaaksi, hän tarttuu sinuun ja raastaa sinut majastasi, repäisee sinut juurinesi elävien maasta. ⁸ Ja vanhurskaat näkevät sen ja pelkäävät, ja he nauravat häntä: ⁹ ”Katso, siinä on mies, joka ei pitänyt Jumalaa turvanansa, vaan luotti suureen rikkauteensa ja röyhkeili häijyydessänsä.” ¹⁰ Mutta minä olen kuin viheriöitsevä öljypuu Jumalan huoneessa, minä turvaan Jumalan armoon aina ja iankaikkisesti. ¹¹ Minä kiitän sinua iäti, että sen teit, ja minä odotan sinun hurskaittesi edessä sinun nimeäsi, sillä se on hyvä.

Psalmi 52 (53)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Mahalatin tapaan.

Ymmärtämiseen liittyen. Daavidin psalmi.

² Hullu sanoo sydämessänsä: ”Ei ole Jumalaa.” Turmiollinen ja iljettävä on heidän väärä menonsa; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on. ³ Jumala katsoo taivaasta ihmislapsiin nähdäksensä, onko ketään ymmärtäväistä, ketään, joka etsii Jumalaa. ⁴ Mutta kaikki he ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään. ⁵ Eivätkö he mitään käsitä, nuo väärintekijät, jotka saavat leipänsä syömällä minun kansaani, eivätkä avuksensa huuda Jumalaa? ⁶ Siinä heidät valtaa kauhu, missä ei kauhistavaa ole; sillä Jumala hajottaa niiden luut, jotka sinua saartavat. Sinä saatat heidät häpeään, sillä Jumala hylkää heidät. ⁷ Oi, että Israelille tulisi pelastus Siionista! Kun Jumala kääntää kansansa kohtalon, silloin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee.

* Hakasuluissa olevaa korostamatonta tekstiä tässä ja jäljempänä ei ole Septuagintassa, ja se voidaan jättää lukematta.

Psalmi 53 (54)

***¹⁻² KAIKKI YHDESSÄ. Hymniien tapaan.
Ymmärtämiseen liittyen. Daavidin psalmi.
Kun sifiläiset tulivat ja sanoivat Saulille:
”Eihän vain Daavid ole piilossa luonanne?”***

³ Jumala, pelasta minut nimesi voimalla, aja minun asiani väkevyydelläsi. ⁴ Jumala, kuule minun rukoukseni, ota korviisi minun suuni sanat. ⁵ Sillä muukalaiset nousevat minua vastaan, ja väkivaltaiset väijyvät minun henkeäni, eivät he pidä Jumalaa silmäinsä edessä. ⁶ Katso, Jumala on minun auttajani, Herra on minun sieluni tuki. ⁷ Kohdatkoon paha minun vihamiehiäni, hävitä heidät uskollisuudessasi. ⁸ Niin minä alttiisti sinulle uhraan, minä ylistän sinun nimeäsi, Herra, sillä se on hyvä. ⁹ Sillä hän pelastaa minut kaikesta hädästä, ja minun silmäni saa mielikseen katsella vihollisiani.

Psalmi 54 (55)

***¹ KAIKKI YHDESSÄ. Hymniien tapaan.
Ymmärtämiseen liittyen. Daavidin psalmi.***

² Jumala, ota korviisi minun rukoukseni, älä kätkeydy, kun minä armoa anon. ³ Kuuntele minua ja vastaa minulle. Minä kuljen rauhatonna murheessani ja huokaan, ⁴ koska vihamies huutaa ja jumalaton ahdistaa; sillä he vyöryttävät minun päälleni turmiota ja vihassa minua vainoavat. ⁵ Sydämeni minun rinnassani vapisee, kuoleman kauhut lankeavat minun päälleni. ⁶ Pelko ja vavistus valtaa minut, PIMEYS peittää minut.* ⁷ Ja minä sanon: Olisipa minulla siivet kuin kyyhkysellä, niin minä lentäisin pois ja pääsisin lepoon! ⁸ Katso, minä pakenisin kauas ja yöpyisin erämaassa. ⁹ Minä rientäisin pakopaikkaani rajuilman ja myrskyn alta. ¹⁰ Sekoita, Herra, tee eripuraiseksi heidän kielensä, sillä minä näen väkivaltaa ja riitaa kaupungissa. ¹¹ Yötä päivää he sitä kiertävät, sen muureja pitkin, vääryys ja vaiva on sen keskellä. ¹² Sen keskellä on turmio, sorto ja petos ei väisty sen torilta. ¹³ Sillä ei minua herjaa vihollinen – sen minä kestäisin – eikä minua vastaan ylvästele minun vihamieheni – hänen edestään minä voisin lymytä; ¹⁴ vaan sinä, minun vertaiseni, sinä, minun ystäväni ja uskottuni, ¹⁵ jonka kanssa me elimme suloisessa sovussa, yhdessä vaelsimme Jumalan huoneeseen juhlakansan kohinassa! ¹⁶ Karatkoon kuolema heidän kimppuunsa, menkööt he elävältä alas tuonelaan, sillä heidän asunnoissansa ja sydämissänsä vallitsee sula pahuus. ¹⁷ Mutta minä huudan Jumalaa, ja Herra pelastaa minut. ¹⁸ Illoin, aamuin ja keskipäivällä minä valitan ja huokaan, ja hän kuulee minun ääneni. ¹⁹ Hän päästää minun sieluni heistä rauhaan, etteivät he minua saavuta; sillä paljon on niitä, jotka ovat minua vastaan. ²⁰ Jumala kuulee sen ja vastaa heille, hän, joka hallitsee hamasta muinaisuudesta. Sillä he eivät muuta mieltänsä eivätkä pelkää Jumalaa. ²¹ Tuo mies käy käsiksi niihin, jotka hänen kanssaan rauhassa elävät, hän rikkoo

* ⁶ Pelko ja vavistus valtaa minut, pöyristys peittää minut.

liittonsa. ²² Hänen suunsa on voita sulavampi, mutta hänellä on sota mielessä; hänen sanansa ovat öljyä lauhkeammat, mutta ovat kuin paljastetut miekat. ²³ Heitä murheesi Herran huomaan, hän pitää sinusta huolen, ei hän salli vanhurskaan ikinä horjua. ²⁴ Mutta heidät sinä, Jumala, syökset tuonelan syvyyteen; murhamiehet ja petturit eivät pääse puoleen ikäänsä. Mutta minä turvaan sinuun.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 7 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdista meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulloon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[Lukija: Amen.]

Troparit, 5. säv.

Tuomarin edessä, enkelten seisoessa, | pasunain soidessa ja liekkien palaessa | mitä silloin teet, sieluni, | kun sinut kutsutaan tuomiolle? | Sillä silloin sinun pahat tekosi tuodaan esille, | ja salaiset synninteot paljastetaan. | Sentähden huuda ennen elämäsi loppua Tuomarille: || Jumala, puhdista minut ja pelasta minut!

***Liitelauselma:* Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.**

Valvokaamme ja ottakaamme vastaan Kristus paljon öljyä mukanamme | ja lampukat kirkkaina palaen, | jotta pääsisimme sisään häähuoneeseen, | sillä ovien ulkopuolelle jäänyt huutaa avuttomana Jumalaa: || Armahda minua!

***Liitelauselma:* Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.**

Maatessani synnintekojeni vuoteella | olen vailla toivoa pelastuksestani, | sillä laiskuuteni ahdistaa sieluani. | Mutta Sinä, Neitseestä syntynyt Jumala, nosta minut ylös, || jotta veisaten ylistäisin Sinua.

Herra, armahda (40).

Rukous

Herra, minun Jumalani, joka olet hyvä ja ihmisiä rakastava, Sinä olet osoittanut minulle suuren armon, jonka kaltaista en edes toivonut näkeväni. Millä minä maksaisin Sinulle hyvyytesi, Herra, minun Herrani? Kiitän suuresti ylistettävää nimeäsi, kiitän käsittämätöntä hyvyyttäsi minua kohtaan, kiitän loppumattomaa kärsivällisyyttäsi. Astu nyt esiin ja auta minua, ja varjele minua kaikista vaaroista, oi Valtias, jotta en enää tekisi syntiä Sinun edessäsi. Sillä Sinä tunnet minun luontoni taipuvaisuuden lankeemuksiin, Sinä tunnet minun järjettömyyteni, Sinä tiedät kaiken minun tekemäni, kaiken, mitä olen tehnyt tietäen ja tietämättäni, tahtoen ja tahtomattani, yöllä sekä päivällä, mielessäni ja ajatuksissani. Sillä Sinä, joka olet hyvä ja ihmisiä rakastava Jumala, puhdistat minut armonsi aamukasteella, oi kaikkein pyhin Herra, ja pelasta minut Sinun pyhän nimesi tähden, niiden vaiheiden kautta, jotka parhaiten tiedät. Sillä Sinä olet Valo ja Totuus ja Elämä, ja Sinulle me kunniaa edeskannamme, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 8

Psalmi 55 (56)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Kansasta, joka on siirretty kauas pyhiltä paikoiltaan. Daavidin psalmi MUISTOKSI SIITÄ, KUN FILISTEALAISET OTTIVAT HÄNET KIINNI GATISSA.

² Jumala, ole minulle armollinen, sillä ihmiset minua polkevat, joka päivä he sotivat minua vastaan, ahdistavat minua. ³ Joka päivä minun vihamieheni minua polkevat; sillä paljon on niitä, jotka ylpeästi sotivat minua vastaan. ⁴ PÄIVÄLLÄ MINÄ EN PELKÄÄ, VAAN turvaan sinuun.* ⁵ Jumalaan minä luotan ja ylistän hänen sanaansa, Jumalaan minä turvaan enkä pelkää. Mitä liha minulle tekisi? ⁶ Joka päivä he vääntelevät minun sanojani, kaikki heidän ajatuksensa tarkoittavat minulle pahaa. ⁷ He ASUSTAVAT LÄHELLÄ, he väijyvät minua, he vakoilevat minun askeleitani, sillä he tavoittavat minun henkeäni.† ⁸ Hekö pahuudessaan pelastuivat? Syökse, Jumala, vihassasi kansat maahan. ⁹ Sinä olet lukenut minun pakolaispäiväni; pane leiliisi minun kyyneleeni, ovathan ne sinun kirjassasi. ¹⁰ Kerran väistyvät minun viholliseni, sinä päivänä, jona minä huudan; minä tiedän, että Jumala on minun puolellani. ¹¹ Jumalaan minä luotan ja ylistän hänen sanaansa, Herraan minä luotan ja ylistän hänen sanaansa. ¹² Jumalaan minä turvaan enkä pelkää. Mitä ihminen minulle tekisi? ¹³ Minulla on lupaus täytettävänä sinulle, Jumala; minä maksan sinulle kiitosuhrit. ¹⁴ Sillä sinä pelastit minun sieluni kuolemasta, minun jalkani kompastumasta, että minä vaeltaisin Jumalan edessä, elävään valkeudessa.

Psalmi 56 (57)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Älä tuhoa. Daavidin psalmi MUISTOKSI SIITÄ, kun hän pakeni Saulia luolaan.

² Jumala, ole minulle armollinen, ole minulle armollinen; sillä sinuun minun sieluni turvaa. Minä turvaan sinun siipiesi suojaan, kunnes onnettomuudet ovat ohitse. ³ Minä huudan Jumalaa, Korkeinta, avukseni, Jumalaa, joka vie minun asiani päätökseen. ⁴ Hän lähettää taivaasta minulle pelastuksen, kun minua herjaavat minun polkijani. Jumala lähettää armonsa ja totuutensa. ⁵ HÄN PELASTAA MINUN SIELUNI JALOPEURAIN KESKELTÄ, JA MINÄ NUKAHDAN HÄMMENTYNEENÄ. IHMISTEN HAMPAAT OVAT KEIHÄITÄ JA NUOLIA, JA HEIDÄN KIELENSÄ ON TERÄVÄ MIEKKA.‡ ⁶ Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja LEVITKÖÖN SINUN kunniasi yli kaiken maan.§ ⁷ Verkon he virittivät minun askelteni tielle, painoivat minun sielu-

* ⁴ Mutta sinä päivänä, jota minä pelkään, minä turvaan sinuun.

† ⁷ He ahdistavat, he väijyvät minua, he vakoilevat minun askeleitani, sillä he tavoittavat minun henkeäni.

‡ ⁵ Minun sieluni on jalopeurain keskellä, minun täytyy maata tultasuitsevaisten seassa, ihmisten, joiden hampaat ovat keihäitä ja nuolia ja joiden kieli on terävä miekka.

§ ⁶ Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja kunniasi yli kaiken maan.

ni maahan, kaivoivat eteeni kuopan, mutta itse he siihen suistuivat.⁸ Jumala, minun sydämeni on valmis, minun sydämeni on valmis: minä tahdon veisata ja soittaa.⁹ Heräjä, minun sieluni; heräjä, harppu ja kannel. Minä tahdon herättää aamuruskon.¹⁰ Herra, sinua minä kiitän kansojen joukossa, veisaan sinun kiitostasi kansakuntien keskellä.¹¹ Sillä suuri on sinun armosi ja ulottuu hamaan taivaisiin, ja sinun totuutesi pilviin asti.¹² Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja LEVITKÖÖN SINUN kunniasi yli kaiken maan.*

Psalmi 57 (58)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Älä tuhoa.

Daavidin psalmi. MUISTOKSI.

²Totisesti, onko vanhurskaus mykkä, ja te puhutte? Tekö tuomitsette oikein, te ihmislapset? ³Ei, vaan te hankitsette sydämessänne vääryyttä, teidän kätenne käyttävät maassa väkivallan vaakaa. ⁴Luopuneita ovat jumalattomat äidin kohdusta asti, eksyneitä valhettelijat hamasta äidin helmasta. ⁵Heidän myrkkynsä on niinkuin käärmeen myrkky, he ovat kuin kuuro kyy, joka korvansa tukitsee, ⁶ettei se kuulisi lumoojan ääntä, taitavan taikojan loitsuja. ⁷Jumala, särje hampaat heidän suustansa, Herra, murra nuorten jalopeurain raateluhampaat. ⁸Haihtukoot he tyhjiin niinkuin vesi, joka valuu kuiviin. HÄN TAIVUTTAA JOUSTAAN, KUNNES HE TUHOUTUVAT.† ⁹HE SULAVAT KUIN VAHA; TULI ISKEE HEIHIN, EIVÄTKÄ HE ENÄÄ AURINKOA NÄE.‡ ¹⁰ENNENKUIN SINUN OHDAKKEESI VALTAAVAT PIIKKIPENSAIKON, NE NIELEVÄT VIHASSAAN HEIDÄT, NE NIELEVÄT KAIKEN, MIKÄ ELÄÄ.§ ¹¹Vanhurskas iloitsee, kun hän näkee koston, hän pesee KÄTENSÄ jumalattoman veressä. ¹²Silloin ihmiset sanovat: ”Totisesti, vanhurskaalla on hedelmä; totisesti, on Jumala, joka tuomitsee maan päällä.”

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

* ¹² Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja kunniasi yli kaiken maan.

† ⁸ Haihtukoot he tyhjiin niinkuin vesi, joka valuu kuiviin. Kun he ampuvat nuolensa, olkoot ne kuin kärjettömät.

‡ ⁹ Olkoot he niinkuin etana, joka sulaa mataessaan, niinkuin vaimon keskoiset, jotka eivät aurinkoa näe.

§ ¹⁰ Ennenkuin teidän patanne tuntevat tulen altansa orjantappuroista, hän myrskyllään puhalttaa pois kaiken, niin raa’an kuin kypsänkin.

Psalmi 58 (59)

***¹ KAIKKI YHDESSÄ. Älä tuhoa. Daavidin psalmi.
² MUISTOKSI SIITÄ, kun Saul oli lähettänyt miehiä
vartioimaan Daavidin taloa tappaakseen hänet.***

² Jumalani, pelasta minut vihollisistani, suojele minua niiltä, jotka nousevat minua vastaan. ³ Pelasta minut pahantekijöistä, vapahda minut murhamiehistä. ⁴ Sillä katso, he väijyvät minun henkeäni; julmurit kokoontuvat minua vastaan, vaikka en ole rikkonut enkä syntiä tehnyt, Herra. ⁵ Ilman minun syytäni he juoksevat ja hankkiutuvat; heräjä, käy minua kohtaamaan ja katso. ⁶ Ja sinä, Herra, Jumala Sebaot, Israelin Jumala, heräjä kostamaan kaikille pakanoille. Älä säästä ketään uskotonta väärintekijää. ⁷ He tulevat ehtoolla, ulvovat kuin koirat ja kiertävät kaupunkia. ⁸ Katso, he purkavat suustaan sisuansa, miekat ovat heidän huulillansa, sillä: ”Kuka sen kuulee?” ⁹ Mutta sinä, Herra, naurat heille, sinä pidät kaikkia pakanoita pilkkanasi. ¹⁰ Sinä, minun väkevyyteni, sinusta minä otan vaarin, sillä SINÄ, JUMALA, SINÄ OLET MINUN TURVANI,* ¹¹ SINUN LAUPEUTESI KÄY MINUN EDELLÄNI, Jumala antaa minun nähdä iloni vihollisistani.† ¹² Älä heitä tapa, ettei minun kansani sitä unhottaisi. Saata voimallasi heidät harhailemaan ja syökse heidät maahan, Herra, meidän kilpemme. ¹³ Minkä he huulillaan puhuvat, sen he suullaan syntiä tekevät. Joutukoot he ylpeydessään kiinni kirousten ja valheiden tähden, joita he puhuvat. ¹⁴ Hävitä heidät vihassasi, hävitä olemattomiin, ja tietäkööt he, että Jumala hallitsee Jaakobissa, maan ääriin saakka. ¹⁵ He tulevat ehtoolla, ulvovat kuin koirat ja kiertävät kaupunkia. ¹⁶ He harhailevat ruuan haussa; elleivät tule ravituiksi, he murisevat. ¹⁷ Mutta minä veisaan sinun väkevyydestäsi ja riemuitsen aamulla sinun armostasi, sillä sinä olet minun linnani ja pako paikkani minun hätäni päivänä. ¹⁸ Sinä, minun väkevyyteni, sinulle minä veisaan kiitosta, sillä Jumala on minun linnani ja minun armollinen Jumalani.

* ¹⁰ Sinä, minun väkevyyteni, sinusta minä otan vaarin, sillä Jumala on minun linnani.

† ¹¹ Minun armollinen Jumalani käy minua kohden, Jumala antaa minun nähdä iloni vihollisistani.

Psalmi 59 (60)**¹⁻² KAIKKI YHDESSÄ. Niille, jotka vielä muuttuvat.****Otsikoksi. Daavidin psalmi. Opetettavaksi.****Silloin kun Daavid sytytti tuleen Syyrian Mesopotamian ja syyrialaisen Soban ja Joab palasi ja löi Suolalaaksossa Edomin, yhteensä kaksitoistatuhatta miestä.**

³ Jumala, sinä hylkäsit meidät, sinä hajotit meidät ja olit vihastunut. [Auta meidät ennallemme.] ⁴ Sinä saatoit maan järkkymään ja halkeilemaan, korjaa sen repeämät, sillä se horjuu. ⁵ Sinä olet antanut kansasi nähdä kovia päiviä; olet juottanut meitä päihdyttävällä viinillä. ⁶ Mutta sinä olet antanut lipun niille, jotka sinua pelkäävät, että he kokoontuisivat sen turviin, jouta pakoon. ⁷ Että sinun rakkaasi pelastetuiksi tulisivat, auta oikealla kädelläsi ja vastaa meille. ⁸ Jumala on puhunut pyhäkössänsä! Minä riemuitsen, minä jaan Sikemin ja mittaan LEHTI-MAJOJEN laakson.* ⁹ Minun on Gilead, minun on Manasse, Efraim on minun pääni suojuus, Juuda minun valtikkani. ¹⁰ Mooab on minun pesuastiani, Edomiin minä viskaan kenkäni; Filistea, nosta minulle riemuhuuto. ¹¹ Kuka vie minut varustettuun kaupunkiin? Kuka saattaa minut Edomiin? ¹² Etkö sinä, Jumala, hyljännyt meitä? Et lähtenyt, Jumala, meidän sotajoukkojemme kanssa! ¹³ Anna meille apu ahdistajaa vastaan, sillä turha on ihmisten apu. ¹⁴ Jumalan voimalla me teemme väkeviä tekoja; hän tallaa meidän vihollisemme maahan.

Psalmi 60 (61)**¹ KAIKKI YHDESSÄ. Hymnien tapaan.****Daavidin psalmi.**

² Kuule, Jumala, minun huutoni, huomaa minun rukoukseni. ³ Maan ääristä minä sinua huudan, kun sydämeni näännyy. Saata minut kalliolle, [joka on minulle liian korkea.] ⁴ Sillä sinä olet minun turvapaikkani, vahva torni vihollista vastaan. ⁵ Suo minun asua sinun majassasi iankaikkisesti, turvautua sinun siipiesi suojaan. ⁶ Sillä sinä, Jumala, kuulet minun lupaukseni, sinä annat perinnön niille, jotka sinun nimeäsi pelkäävät. ⁷ Sinä lisäät kuninkaalle päiviä päiviin; hänen vuotensa jatkukoot polvesta polveen. ⁸ Hallitkoon hän iankaikkisesti Jumalan kasvojen edessä; säädä armo ja totuus häntä varjelemaan. ⁹ Niin minä veisaan iankaikkisesti sinun nimesi kiitosta, täytän lupaukseni päivästä päivään.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

* ⁸ Jumala on puhunut pyhäkössänsä! Minä riemuitsen, minä jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin laakson.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 61 (62)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Jedutunin tapaan.

Daavidin psalmi.

² Jumalaa yksin minun sieluni hiljaisuudessa odottaa, häneltä tulee minulle apu. ³ Hän yksin on minun kallioni, minun apuni ja turvani: en minä suuresti horju. ⁴ Kuinka kauan te yhtä miestä ahdistatte, hänet yhdessä surmataksenne, niinkuin hän olisi kaatuva seinä, niinkuin murrettu muuri? ⁵ He vain pitävät neuvoa, miten syöstä hänet korkeudesta. He rakastavat valhetta, he siunaavat suullansa ja ki-roavat sydämessänsä. ⁶ Odota yksin Jumalaa hiljaisuudessa, minun sieluni, sillä häneltä tulee minun toivoni. ⁷ Hän yksin on minun kallioni, minun apuni ja turvani: en minä horju. ⁸ Jumalassa on minun apuni ja kunniani. Minun väkevyyteni kallio, minun turvani on Jumala. ⁹ Turvatkaa häneen joka aika, te kansa; vuodat-takaa hänen eteensä sydämenne. Jumala on meidän turvamme. ¹⁰ Vain tuulen hen-käystä ovat ihmiset, vain valhetta ihmisten lapset: kaikki he nousevat vaa’assa ylös köykäisempinä kuin tuulenhenkäys. ¹¹ Älkää luottako väkivaltaan, älkää tur-haan panko toivoanne ryöstettyyn tavaraan. Jos rikkautta karttuu, älkää siihen sydäntänne kiinnittäkö. ¹² Kerran on Jumala sanonut, kahdesti olen sen kuullut: vä-kevyys on Jumalan. ¹³ Ja sinun, Herra, on armo; sillä sinä maksat kullekin hänen tekojensa mukaan.

Psalmi 62 (63)

¹ Daavidin psalmi.

Kun Daavid oli Juudean autiomaassa.

² Jumala, sinä olet minun Jumalani, sinua minä etsin varhain; sinua minun sie-luni janoaa, sinua halajaa minun ruumiini kuivassa ja näännyvässä, vedettömäs-sä maassa. ³ Niin minä katselin sinua pyhäkössä, nähdäkseni sinun voimasi ja kunniasi. ⁴ Sillä sinun armosi on parempi kuin elämä, minun huuleni ylistäkööt sinua. ⁵ Niin minä kiitän sinua elinaikani, nostan käteni sinun nimeesi. ⁶ Minun sieluni ravitaan niinkuin lihavuudella ja rasvalla, ja minun suuni ylistää sinua riemuitsevilla huulilla, ⁷ kun minä vuoteessani sinua muistan ja ajattelen sinua yön vartiohetkinä. ⁸ Sillä sinä olet minun apuni, ja sinun siipiesi suojassa minä riemuitsen. ⁹ Minun sieluni riippuu sinussa kiinni, sinun oikea kätesi tukee mi-nua. ¹⁰ Mutta he etsivät minun henkeäni omaksi turmiokseen, he menevät maan syvyyksiin. ¹¹ Heidät annetaan miekalle alttiiksi, he joutuvat aavikkosutten osak-si. ¹² Mutta kuningas on iloitseva Jumalassa; hän on jokaisen kerskaus, joka hä-nen kauttansa vannoo. Sillä valhettelijain suu tukitaan.

Psalmi 63 (64)**¹ KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi.**

² Kuule, Jumala, minun ääneni, kun minä valitan, varjele minun elämäni vihollisen pelosta. ³ Kätke minut pahain seuralta, väärintekijäin riehuvalta joukolta, ⁴ jotka hiovat kielensä kuin miekan, jännittävät jousensa, nuolinaan karvaat sanat, ⁵ salaa ampuaksensa nuhteettoman. He ampuvat häntä äkisti eivätkä kavahda. ⁶ He pysyvät lujina pahoissa aikeissaan, he kehuvat, kuinka he virittävät pauloja, he sanovat: ”Kuka ne näkee?” ⁷ He miettivät vääryyksiä: ”Meillä on juoni valmiiksi mietittynä.” Syvä on miehen sisu ja sydän, ⁸ JA JUMALA TULKOON YLISTETYKSI. LAPSUKAISTEN NUOLIA OVAT HEIDÄN ISKUNSA,* ⁹ HE joutuvat kompastukseen, heidän oma kielensä langettaa heidät; kaikki, jotka heidät näkevät, nyökyttävät ilkkuen päätään. ¹⁰ Ja kaikki ihmiset peljästyvät; he julistavat Jumalan töitä ja ottavat vaarin hänen teoistansa. ¹¹ Vanhurskas iloitsee Herrassa ja turvaa häneen, ja kaikki oikeamieliset kerskaavat.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 8 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdista meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[**Pappi:** Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[**Lukija:** Amen.]

* ⁸ Mutta Jumala ampuu heidät nuolella, äkisti kohtaavat heitä iskut.

Troparit, 5. säv.

Minua, syntien syvyyksiin vajonnutta, | ympäröi epätoivon aallokko, | mutta Sinä, Kristus Vapahtaja, | kaikkivoimallinen Hallitsija, | kulje armossasi edelläni | ja ohjaa minut himottomuuden suojasatamaan || ja pelasta minut.

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Sieluni, vain väliaikaisesti olet täällä, | mutta siellä olet ikuisesti. | Minä näen tuomiopaikan ja Tuomarin istuimen | ja vapisen odottaessani tuomiota. | Käänny viimeinkin, minun sieluni, || sillä tuomio on säälimätön.

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Toivottomien toivo, | avuttomien auttaja, | Sinuun turvautuvien puolustus, | pyhä Valtiatar, Jumalansynnyttäjä, || lähetä meille Sinun apusi.

Herra, armahda (40).

Rukous

Armollinen ja laupias Herra, pitkämielinen ja suuri armossa, kuule minun rukoukseni ja ota korviisi minun rukoukseni ääni. Ohjaa minut hyvyyteen ja Sinun tiellesi, jotta vaeltaisin Sinun totuudessasi. Ilahuta minun sydämeni, jotta kunnioittaisin Sinun pyhää nimeäsi, sillä Sinä olet suuri ja teet ihmeitä, Sinä, ainoa Jumala, jonka vertaista ei ole jumalten joukossa. Sinä olet rikas armossasi ja väkevä voimassasi ja voit auttaa ja lohduttaa ja pelastaa kaikki ne, jotka panevat toivonsa Sinun nimeesi, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 9

Psalmi 64 (65)

***¹ KAIKKI YHDESSÄ. Psalmi. Daavidin laulu.
Jeremian ja Hesekielin sekä vieraassa maassa asuvan
kansan laulu, kun he aikoivat lähteä pois.***

² Jumala, hiljaisuudessa kiitetään sinua Siionissa, ja sinulle täytetään lupaus.
³ Sinä kuulet rukouksen: sinun tykösi tulee kaikki liha. ⁴ SYNTISTEN SANAT NUKERSIVAT MEIDÄT, mutta sinä annat anteeksi meidän rikoksemme.* ⁵ Autuas se, jonka sinä valitset ja otat tykösi, [OI HERRA,]† esikartanoissasi asumaan! Salli meidän tulla ravituiksi sinun huoneesi hyvyydellä, sinun temppelisi pyhyydellä.
^[6] ‡ Ihmeellisillä teoilla sinä vastaat meille vanhurskaudessa, ⁶ sinä, meidän autuutemme Jumala, sinä, kaikkien maan äärten ja KAUKANA MERELLÄ OLEVIEN turva,§ ⁷ joka voimallasi vahvistat vuoret ja olet vyötetty väkevyydellä; ⁸ sinä, joka asetat merten pauhinan ja niiden aaltojen pauhinan ja kansojen metelin, ⁹ niin että ne, jotka niiden äärillä asuvat, hämmästyvät sinun ihmeitäsi; aamun ja ehtoon ääret sinä täytät riemulla. ¹⁰ Sinä pidät maasta huolen, kastelet sen runsaasti, sinä teet sen ylen rikkaaksi. Jumalan virta on vettä täynnä. Sinä valmistat heidän viljansa, sillä niin sinä valmistat maan. ¹¹ Sinä kastelet sen vaot, sinä muhennat sen multapaakut, sadekuuroilla sinä sen pehmität ja siunaat sen laihon. ¹² Sinä kaunistat vuoden hyvyydelläsi, ja sinun askeleesi tiukkuvat lihavuutta. ¹³ Erämaan laitumet tiukkuvat, ja kukkulat vyöttäytyvät riemuun. ¹⁴ Kedot verhoutuvat lammasmaumoihin, ja vilja peittää laaksot. Riemuitaan ja lauletaan!

Psalmi 65 (66)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Psalmilaulu. Ylösnousemisesta.

Kohottakaa Jumalalle riemuhuuto, kaikki maa, ² veisatkaa hänen nimensä kunniaa, antakaa hänelle kunnia ja ylistys. ³ Sanokaa Jumalalle: ”Kuinka peljättävät ovat sinun tekosi!” Sinun suuren voimasi tähden sinun vihollisesi matelevat sinun edessäsi. ⁴ Kaikki maa kumartakoon sinua ja veisatkoon sinun kiitostasi, veisatkoon sinun nimesi kiitosta. ⁵ Tulkaa ja katsokaa Jumalan töitä: hän on peljättävä teoissansa ihmisten lapsia kohtaan. ⁶ Meren hän muutti kuivaksi maaksi, jalkaisin käytiin virran poikki; silloin me iloitsimme hänestä. ⁷ Hän hallitsee voimallansa iankaikkisesti, hänen silmänsä vartioitsevat kansoja; niskoittelijat älkööt nostako päätänsä. ⁸ Kiittäkää, te kansat, meidän Jumalaamme, korkealle kaiuttakaa hänen ylistystänsä. ⁹ Hän antaa meidän sielullemme elämän

* ⁴ Minun syntivelkani ovat ylen raskaat, mutta sinä annat anteeksi meidän rikoksemme.

† *Hakasuluissa oleva korostettu teksti kuuluu liturgiseen käytäntöön silloin kun jaetta käytetään irrallaan.*

‡ *Jakeen raja vuoden 1933 psaltnarissa.*

§ ⁶ Ihmeellisillä teoilla sinä vastaat meille vanhurskaudessa, sinä, meidän autuutemme Jumala, sinä, kaikkien maan äärten ja kaukaisen meren turva,

eikä salli meidän jalkamme horjua. ¹⁰ Sillä sinä, Jumala, olet koetellut meitä, olet sulattanut meitä, niinkuin hopea sulatetaan. ¹¹ Sinä veit meidät verkkoon, panit kuorman meidän lanteillemme. ¹² Sinä annoit ihmisten ajaa päämme päällitse, me jouduimme tuleen ja veteen. Mutta sinä veit meidät yltäkylläisyyteen. ¹³ Minä tuon sinun huoneeseesi polttouhreja, täytän sinulle lupaukseni, ¹⁴ joihin minun huuleni avautuivat ja jotka minun suuni hädässäni lausui. ¹⁵ Lihavat polttouhrit minä sinulle uhraan ynnä oinasten uhrituoksun; minä uhraan sinulle härkiä ja VUOHIA.* ¹⁶ Tulkaa, kuulkaa, niin minä kerron teille, kaikki te Jumalaa pelkääväiset, mitä hän on minun sielulleni tehnyt. ¹⁷ Häntä minä suullani huusin, ja ylistys tuli minun kielelleni. ¹⁸ Jos minulla olisi vääryys sydämessäni, ei Herra minua kuulisi. ¹⁹ Mutta Jumala kuuli minua ja otti vaarin minun rukoukseni äänestä. ²⁰ Kiitetty olkoon Jumala, joka ei hyljännyt minun rukoustani eikä ottanut minulta pois armoansa.

Psalmi 66 (67)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Hymnien tapaan.

Psalmi, Daavidin laulu.

² Jumala olkoon meille armollinen ja siunatkoon meitä, hän valistakoon kasvonsa meille JA OLKOON MEILLE ARMOLLINEN,† ³ että maan päällä tunnettaisiin sinun tiesi, kaikissa pakanakansoissa sinun apusi. ⁴ Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt, sinua kaikki kansat kiittäkööt. ⁵ Iloitkoot ja riemuitkoot kansakunnat, sillä sinä tuomitset kansat oikein ja johdatat kansakunnat maan päällä. ⁶ Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt, sinua kaikki kansat kiittäkööt. ⁷ Maa on satonsa antanut. Siunatkoon meitä Jumala, meidän Jumalamme. ⁸ Siunatkoon meitä Jumala, ja peljätäkööt häntä kaikki maan ääret.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

* ¹⁵ Lihavat polttouhrit minä sinulle uhraan ynnä oinasten uhrituoksun; minä uhraan sinulle härkiä ja kauriita.

† Jumala olkoon meille armollinen ja siunatkoon meitä, hän valistakoon kasvonsa meille,

Psalmi 67 (68)***¹ KAIKKI YHDESSÄ. Laulu, Daavidin psalmi.***

²NOUSKOON JUMALA, NIIN HÄNEN VIHOLLISENSA HAJOTETAAN! HÄNEN vihamiehensä pakenevat hänen kasvojensa edestä.* ³NIINKUIN SAVU HAJOAA, NIINKUIN VAHA SULAA TULEN HOHTEESSA, NIIN SINÄ HAJOTAT HEIDÄT! NIIN HUKKUKOOT JUMALATTOMAT JUMALAN KASVOJEN EDESSÄ.† ⁴MUTTA VANHURSKAAT RIEMUITKOOT Jumalan kasvojen edessä, he IHASTUKOOT ilosta.‡ ⁵Laulakaa Jumalalle, veisatkaa hänen nimensä kiitosta. Tehkää tie hänelle, joka RATSASTAA ILTARUSKOLLA. Hänen nimensä on Herra, riemuitkaa hänen kasvojensa edessä. HE HÄMMÄSTYVÄT HÄNEN KASVOJENSA EDESSÄ.§ ⁶Hän on orpojen isä ja leskien puolustaja, Jumala pyhässä asunnossansa, ⁷Jumala, joka antaa hyljätyille kodin ja johtaa vangitut onneen, SAMOIN HAUDOISSA ASUVAT, NE JOTKA KAPINOIVAT.** ⁸Jumala, kun sinä kävit kansasi edellä, kun sinä kuljit erämaassa, ⁹niin maa vapisi ja taivaat tiukkuivat SIINAIN Jumalan kasvojen edessä, [Siinai vapisi Jumalan,] Israelin Jumalan, kasvojen edessä.†† ¹⁰Runsaalla sateella sinä, Jumala, kostutit perintömaasi; ja kun se oli näännyksissä, niin sinä virvoitit sen. ¹¹Sinun laumasi asettui siihen; hyvydessäsi, Jumala, sinä sen kurjille valmistit. ¹²Herra PUHUU ILOSANOMAN VIEJILLE SUURELLA VOIMALLA:‡‡ ¹³”NIIDEN KUNINGAS, JOITA RAKASTETAAN, JAKAA HEILLE SAALIIN HEIDÄN HUONEENSA KAUNEUDEN MUKAAN!”§§ ¹⁴Jäättekö makailemaan karjatarhojen vaiheille? Kyyhkysen siivet ovat hopealla silatut, sen sulat keltaisella kullalla! ¹⁵Kun Kaikkivaltias siellä hajotti kuninkaat, satoi lunta Salmonilla.” ¹⁶JUMALAN VUORI ON RASVAINEN VUORI, JUUSTOVUORI, RASVAINEN VUORI.*** ¹⁷Miksi te, JUUSTOVUORET, LUULETTE SITÄ VUOREKSI, jolla Jumala on mielistynyt asumaan? Totisesti, Herra asuu siellä iankaikkisesti.††† ¹⁸Jumalan sotavaunuja on kymmenet tuhannet, on tuhannen kertaa tuhannet; Herra on niiden keskellä, pyhydessään niinkuin Siinai. ¹⁹Sinä astuit ylös korkeuteen, otit vankeja saaliiksesi, sait ihmisiä lahjaksesi:

* ² Jumala nousee, hänen vihollisensa hajaantuvat, hänen vihamiehensä pakenevat hänen kasvojensa edestä.

† ³ Sinä hajotat heidät, niinkuin savu hajoaa; niinkuin vaha sulaa tulen hohteessa, niin jumalattomat häviävät Jumalan kasvojen edessä.

‡ ⁴ Mutta vanhurskaat iloitsevat ja riemuitsevat Jumalan kasvojen edessä, he ihastuvat ilosta.

§ ⁵ Laulakaa Jumalalle, veisatkaa hänen nimensä kiitosta. Tehkää tie hänelle, joka kiittää halki arojen. Hänen nimensä on Herra, riemuitkaa hänen kasvojensa edessä.

** ⁷ Jumala, joka antaa hyljätyille kodin ja johtaa vangitut onneen. Vain niskoittelijat asuvat kuivassa maassa.

†† ⁹ niin maa vapisi ja taivaat tiukkuivat Jumalan kasvojen edessä, Siinai vapisi Jumalan, Israelin Jumalan, kasvojen edessä.

‡‡ ¹² Herra antaa sanoman, suuri on voitonsanoman saattajatarten joukko:

§§ ¹³ ”Sotajoukkojen kuninkaat pakenevat, he pakenevat, ja perheen emäntä jakaa saaliin.

*** ¹⁶ Baasanin vuori on Jumalan vuori, Baasanin vuori on monihuippuinen vuori. LXX2010: ¹⁶ Jumalan vuori on hedelmällinen, sateet ovat sen uurtaneet, se kantaa satoa.

††† ¹⁷ Miksi te, monihuippuiset vuoret, karsaasti katsotte vuotta, jolla Jumala on mielistynyt asumaan? Totisesti, Herra asuu siellä iankaikkisesti.

niskoittelijatkin joutuvat asumaan Herran Jumalan tykönä.²⁰ Kiitetty olkoon Herra joka päivä. Meitä kantaa Jumala, meidän apumme.²¹ Meillä on Jumala, Jumala, joka auttaa, ja Herra, Herra, joka kuolemasta vapahtaa.²² Mutta Jumala murskaa vihollistensa pään, niiden karvaisen päälleen, jotka synneissäänsä vaeltavat.²³ Herra sanoo: ”Baasanista minä heidät palautan, palautan meren syvyyksistä,²⁴ että sinä polkisit jalkasi vereen, että sinun koiriesi kieli saisi osansa vihollisista.”²⁵ Julkinähtävät ovat sinun juhlasaattosi, Jumala, minun Jumalani, kuninkaan juhlasaattot pyhäkössä.²⁶ Laulajat käyvät edellä, kanteleensoittajat jäljessä, keskellä nuoret naiset vaskirumpuja lyöden.²⁷ Kiittäkää Jumalaa seurakunnan kokouksissa, kiittäkää Herraa te, jotka olette Israelin lähteestä.²⁸ Tuolla on Benjamin, nuorin, heitä johtaen, Juudan ruhtinaat joukkoinensa, Sebulonin ruhtinaat, Naftalin ruhtinaat.²⁹ KÄSKE, JUMALA, VOIMALLASI; VAHVISTA, Jumala, minkä olet hyväksemme tehnyt.*³⁰ Sinun temppelisi tähden, joka kohoaa Jerusalemissa, kuninkaat tuovat sinulle lahjoja.³¹ Käske ankarasti ruovikon petoa, härkien laumaa ynnä vasikoita, kansoja, lankeamaan maahan hopeaharkkoinensa. Hän hajottaa kansat, jotka sotia rakastavat.³² Mahtavat saapuvat Egyptistä, Etiopia kiiruhtaa ojentamaan käsiänsä Jumalan puoleen.³³ Te maan valtakunnat, laulakaa Jumalalle, veisatkaa Herran kiitosta,³⁴ hänen, joka kiittää ikuisten taivasten taivaissa! Katso, hän antaa äänelläänsä väkevän jyllinän.³⁵ Antakaa väkevyyys Jumalalle! Hänen herrautensa on Israelin yllä ja hänen voimansa pilvien tasalla.³⁶ IHMEELLINEN ON JUMALA PYHISSÄNSÄ, ISRAELIN JUMALA. Hän antaa kansallensa voiman ja väkevyyden. Kiitetty olkoon Jumala.†

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

*²⁹ Sinun Jumalasi on säätänyt sinulle vallan. Vahvista, Jumala, minkä olet hyväksemme tehnyt.

†³⁶ Peljättävä on Jumala, joka ilmestyy sinun pyhäköstäsi, Israelin Jumala. Hän antaa kansallensa voiman ja väkevyyden. Kiitetty olkoon Jumala.

Psalmi 68 (69)**¹ KAIKKI YHDESSÄ. Muuttuvista asioista.****Daavidin psalmi.**

² Pelasta minut, Jumala, sillä vedet käyvät minun sieluuni asti. ³ Minä olen vajonnut syvään, pohjattomaan liejuun, olen joutunut vetten syvyyksiin, ja virta tulvii minun ylitseni. ⁴ Minä olen väsynyt huutamisesta, minun kurkkuni kuivettuu, minun silmäni ovat rauenneet odottaessani Jumalaani. ⁵ Enemmän kuin hiuksia päässäni on niitä, jotka minua syyttömästi vihaavat; paljon on niitä, jotka tahtovat tuhota minut, jotka syyttä ovat vihollisiani; mitä en ole ryöstänyt, se täytyy minun maksaa. ⁶ Jumala, sinä tunnet minun hulluuteni, eivätkä minun viikani ole sinulta salassa. ⁷ Älä anna minussa häpeään joutua niiden, jotka odottavat sinua, Herra, Herra Sebaot. Älä salli minussa pettyä niiden, jotka etsivät sinua, Israelin Jumala. ⁸ Sillä sinun tähtesi minä kärsin herjausta, pilkka peittää minun kasvoni. ⁹ Veljilleni minä olen tullut vieraaksi, olen tullut oudoksi äitini lapsille. ¹⁰ Sillä kiivaus sinun huoneesi puolesta on minut kuluttanut, ja niiden herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat sattuneet minuun. ¹¹ Minä, minun sieluni itki ja paastosi, mutta siitä koitui minulle vain herjausta. ¹² Minä pukeuduin säkkipukuun, mutta tulin sananparreksi heidän suussaan. ¹³ Porteissa-istujat minusta jaarittelevat, ja väkijuomain juojat minusta laulavat. ¹⁴ Mutta minä rukoulen sinua, Herra, otollisella ajalla, sinua, Jumala, sinun suuren laupeutesi turvin. Vastaa minulle pelastavan uskollisuutesi tähden. ¹⁵ Päästä minut loasta, etten siihen vajoa, auta, että pääsen vihollisistani ja syvistä vesistä. ¹⁶ Älä anna vetten vuon minua upottaa, syvyyden minua niellä ja kuilun sulkea suutaan minun ylitseni. ¹⁷ Vastaa minulle, Herra, sillä sinun armosi on hyvä, käänny minun puoleeni suuressa laupeudessasi. ¹⁸ Älä peitä kasvojasi palvelijaltasi, sillä minä olen ahdistuksessa; joudu, vastaa minulle. ¹⁹ Lähesty minun sieluani ja lunasta se, vapahda minut vihollisteni tähden. ²⁰ Sinä tiedät minun häväistykseni, minun häpeäni ja pilkkani, sinun edessäsi ovat julki kaikki minun ahdistajani. ²¹ Häväistys on särkenyt minun sydämeni, minä olen käynyt heikoksi; minä odotin sääliä, mutta en saanut, ja lohduttajia, mutta en löytänyt. ²² SAPPEA he antoivat minun syödäkseni ja juottivat minulle janooni hapanviiniä.* ²³ Tulkkoon heidän pöytänsä heille paulaksi, ansaksi noille suruttomille. ²⁴ Soetkoot heidän silmänsä, niin etteivät näe, ja saata heidän lanteensa alati horjumaan. ²⁵ Vuodata vihastuksesi heidän päällensä, ja yllättäköön heidät sinun vihasi hehku. ²⁶ Joutukoon heidän leiripaikkansa autioksi, älköön heidän majoissansa asukasta olko. ²⁷ Sillä he vainoavat sitä, jota sinä olet lyönyt, he LISÄÄVÄT niiden TUSKIA, joita sinä olet haavoittanut.† ²⁸ Lisää heille rikosta rikoksen päälle, ja sinun vanhurskautesi he älkööt pääskö. ²⁹ Pyyhittäköön heidät pois elämän kirjasta, älköönkä heitä kirjoitettako vanhurskasten lukuun. ³⁰ Mutta minä olen kurja ja vaivattu, suojatkkoon mi-

* ²² Koiruohoa he antoivat minun syödäkseni ja juottivat minulle janooni hapanviiniä.

† ²⁷ Sillä he vainoavat sitä, jota sinä olet lyönyt, he juttelevat niiden tuskista, joita sinä olet haavoittanut.

nuu sinun apusi, Jumala, ³¹ niin minä veisuulla kiitän Jumalan nimeä ja ylistän häntä kiitosvirsillä. ³² Se on Herralle otollisempi kuin härkä, kuin mulli, sarvipää ja sorkkajalka. ³³ Nöyrät näkevät sen ja riemuitsevat; elpyköön teidän sydämenne, teidän, jotka etsitte Jumalaa. ³⁴ Sillä Herra kuulee köyhiä eikä halveksi vankejansa. ³⁵ Kiittäkööt häntä taivaat ja maa, meret ja kaikki, mitä niissä liikkuu. ³⁶ Sillä Jumala on pelastava Siionin ja rakentava Juudan kaupungit, niin että he asettuvat niihin ja omistavat ne. ³⁷ Hänen palvelijainsa jälkeläiset saavat sen perinnökseen, ja ne, jotka hänen nimeänsä rakastavat, saavat asua siinä.

Psalmi 69 (70)

1–2 KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi.

Muistamiseksi. Herra pelastakoon minut.

Jumala, riennä minua pelastamaan, riennä minun avukseni, Herra. ³ Joutukoot häpeään ja punastukoot ne, jotka minun henkeäni väijyvät; peräytykööt ja saakoot häpeän ne, jotka tahtovat minulle onnettomuutta. ⁴ Kääntykööt takaisin häpeissänsä ne, jotka sanovat: ”Kas niin, kas niin!” ⁵ Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua etsivät; joille sinun apusi on rakas, ne sanokoot aina: ”Ylistetty olkoon Jumala!” ⁶ Mutta minä olen kurja ja köyhä; Jumala, riennä minun tyköni. Sinä olet minun apuni ja vapauttajani; Herra, älä viivy.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 9 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdista meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[*Pappi:* Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[*Lukija:* Amen.]

Troparit, 6. säv.

Minä ajattelen peljättävää päivää | ja valitan saastaisia tekojani. | Kuinka puolustautuisin kuolemattoman Kuninkaan edessä? | Miten minä, rietas, rohkenisin katsoa Tuomaria? || Oi laupias Isä, ainosyntyinen Poika ja Pyhä Henki, armahda minua!

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Älä paljasta salaisia tekojani Kyynellaaksossa, | määräämässäsi paikassa, | jossa Sinä, oi Armollinen, istut tuomitsemaan, | älä saata minua häpeään enkelten edessä, || vaan sääli minua, Jumala, ja armahda minua!

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Sinun luoksesi rientävien vahva turva ja suojelus, | Jumalansynnyttäjä, maailman hyvä puolestapuhuja, | rukoile ruumiittomien voimien kanssa | Häntä, jonka olet synnyttänyt, ihmisiä rakastavaa Jumalaa, | pelastamaan meidän sielumme kaikesta rangaistuksesta, || oi ainoa siunattu.

Herra, armahda (40).

Rukous

Valtias Herra, meidän Jumalamme, joka yksin tiedät minun kurjan sieluni sairaudet ja osaat parantaa, paranna se, niinkuin tiedät, suuresta armostasi ja myötätunnostasi, sillä minun teoistani ei ole laastariksi, jolla voisin peittää sieluni, ei niistä ole öljyksi eikä siteeksi. Mutta Sinä, joka et ole tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä katumukseen, armahda minua: anna anteeksi ja revi rikki monien häpeällisten tekojeni velkakirja ja ohjaa minut oikealle tielle, jotta vaeltaisin Sinun totuudessasi ja voisin välttää kaikki vihollisen nuolet ja seisoa tuomituksi tulematta Sinun peljättävän tuomioistuimesi edessä ylistäen ja kiittäen Sinun pyhintä nimeäsi iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 10

Psalmi 70 (71)

¹ Daavidin psalmi. Jonadabin pojista ja ensimmäisistä pakkosiirtolaisuuteen viedyistä. Hebrealaisilla ilman otsikkoa.

Sinuun, Herra, minä turvaan, älä salli minun joutua häpeään iankaikkisesti. ² Pelasta minut, vapahda minut vanhurskaudessasi, kallista korvasi minun puoleeni ja auta minua. ³ Ole minulle kallio, jolla saan asua ja jonne aina saan mennä, sinä, joka olet säätänyt minulle pelastuksen. Sillä sinä olet minun kallioni ja linnani. ⁴ Jumalani, vapauta minut jumalattoman kädestä, väärän ja väkivaltaisen kourista. ⁵ Sillä sinä olet minun toivoni, Herra, Herra, minun turvani hamasta nuoruudestani. ⁶ Sinä olet minun tukeni syntymästäni saakka, sinä päästit minut äitini kohdusta; sinua minä alati ylistän. ⁷ Monelle minä olen kuin kummitus, mutta sinä olet minun vahva suojani. ⁸ Minun suuni on täynnä sinun kiitostasi, täynnä sinun ylistystäsi kaiken päivää. ⁹ Älä heitä minua pois minun vanhalla iälläni, älä hylkää minua, kun voimani loppuu. ¹⁰ Sillä minun viholliseni puhuvat minusta; ne, jotka väijyvät minun henkeäni, neuvottelevat keskenänsä: ¹¹ ”Jumala on hänet hyljännyt; ajakaa häntä takaa ja ottakaa kiinni, sillä auttajaa ei ole.” ¹² Jumala, älä ole minusta kaukana, Jumalani, riennä minun avukseni. ¹³ Joutukoot häpeään ja hukkukoot ne, jotka vainoavat minun sieluani; peittäköön häpeä ja pilkka ne, jotka hankkivat minulle onnettomuutta. ¹⁴ Mutta minä odotan alati, ja yhäti minä sinua kiitän. ¹⁵ Minun suuni on julistava sinun vanhurskauttasi, sinun pelastustekojasi kaiken päivää, sillä niiden määrää en minä tunne. ¹⁶ Herran, Herran väkeviä tekoja minä tuon julki, minä ylistän sinun vanhurskauttasi, sinun ainoan. ¹⁷ Jumala, sinä olet opettanut minua hamasta nuoruudestani, ja yhä vielä minä sinun ihmeitäsi julistan. ¹⁸ Älä, Jumala, minua hylkää vanhaksi ja harmaaksi tultuani, niin minä julistan sinun käsivartesi voimaa nousevalle polvelle, sinun väkevyyttäsi kaikille vielä tuleville. ¹⁹ Jumala, sinun vanhurskautesi ulottuu hamaan korkeuksiin, sinun, joka teet niin suuria. Jumala, kuka on sinun vertaisesi? ²⁰ Sinä, joka olet antanut MINUN kokea paljon ahdistusta ja onnettomuutta, sinä virvoitat MINUT jälleen henkiin, ja maan syvyyksistä sinä tuot MINUT takaisin.* ²¹ SINÄ TEIT SUUREKSI MAHTAVUUTESI, SINÄ KÄÄNNYIT LOHDUTTAMAAN MINUA, MAAN SYVYYKSISTÄ SINÄ MINUT JÄLLEEN NOSTIT.† ²² Niin minä myös ylistän harpulla sinua, sinun uskollisuuttasi, minun Jumalani, soitan kanteleella kiitosta sinulle, sinä Israelin Pyhä. ²³ Minun huuleni riemuitsevat, kun minä sinulle VEISAAN, ja myös minun sieluni, jonka sinä olet lunastanut.‡ ²⁴ Minun kie-

* ²⁰ Sinä, joka olet antanut meidän kokea paljon ahdistusta ja onnettomuutta, sinä virvoitat meidät jälleen henkiin, ja maan syvyyksistä sinä tuot meidät takaisin.

† ²¹ Anna minun arvoni kasvaa ja lohduta minua jälleen.

‡ ²³ Minun huuleni riemuitsevat, kun minä sinulle soitan, ja myös minun sieluni, jonka sinä olet lunastanut.

leni julistaa sinun vanhurskauttasi kaiken päivää, sillä häpeään ja pilkkaan ovat joutuneet ne, jotka hankkivat minulle onnettomuutta.

Psalmi 71 (72)

¹ Salomosta. [Daavidin psalmi.]

Jumala, anna kuninkaan tuomita, niinkuin sinä tuomitset, anna vanhurskauteksi kuninkaan pojalle. ² Tuomitkoon hän sinun kansaasi vanhurskaasti ja sinun kurjiasi oikeuden mukaan. ³ Vuoret kantakoot rauhaa kansalle, niin myös kukkulat, vanhurskauden voimasta. ⁴ Auttakoon hän kansan kurjat oikeuteen, pelastakoon köyhäin lapset ja musertakoon sortajan. ⁵ Niin he pelkäävät sinua, niin kauan kuin aurinko paistaa ja kuu kumottaa, polvesta polveen. ⁶ Hän olkoon niinkuin sade, joka nurmikolle vuotaa, niinkuin sadekuuro, joka kostuttaa maan. ⁷ Hänen päivinänsä vanhurskas kukoistaa, ja rauha on oleva runsas siihen saakka, kunnes kuuta ei enää ole. ⁸ Hallitkoon hän merestä mereen ja [Euftrat-] virrasta maan ääriin saakka. ⁹ Hänen edessänsä ETIOPIALAISET polvistuvat, ja hänen vihollisensa nuolevat tomua.* ¹⁰ Tarsiin ja saarten kuninkaat tuovat lahjoja, ARABIAN JA SABAN kuninkaat LAHJOJA TUOVAT.† ¹¹ Häntä kumartavat kaikki kuninkaat, kaikki kansakunnat palvelevat häntä. ¹² Sillä hän pelastaa köyhän, joka apua huutaa, kurjan ja sen, jolla ei auttajaa ole. ¹³ Hän armahtaa vaivaista ja köyhää ja pelastaa köyhäin sielun. ¹⁴ Hän lunastaa heidän sielunsa KISKURIKOROISTA JA VÄÄRYYDESTÄ, ja heidän NIMENSÄ on hänen silmissään kallis.‡ ¹⁵ Hän eläköön, ja hänelle tuotakoon ARABIAN kultaa; hänen puolestansa rukoiltakoon alati, ja siunattakoon häntä lakkaamatta.§ ¹⁶ Maa kasvakoon runsaasti viljaa, vuorten huipuja myöten, sen hedelmä huojukoon niinkuin Libanon; ja kansaa nouskoon kaupungeista niinkuin kasveja maasta. ¹⁷ Pysyköön hänen nimensä iankaikkisesti, ja versokoon hänen nimensä, niin kauan kuin aurinko paistaa. Hänessä he itseänsä siunatkoot, ja kaikki kansakunnat ylistäkööt häntä onnelliseksi. ¹⁸ Kiitetty olkoon Herra Jumala, Israelin Jumala, ainoa, joka ihmeitä tekee. ¹⁹ Kiitetty olkoon hänen kunniansa nimi iankaikkisesti, ja kaikki maa olkoon täynnä hänen kunniansa. Amen, amen. [²⁰ Daavidin, Iisain pojan, rukoukset päättyvät.]

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

* ⁹ Hänen edessänsä erämaan asujat polvistuvat, ja hänen vihollisensa nuolevat tomua.

† ¹⁰ Tarsiin ja saarten kuninkaat tuovat lahjoja, Saban ja Seban kuninkaat veroa maksavat.

‡ ¹⁴ Hän lunastaa heidän sielunsa sorrosta ja väkivallasta, ja heidän verensä on hänen silmissään kallis.

§ ¹⁵ Hän eläköön, ja hänelle tuotakoon Saban kultaa; hänen puolestansa rukoiltakoon alati, ja siunattakoon häntä lakkaamatta.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 72 (73)

¹ Asafin psalmi. [Laulu assyrialaisesta.]

Totisesti, Jumala on hyvä Israelille, niille, joilla on puhdas sydän. ² Mutta minun jalkani olivat vähällä kompastua, askeleeni olivat aivan liukahtaa. ³ Sillä minussa nousi kateus ylvästelijöitä kohtaan, kun minä näin jumalattomien menestyvän. ⁴ Sillä he ovat vaivoista vapaat kuolemaansa asti, he ovat voimakkaat ja lihavat. ⁵ Eivät he koe muitten kuolevaisten tuskia, eikä heitä vaivata niinkuin muita ihmisiä. ⁶ Sentähden on ylpeys heillä kaulakoristeena, väkivalta on puku, joka heidät verhoaa. ⁷ Heidän VÄÄRYYTENSÄ PULLISTUU ulos heidän lihavuudestaan, heidän sydämensä kuvittelut kulkevat valtoimina.* ⁸ He pilkkaavat ja puhuvat väkivallan puheita pahuudessaan, he puhuvat kuin korkeuksista. ⁹ Heidän suunsa UHMAA taivasta, ja heidän kielensä kulkee pitkin maata.† ¹⁰ SENTÄHDEN MINUN KANSANI PALAJAA TÄNNE, JA TÄYDET PÄIVÄT TULEVAT HEIDÄN OSAKSENSA.‡ ¹¹ Ja he sanovat: ”Kuinka Jumala sen tietäisi, onko tietoa Korkeimmalla?” ¹² Katso, nämä ovat jumalattomat; kuitenkin he elävät ainaisessa rauhassa ja rikastuvat yhäti. ¹³ Turhaan minä olen pitänyt sydämeni puhtaana ja pessyt käteni viattomuudessa: ¹⁴ minua vaivataan joka aika, ja minä saan joka aamu kuritusta. ¹⁵ Jos olisin sanonut: ”Noin minäkin puhun”, katso, niin minä olisin ollut petollinen koko sinun lastesi sukua kohtaan. ¹⁶ Minä mietin päästäkseni tästä selvyytteen; mutta se oli minulle ylen vaikeata, ¹⁷ kunnes minä pääsin sisälle Jumalan pyhiin salaisuuksiin ja käsitin, mikä heidän loppunsa on oleva. ¹⁸ Totisesti, sinä panet heidät liukkaalle, perikatoon sinä heidät syökset. ¹⁹ Kuinka he joutuvatkaan äkisti turmioon! He hukkuvat, heidän loppunsa on kauhistava. ²⁰ Niinkuin unen käy herätessä, niin sinä, Herra, kun heräjät, heidän valhekuvansa hylkää. ²¹ Kun minun sydämeni katkeroitui ja minun munaskuihini pisti, ²² silloin minä olin järjetön enkä mitään älynnyt, olin sinun edessäsi kuin nauta. ²³ Kuitenkin minä pysyn alati sinun tykönäsi, sinä pidät minua kiinni oikeasta kädestäni. ²⁴ Sinä talutat minua neuvosi mukaan ja korjaat minut viimein kunniaan. ²⁵ Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet minun kansani, en minä mistään maan päällä huoli. ²⁶ Vaikka minun ruumiini ja sieluni nääntyisi, Jumala on minun sydämeni kallio ja minun osani iankaikkisesti. ²⁷ Sillä katso, jotka sinusta eriävät, ne hukkuvat, sinä tuhoat kaikki, jotka haureudessa sinusta luopuvat. ²⁸ Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä, minä panen turvani Herraan, Herraan,

* ⁷ Heidän silmänsä pullistuvat ulos heidän lihavuudestaan, heidän sydämensä kuvittelut kulkevat valtoimina.

† ⁹ Heidän suunsa tavoittelee taivasta, ja heidän kielensä kulkee pitkin maata.

‡ ¹⁰ Sentähden heidän kansansa liittyy heihin ja särpii vettä kyllähti.

kertoakseni kaikkia sinun tekojasi TYTÄR SIIONIN PORTEISSA.*

Psalmi 73 (74)

¹ Asafin psalmi. Ymmärtämiseen liittyen.

Miksi sinä, Jumala, hylkäsit meidät ainiaaksi, miksi suitsuaa sinun vihasi laitumesi lampaista vastaan? ² Muista seurakuntaasi, jonka muinoin omaksesi otit, jonka lunastit perintösuvuksesi. Muista Siionin vuorta, jolla sinä asut. ³ KOHOTA KÄTESI HEIDÄN YLPEYTTÄÄN VASTAAN, SILLÄ vihollinen on raiskannut kaiken SINUN PYHÄKÖISSÄSI.† ⁴ Sinun vihollisesi huusivat kokoushuoneessasi, he pysyttivät omat merkkinsä merkeiksi SINNE, ⁵ AIVAN YLEMMÄN SISÄÄNKÄYNNIN KOHDALLE.‡ ⁶ Näytti, kuin olisi tiheässä metsässä kirveitä heilutettu korkealle. [6]§ Niin he löivät kaikki sen veistokset kirveillä ja nuijilla rikki. ⁷ He pistivät sinun pyhäkkösi tuleen, he häväsivät, panivat maan tasalle sinun nimesi asumuksen. ⁸ He sanoivat sydämessään: ”Me hävitämme heidät kaikki tyynni.” He polttivat kaikki jumalanpalvelushuoneet maasta. ⁹ Merkkejämme me emme näe, ei ole enää profeettaa, eikä ole joukossamme ketään, joka tietäisi, kuinka kauan – ¹⁰ Kuinka kauan, Jumala, vihollinen saa herjata, vihamies pilkata sinun nimeäsi lakkaamatta? ¹¹ Miksi pidätät kättäsi, oikeata kättäsi? Vedä se povestasi ja hävitä heidät. ¹² Jumala on minun kuninkaani ammoisista ajoista, hän toimittaa pelastuksen maan päällä. ¹³ Sinä voimallasi halkaisit meren, sinä musersit lohikäärmeitten päät vetten päällä. ¹⁴ Sinä ruhjoit rikki LOHIKÄÄRMEEN päät, sinä annoit hänet ruuaksi ETIOPIALAISTEN KANSOILLE.** ¹⁵ Sinä puhkaisit kuohumaan lähteen ja puron, sinä kuivasit ETAMIN virrat.†† ¹⁶ Sinun on päivä, sinun on yö, sinä valmistit valon ja auringon. ¹⁷ Sinä määräsit kaikki maan rajat, sinä asetit kesän ja KEVÄÄN.‡‡ ¹⁸ Niin muista tämä: vihollinen herjaa Herraa, houkio kansa pilkkaa sinun nimeäsi. ¹⁹ Älä anna pedolle alttiiksi metsäkyyhkysesie-lua, älä iäksi unhota kurjiesi elämää. ²⁰ Katso liittoasi. Sillä maan pimennot ovat väkivallan pesiä täynnä. ²¹ Älä salli sorretun kääntyä häväistynä takaisin. Kurja ja köyhä saakoot ylistää sinun nimeäsi. ²² Nouse, Jumala, aja asiasi. Muista, miten houkat herjaavat sinua kaiken aikaa. ²³ Älä unhota vihollistesie huutoa, älä vastustajaisi melua, joka kohoo lakkaamatta.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

* ²⁸ Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä, minä panen turvani Herraan, Herraan, kertoakseni kaikkia sinun tekojasi.

† ³ Ohjaa askeleesi ikuisille raunioille. Vihollinen on raiskannut kaiken pyhäkössä.

‡ Tätä jaetta ei ole vuoden 1933 psaltnarissa. Siinä jakeena 5 on: ⁵ Näytti, kuin olisi tiheässä metsässä kirveitä heilutettu korkealle.

§ Jakeen 6 alku vuoden 1933 psaltnarissa.

** ¹⁴ Sinä ruhjoit rikki Leviatanin päät, sinä annoit hänet ruuaksi erämaan eläinten laumalle.

†† ¹⁵ Sinä puhkaisit kuohumaan lähteen ja puron, sinä kuivasit väkevät virrat.

‡‡ ¹⁷ Sinä määräsit kaikki maan rajat, sinä asetit kesän ja talven.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 74 (75)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Älä tuhoa.

Psalmi, Asafin laulu.

² Me kiitämme sinua, Jumala, me kiitämme sinua; lähellä on sinun nimesi, sinun ihmeitäsi kerrotaan. ³ ”Vaikka minä valitsenkin ajan, minä tuomitsen oikein. ⁴ Vaikka maa kaikkine asukkaineen menehtyy pelkoon, pidän minä pystyssä sen patsaat.” ⁵ ”Ylvästelijöille minä sanon: älkää ylvästelkö, ja jumalattomille: älkää sarvea nostako. ⁶ Älkää nostako sarveanne korkealle, älkää puhuko niskoitellen, julkeasti.” ⁷ Ei tule apua idästä, ei lännestä, ei vuorisesta erämaasta, ⁸ vaan Jumala on se, joka tuomitsee: yhden hän alentaa, toisen ylentää. ⁹ Sillä Herran kädessä on malja, joka vaahtoa täynnänsä SEKOITTAMATONTA viiniä, ja siitä hän kaataa; kaikkien maan jumalattomien täytyy se juoda, särpiä pohjasakkaa myöten.* ¹⁰ Mutta minä julistan iäti, veisaan kiitosta Jaakobin Jumalalle. ¹¹ Ja kaikki jumalattomien sarvet minä katkaisen; korkealle kohoavat vanhurskaan sarvet.

Psalmi 75 (76)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Hymnien tapaan.

Asafin psalmi. Assyrialaiseen liittyvä laulu.

² Jumala on tunnettu Juudassa, hänen nimensä on suuri Israelissa; ³ Saalemis-
sa on hänen majansa ja hänen asumuksensa Siionissa. ⁴ Siellä hän mursi jousen
salamat, kilven ja miekan ja sodan. ⁵ SINÄ ANNAT IHMEELLISEN VALON IKUISIL-
TA VUORILTA.† ⁶ HÄMMENTYIVÄT KAIKKI SYDÄMELTÄÄN YMMÄRTÄMÄTTÖMÄT,
RIKKAAT MIEHET NUKKUIVAT UNENSA; TYHJIN KÄSIN HE JÄIVÄT.‡ ⁷ Sinun nuhte-
lustasi, Jaakobin Jumala, vaipuivat raskaaseen uneen RATSUMIEHET.§ ⁸ Sinä olet
peljättävä, kuka kestää sinun edessäsi, kun sinä vihostut? ⁹ Taivaasta sinä annoit
tuomiosi kuulua; maa peljästyi ja vaikeni, ¹⁰ kun Jumala nousi tuomiolle vapah-
taakseen kaikki maan nöyrät. ¹¹ Sillä IHMISEN AJATUS YLISTÄÄ SINUA, AJATUK-
SEN MURUNENKIN PITÄÄ SINULLE JUHLAA.** ¹² Tehkää lupauksia ja täyttäkää ne
Herralle, Jumalallenne. Kaikki hänen ympärillään asuvaiset tuokoot lahjoja Pel-

* ⁹ Sillä Herran kädessä on malja, joka vaahtoa täynnänsä höystettyä viiniä, ja siitä hän kaataa; kaikkien maan jumalattomien täytyy se juoda, särpiä pohjasakkaa myöten.

† ⁵ Kirkkaudessa, valtasuuruudessa sinä tulit voittosaaliin vuorilta.

‡ ⁶ Urhoollisilta ryöstettiin aseet, he uupuivat uneen; kaikkien sankarien kädet herposivat.

§ ⁷ Sinun nuhtelustasi, Jaakobin Jumala, vaipuivat raskaaseen uneen vaunut ja hevoset.

** ¹¹ Sillä ihmisten viha tulee sinulle ylistykseksi: sinä vyöttäydyt vihan ylenpalttisuuteen.

jättävälle,¹³ joka nöyryyttää ruhtinaitten rohkeuden ja joka on peljättävä maan kuninkaille.

Psalmi 76 (77)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Jedutunin tapaan.

Asafin psalmi.

²Minä korotan ääneni Jumalan puoleen ja huudan; minä korotan ääneni Jumalan puoleen, että hän minua kuulisi. ³Ahdistukseni aikana minä etsin Herraa; minun käteni on yöllä ojennettuna eikä väsy; minun sieluni ei lohdutuksesta huoli. ⁴Minä muistan Jumalaa ja ILOITSEN; minä tutkistelen, ja minun henkeni näänntyy.* ⁵Sinä pidät minun silmäni valveilla; minä olen niin levoton, etten voi puhua. ⁶Minä ajattelen muinaisia päiviä, ammuin menneitä vuosia. ⁷MINÄ POHDIN YÖLLÄ, minä mietiskelen sydämässäni, ja minun henkeni tutkii:† ⁸Hylkääkö Herra ikiajoiksi eikä enää osoita mielisuosiota? ⁹Onko hänen armonsa mennyt ainiaaksi, onko hänen lupauksensa lopussa polvesta polveen? ¹⁰Onko Jumala unhottanut olla armollinen, onko hän vihassaan lukinnut laupeutensa? ¹¹Minä sanoin: tämä on minun kärsimykseni, että Korkeimman oikea käsi on muuttunut. ¹²Minä muistelen Herran tekoja, minä muistelen sinun entisiä ihmetöitäsi. ¹³Minä tutkistelen kaikkia sinun töitäsi, minä mietin sinun suuria tekojasi. ¹⁴Jumala, sinun tiesi on pyhä; kuka on jumala, suuri niinkuin sinä, Jumala? ¹⁵Sinä olet Jumala, joka teet ihmeitä, sinä olet ilmoittanut voimasi kansojen seassa. ¹⁶Käsi-varrellasi sinä lunastit kansasi, Jaakobin ja Joosefin lapset. ¹⁷Vedet näkivät sinut, Jumala, vedet näkivät sinut ja vapisivat, ja syvyydet värisivät. ¹⁸Pilvet purkivat vettä, pilvet antoivat jylinänsä, sinun nuolesi lensivät. ¹⁹Sinun pauhinasi ääni vyöryi, salamat valaisivat maan piirin, maa vapisi ja järkkäsi. ²⁰Meren halki kävi sinun tiesi, sinun polkusi läpi suurten vetten, eivätkä sinun jälkesi tuntuneet. ²¹Sinä kuljetit kansasi niinkuin lammasmaan Mooseksen ja Aaronin kädellä.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 10 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

* ⁴Minä muistan Jumalaa ja huokaan; minä tutkistelen, ja minun henkeni näänntyy.

† ⁷Minä muistan yöllä kanteleeni, minä mietiskelen sydämässäni, ja minun henkeni tutkii:

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistä meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[*Pappi:* Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[*Lukija:* Amen.]

Troparit, 6. säv.

Sinun tulemisesi peljättävää päivää kauhistun, oi Kristus, | ja pelkään lahjomatonta tuomioistuintasi, oi Herra, | pelkään ja vapisen, sillä olen tehnyt paljon syntiä, | mutta Sinä, joka olet armollinen Jumala, | ennen elämäni loppua käännytä ja pelasta minut || oi ylen armollinen Vapahtajani.

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Kun istuimet valmistetaan tuomiota varten, oi Herra, | ja ihmiset seisovat Sinun tuomioistuimesi edessä, | silloin ei kuningas käy sotamiehen edellä, | eikä isäntä ole palvelijaa korkeampi, | vaan jokainen saa omien tekojensa mukaan || kunnian tai häpeän.

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Suuret lahjat olet Sinä saanut osaksesi, oi puhdas Jumalan Äiti, | sillä Sinä olet synnyttänyt lihaan yhden Kolminaisuudesta, | Kristuksen Elämänantajan, || meidän sielujemme pelastukseksi.

Herra, armahda (40).

Rukous

Herra meidän Jumalamme, joka olet armossasi rikas ja laupeudessasi vertaamaton, ainoa luonnoltasi synnitön, ja meidän tähtemme olet ilman syntiä tullut ihmiseksi, ota tällä hetkellä vastaan minun harras rukoukseni, sillä minä olen köyhä eikä minulla ole hyviä tekoja ja minun sydämeni on peloissaan. Sillä Sinä olet korkein Kuningas, taivaan ja maan Herra, mutta koko nuoruuteni minä olen vaeltanut synneissä lihani himojen mukaan. Olen joutunut naurunalaiseksi pahojen henkien edessä. Olen seurannut paholaista ja ollut nautintojen vallassa. Olen ajatuksillani tehnyt syntiä jo lapsuudestani asti ja tähän päivään enkä ole koskaan halunnut tehdä Sinun pyhän tahtosi mukaan, vaan olen ollut minua kiusaavien himojen vankina ja pahojen henkien naurun ja pilkan kohteena, enkä

ole pitänyt mielessäni sietämätöntä vihaa, joka tulee syntisten osaksi, ja tulista helvettiä. Ja tämän takia olen vaipunut epätoivoon eikä minulla ole ollut tahtoa kääntymykseen, ja olen jäänyt ilman Sinun ystävyttäsi. Mitä syntiä en olisi tehnyt? Mitä jumalatonta tekoa en olisi tehnyt? Mitä häpeällistä ja haureellista tekoa en olisi mielihyvin tehnyt? Olen saastuttanut mieleni lihallisilla muistelemisilla, olen tahrannut ruumiini häpeällisillä teoilla ja sieluni saastuttanut suostumuksellani ja olen opettanut jokaisen ruumiini jäsenen synnin palvelijaksi ja tekijäksi. Kuka ei nyt itkisi minun, kurjan, puolesta? Kuka ei itkisi minun, tuomitun, puolesta? Sillä minä yksin, oi Valtias, olen nostattanut Sinun vihasi, ja minä yksin olen tehnyt pahaa Sinun edessäsi ja olen ylittänyt kaikki vuosisatojen aikana eläneet synnintekijät, ja olen tehnyt syntiä vertaamattomasti ja anteeksiantamattomasti. Mutta Sinä, ihmisiä rakastava, olet armollinen ja hyväntahtoinen ja odotat ihmisen kääntymystä, ja niin minäkin heittäydyn Sinun peljättävän ja sietämättömän tuomioistuimesi eteen ja kosketan Sinun pyhimpiä jalkojasi ja huudan sieluni syvyyksistä: Puhdista, Herra, anna anteeksi, armahda minun heikkouttani, käänny minun epätoivoni puoleen, ota vastaan rukoukseni äläkä ole vaiti nähdessäsi minun kyyneleeni. Ota vastaan minut, katuva, ja käännytä minut, joka olen eksynyt, syleile takaisin palaavaa ja anna anovalle anteeksi. Et Sinä ole antanut katumusta vanhurskaille, et ole lahjoittanut anteeksiantamusta syntiä tekemättömille, vaan olet säätänyt katumuksen minulle syntiselle, koska olen rikkonut Sinua vastaan. Sydäntentuntija Herra, minä seison alastomana ja paljaana Sinun edessäsi ja tunnustan syntini, sillä en voi katsoa taivaan korkeuteen nääntyessäni syntieni taakan alle. Valaise siis minun sydämeni silmät ja anna minulle helymys katumukseen ja särjetty sydän parannukseksi, jotta hyvässä toivossa ja totisessa uskossa lähtisin tuonpuoleiseen maailmaan ylistäen ja kiittäen Sinun pyhintä nimeäsi, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 11

*Psalmi 77 (78)**¹ Asafin psalmi. Ymmärtämiseen liittyen.*

Kuuntele, kansani, minun opetustani, kallistakaa korvanne minun suuni sanoille. ² Minä avaan suuni mietelmiin, tuon ilmi muinaisaikojen arvoituksia. ³ Mitä olemme kuulleet, minkä olemme saaneet tietää ja mitä isämme ovat meille keroneet, ⁴ sitä me emme heidän lapsiltansa salaa, vaan me kerromme tulevalle polvelle Herran ylistettävistä teoista, hänen voimastansa ja ihmeistänsä, jotka hän on tehnyt. ⁵ Hän asetti todistuksen Jaakobiin, hän sääti Israeliin lain ja käski meidän isiemme julistaa ne lapsillensa, ⁶ että jälkipolvi saisi ne tietää, saisivat tietää vastedes syntyvät lapset, ja nekin nousisivat ja kertoisivat niistä lapsillensa. ⁷ Niin nämä panisivat uskalluksensa Jumalaan eivätkä unhottaisi Jumalan tekoja, vaan ottaisivat hänen käskyistänsä vaarin. ⁸ Ja niin ei heistä tulisi, niinkuin heidän isistänsä, kapinoitseva ja niskoitteleva polvi, sukupolvi, jonka sydän ei pysynyt lujana ja jonka henki ei pysynyt uskollisena Jumalalle. ⁹ Efraimin lapset, asestetut jousimiehet, kääntyivät pakoon taistelun päivänä. ¹⁰ Eivät he pitäneet Jumalan liittoa, eivät tahtoneet vaeltaa hänen lakinsa mukaan, ¹¹ vaan he unhottivat hänen suuret tekonsa ja hänen ihmeensä, jotka hän heille näytti. ¹² Heidän isiensä nähden hän ihmeitä teki Egyptin maassa, TANISIN TASANGOLLA.* ¹³ Hän halkaisi meren ja vei heidät sen läpi, hän seisotti vedet roukkioksi. ¹⁴ Hän johdatti heitä päivän aikaan pilvellä ja tulen valolla kaiket yöt. ¹⁵ Hän halkoi kallioliot erämaassa ja juotti heitä runsaasti, kuin syvistä vesistä. ¹⁶ Hän juoksutti puroja kalliosta ja vuodatti virtanaan vettä. ¹⁷ Yhä he kuitenkin tekivät syntiä häntä vastaan ja olivat uppiniskaisia Korkeimmalle erämaassa. ¹⁸ He kiusasivat Jumalaa sydämässensä, vaatien ruokaa himonsa tyydyttämiseksi. ¹⁹ Ja he puhuivat Jumalaa vastaan sanoen: ”Voikohan Jumala kattaa pöydän erämaassa? ²⁰ Katso, hän kyllä kallioon iski, ja vedet vuotivat ja purot tulvivat; mutta voiko hän antaa myös leipää tai VALMISTAA KANSALLENSA PÖYDÄN?”† ²¹ Sentähden Herra, kun hän sen kuuli, julmistui; ja tuli syttyi Jaakobissa, ja Israelia vastaan nousi viha, ²² koska he eivät uskoneet Jumalaan eivätkä luottaneet hänen apuunsa. ²³ Hän käski pilviä korkeudessa ja avasi taivaan ovet; ²⁴ hän satoi heille ruuaksi mannaa, hän antoi heille taivaan viljaa. ²⁵ Ihmiset söivät enkelien leipää; hän lähetti heille evästä yllin kyllin. ²⁶ Hän nosti taivaalle ETELÄTUULEN ja ajoi voimallaan esiin LOUNAISTUULEN;‡ ²⁷ hän antoi sataa heille lihaa kuin tomua, siivekkäitä lintuja kuin meren hiekkaa; ²⁸ hän pudotti ne leirinsä keskeen, yltymäri asuntonsa. ²⁹ Niin he söivät ja tulivat kylläisiksi; mitä he olivat himoineet, sitä hän salli heidän saada. ³⁰ Eivät olleet he vielä himoansa tyydyttäneet, ja ruoka oli vielä heidän

* ¹² Heidän isiensä nähden hän ihmeitä teki Egyptin maassa, Soosanin kedolla.

† ²⁰ Katso, hän kyllä kallioon iski, ja vedet vuotivat ja purot tulvivat; mutta voiko hän antaa myös leipää tai hankkia kansallensa lihaa?”

‡ ²⁶ Hän nosti taivaalle itätuulen ja ajoi voimallaan esiin etelätuulen;

suussaan,³¹ kun heitä vastaan jo nousi Jumalan viha: hän tappoi heidän voimakaimpansa ja kaatoi maahan Israelin nuoret miehet.³² Mutta sittenkin he yhä vielä tekivät syntiä eivätkä uskoneet hänen ihmeitensä.³³ Sentähden hän lopetti heidän päivänsä niinkuin tuulahduksen, antoi heidän vuottensa päättyä äkilliseen perikatoon.³⁴ Kun hän surmasi heitä, kysyivät he häntä, kääntyivät ja etsivät Jumalaa.³⁵ He muistivat, että Jumala oli heidän kallionsa ja että Jumala, Korkein, oli heidän lunastajansa.³⁶ Mutta he pettivät häntä suullaan ja valhettelivat hänelle kielellänsä;³⁷ sillä heidän sydämensä ei ollut vakaa häntä kohtaan, eivätkä he olleet uskolliset hänen liitossansa.³⁸ Mutta hän on laupias, antaa anteeksi rikkomukset eikä tahdo hukuttaa. Sentähden hän usein kääntyi vihastansa eikä antanut kaiken kiivautensa nousta.³⁹ Sillä hän muisti, että he ovat liha, tuulahdus, joka menee eikä enää palaja.⁴⁰ Kuinka usein he niskoittelivat häntä vastaan korvessa ja murehduttivat hänen mielensä erämaassa!⁴¹ Ja yhä edelleen he kiusasivat Jumalaa ja vihoittivat Israelin Pyhän.⁴² He eivät muistaneet hänen kättänsä, eivät sitä päivää, jona hän päästi heidät ahdistajasta,⁴³ jona hän teki tunnustekonsa Egyptissä ja ihmeensä TANISIN TASANGOLLA,*⁴⁴ muutti heidän virtansa vereksi, niin etteivät he voineet vesiojistaan juoda;⁴⁵ lähetti heidän sekaansa paarmoja, jotka heitä söivät, ja sammakoita, jotka tuottivat heille häviötä;⁴⁶ antoi heidän satonsa tuhosirkoille ja heinäsirkoille heidän vaivannäkönsä;⁴⁷ hävitti rakeilla heidän viiniköynnöksensä ja HÄRMÄLLÄ heidän metsäviikunapuunsa;†⁴⁸ antoi heidän karjansa alttiiksi rakeille ja heidän OMAISUUTENSA TULELLE.‡⁴⁹ Hän lähetti heitä vastaan vihansa hehkun, kiivastuksen, vihastuksen ja ahdistuksen, parven pahoja enkeleitä.⁵⁰ Hän raivasi tien vihallensa, ei säästänyt heidän sielujansa kuolemasta, JA ANTOI HEIDÄN KARJANSA KUOLEMAN valtaan.§⁵¹ Hän surmasi kaikki esikoiset Egyptistä, miehuuden ensimmäiset Haamin majoista.⁵² Mutta kansansa hän pani liikkeelle kuin lampaat ja johdatti heitä erämaassa kuin laumaa.⁵³ Hän johti heitä turvallisesti, heidän ei tarvinnut peljätä; mutta heidän vihollisensa peitti meri.⁵⁴ Ja hän vei heidät pyhälle alueellensa, vuorelle, jonka hänen oikea kätensä oli hankkinut.⁵⁵ Hän karkoitti pakanat pois heidän tieltänsä, jakoi ne MITTANUORALLA HEILLE perintöosaksi ja antoi Israelin sukukuntain asua niiden majoissa.**⁵⁶ Mutta niskoittelullaan he kiusasivat Jumalaa, Korkeinta, eivätkä ottaneet hänen todistuksistansa vaaria,⁵⁷ vaan luopuivat pois ja olivat uskottomia isiensä lailla, kävivät kelvottomiksi kuin velto jousi.⁵⁸ He vihoittivat hänet uhrikukkuloillansa ja herättivät hänen kiivautensa epäjumaliensa kuvilla.⁵⁹ Jumala kuuli sen ja julmistui, ja hän hylkäsi Israelin peräti.⁶⁰ Hän hyl-

*⁴³ jona hän teki tunnustekonsa Egyptissä ja ihmeensä Soonanin kedolla,

†⁴⁷ hävitti rakeilla heidän viiniköynnöksensä ja raekivillä heidän metsäviikunapuunsa;

‡⁴⁸ antoi heidän karjansa alttiiksi rakeille ja heidän laumansa salamoille.

§⁵⁰ Hän raivasi tien vihallensa, ei säästänyt heidän sielujansa kuolemasta, vaan antoi heidän henkensä ruton valtaan.

**⁵⁵ Hän karkoitti pakanat pois heidän tieltänsä, jakoi ne heille arvalla perintöosaksi ja antoi Israelin sukukuntain asua niiden majoissa.

käsi asumuksensa Siilossa, majan, jonka hän oli pystyttänyt ihmisten keskelle.
⁶¹ Hän salli HEIDÄN väkevyytensä joutua vankeuteen ja kunniansa vihollisten käsiin.* ⁶² Hän antoi kansansa alttiiksi miekalle ja julmistui perintöosaansa. ⁶³ Heidän nuorukaisensa kulutti tuli, ja heidän neitsyensä jäivät VALITUSVIRSIÄ vaille.†
⁶⁴ Heidän pappinsa kaatuivat miekkaan, eivätkä heidän LESKILLEEN PIDETTY VALITTAJAJAISIA.‡ ⁶⁵ Silloin Herra heräsi niinkuin nukkuja, niinkuin viinin voittama sankari. ⁶⁶ Hän löi vihollisensa pakoon, tuotti heille ikuisen häpeän. ⁶⁷ Hän hylkäsi myös Joosefin majan eikä valinnut Efraimin sukukuntaa, ⁶⁸ vaan valitsi Juudan sukukunnan, Siionin vuoren, jota hän rakastaa. ⁶⁹ JA HÄN RAKENSI PYHÄKKÖNSÄ KUIN YKSISARVISILLE, PERUSTI SEN MAAN PÄÄLLE IKIAJOIKSI.§ ⁷⁰ Hän valitsi Daavidin, palvelijansa, ja otti hänet lammastarhoista. ⁷¹ Hän toi hänet imettäväisten lammas-ten jäljestä kaitsemaan kansaansa, Jaakobia, ja Israelia, perintöosaansa. ⁷² Ja Daavid kaitsi heitä vilpittömin sydämin ja johti heitä taitavalla kädellä.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 78 (79)

¹ Asafin psalmi.

Jumala, pakanat ovat tunkeutuneet sinun perintöosaasi, he ovat saastuttaneet sinun pyhän temppelisi, ovat tehneet Jerusalemissa KUIN VIHANNESKELLARIN.**
² He antoivat sinun palvelijaisi ruumiit taivaan linnuille ruuaksi, maan pedoille sinun hurskaittesi lihan. ³ He vuodattivat heidän vertansa kuin vettä ympäri Jerusalemissa, eikä heitä kukaan haudannut. ⁴ Me olemme joutuneet naapuriemme häväistäviksi, niiden pilkattaviksi ja ivattaviksi, jotka ympärillämme asuvat. ⁵ Kuinka kauan sinä, Herra, olet yhäti vihoissasi, kuinka kauan sinun kiivautesi tulena palaa? ⁶ Vuodata vihasi pakanain ylitse, jotka eivät sinua tunne, ja valtakuntien ylitse, jotka eivät sinun nimeäsi avukseen huuda. ⁷ Sillä he ovat syöneet Jaakobin ja tehneet hänen asuinsijansa autioksi. ⁸ Älä lue meidän syyksemme MENNEITÄ

* ⁶¹ Hän salli väkevyytensä joutua vankeuteen ja kunniansa vihollisten käsiin.

† ⁶³ Heidän nuorukaisensa kulutti tuli, ja heidän neitsyensä jäivät häälauluja vaille.

‡ ⁶⁴ Heidän pappinsa kaatuivat miekkaan, eivätkä heidän leskensä voineet itkuja itkeä.

§ ⁶⁹ Ja hän rakensi pyhäkkönsä korkeuksien tasalle, rakensi sen kuin maan, jonka hän on perustanut ikiajoiksi.

** Jumala, pakanat ovat tunkeutuneet sinun perintöosaasi, he ovat saastuttaneet sinun pyhän temppelisi, ovat tehneet Jerusalemissa kiviraunion.

rikoksia, anna armosi pian kohdata meitä, sillä me olemme sangen viheliäisiksi tulleet.* ⁹ Auta meitä sinä, pelastuksemme Jumala, nimesi kunnian tähden, pelasta meidät ja anna meidän syntimme anteeksi nimesi tähden. ¹⁰ Miksi pakanat saisivat sanoa: ”Missä on heidän Jumalansa?” Tulkoon tunnetuksi pakanain seassa, meidän silmäimme nähden, sinun palvelijaisi vuodatetun veren kosto. ¹¹ Tulkoon vankien huokaus sinun kasvojesi eteen; suuren käsivartesi voimalla pidä elossa kuoleman lapset. ¹² Ja maksa naapureillemme, heidän helmaansa, seitsenkertaisesti se herjaus, jolla he ovat herjanneet sinua, Herra. ¹³ Mutta me, sinun kansasi, sinun laitumesi lampaat, kiitämme sinua iankaikkisesti, julistamme sinun kiitostasi polvesta polveen.

Psalmi 79 (80)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Muuttuvista.

Asafin todistus. Psalmi assyrialaisesta.

² Kuuntele, Israelin paimen. Sinä, joka johdat Joosefia niinkuin lammaslaumaa, sinä, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat, ilmesty kirkkaudessaasi. ³ Efraimin, Benjaminin ja Manassen edessä herätä voimasi, tule meidän avuksemme. ⁴ Jumala, saata meidät entisellemme, valista kasvosi, niin me autetuiksi tulemme. ⁵ Herra, Jumala Sebaot, kuinka kauan sinä annat vihasi suitsuta, kun sinun kansasi rukoilee? ⁶ Sinä olet syöttänyt heille kyynelten leipää, olet juottanut heille maljoittain kyyneleitä; ⁷ olet pannut meidät riidaksi naapureillemme, meidän vihollisemme pilkkaavat meitä. ⁸ Jumala Sebaot, saata meidät entisellemme, valista kasvosi, niin me autetuiksi tulemme. ⁹ Sinä siirsit viinipuun Egyptistä, sinä karkoitit pakanat ja istutit sen. ¹⁰ Sinä raivasit sille sijan, ja se juurtui ja täytti maan. ¹¹ Se peitti vuoret varjollansa ja oksillansa Jumalan setrit. ¹² Se levitti köynnöksensä mereen asti ja vesansa [Eufrat-]virtaan saakka. ¹³ Miksi sinä särjit aidan sen ympäriltä, niin että kaikki tienkulkijat sitä repivät? ¹⁴ Metsäkarju sitä jyrssi, ja kedon eläimet sitä syövä. ¹⁵ Jumala Sebaot, käänny takaisin, katso alas taivaasta ja näe TÄMÄ VIINITARHA, † ¹⁶ [LÄHESTY ARMOLLASI] JA VAHVISTA SE, MINKÄ SINUN OIKEA KÄTESI ON ISTUTTANUT, tämä taimi, jonka kasvatit suureksi itseäsi varten. ‡ ¹⁷ Se on tulen polttama, se on karsittu. He hukkuvat sinun kasvojesi uhkauksesta. ¹⁸ Kätesi suojelkoon sinun oikean kätesi miestä, ihmislasta, jonka kasvatit suureksi itseäsi varten. ¹⁹ Silloin me emme sinusta luovu. Suo meidän elää, niin me huudamme sinun nimeäsi avuksemme. ²⁰ Herra, Jumala Sebaot, saata meidät entisellemme, valista kasvosi, niin me autetuiksi tulemme.

* ⁸ Älä lue meidän syyksemme isiemme rikoksia, anna armosi pian kohdata meitä, sillä me olemme sangen viheliäisiksi tulleet.

† ¹⁵ Jumala Sebaot, käänny takaisin, katso alas taivaasta ja näe; ota hoitaaksesi tämä viinipuu

‡ ¹⁶ ja suojaa se, minkä sinun oikea kätesi istutti, tämä taimi, jonka kasvatit suureksi itseäsi varten.

Psalmi 80 (81)**¹ KAIKKI YHDESSÄ. Viinikuurnien tapaan.****Psalmi, Asafin laulu.**

²Nostakaa ilohuuto Jumalalle, joka on meidän väkevyytemme; nostakaa riemuhuuto Jaakobin Jumalalle. ³Virittäkää kiitosvirsi, lyökää vaskirumpuja, soitakaa suloisesti kanteleita ynnä harppuja. ⁴Puhaltakaa pasunaa uudenkuun aikana, täyden kuun aikana, meidän juhlapäivämme kunniaksi. ⁵Sillä tämä on käsky Israelille, Jaakobin Jumalan säädös. ⁶Hän asetti sen todistukseksi Joosefille käydessään Egyptin maata vastaan. Minä kuulen puheen, joka on minulle outo: ⁷”Minä nostin taakan hänen hartioiltansa, hänen kätensä pääsivät kantokorin kuormasta. ⁸Hädässäsi sinä huusit, ja minä vapautin sinut; ukkospilven peitosta minä vastasin sinulle, minä koettelin sinua RIITAVEDEN luona.”* ⁹”Kuule, kansani, minä varoitan sinua; Israel, jospa sinä minua kuulisit! ¹⁰Älköön sinulla olko muukalaista jumalaa, äläkä kumarra vierasta jumalaa. ¹¹Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka toin sinut Egyptin maasta; avaa suusi, niin minä sen täytän. ¹²Mutta minun kansani ei kuullut minun ääntäni, eikä Israel noudattanut minun mieltäni. ¹³Niin minä annoin heidän mennä pois sydämensä paatumuksessa, he saivat vaelttaa omien neuvojensa mukaan. ¹⁴Oi, jospa minun kansani minua kuulisi ja Israel vaeltaisi minun teilläni, ¹⁵niin minä pian masentaisin heidän vihollisensa ja kääntäisin käteni heidän vihamiehiänsä vastaan. ¹⁶Ne, jotka Herraa vihaavat, matelisivat hänen edessään, ja heidän kohtalonsa kestäisi iankaikkisesti. ¹⁷Mutta kansaansa hän ruokkisi parhaalla nisulla; minä ravitsisin sinua hunajalla kalliosta.”

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 81 (82)**¹ Asafin psalmi.**

Jumala seisoo jumalien kokouksessa, hän on tuomari jumalien keskellä: ²”Kuinka kauan te tuomitsette väärin ja pidätte jumalattomain puolta?” ³”Autakaa oikeuteensa vaivainen ja orpo, antakaa kurjalle ja puutteenalaiselle oikeus. ⁴Vapauttakaa vaivainen ja köyhä, pelastakaa hänet jumalattomain käsistä. ⁵Ei ole heillä älyä, ei ymmärrystä, he vaeltavat pimeydessä: kaikki maan perus-

* ⁸Hädässäsi sinä huusit, ja minä vapautin sinut; ukkospilven peitosta minä vastasin sinulle, minä koettelin sinua Meriban veden luona.”

tukset horjuvat. ⁶ Minä sanon: Te olette jumalia ja kaikki tyynni Korkeimman poikia; ⁷ kuitenkin te kuolette, niinkuin ihmiset kuolevat, ja kaadutte niinkuin kuka ruhtinas tahansa.” ⁸ Nouse, Jumala, tuomitse maa, sillä sinä perit kaikki pakana-

Psalmi 82 (83)

¹ Asafin laulu, psalmi.

² OI JUMALA, KUKA ON SINUN KALTAISESI? Älä ole niin ääneti, älä ole vaiti, [älä ole, Jumala, niin hiljaa.]* ³ Sillä, katso, sinun vihollisesi pauhaavat, ja sinun vihaajasi nostavat päätänsä. ⁴ Heillä on kavalat hankkeet sinun kansaasi vastaan, ja he pitävät neuvoa sinun suojattejasi vastaan. ⁵ He sanovat: ”Tulkaa, hävittäkäämme heidät olemasta kansa, niin ettei Israelin nimeä enää muisteta.” ⁶ Sillä he neuvottelevat keskenään yksimielisesti, he tekevät liiton sinua vastaan: ⁷ Edomin teltat ja ismaelilaiset, Mooab ja hagrilaiset, ⁸ Gebal, Ammon ja Amalek, Filisteaa ynnä Tyyron asukkaat. ⁹ Myös Assur on liittynyt heihin, nämä ovat käsi-vartena Lootin lapsilla. ¹⁰ Tee heille, niinkuin teit Midianille, niinkuin Siiseralle, niinkuin Jaabinille Kiison-joen rannalla. ¹¹ Heidät tuhottiin Eendorissa, he jouituivat lannaksi maahan. ¹² Anna heidän ylhäisillensä käydä, niinkuin kävi Oorebille ja Seebille, ja kaikille heidän ruhtinaillensa niinkuin Seballe ja Salmunnalle, ¹³ koska he sanovat: ”Anastakaamme itsellemme Jumalan asunnot.” ¹⁴ Jumalani, tee heidät lentäviksi lehdiksi, kuiviksi korsiksi tuulen viedä. ¹⁵ Niinkuin kulovalkea metsää polttaa, niinkuin liekit kärventävät vuoria, ¹⁶ niin aja sinä heitä rajuilmallasi ja kauhistuta heitä tuulispäälläsi. ¹⁷ Täytä heidän kasvonsa häpeällä, että he etsisivät sinun nimeäsi, Herra. ¹⁸ Joutukoot häpeään ja kauhistukoot ikuisesti, tulkoot häpeään ja hukkukoot. ¹⁹ Ja tulkoot tuntemaan, että sinun ainoan nimi on Herra, että sinä olet Korkein kaikessa maassa.

Psalmi 83 (84)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Viinikuurnien tapaan.

Korahilaisten psalmi.

² Kuinka ihanat ovat sinun asuinsijasi, Herra Sebaot! ³ Minun sieluni ikävöittää ja halajaa Herran esikartanoihin, minun sydämeni ja ruumiini pyrkii riemuiten elävää Jumalaa kohti. ⁴ Löysihän lintunen majan ja pääskynen pesän, johon se poikasensa laskee: sinun alttarisi, Herra Sebaot, minun kuninkaani ja minun Jumalani. ⁵ Autuaat ne, jotka sinun huoneessasi asuvat! He kiittävät sinua alati. ⁶ AUTUAS SE MIES, JONKA APU TULEE SINULTA, HERRA, SE, JOKA SYDÄMESSÄNSÄ SUUNTAASKELEENSA YLÖS,† ⁷ KYYNELLAAKSON KAUTTA HALAJAMAANSA PAIKKAAN; SIELLÄ LAINSÄÄTÄJÄ ANTAA SIUNAUKSENSA.‡ ⁸ He käyvät voimasta

* ² Jumala, älä ole niin ääneti, älä ole vaiti, älä ole, Jumala, niin hiljaa.

† ⁶ Autuaat ne ihmiset, joilla on voimansa sinussa, joilla on mielessänsä pyhät matkat!

‡ ⁷ Kun he käyvät Kyynellaakson kautta, he muuttavat sen lähteitten maaksi, ja syyssade peittää sen siunauksilla.

voimaan, he astuvat Jumalan eteen Siionissa. ⁹ Herra, Jumala Sebaot, kuule minun rukoukseni, ota se korviisi, Jaakobin Jumala. ¹⁰ Jumala, meidän kilpemme, käännä katseesi, katso voideltusi kasvoja. ¹¹ Sillä yksi päivä sinun esikartanoisiasi on parempi kuin tuhat muualla; mieluummin minä olen vartijana Jumalani huoneen kynnyksellä, kuin asun jumalattomien majoissa. ¹² Sillä Herra Jumala on aurinko ja kilpi; Herra antaa armon ja kunnian, ei hän kiellä hyvää niiltä, jotka nuhteettomasti vaeltavat. ¹³ Herra Sebaot, autuas se ihminen, joka sinuun turvaa!

Psalmi 84 (85)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Korahilaisten psalmi.

² Herra, ennen sinä olit suosiollinen maallesi, sinä käänsit Jaakobin kohtalon. ³ Sinä annoit anteeksi kansasi pahat teot ja peitit kaikki heidän syntinsä. ⁴ Sinä panit kaiken kiivastukseksi pois ja lauhduit vihasi hehkusta. ⁵ Käänny taas meidän puoleemme, sinä pelastuksemme Jumala, älä ole enää tuimistunut meihin. ⁶ Oletko ainiaaksi vihastunut meihin, pidätkö vihaa suvusta sukuun? ⁷ Etkö virvoita meitä eloon jälleen, että sinun kansasi iloitsisi sinussa? ⁸ Herra, suo meidän nähdä sinun armosi, anna apusi meille. ⁹ Minä tahdon kuulla, mitä Jumala, Herra, puhuu: hän puhuu rauhaa kansallensa, hurskaillensa, JA NILLE, JOTKA AVAAVAT SYDÄMENSÄ HÄNELLE.* ¹⁰ Totisesti, hänen apunsa on lähellä niitä, jotka häntä pelkäävät, ja niin meidän maassamme kunnia asuu. ¹¹ Armo ja totuus tapaavat toisensa täällä, vanhurskaus ja rauha antavat suuta toisillensa, ¹² uskollisuus versoo maasta, ja vanhurskaus katsoo taivaasta. ¹³ Herra antaa meille kaikkea hyvää, ja meidän maamme antaa satonsa. ¹⁴ Vanhurskaus käy hänen edellensä ja seuraa hänen askeltensa jälkiä.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 11 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdista meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

* ⁹ Minä tahdon kuulla, mitä Jumala, Herra, puhuu: hän puhuu rauhaa kansallensa, hurskaillensa; älkööt he kääntykö jälleen tyhmyyteen.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[*Pappi:* Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[*Lukija:* Amen.]

Troparit, 7. säv.

Oi sieluni, jolla on katumus parantavana lääkkeenä, | vuodata kyyneleitä, huokaa ja huuda: | Sinä, ihmisiä rakastava sielujen ja ruumiitten lääkäri, | vapauta minut monista synneistäni, | lue minut yhteen syntisen naisen, ryöväriin ja publikaanin kanssa, | ja lahjoita minulle, Jumala, rikkomusteni anteeksianto, || ja pelasta minut!

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

En ole jäljitellyt publikaanin katumusta | enkä vuodattanut syntisen naisen kyyneleitä, | sillä sokeuteni tähden olen kyvytön sellaiseen kääntymykseen, | mutta laupeudessasi pelasta minut, Kristus Jumala, || sillä Sinä olet ihmisiä rakastava!

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Turmeltumaton Neitsyt Jumalansynnyttäjä, | rukoile Poikaasi taivaallisten voimien kanssa, | että ennen elämämme loppua Hän antaisi meille päästön synneistämme || ja suuren armon.

Herra, armahda (40).

Rukous

Ihmisiä rakastava Herra, valaise sydämemme jumalantuntemisen turmeltomalla valkeudella ja avaa hengelliset silmämme evankeliumisi opetusten ymmärtämiseen. Vahvista meissä autuaiden säädötesi pelko, että kukistettuamme lihalliset himot voisimme edetä hengellisessä elämässä ajatellen ja tehden Sinulle kelpaavia tekoja. Sillä Sinä, Kristus Jumala, olet sielujemme ja ruumiittemme valkeus, ja Sinulle me kunniaa edeskannamme yhdessä aluttoman Isäsi ja kaikkein pyhimmän, hyvän ja eläväksi tekevän Henkesi kanssa nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 12

Psalmi 85 (86)

¹ Daavidin rukous.

Kallista, Herra, korvasi minun puoleeni ja vastaa minulle, sillä minä olen kurja ja köyhä. ² Varjele minun sieluni, sillä minä olen hurskas; sinä, minun Jumalani, pelasta palvelijasi, joka sinuun turvaa. ³ Ole minulle armollinen, Herra, sillä sinua minä huudan kaiken päivää. ⁴ Ilahuta palvelijasi sielu, sillä sinun puoleesi, Herra, minä ylennän sieluni. ⁵ Sillä sinä, Herra, olet hyvä ja anteeksiantavainen, suuri armossa kaikille, jotka sinua avuksensa huutavat. ⁶ Ota, Herra, korviisi minun rukoukseni, tarkkaa minun anomiseni ääntä. ⁷ Hätäni päivänä minä sinua avukseni huudan, sillä sinä vastaat minulle. ⁸ Ei ole sinun vertaistasi, Herra, jumalien joukossa, eikä ole vertaa sinun töillesi. ⁹ Kaikki kansat, jotka sinä tehnyt olet, tulevat ja kumartuvat sinun edessäsi, Herra, ja kunnioittavat sinun nimeäsi. ¹⁰ Sillä sinä olet suuri ja teet ihmeitä, sinä ainoa olet Jumala. ¹¹ Neuvo minulle tiesi, Herra, että minä vaeltaisin sinun totuudessasi. Kiinnitä minun sydämeni siihen yhteen, että minä sinun nimeäsi pelkäisin. ¹² Kaikesta sydämestäni minä kiitän sinua, Herra, minun Jumalani, ja kunnioitan sinun nimeäsi iankaikkisesti; ¹³ sillä sinun armosi on suuri minua kohtaan, sinä olet pelastanut minun sieluni tuonelan syvyydestä. ¹⁴ Jumala, julkeat ovat nousseet minua vastaan, väkivaltaisten joukko etsii minun henkeäni; eivät he pidä sinua silmäinsä edessä. ¹⁵ Mutta sinä, Herra, olet laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen, suuri armossa ja totuudessa. ¹⁶ Käänny minun puoleeni, ole minulle armollinen, anna voimasi palvelijallesi, auta palvelijattaresi poikaa. ¹⁷ Tee merkki minulle, minun hyväkseni. Häpeäksensä minun vihaajani nähkööt, että sinä, Herra, minua autat ja lohdutat.

Psalmi 86 (87)

¹ Korahilaisten psalmi, laulu.

Pyhille vuorille perustamaansa kaupunkia, ² Siionin portteja, Herra rakastaa enemmän kuin Jaakobin kaikkia muita asuinsijoja. ³ On kunniaakasta, mitä sinusta sanotaan, sinä Jumalan kaupunki: ⁴ ”Minä mainitsen tunnustajikseni Rahabin ja Baabelin; katso, Filisteasta, Tyyrosta ja Etiopiasta minä mainitsen: Sekin on syntynyt siellä.” ⁵ Mutta Siionista sanotaan: ”Joka-ainoa on syntynyt siellä.” Sitä Korkein itse vahvana pitää. ⁶ KIRJASSAAN HERRA TEKEE SELON KANSOISTA JA HALLITSIJOISTA, JOTKA SYNTYIVÄT SIELLÄ.* ⁷ KUINKA ILOITSEVATKAAN NE, JOIDEN ASUNNOT OVAT SINUSSA.†

* ⁶ Herra luettelee, kirjoittaessaan kirjaan kansat: ”Tämäkin on syntynyt siellä.”

† ⁷ Veisaten, karkeloiden sanotaan: ”Kaikki minun lähteeni ovat sinussa.”

Psalmi 87 (88)**¹ Korahilaisten laulu, psalmi. KAIKKI YHDESSÄ.****Mahalatiin liittyen. Vastattavaksi.****Ymmärtämiseen liittyen. Etam Israelilaiselle.**

² Herra, minun pelastukseni Jumala, päivin ja öin minä huudan sinun edessäsi.
³ Salli minun rukoukseni tulla kasvojesi eteen, kallista korvasi minun huutoni puoleen.
⁴ Sillä minun sieluni on kärsimyksistä kylläinen, ja minun elämäni on lähellä tuonelaa.
⁵ Minut luetaan hautaan menevien joukkoon, minä olen kuin mies, jolta voima on poissa.
⁶ Minä olen jätetty kuolleitten joukkoon, olen kuin kaatuneet, jotka haudassa makaavat ja joita sinä et enää muista ja jotka ovat sinun kädestäsi erotetut.
⁷ Sinä olet laskenut minut syvimpään hautaan, pimeyteen, syviin kuiluihin.
⁸ Sinun vihasi painaa minua, ja kaikki kuohusi sinä vyörytät minun ylitseni.
⁹ Sinä olet karkoittanut tuttavani minusta kauas, olet tehnyt minut heille inhoksi; minä olen suljettu sisään enkä pääse ulos.
¹⁰ Minun kasvoni ovat kuihtuneet kurjuudesta. Joka päivä minä huudan sinua, Herra, ja ojennan käteni sinun puoleesi.
¹¹ Teetkö sinä ihmeitä kuolleille, tai nousevatko haamut sinua kiittämään?
¹² Kerrotaanko haudassa sinun armostasi, manalassa sinun uskollisuudestasi?
¹³ Tunnettaanko sinun ihmeitäsi pimeydessä ja sinun vanhurskauttasi unhotuksen maassa?
¹⁴ Mutta minä huudan avukseni sinua, Herra, ja minun rukoukseni tulee varhain sinun eteesi.
¹⁵ Miksi, Herra, hylkää minun sieluni, miksi peität kasvosi minulta?
¹⁶ Minä olen kurja ja lähellä kuolemaa hamasta nuoruudestani, minä kärsin sinun kauhujasi, olen neuvoton.
¹⁷ Sinun vihasi vyöryy minun ylitseni, sinun hirmusi hukuttavat minut.
¹⁸ Ne saartavat minua kaiken päivää kuin vedet, ne kaikki yhdessä piirittävät minua.
¹⁹ Ystävät ja toverit sinä olet karkoittanut minusta kauas, TUTTAVANI OVAT TIETYMÄTTÖMISSÄ.*

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

* ¹⁹ Ystävät ja toverit sinä olet karkoittanut minusta kauas, pimeys on minun ainoa tuttavani.

Psalmi 88 (89)**¹ Ymmärtämiseen liittyen. Etam Israelilaiselle.**

² Minä LAULAN, HERRA, SINUN ARMOTEOISTASI lakkaamatta, julistan suullani sinun uskollisuuttasi polvesta polveen.* ³ SILLÄ SINÄ OLET SANONUT, ETTÄ ikiajoiksi on armo rakennettu, ETTÄ OLET perustanut uskollisuutesi taivaisiin. –†
⁴ ”Minä olen tehnyt liiton valittuni kanssa, olen palvelijalleni Daavidille vannonut: ⁵ ”Minä vahvistan sinun jälkeläisesi ikiajoiksi ja rakennan sinulle valtaistuimen polvesta polveen’.” ⁶ Ja taivaat ylistävät sinun ihmeitäsi, Herra, ja pyhäin seurakunta sinun uskollisuuttasi. ⁷ Sillä kuka pilvissä on Herran vertainen, kuka Jumalan poikain joukossa on niinkuin Herra? ⁸ Hän on Jumala, ylen KUNNIOITETTU pyhien kokouksessa, peljättävämpi kaikkia, jotka hänen ympärillensä ovat. ‡ ⁹ Herra, Jumala Sebaot, kuka on voimassa sinun vertaisesi, Herra? Ja sinun uskollisuutesi ympäröi sinua. ¹⁰ Sinä hallitset meren raivon; kun sen aallot kohoavat, sinä ne asetat. ¹¹ Sinä ruhjoit Rahabin kuin sodassa kaatuneen; väkevällä käsivarrellasi sinä ajoit vihollisesi hajalle. ¹² Sinun ovat taivaat, sinun on myös maa; maanpiirin täysinensä sinä olet perustanut. ¹³ Sinä loit pohjoisen ja MERET; sinun nimestäsi riemuitsevat Taabor ja Hermon.§ ¹⁴ Sinulla on käsivarsi voimaa täynnä, väkevä on sinun kätesi, korotettu sinun oikea kätesi. ¹⁵ Vanhurskaus ja oikeus on sinun valtaistuimesi perustus, armo ja totuus käy sinun kasvojesi edellä. ¹⁶ Autuas se kansa, joka tuntee juhlariemun, ne, jotka vaeltavat sinun kasvojesi valkeudessa, Herra! ¹⁷ He riemuitsevat sinun nimestäsi kaikkina päivinänsä, ja sinun vanhurskautesi voimasta heidät korotetaan.** ¹⁸ Sillä sinä olet heidän väkevyytensä, heidän kaunistuksensa, ja sinä armossasi kohotat meidän sarvemme. ¹⁹ Sillä meidän kilpemme on Herran huomassa, meidän kuninkaamme on Israelin Pyhän huomassa. ²⁰ Silloin sinä näyssä puhuit hurskaillesi ja sanoit: ”Minä olen pannut avun sankarin käteen, olen kansan keskeltä korottanut valittuni: ²¹ minä olen löytänyt Daavidin, palvelijani, olen voidellut hänet pyhälällä öljylläni. ²² Minun käteni on lujasti tukeva häntä, minun käsivarteni on häntä vahvistava. ²³ Ei vihollinen yllätä häntä, eikä vääryyden mies häntä sorra; ²⁴ vaan minä hävitän hänen ahdistajansa hänen edestänsä ja lyön hänen vihamiehensä maahan. ²⁵ Minun uskollisuuteni ja armoni on hänen kanssansa, ja minun nimesäni kohoaa hänen sarvensa. ²⁶ Minä asetan hänen kätensä vallitsemaan merta ja virtoja hänen oikean kätensä. ²⁷ Hän kutsuu minua: ’Sinä olet minun isäni, sinä minun Jumalani ja pelastukseni kallio.’ ²⁸ Ja minä asetan hänet esikoiseksi, maan

* ² Minä laulan Herran armoteoista lakkaamatta, julistan suullani sinun uskollisuuttasi polvesta polveen.

† ³ Minä sanon: ikiajoiksi on armo rakennettu, sinä olet perustanut uskollisuutesi taivaisiin. –

‡ ⁸ Hän on Jumala, ylen hirmuinen pyhien kokouksessa, peljättävämpi kaikkia, jotka hänen ympärillensä ovat.

§ ¹³ Sinä loit pohjoisen ja etelän; sinun nimestäsi riemuitsevat Taabor ja Hermon.

** *Edellisen jakeen lopun ja tämän jakeen alun parafraasi on prokiimenina ja ehtoollislauselmana 16. elokuuta: ME VAELLAMME Sinun kasvojesi valkeudessa, Herra, JA RIEMUITSEMME Sinun nimestäsi kaikkina PÄIVINÄMME.*

kuninkaista korkeimmaksi. ²⁹ Minä säilytän armoni hänelle iankaikkisesti, ja minun liittoni hänen kanssaan on luja. ³⁰ Minä annan hänen jälkeläistensä säilyä iäti ja hänen valtaistuimensa niin kauan, kuin taivaat pysyvät. ³¹ Jos hänen poikansa hylkäävät minun lakini eivätkä vaella minun oikeuksieni mukaan, ³² jos he minun säädökseni rikkovat eivätkä noudata minun käskyjäni, ³³ niin minä rankaisen vitsalla heidän rikoksensa ja heidän pahat tekonsa vitsauksilla; ³⁴ mutta armoni en minä ota häneltä pois enkä vilpistele uskollisuudestani. ³⁵ En minä liittoani riko, enkä muuta sitä, mikä on minun huuliltani lähtenyt. ³⁶ Minä olen kerran vannonut pyhyiteni kautta, ja totisesti, minä en Daavidille valhettele: ³⁷ ”Hänen jälkeläisensä pysyvät iankaikkisesti, ja hänen valtaistuimensa on minun edessäni niinkuin aurinko, ³⁸ se pysyy lujana iankaikkisesti niinkuin kuu. Ja todistaja pilvissä on uskollinen.” ³⁹ Ja kuitenkin sinä hylkäsit voideltusi ja pidit häntä halpana ja olet vihastunut häneen. ⁴⁰ Sinä olet purkanut palvelijasi liiton, olet häväissyt hänen kruununsa, olet heittänyt sen maahan. ⁴¹ Sinä olet särkenyt kaikki hänen muurinsa, olet pannut raunioiksi hänen linnoituksensa. ⁴² Kaikki tienkulkijat ovat häntä ryöstäneet, hän on joutunut naapuriensa häväistäväksi. ⁴³ Sinä olet korottanut hänen vihollistensa oikean käden, olet tuottanut ilon kaikille hänen vihamiehillensä. ⁴⁴ Sinä olet kääntänyt takaisin hänen miekkansa terän etkä ole sodassa pitänyt häntä pystyssä. ⁴⁵ Sinä olet tehnyt hänen loistostansa lopun ja olet syössyt maahan hänen valtaistuimensa. ⁴⁶ Sinä olet lyhentänyt hänen nuoruutensa päivät, olet hänet häpeällä peittänyt. ⁴⁷ Kuinka kauan sinä, Herra, itsesi yhäti kätket? Kuinka kauan sinun vihasi tulena palaa? ⁴⁸ Muista, kuinka lyhyt minun elämäni on, kuinka katoavaisiksi sinä olet luonut kaikki ihmislapset. ⁴⁹ Kuka on se mies, joka jää eloon eikä kuoloa näe, joka pelastaa sielunsa tuonelan kädestä? ⁵⁰ Herra, missä ovat sinun entiset armotekosi, jotka sinä uskollisuudessasi vannoit Daavidille? ⁵¹ Ajattele, Herra, palvelijaisi häpäisyä ja mitä minun kailta noilta monilta kansoilta täytyy povessani kestää, ⁵² kun, Herra, sinun vihollisesi herjaavat, herjaavat sinun voideltusi askeleita. ⁵³ Kiitetty olkoon Herra iankaikkisesti. Amen, amen.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 89 (90)***¹ Mooseksen, Jumalan miehen, rukous.***

Herra, sinä olet meidän turvamme polvesta polveen. ² Ennenkuin vuoret syntyivät ja sinä loit maan ja maanpiirin, iankaikkisesta iankaikkiseen olet sinä, Jumala. ³ Sinä palautat ihmiset takaisin tomuun ja sanot: ”Palatkaa jälleen, te ihmisten lapset.” ⁴ Sillä tuhat vuotta on sinun silmissäsi niinkuin eilinen päivä, joka meni ohitse, ja niinkuin öinen vartiohetki. ⁵ Sinä huuhdot heidät pois; he ovat kuin uni, ovat kuin ruoho, joka aamulla kukoistaa: ⁶ aamulla se kasvaa ja kukoistaa, mutta illalla se leikataan ja kuivettuu. ⁷ Sillä me hukumme sinun vihasi voimasta, ja sinun kiivastuksesi voimasta me häviämme pois. ⁸ Meidän pahat tekomme sinä asetat eteesi, MEIDÄN ELINAIKAMME kasvojesi valkeuteen.* ⁹ Niin kaikki meidän päivämme kuluvat sinun vihasi alla, vuotemme päättyvät meiltä kuin huokaus. ¹⁰ Meidän elinpäivämme ovat seitsemänkymmentä vuotta taikka enintään kahdeksankymmentä vuotta; ja parhaimmillaankin ne ovat vaiva ja turhuus: SITTENKUIN HEIKKOUS KOHTAA MEIDÄT, SILLOIN ME VIIMEIN OPIMME.† ¹¹ Kuka ajattelee sinun vihasi ankaruutta, sinun kiivauttasi, niin että hän sinua pelkäisi? ¹² Opeta meitä laskemaan päivämme oikein; ANNA MEIDÄN TUNTEA OIKEAN KÄTESI VOIMA, ANNA NIIDEN YMMÄRTÄÄ, JOITA SYDÄMESSÄ VIISAUS OHJAA.‡ ¹³ Herra, palaja jälleen. Voi, kuinka kauan? Armahda palvelijoitasi. ¹⁴ Ravitse aamulla meitä armollasi, suo meille iloa ja riemua kaikkina päivinä. ¹⁵ Suo meidän iloita yhtä monta päivää, kuin olet nöyryyttänyt meitä, yhtä monta vuotta, kuin olemme kovaa kokeneet. ¹⁶ Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi. ¹⁷ Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus. Suo menestyä meille kättemme työn; niin, suo menestyä meidän kättemme työn.

Psalmi 90 (91)***¹ Ylistys, Daavidin laulu.******Hebrealaisilla ilman otsikkoa.***

¹ Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy, ² se sanoo: ”Herra on minun turvani ja linnani, hän on minun Jumalani, johon minä turvaan.” ³ Sillä hän päästää sinut linnustajan paulasta, turmiollisesta SANASTA.§ ⁴ SELÄLLÄNSÄ hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan hänen siipiensä alla; hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus.** ⁵ Et sinä pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta, ⁶ et PAHAA, joka pimeässä kulkee, et PAHAA HENKEÄ, joka päivä-

* ⁸ Meidän pahat tekomme sinä asetat eteesi, salaiset syntimme kasvojesi valkeuteen.

† ¹⁰ Meidän elinpäivämme ovat seitsemänkymmentä vuotta taikka enintään kahdeksankymmentä vuotta; ja parhaimmillaankin ne ovat vaiva ja turhuus, sillä ne kiitävät ohitse, niinkuin me lentäisimme pois.

‡ ¹² Opeta meitä laskemaan päivämme oikein, että me saisimme viisaan sydämen.

§ ³ Sillä hän päästää sinut linnustajan paulasta, turmiollisesta rutosta.

** ⁴ Sulillansa hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan hänen siipiensä alla; hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus.

sydännä häviötä tekee.* ⁷ Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu. ⁸ Sinun silmäsi saavat vain katsella ja nähdä, kuinka jumalattomille kostetaan. – ⁹ Sillä: ”Sinä, Herra, olet minun turvani.” – Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi. ¹⁰ Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaan. ¹¹ Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi. ¹² He kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi. ¹³ Sinä kuljet SARVIKYYN JA BASILISKIN ylitse, sinä TALLAAT JALOPEURAA ja lohikäärmettä. –† ¹⁴ ”Koska hän riippuu minussa kiinni, niin minä hänet pelastan; minä suojelen hänet, koska hän tuntee minun nimeni. ¹⁵ Hän huutaa minua avuksensa, ja minä vastaan hänelle, minä olen hänen tykönänsä, kun hänellä on ahdistus, minä vapahdan hänet ja saatan hänet kunniaan. ¹⁶ Minä ravitsen hänet pitkällä iällä ja suon hänen nähdä antamani pelastuksen.”

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 12 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistameidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[Lukija: Amen.]

* ⁶ et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et kulkutautia, joka päiväsydännä häviötä tekee.

† ¹³ Sinä kuljet leijonan ja kyykäärmeen ylitse, sinä tallaat nuorta jalopeuraa ja lohikäärmettä. –

Troparit, 7. säv.

Herra, joka otit vastaan syntisen naisen ja Pietarin kyyneleet, | ja sydämensä syvyydestä huoanneen publikaanin vanhurskautit, | sääli minua, katuvana maahan langennutta, oi Vapahtaja || ja armahda minua!

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Herra, ota minut vastaan kuin otit publikaanin, | ja puhdisti minut, oi Vapahtaja, kuin puhdistit syntisen naisen. | Niinkuin kanaanilaisnaista armahda minua || Sinun suuresta armostasi.

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Valkeuden Äiti, siunattu Jumalansynnyttäjä, | rukoile Kristusta Jumalaa, | että Hän valaisisi aamunkoiton || ja antaisi sieluillemme suuren armon.

Herra, armahda (40).

Rukous

Herra, minun Jumalani, ainoa hyvä ja ihmisiä rakastava, ainoa armollinen ja sävyisä, ainoa totinen ja oikeamielinen, ainoa sääliväinen ja laupias Jumalamme, tulkoon Sinun voimasi minun ylleni, vaikka olen Sinun syntinen ja arvoton palvelijasi, ja vahvistukoon minun ruumiini temppeli Sinun evankeliumisi jumalallisella opetuksella. Oi ihmisiä rakastava Valtias, joka rakastat ja armahdat hyviä, valaise tahdollasi minun ruumiini ja kaikki jäseneni. Puhdisti minut kaikesta pahuudesta ja synnistä, suojaa minut kaikilta Perkeleen hyökkäyksiltä ja toiminnalta vailla häpeää ja epäpuhtautta ja lahjoita minulle hyvyydessäsi kyky ajatella ja ymmärtää tekojasi, elää Sinun tahtosi mukaan sinun pelvossasi ja tehdä Sinulle kelpaavia tekoja viimeiseen hengenvetooni asti, että sanomattomassa armossasi varjelisit sieluni ja ruumiini, ymmärrykseni ja ajatusteni temppeliä kaikilta vihollisen juonilta. Herra, minun Herrani, ympäröi minut armollasi äläkä hylkää minua, syntistä, epäpuhdasta ja ansiotonta palvelijaasi, sillä Sinä, Herra, olet minun suojelijani. Sinulle kuuluvat ylistysveisut, ja Sinulle me kunniaa edeskannamme, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 13

Psalmi 91 (92)

¹ Psalmi, oodin tapaan. Sapatinpäiväksi.

² Hyvä on Herraa kiittää ja veisata kiitosta sinun nimellesi, sinä Korkein, ³ aamalla julistaa sinun armoasi ja yön tullen sinun totuuttasi ⁴ kymmenkielisillä soittimilla ja harpuilla, kannelta soittaen. ⁵ Sillä sinä ilahutat minua, Herra, töilläsi; minä riemuitsen sinun kättesi teoista. ⁶ Kuinka suuret ovat sinun tekosi, Herra! Sinun ajatuksesi ovat ylen syvät. ⁷ Järjetön mies ei tätä ymmärrä, eikä sitä älyä tomppeli. ⁸ Kun jumalattomat rehottavat niinkuin ruoho ja väärintekijät kaikki kukoistavat, on se heidän ikuiseksi häviöksensä. ⁹ Mutta sinä, Herra, olet korkea iankaikkisesti. ¹⁰ Sillä katso, sinun vihollisesi, Herra, katso, sinun vihollisesi hukkuvat, kaikki väärintekijät joutuvat hajallensa. ¹¹ Mutta minun sarveni sinä KOROTAT kuin YKSISARVISEN SARVEN; MINUN VANHUUTENI voidellaan tuoreella öljyllä.* ¹² Ja iloiten minun silmäni katsovat vainoojiani, minun korvani kuulevat noista pahoista, jotka ovat nousseet minua vastaan. ¹³ Vanhurskas viheriöitsee kuin palmupuu, hän kasvaa kuin Libanonin setri. ¹⁴ He ovat istutetut Herran huoneeseen, he viheriöitsevät meidän Jumalamme kartanoissa. ¹⁵ Vielä vanhuudessaan he tekevät hedelmää, ovat mehevät ja vihannat ¹⁶ ja julistavat, että Herra on vanhurskas, hän, minun kallioni, ja ettei hänessä vääryyttä ole.

Psalmi 92 (93)

¹ Sapatinaatoksi. Kun maa oli saatu asutetuksi. Daavidin ylistyslaulu.

Herra on kuningas. Hän on pukeutut itsensä korkeudella. Herra on pukeutunut, vyöttäytynyt voimaan. Niin pysyy maanpiiri lujana, se ei horju. ² Sinun valtaistui-
mesi on vahva aikojen alusta, hamasta iankaikkisuudesta olet sinä. ³ Vesivirrat
nostavat, Herra, vesivirrat nostavat pauhinansa, niin, vesivirrat nostavat kuohun-
sa. ⁴ Mutta yli suurten, voimallisten vetten pauhinan IHMEELLISIÄ OVAT MEREN
KUOHUT, IHMEELLINEN ON HERRA KORKEUDESSA.† ⁵ Sinun todistuksesi ovat ai-
van vahvat, pyhyys on sinun huoneellesi arvollinen, Herra, hamaan aikojen lop-
puun.

Psalmi 93 (94)

¹ Daavidin psalmi. Viikon neljänneksi päiväksi.

Sinä koston Jumala, Herra, sinä koston Jumala, ilmesty kirkkaudessa. ² Nou-
se, maan tuomari, kosta ylpeille heidän tekonsa. ³ Kuinka kauan jumalattomat,
Herra, kuinka kauan jumalattomat saavat riemuita? ⁴ Ne syytävät suustaan julkei-
ta sanoja, ne röyhkeilevät, kaikki nuo väärintekijät. ⁵ Sinun kansaasi, Herra, he

* ¹¹ Mutta minun sarveni sinä kohotat kuin villihärän sarvet; minut voidellaan tuoreella öljyllä.

† ⁴ Mutta yli suurten, voimallisten vetten pauhinan, yli meren kuohujen on Herra korkeudessa voimallinen.

runtelevat, ja sinun perintöosaasi he rasittavat. ⁶ He tappavat leskiä ja muukalaisia ja murhaavat orpoja. ⁷ Ja he sanovat: ”Ei Herra sitä näe, ei Jaakobin Jumala sitä huomaa.” ⁸ Ymmärtäkää, te kansan järjettömät, ja te tompelit – milloin te tulette järkiinne? ⁹ Joka on korvan istuttanut, hänkö ei kuulisi? Joka on silmän luonut, hänkö ei näkisi? ¹⁰ Joka kansat kasvattaa, hänkö ei rankaisisi, hän, joka ihmisille opettaa tiedon? ¹¹ Herra tuntee ihmisten ajatukset; ETTÄ NE OVAT TURHIA.* ¹² Autuas se mies, jota sinä, Herra, kuritat ja jolle sinä opetat lakisi, ¹³ antaaksesi hänelle rauhan pahoilta päiviltä, kunnes jumalattomalle on kaivettu hauta! ¹⁴ Sillä Herra ei hylkää kansaansa eikä perintöosaansa heitä, ¹⁵ vaan oikeus on vielä noudattava vanhurskautta, ja kaikki oikeamieliset seuraavat sitä. ¹⁶ Kuka nousee minun puolelleni pahoja vastaan, kuka asettuu minun rinnalleni väärintekijöitä vastaan? ¹⁷ Ellei Herra olisi minun apuni, pian minun sieluni asuisi hiljaisuuden maassa. ¹⁸ Kun minä ajattelen: ”Minun jalkani horjuu”, niin sinun armosi, Herra, minua tukee. ¹⁹ Kun minulla on sydämessäni paljon murheita, niin sinun lohdutuksesi ilahuttaa minun sieluni. ²⁰ Onko yhteyttä sinun kanssasi tuomion tuomioistuimella, jossa väkivaltaa tehdään lain varjolla, ²¹ ahdistetaan vanhurskaan sielua ja tuomitaan syylliseksi viaton veri? ²² Mutta Herra on minun linnani, Jumalani on minun suojakallioni. ²³ Hän kostaa heille heidän ilkityönsä ja hukuttaa heidät heidän pahuutensa tähden. Herra, meidän Jumalamme, hukuttaa heidät.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 94 (95)

¹ Daavidin ylistyslaulu.

Hebrealaisilla ilman otsikkoa.

Tulkaa, kohottakaamme ilohuuto Herralle, riemuhuuto pelastuksemme kalliolle. ² Käykäämme kiittäen hänen kasvojensa eteen, veisatkaamme hänelle riemuvirsiä. ³ Sillä Herra on suuri Jumala, suuri kuningas yli kaikkien jumalien. ⁴ Maan syvyudet ovat hänen kädessänsä, ja hänen ovat vuorten kukkulat. ⁵ Hänen on meri, sillä hän on sen tehnyt, ja kuiva maa, jonka hänen kätensä ovat valmistaneet. ⁶ Tulkaa, kumartukaamme ja [polvistukaamme, polvillemme] langetkaamme Herran, meidän Luojamme, eteen, JA ITKIEN VALITTAKAAMME; HÄN ON MEIDÄT LUO-

* ¹¹ Herra tuntee ihmisten ajatukset; sillä he ovat kuin tuulen henkäys.

NUT.* ⁷ Sillä hän on meidän Jumalamme, ja me olemme kansa, jota hän paimentaa, lauma, jota hänen kätensä kaitsee. Jospa te tänä päivänä kuulisitte hänen äänensä: ⁸”Älkää paaduttako sydäntänne, niinkuin KATKERUUDEN PÄIVÄNÄ, KUNTEITÄ KOETELTIIN ERÄMAASSA,† ⁹ jossa teidän isänne minua kiusasivat, jossa he koettelivat minua, vaikka olivat nähneet minun tekoni. ¹⁰ Neljäkymmentä vuotta minä olin kyllästynyt siihen sukuun ja sanoin: ’He ovat kansa, jonka sydän on eksynyt, eivätkä he tahdo tietää minun teistäni.’ ¹¹ Ja niin minä vihassani vannoin: ’He eivät pääse minun lepoon.’”

Psalmi 95 (96)

¹ Daavidin ylistyslaulu. Kun Herran temppeliä rakennettiin pakkosiirtolaisuuden jälkeen. Hebrealaisilla ilman otsikkoa.

Veisatkaa Herralle uusi virsi, veisatkaa Herralle, kaikki maa. ² Veisatkaa Herralle, ylistäkää hänen nimeänsä. Julistakaa päivästä päivään hänen pelastustekojansa, ³ ilmoittakaa pakanain seassa hänen kunniaansa, hänen ihmeitensä kaikkien kansojen seassa. ⁴ Sillä Herra on suuri ja sangen ylistettävä, hän on peljätävä yli kaikkien jumalain. ⁵ Sillä kaikki kansojen jumalat ovat epäjumalia, mutta Herra on tehnyt taivaat. ⁶ Herraus ja kunnia on hänen kasvojensa edessä, kiitos ja ylistys hänen pyhäkössänsä. ⁷ Antakaa Herralle, te kansojen sukukunnat, antakaa Herralle kunnia ja väkevyys. ⁸ Antakaa Herralle hänen nimensä kunnia, tuokaa lahjoja, tulkaa hänen esikartanoihinsa. ⁹ Kumartakaa Herraa pyhässä kunnistuksessa, vaviskaa hänen kasvojensa edessä, kaikki maa. ¹⁰ Sanokaa pakanain seassa: ”Herra on kuningas.” Niin pysyy maanpiiri lujana, se ei horju. Hän tuomitsee kansat oikeuden mukaan. ¹¹ Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon maa; pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on. ¹² Ihastukoot kedot ja kaikki, mitä kedolla on, riemuitkoot silloin kaikki metsän puut. ¹³ Herran edessä, sillä hän tulee, sillä hän tulee tuomitsemaan maata: hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaudessa ja kansat uskollisuudessansa.

Psalmi 96 (97)

¹ Daavidin psalmi. Kun maa palautettiin hänelle. Hebrealaisilla ilman otsikkoa.

Herra on kuningas! Riemuitkoon maa; iloitkoot saaret, niin monta kuin niitä on. ² Pilvi ja pimeys on hänen ympärillensä, vanhurskaus ja oikeus on hänen valtaistuimensa perustus. ³ Tuli käy hänen edellensä ja polttaa hänen vihollisensa, yltympäri. ⁴ Hänen salamansa valaisevat maanpiirin; maa näkee sen ja vapii. ⁵ Vuoret sulavat niinkuin vaha Herran edessä, kaiken maan Herran edessä. ⁶ Taivaat julistavat hänen vanhurskauttansa, ja kaikki kansat näkevät hänen kun-

* ⁶ Tulkaa, kumartukaamme ja polvistukaamme, polvillemme langetkaamme Herran, meidän Luojamme, eteen.

† ⁸”Älkää paaduttako sydäntänne, niinkuin Meribassa, niinkuin Massan päivänä erämaassa,

niansa. ⁷ Kaikki kuvain kumartajat joutuvat häpeään, kaikki, jotka epäjumalista kerskaavat. Kumartakaa häntä, kaikki HÄNEN ENKELINSÄ.* ⁸ Siion kuulee sen ja iloitsee, ja Juudan tyttäret riemuitsevat sinun tuomioistasi, Herra. ⁹ Sillä sinä, Herra, olet Korkein yli kaiken maan, sinä olet ylen korkea, ylitse kaikkien jumalain. ¹⁰ Te, jotka Herraa rakastatte, vihatkaa pahaa. Hän varjelee hurskasten sielut, jumalattomien kädestä hän heidät pelastaa. ¹¹ Vanhurskaalle koittaa valkeus ja oikeamielisille ilo. ¹² Iloitkaa Herrassa, te vanhurskaat; kiittäkää hänen pyhää nimeänsä.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 97 (98)

¹ Daavidin psalmi.

Veisatkaa Herralle uusi virsi, sillä hän on ihmeitä tehnyt. Hän on saanut voiton oikealla kädellensä ja pyhällä käsivarrellansa. ² Herra on tehnyt tietäväksi pelastustekonsa, hän on ilmaissut vanhurskautensa pakanain silmien edessä. ³ Hän on muistanut armonsa JAAKOBILLE ja TOTUUTENSA Israelin heimoa kohtaan; kaikki maan ääret ovat nähneet meidän Jumalamme pelastusteot.† ⁴ Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki maa, iloitkaa ja riemuitkaa ja veisatkaa kiitosta. ⁵ Veisatkaa Herran kiitosta kanteleilla – kanteleilla ja ylistysvirren sävelillä, ⁶ vaskitorvilla ja pasunan äänellä. Kohottakaa riemuhuuto Herran, kuninkaan, edessä. ⁷ Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat. ⁸ Paukuttakoot käsiänsä virrat, ja vuoret yhdessä riemuitkoot ⁹ Herran edessä; sillä hän tulee tuomitsemaan maata. Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti ja kansat oikeuden mukaan.

* ⁷ Kaikki kuvain kumartajat joutuvat häpeään, kaikki, jotka epäjumalista kerskaavat. Kumartakaa häntä, kaikki jumalat.

† ³ Hän on muistanut armonsa ja uskollisuutensa Israelin heimoa kohtaan; kaikki maan ääret ovat nähneet meidän Jumalamme pelastusteot.

Psalmi 98 (99)***¹ Daavidin psalmi.***

Herra on kuningas, vaviskoot kansat – hän, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat – huojukoon maa. ² Suuri on Herra Siionissa, hän on korkea yli kaikkien kansojen. ³ He ylistävät sinun suurta ja peljättävää nimeäsi. Hän on pyhä. ⁴ Se on kuninkaan voima, että hän rakastaa oikeutta. Sinä olet saattanut oikeuden voimaan, sinä toimitat oikeuden ja vanhurskauden Jaakobissa. ⁵ Ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme, kumartukaa hänen jalkainsa astinlaudan eteen. Hän on pyhä. ⁶ Mooses ja Aaron hänen pappiensa joukossa ja Samuel niiden joukossa, jotka avuksi huusivat hänen nimeänsä, he huusivat Herraa, ja hän vastasi heille. ⁷ Hän puhui heille pilvenpatsaasta; he noudattivat hänen todistuksiansa ja käskyjä, jotka hän oli heille antanut. ⁸ Herra, meidän Jumalamme, sinä vastasit heille, olit heille anteeksiantava Jumala, vaikka sinä heidän pahat tekonsa kostit. ⁹ Ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme, rukoilkaa kumartuneina hänen pyhää vuortansa kohti; sillä Herra, meidän Jumalamme, on pyhä.

Psalmi 99 (100)***¹ Daavidin psalmi. Ylistykseksi.***

Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki maa. ² Palvelkaa Herraa ilolla, tulkaa hänen kasvojensa eteen riemulla. ³ Tietäkää, että Herra on Jumala. Hän on meidät tehnyt, ja hänen me olemme, hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat. ⁴ Käykää hänen portteihinsa kiittäen, hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten. Ylistäkää häntä, kiittäkää hänen nimeänsä. ⁵ Sillä Herra on hyvä; hänen armonsa pysyy iankaikkisesti ja hänen uskollisuutensa polvesta polveen.

Psalmi 100 (101)***¹ Daavidin psalmi.***

Minä veisaan armosta ja oikeudesta; sinun ylistystäsi, Herra, minä laulan. ² Minä tahdon noudattaa nuhteetonta vaellusta; milloin tulet sinä minun tyköni? Minä tahdon vaeltaa huoneessani vilpittömällä sydämellä. ³ En kiinnitä silmäni siihen, mikä turmiollista on, eksyttäväistä menoa minä vihaan: ei saa se minuun tarttua. ⁴ Nurja sydän väistyköön minusta; pahasta minä en tahdo tietää. ⁵ Joka salaa panettelee lähimmäistänsä, sen minä hukutan; jolla on ylpeät silmät ja kopea sydän, sitä minä en siedä. ⁶ Maan uskollisia minun silmäni etsivät, että he asuisivat minua lähellä; joka vaeltaa nuhteettomuuden tietä, se on oleva minun palvelijani. ⁷ Vilpin tekijä älköön asuko minun huoneessani, valheen puhuja ei kestä minun silmäini edessä. ⁸ Joka aamu minä hukutan kaikki jumalattomat maasta, lopettaakseni kaikki väärintekijät Herran kaupungista.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 13 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistamme meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkouktemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[*Pappi:* Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[*Lukija:* Amen.]

Troparit, 8. säv.

Laupiaalla silmälläsi, oi Herra, | katso minun alhaisuuteeni, | sillä pian on elämäni loppuillaan, | eikä tekojeni tähden ole minulle pelastusta. | Siksi rukoilen: | Laupiaalla silmälläsi, oi Herra, | katso minun alhaisuuteeni || ja pelasta minut.

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Tuomarin lähestyessä huolestu, oi sielu, | ja muista peljättävää päivää ja hetkeä, | sillä tuomio on armoton armottomille. | Huuda siis Kristukselle Jumalalle: | Sydäntentuntija, minä olen syntiä tehnyt, || ennenkuin minut tuomitset, armahda minua!

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Pitäen mielessäni Sinun kauhean, julman ja lahjomattoman tuomiosi päivän ja hetken, oi Kristus, | minä vapisen kuin pahantekijä, | sillä häpeällisiä tekoja ja pahoja töitä minä yksin olen innolla tehnyt. | Sentähden pelvolla lankean eteesi tuskissani huutaen: || Sinun Synnyttäjäsi esirukouksien tähden, ylen armollinen, pelasta minut!

Herra, armahda (40).

Rukous

Pyhä Herra, Sinä, joka asut korkeuksissa ja katsot koko luomakuntaa kaikkinäkevällä silmälläsi, Sinun eteesi me lankeamme notkistaen sielumme ja ruumiimme ja rukoilemme Sinua, pyhistä pyhin: Ojenna pyhästä asunnostasi näkymätön kätesi siunaamaan meitä kaikkia, ja jos jotakin syntiä olemme Sinua vastaan tehneet, tahtoen tai tahtomattamme, niin ollen ihmisiä rakastava Jumala, anna se meille anteeksi ja lahjoita meille myös maallisia hyvyksiäsi. Sillä Sinun, meidän Jumalamme, on armo ja anteeksiantamus, ja Sinulle me kunniaa edeskannamme, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 14

*Psalmi 101 (102)**¹ Köyhän rukous, kun hän näännöksissä
vuodattaa Herralle pyyntönsä.*

² Herra, kuule minun rukoukseni, ja minun huutoni tulkoon sinun eteesi. ³ Älä peitä minulta kasvojasi, kun minulla on ahdistus, kallista korvasi minun puoleeni. Kun minä huudan, riennä ja vastaa minulle. ⁴ Sillä minun päiväni ovat haihtuneet kuin savu, ja minun luitani polttaa niinkuin ahjossa. ⁵ Sydämeni on paahtunut ja kuivunut kuin ruoho, sillä minä unhotan syödä leipääni. ⁶ Äänekkäästä vai Kerruksestani minun luuni tarttuvat minun nahkaani. ⁷ Minä olen kuin pelikaani erämaassa, olen kuin huuhekaja raunioissa. ⁸ Minä olen uneton, olen kuin yksinäinen lintu katolla. ⁹ Kaiken päivää viholliseni minua häpäisevät; ne, jotka riehuvat minua vastaan, kiroavat minun nimeni kautta. ¹⁰ Sillä minä syön tuhkaa kuin leipää ja sekoitan juomani kyyleneillä ¹¹ sinun vihasi ja kiivastuksesi tähden, sillä sinä olet nostanut minut ylös ja viskannut pois. ¹² Minun päiväni ovat kuin pitemä varjo, ja minä kuivun kuin ruoho. ¹³ Mutta sinä, Herra, hallitset iankaikkisesti, sinun muistosi pysyy polvesta polveen. ¹⁴ Nouse ja armahda Siionia, sillä aika on tehdä sille laupeus ja määrähetki on tullut. ¹⁵ Sillä sen kivet ovat sinun palvelijoillesi rakkaat, ja sen soraläjiä heidän on sääli. ¹⁶ Silloin pakanat pelkäävät Herran nimeä ja kaikki maan kuninkaat sinun kunniaasi, ¹⁷ kun Herra rakentaa Siionin ja ilmestyy kunniasansa, ¹⁸ kun hän kääntyy niiden rukouksen puoleen, jotka ovat kaikkensa menettäneet, eikä enää heidän rukoustansa hylkää. ¹⁹ Tämä kirjoitettakoon tulevalle polvelle, ja kansa, joka vastedes luodaan, on kiittävä Herraa, ²⁰ että hän katseli pyhästä korkeudestaan, että Herra katsoi taivaasta maahan, ²¹ kuullaksensa vankien huokaukset, vapauttaaksensa kuoleman lapset, ²² jotta Siionissa julistettaisiin Herran nimeä ja hänen ylistystänsä Jerusalemissa, ²³ kun kaikki kansat kokoontuvat yhteen, ja valtakunnat, palvelemaan Herraa. ²⁴ VOIMIENI PÄIVINÄ MINÄ SANON HERRALLE: ”ILMOITA MINULLE PÄIVIENI VÄHYYS.* ²⁵ JUMALANI, älä tempaa minua pois kesken ikääni; sinun vuotesi kestävät suvusta sukuun.† ²⁶ Muinoin sinä perustit maan, ja taivaat ovat sinun käsialasi. ²⁷ Ne katoavat, mutta sinä pysyt, ne vanhenevat kaikki kuin vaate; sinä muutat ne, niinkuin vaatteet muutetaan, ja ne muuttuvat. ²⁸ Mutta sinä pysyt samana, eivätkä sinun vuotesi loppu. ²⁹ Sinun palvelijasi lapset saavat asua turvassa, ja heidän jälkeläisensä pysyvät sinun edessäsi.”

* ²⁴ Hän on lannistanut matkalla minun voimani, on lyhentänyt minun päiväni.

† ²⁵ Minä sanon: Jumalani, älä tempaa minua pois kesken ikääni; sinun vuotesi kestävät suvusta sukuun.

Psalmi 102 (103)
¹ Daavidin psalmi.

Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeän-
sä. ² Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhota, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt,
³ hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi,
⁴ joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella,
⁵ joka sinun halajamisesi tyydyttää hyvyydellään, niin että sinun nuoruutesi uu-
distuu kuin kotkan. ⁶ Herra tekee vanhurskauden ja hankkii oikeuden kaikille sor-
retuille. ⁷ Hän on tehnyt Moosekselle tunnetuksi tiensä, Israelin lapsille suuret te-
konsa. ⁸ Laupias ja armahtavainen on Herra, pitkämielinen ja suuri armossa. ⁹ Ei
hän aina riitele eikä pidä vihaa iankaikkisesti. ¹⁰ Ei hän tee meille syntiemme mu-
kaan eikä kosta meille pahain tekojemme mukaan. ¹¹ Sillä niin korkealla kuin
taivas on maasta, niin voimallinen on hänen armonsa niitä kohtaan, jotka häntä
pelkäävät. ¹² Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rik-
komuksemme. ¹³ Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pel-
kääväisiänsä. ¹⁴ Sillä hän tietää, minkäkaltaista tekoa me olemme: hän muistaa
meidät tomuksi. ¹⁵ Ihmisen elinpäivät ovat niinkuin ruoho, hän kukoistaa niinkuin
kukkanen kedolla. ¹⁶ Kun tuuli käy hänen ylitsensä, ei häntä enää ole, eikä hänen
asuinsijansa häntä enää tunne. ¹⁷ Mutta Herran armo pysyy iankaikkisesta iankaik-
kiseen niille, jotka häntä pelkäävät, ja hänen vanhurskautensa lasten lapsille,
¹⁸ niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja muistavat hänen käskynsä ja noudattavat
niitä. ¹⁹ Herra on pystyttänyt istuimensa taivaisiin, ja hänen kuninkuutensa hal-
litsee kaikkia. ²⁰ Kiittäkää Herraa, te hänen enkelinsä, te väkevät sankarit, jotka
hänen käskynsä täytätte, kun kuulette hänen sanansa äänen. ²¹ Kiittäkää Herraa,
kaikki hänen sotaväkinsä, te hänen palvelijansa, jotka hänen tahtonsa teette.
²² Kiittäkää Herraa, kaikki hänen tekonsa, hänen valtakuntansa kaikissa paikois-
sa. Kiitä, minun sieluni, Herraa.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkises-
ti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkises-
ti. Amen.

Psalmi 103 (104)**¹ Daavidin psalmi. Maailman rakenteesta.**

KIITÄ, SIELUNI, HERRAA! Herra, minun Jumalani, sinä olet IHMEELLISESTI suuri. KUNNIAAN JA SUUREEN KAUNEUTEEN OLET SINÄ PUETTU.* ² Sinä verhoudut valoon niinkuin viittaaan, sinä levität taivaat niinkuin teltan; ³ sinä rakennat salisi vetten päälle, teet pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulen siivillä. ⁴ Sinä teet HENGET SANANSAATTAJIKSESI JA LEIMUAVAT LIEKIT PALVELIJOIKSESI.† ⁵ Sinä asetit maan perustuksillensa, niin että se pysyy horjumatta iankaikkisesti. ⁶ Sinä PEITÄT sen syvyyden vesillä kuin vaatteella: vuoria ylempänä SEISOVAT vedet.‡ ⁷ Mutta ne PAKENEVAT sinun nuhteluasi, sinun jylinääsi ne JUOKSEVAT pakoon;§ ⁸ vuoret KOHOAVAT ja laaksot LASKEUTUVAT paikkoihin, jotka sinä olit niille valmistanut.** ⁹ Sinä panit rajan, jonka yli vedet eivät käy eivätkä palaja peittämään maata. ¹⁰ Sinä kuohutit laaksoista lähteet, jotka vuorten välillä vuotavat. ¹¹ Ne antavat juoman kaikille metsän eläimille, villiaasit niistä janonsa sammuttavat. ¹² Niiden partailla asuvat taivaan linnut ja visertävät lehvien välissä. ¹³ Saleistasi sinä kasetelet vuoret, sinun töittesi hedelmistä maa saa ravintonsa. ¹⁴ Sinä kasvatat ruohon karjalle ja kasvit ihmisen tarpeeksi. Niin sinä tuotat maasta leivän ¹⁵ ja viinin, joka ilahuttaa ihmisen sydämen; niin sinä saatat kasvot öljystä kiiltäviksi, ja leipä vahvistaa ihmisen sydäntä. ¹⁶ Ravintonsa saavat myös Herran puut, Libanonin setrit, jotka hän on istuttanut. ¹⁷ Niissä lintuset pesivät, ja haikaroilla on majansa kypresseissä. ¹⁸ Korkeat vuoret ovat kauristen hallussa, kallionkolot ovat tamaanien suoja. ¹⁹ Kuun sinä olet tehnyt näyttämään aikoja; aurinko tietää laskunsa. ²⁰ Sinä teet pimeän, niin tulee yö; silloin lähtevät liikkeelle kaikki metsän eläimet. ²¹ Nuoret jalopeurat kiljuvat saalista ja pyytävät Jumalalta elatustansa. ²² Aurinko nousee, ne vetäytyvät pois ja laskeutuvat luoliinsa maata. ²³ Silloin ihminen menee töihinsä ja askaroi iltaan asti. ²⁴ Kuinka moninaiset ovat sinun tekosi, Herra! Sinä olet ne kaikki viisaasti tehnyt, maa on täynnä sinun luotujasi. ²⁵ Merikin, suuri ja aava – siinä vilisee lukemattomat laumat pieniä ja suuria eläviä. ²⁶ Siellä kulkevat laivat, siellä Leviatan, jonka sinä olet luonut siinä leikitsemään. ²⁷ Ne kaikki odottavat sinua, että antaisit heille ruuan ajallansa. ²⁸ Sinä annat niille, ja ne kokoavat, sinä avaat kätesi, ja ne ravitaan hyvyydellä. ²⁹ Sinä peität kasvosi, ja ne peljästyvät, sinä otat pois niiden hengen, ne kuolevat ja palajavat tomuun jälleen. ³⁰ Sinä lähetät henkesi, ja ne luodaan; ja sinä uudistat maan muodon. ³¹ Pysyköön Herran kunnia iankaikkisesti. Saakoon Herra teoistansa iloita, ³² hän, joka katsahtaa maahan, ja se vapisee, joka koskettaa vuoria, ja ne suitsuavat. ³³ Kaiken ikäni minä ylistän Herraa, minä veisaan Jumalani kiitosta, niin

* Kiitä Herraa, minun sieluni, Herra, minun Jumalani, sinä olet ylen suuri; valkeus ja kirkkaus on sinun pukusi.

† ⁴ Sinä teet tuulet sanasi saattajiksi, palvelijoiksesi tulen liekit.

‡ ⁶ Sinä peitit sen syvyyden vesillä kuin vaatteella: vuoria ylempänä seisoivat vedet.

§ ⁷ Mutta ne pakenivat sinun nuhteluasi, sinun jylinääsi ne juoksivat pakoon;

** ⁸ vuoret kohosivat ja laaksot laskeutuivat paikkoihin, jotka sinä olit niille valmistanut.

kauan kuin elän.³⁴ Olkoot minun tutkisteluni hänelle otolliset; minä iloitsen Herrassa.³⁵ Hävitkööt syntiset maasta, älköön jumalattomia enää olko. KIITÄ, SIELU-NI, HERRAA!*

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 104 (105)

¹ Halleluja!

Kiittäkää Herraa, julistakaa hänen nimeänsä, tehkää hänen suuret tekonsa tietäväiksi kansojen keskuudessa.² Laulakaa hänelle, veisatkaa hänelle, puhukaa kaikista hänen ihmeistänsä.³ Hänen pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne; iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät Herraa.⁴ Kysykää Herraa ja hänen voimaansa, etsikää alati hänen kasvojansa.⁵ Muistakaa hänen ihmetöitäänsä, jotka hän on tehnyt, hänen ihmeitäänsä ja hänen suunsa tuomioita,⁶ te Aabrahamin, hänen palvelijansa, siemen, Jaakobin lapset, te hänen valittunsa.⁷ Hän, Herra, on meidän Jumalamme; hänen tuomionsa käyvät yli kaiken maan.⁸ Hän muistaa liittonsa iankaikkisesti, säätämänsä sanan hamaan tuhansiin polviin,⁹ liittonsa, jonka hän teki Aabrahamin kanssa, ja Iisakille vannomansa valan.¹⁰ Hän vahvisti sen käskyksi Jaakobille, Israelille iankaikkiseksi liitoksi.¹¹ Hän sanoi: ”Sinulle minä annan Kanaanin maan, se olkoon teidän perintöosanne.”¹² Heitä oli vähäinen joukko, vain harvoja, ja he olivat muukalaisia siellä.¹³ Ja he vaelsivat kansasta kansaan ja yhdestä valtakunnasta toiseen kansaan.¹⁴ Hän ei sallinut kenenkään heitä vahingoittaa, ja hän rankaisi kuninkaita heidän tähtensä:¹⁵ ”Älkää koskeko minun voideltuihini, älkää tehkö paha minun profeetoilleni.”¹⁶ Ja kun hän kutsui nälänhädän maahan ja kokonaan mursi leivän tuen,¹⁷ oli hän lähettänyt heidän edellensä miehen: Joosef oli myyty orjaksi.¹⁸ Hänen jalkojansa vaivattiin kahleilla, hän joutui rautoihin,¹⁹ siksi kunnes hänen sanansa kävi toteen ja Herran puhe osoitti hänet puhtaaksi.²⁰ Niin kuningas lähetti ja päästätti hänet, kansojen hallitsija laski hänet irti.²¹ Hän pani hänet talonsa herraksi ja kaiken omaisuutensa haltijaksi,²² sitomaan mielensä mukaan hänen ruhtinaitansa ja opettamaan viisautta vanhimmille.²³ Niin joutui Israel Egyptiin, Jaakob muukalaiseksi Haa-

* ³⁵ Hävitkööt syntiset maasta, älköön jumalattomia enää olko. Kiitä Herraa, minun sieluni.

Kun psalmi 103 (104) luetaan ehtoopalveluksessa, sen loppuun liitetään toistona seuraavat jaheet: ^{19b} Aurinko tietää laskunsa. ^{20a} Sinä teet pimeän, niin tulee yö. ^{24a} Kuinka moninaiset ovat sinun tekosi, Herra! Sinä olet ne kaikki viisaasti tehnyt.

min maahan.²⁴ Ja Herra teki kansansa hyvin hedelmälliseksi ja väkevämmäksi heidän vihamiehiänsä.²⁵ Hän käänsi näitten sydämen vihaamaan hänen kansansa, kavalasti kohtelemaan hänen palvelijoitaan.²⁶ Hän lähetti Mooseksen, palvelijansa, ja Aaronin, jonka hän oli valinnut.²⁷ Nämä tekivät hänen tunnustekonsa heidän keskellään, tekivät ihmeitä Haamin maassa.²⁸ Hän lähetti pimeyden ja pimensi kaiken, eivätkä he vastustaneet hänen sanojansa.²⁹ Hän muutti heidän vetensä vereksi ja kuoletti heiltä kalat.³⁰ Heidän maansa vilisi sammakoita aina kuningasten kammioita myöten.³¹ Hän käski, ja paarmoja tuli ja sääskiä koko heidän alueellensa.³² Hän antoi heille rakeita sateen sijaan, tulen leimauksia heidän maahansa.³³ Ja hän hävitti heidän viini- ja viikunapuunsa ja murskasi puut heidän alueeltansa.³⁴ Hän käski, ja heinäsiirkkoja tuli ja tuhosiirkkoja lukematon joukko;³⁵ ne söivät kaiken ruohon heidän maastansa, söivät hedelmän heidän vainioiltansa.³⁶ Ja hän surmasi kaikki heidän maansa esikoiset, kaikki heidän miehuutensa ensimmäiset.³⁷ Sitten hän vei Israelin sieltä varustettuna hopealla ja kullalla, eikä ollut hänen sukukunnissaan kompastuvaista.³⁸ Egypti iloitsi heidän lähdöstänsä, koska sen oli vallannut pelko heidän tähtensä.³⁹ Hän levitti suojaksi pilven ja tulen valaisemaan yötä.⁴⁰ He pyysivät, ja hän pani tulemaan viiriäiset, ja hän ravitsi heitä taivaan leivällä.⁴¹ Hän avasi kallion, ja vettä vuoti; se juoksi virtana kautta erämaan.⁴² Sillä hän muisti pyhän sanansa, muisti Aabrahamia, palvelijaansa.⁴³ Niin hän vei kansansa pois sen iloitessa, valittunsa heidän riemuitessaan.⁴⁴ Ja hän antoi heille pakanain maat, ja he ottivat omaksensa kansojen vaivannäöt,⁴⁵ että he noudattaisivat hänen käskyjensä ja ottaisivat hänen laeistansa vaarin.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 14 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistameidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulokoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa.

Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[*Pappi:* Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[*Lukija:* Amen.]

Troparit, 8. säv.

Syntisen naisen tavoin lankean eteesi | saadakseni anteeksiannon. | Mirhan sijaan tuon Sinulle, Kristus Jumala, | kyyneleet sydämeni syvyyksistä, | jotta voisit sääliä minua kuten häntä, oi Vapahtaja, | ja suoda minulle syntieni päästön. | Sillä syntisen naisen tavoin minä huudan Sinulle: || Nosta minut tekojeni suosta!

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Sieluni, miksi et ajattele kuolemaa? | Miksi et suuntaudu parannukseen ennenkuin tuomion pasunat soivat? | Silloin ei enää ole katumukseen aikaa. | Muistele mieluummin publikaania ja syntistä naista, joka huusi: | Herra, minä olen tehnyt syntiä Sinua vastaan! || Armahda minua!

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Synnytykselläsi Sinä totisesti ylität taivaalliset voimat, | oi ainainen Neitsyt, Jumalansynnyttäjä, | ja niin me, jotka olet rikastuttanut jumaluudella, || Sinua lakkaamatta ylistämme.

Herra, armahda (40).

Rukous

Kiitämme Sinua, Herra, meidän pelastuksemme Jumala, että Sinä teet kaiken meidän elämämme hyödyksi. Sinä olet antanut meille levon kuluneena yönä ja olet nostanut meidät vuoteistamme ylistämään Sinun kunniallista ja pyhää nimeäsi. Sentähden me rukoilemme Sinua, Herra: Suo meille armovoimasi, että tulisimme otollisiksi Sinulle veisaamaan ymmärryksellä ja lakkaamatta rukoukseen Sinua ja alati katsomaan puoleesi, Sinä sielujemme Vapahtaja ja Hyväntekijä, joka toimit pelastuksemme hyväksi pelvolla ja vavistuksella. Kuule ja armahda siis meitä, oi Armollinen: murskaa jalkojemme juureen näkymättömät vihollisemme ja vastustajamme, ota vastaan voimiemme mukainen kiitoksemme, anna meille armosi ja voimaa suomme avaamiseen ja opeta meille käskysi. Sillä me emme tiedä, mitä meidän tulee rukoilla, ellet Sinä, Herra, valista meitä Pyhällä Hengelläsi. Ja jos olemme juuri ennen tätä hetkeä tehneet jotakin syntiä – teoin, sanoin tai ajatuksin, tietoisesti tai tietämättämme – huojenna, jätä ja anna ne meille anteeksi. Sillä jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, Sinä tarjoat sovituksen. Sinä olet ainoa Pyhä, Väkevä Auttaja ja elämämme Puolustaja ja Sinua me kiitämme iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 15

*Psalmi 105 (106)**¹ Halleluja!*

Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. ² Kuka voi kertoa Herran voimalliset teot, julistaa kaiken hänen ylistyksensä? ³ Autuaat ne, jotka noudattavat oikeutta, jotka aina tekevät vanhurskauden! ⁴ Muista MEITÄ, Herra, armolla, jota kansallesi osoitat, etsi MEITÄ avullasi,* ⁵ että MEKIN NÄKISIMME sinun valittujesi onnen, ILOITSISIMME sinun kansasi ilolla, KERSKAISIMME sinun perintöosasi kanssa.† ⁶ Me olemme tehneet syntiä isäimme kanssa, me olemme pahoin tehneet ja olleet jumalattomat. ⁷ Eivät meidän isämme Egyptissä painaneet mieleensä sinun ihmeitäsi, eivät muistaneet sinun monia armotekojasi, vaan niskoittelivat meren rannalla, Kaislameren rannalla. ⁸ Kuitenkin hän pelasti heidät nimensä tähden, tehdäkseen voimansa tiettäväksi. ⁹ Hän nuhteli Kaislamerta, ja se kuivui. Hän kuljetti heitä syvyyksissä niinkuin erämaassa. ¹⁰ Hän pelasti heidät vihamiehen kädestä ja lunasti heidät vihollisen vallasta. ¹¹ Vedet peittivät heidän ahdistajansa, ei yhtäkään niistä jäänyt jäljelle. ¹² Silloin he uskoivat hänen sanansa, veisasivat hänen ylistystään. ¹³ Mutta pian he unhottivat hänen tekonsa eivätkä odottaneet hänen neuvoansa. ¹⁴ Heissä syntyi himo erämaassa, ja he kiusasivat Jumalaa autiossa maassa. ¹⁵ Ja hän antoi heille, mitä he pyysivät, JA LÄHETTI YLTÄKYLLÄISYYDEN HEIDÄN SIELUUNSA.‡ ¹⁶ Ja heissä syntyi leirissä kateus Moosesta vastaan ja Aaronia, Herran pyhää, vastaan. ¹⁷ Mutta maa aukeni ja nieli Daatanin ja peitti Abirammin joukkion. ¹⁸ Ja heidän joukkiossaan syntyi tuli, liekki poltti jumalattomat. ¹⁹ He tekivät vasikan Hoorebin juurella ja kumarsivat valettua kuvaa; ²⁰ he vaihtoivat Kunniansa ruohoa syövän härän kuvaan. ²¹ He unhottivat Jumalan, pelastajansa, joka oli tehnyt Egyptissä suuria tekoja, ²² ihmeitä Haamin maassa, peljättäviä tekoja Kaislameren rannalla. ²³ Silloin hän aikoi hävittää heidät, mutta Mooses, hänen valittunsa, seisoi suojana hänen edessään ja käänsi pois hänen vihansa tuhoa tuottamasta. ²⁴ He pitivät halpana ihanan maan eivätkä uskoneet hänen sanaansa. ²⁵ He napisivat teltoissansa eivätkä kuulleet Herran ääntä. ²⁶ Silloin hän nosti kätensä heitä vastaan kaataakseen heidät erämaassa, ²⁷ kaataakseen heidän jälkeläisensä pakanain seassa ja hajottaakseen heidät pakanamaihin. ²⁸ He antautuivat palvelemaan Baal-Peoria ja söivät kuolleitten jumalien uhreja. ²⁹ He vihoittivat hänet teoillansa, ja niin vitsaus alkoi riehua heidän keskuudessaan. ³⁰ Mutta Piinehas astui esiin ja TOIMITTI SOVITUKSEN, ja vitsaus taukosi.§ ³¹ Ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, polvesta polveen, iankaikkisesti. ³² He vihoittivat hänet RIITA-

* ⁴ Muista minua, Herra, armolla, jota kansallesi osoitat, etsi minua avullasi,

† ⁵ että minä näkisin sinun valittujesi onnen, iloitsisin sinun kansasi ilolla, kerskaisin sinun perintöosasi kanssa.

‡ ¹⁵ Ja hän antoi heille, mitä he pyysivät, mutta lähetti heihin hivuttavan taudin.

§ ³⁰ Mutta Piinehas astui esiin ja pani tuomion toimeen, ja vitsaus taukosi.

VEDEN luona, ja Mooseksen kävi pahoin heidän tähtensä.*³³ Sillä he niskoittelivat Jumalan Henkeä vastaan, ja hän puhui huulillaan ajattelemattomasti.³⁴ He eivät hävittäneet niitä kansoja, jotka Herra oli käskenyt heidän hävittää,³⁵ vaan pitivät yhteyttä pakanain kanssa ja oppivat heidän tekonsa.³⁶ He palvelivat heidän jumalankuviansa, ja niistä tuli heille paula.³⁷ Ja he uhrasivat poikiansa ja tyttäriänsä riivaajille.³⁸ He vuodattivat viatonta verta, poikiensa ja tyttäriensä verta, uhraten heidät Kanaanin epäjumalille, ja maa saastui veriveloista.³⁹ Näin he saastuttivat itsensä töillään ja olivat haureelliset teoissansa.⁴⁰ Ja Herran viha syttyi hänen kansaansa vastaan, ja hän kyllästyi perintöosaansa.⁴¹ Ja hän jätti heidät pakanain käsiin, ja heidän vihamiehensä vallitsivat heitä.⁴² Heidän vihollisensa ahdistivat heitä, ja heidän täytyi painua niiden käden alle.⁴³ Monet kerrat hän pelasti heidät, mutta he olivat uppiniskaiset omassa neuvossaan ja sortuivat pahain tekojensa tähden.⁴⁴ Mutta hän katsoi heihin heidän ahdistuksessaan, kun hän kuuli heidän valitushuutonsa.⁴⁵ Ja hän muisti heidän hyväkseen liittonsa ja armahti heitä suuressa laupeudessaan.⁴⁶ Ja hän salli heidän saada armon kaikilta, jotka olivat vieneet heidät vankeuteen.⁴⁷ Pelasta meidät, Herra, meidän Jumalamme, ja kokoa meidät pakanain seasta, että me kiittäisimme sinun pyhää nimeäsi ja kerskauksemme olisi, että me sinua ylistämme.⁴⁸ Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Ja kaikki kansa sanokoon: ”Amen. AMEN!”†

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 106 (107)

¹ Halleluja!

Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti.² Niin sanokoot Herran lunastetut, jotka hän on lunastanut VIHOLLISEN VALLASTA‡³ ja koonnut pakanamaista, idästä ja lännestä, pohjoisesta ja meren puolelta.⁴ He harhailivat erämaassa, autiossa, tietömässä maassa, löytämättä asuttua kaupunkia.⁵ Heidän oli nälkä ja jano, heidän sielunsa nääntyi heissä.⁶ Mutta hädäsänsä he huusivat Herraa, ja hän pelasti heidät heidän ahdistuksistaan.⁷ Ja hän ohjasi heidät oikealle tielle, niin että he pääsivät asuttuun kaupunkiin.⁸ Kiitäkööt

* ³² He vihoittivat hänet Meriban vetten luona, ja Mooseksen kävi pahoin heidän tähtensä.

† ⁴⁸ Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Ja kaikki kansa sanokoon: ”Amen. Halleluja!”

‡ ² Niin sanokoot Herran lunastetut, jotka hän on lunastanut ahdistuksen alta

he Herraa hänen armostansa, hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsia kohtaan.⁹ Sillä hän ravitsee nääntyvän sielun ja täyttää nälkäisen sielun hyvyydellä.¹⁰ He istuivat pimeydessä ja synkeydessä, vangittuina kurjuuteen ja rautoihin,¹¹ koska olivat niskoitelleet Jumalan käskyjä vastaan ja katsoneet halvaksi Korkeimman neuvon.¹² Hän masensi heidän sydämensä kärsimyksellä; he sortuivat, eikä ollut auttajaa.¹³ Mutta hädässänsä he huusivat Herraa, ja hän pelasti heidät heidän ahdistuksistaan.¹⁴ Hän vei heidät ulos pimeydestä ja synkeydestä, hän katkaisi heidän kahleensa.¹⁵ Kiittäkööt he Herraa hänen armostansa ja hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsia kohtaan.¹⁶ Sillä hän särkee vaskiset ovet ja rikkoo rautaiset salvat.¹⁷ HÄN AUTTOI HEIDÄT HEIDÄN LAITTOMUUTENSA TIELTÄ, SILLÄ he kärsivät vaivaa pahojen tekojensa tähden.*¹⁸ Heidän sielunsa inhosi kaikkea ruokaa, ja he olivat lähellä kuoleman portteja.¹⁹ Mutta hädässänsä he huusivat Herraa, ja hän pelasti heidät heidän ahdistuksistaan.²⁰ Hän lähetti sanansa ja paransi heidät ja pelasti heidät haudasta.²¹ Kiittäkööt he Herraa hänen armostansa ja hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsia kohtaan.²² Uhratkoot kiitosuhreja ja kertokoot riemuiten hänen töitään.²³ He lähtivät laivoilla merelle ja kävivät kauppaa suurilla vesillä.²⁴ He näkivät Herran työt ja hänen ihmeelliset tekonsa meren syvyyksissä.²⁵ Hän sanoi sanansa ja nosti myrskytuulen, joka kohotti korkealle sen aallot.²⁶ He kohosivat taivasta kohti, he vajosivat syvyyksiin; heidän sielunsa menehtyi tuskasta.²⁷ He horjuivat ja hoippuivat kuin juopunut, ja kaikki heidän taitonsa hämmentyi.²⁸ Mutta hädässänsä he huusivat Herraa, ja hän päästi heidät heidän ahdistuksistaan.²⁹ Hän tynnytti myrskyn, ja meren aallot hiljenivät.³⁰ He iloitsivat, kun tuli tyyni, ja hän vei heidät toivottuun satamaan.³¹ Kiittäkööt he Herraa hänen armostansa ja hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsia kohtaan.³² Kunnioittakoot häntä kansan seurakunnassa ja vanhinten kokouksessa häntä ylistäkööt.³³ Hän muutti virrat erämaaksi ja vesilähteet kuivaksi maaksi,³⁴ hedelmällisen maan suola-aroksi, sen asukasten pahuuden tähden.³⁵ Hän muutti erämaan vesilammikoiksi ja kuivan maan vesilähteiksi.³⁶ Ja hän asetti nälkäiset sinne asumaan ja he rakensivat kaupungin asuaksensa.³⁷ Ja he kylvivät peltoja ja istuttivat viinitarhoja, jotka tuottivat satoisan hedelmän.³⁸ Hän siunasi heitä, ja he lisääntyivät suuresti, ja hän antoi heille paljon karjaa.³⁹ Ja kun he vähentyivät ja vaipuivat onnettomuuden ja huolten painon alla,⁴⁰ niin hän, joka vuodattaa ylenkatsetta ruhtinasten päälle ja panee heidät harhailemaan tiettömissä autiomaissa,⁴¹ hän kohotti köyhän kurjuudesta ja teki suvut suuriksi kuin lammasmaat.⁴² Oikeamieliset näkevät sen ja riemuitsevat, ja kaiken vääryyden täytyy tukkia suunsa.⁴³ Joka viisas on, se ottakoon näistä vaarin ja ajatelkoon Herran armotekoja.

* ¹⁷ He olivat hulluja, sillä heidän vaelluksensa oli syntinen, ja he kärsivät vaivaa pahojen tekojensa tähden.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 107 (108)

¹ Daavidin laulu, psalmi.

²Minun sydämeni on valmis, Jumala, minä tahdon LAULAA JA VEISATA; valmis on minun sieluni.* ³Heräjä, harppu ja kannel. Minä tahdon herättää aamuruskon. ⁴Herra, sinua minä kiitän kansojen joukossa ja veisaan sinun kiitostasi kansakuntien keskellä. ⁵Sillä suuri on sinun armosi ja ulottuu ylitse taivasten ja sinun totuutesi hamaan pilviin asti. ⁶Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja levitkään sinun kunniasi yli kaiken maan. ⁷Että sinun rakkaasi pelastetuiksi tulisivat, auta oikealla kädelläsi ja vastaa minulle. ⁸Jumala on puhunut pyhäkössänsä. Minä riemuitsen, minä jaan Sikemin ja mittaan LEHTIMAJOJEN laakson.† ⁹Minun on Gilead, ja minun on Manasse; Efraim on minun pääni suojus, Juuda minun valtikkani. ¹⁰Mooab on minun pesuastiani, Edomiin minä viskaan kenkäni, minä riemuitsen Filistean maasta. ¹¹Kuka vie minut varustettuun kaupunkiin? Kuka saattaa minut Edomiin? ¹²Etkö sinä, Jumala, hyljännyt meitä? Et lähtenyt, Jumala, meidän sotajoukkojemme kanssa! ¹³Anna meille apu ahdistajaa vastaan, sillä turha on ihmisten apu. ¹⁴Jumalan voimalla me teemme väkeviä tekoja; hän tallaa meidän vihollisemme maahan.

Psalmi 108 (109)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi.

Jumala, minun ylistykseni, älä ole vaiti. ²Sillä he ovat avanneet minua vastaan jumalattoman ja petollisen suun, he puhuttelevat minua valheen kielellä. ³Vihan sanoilla he ovat minut piirittäneet, ja syyttä he sotivat minua vastaan. ⁴Rakkauteni palkaksi he minua vainoavat, mutta minä ainoastaan rukoilen. ⁵He kostavat minulle hyvän pahalla ja rakkauteni vihalla. ⁶Aseta jumalaton mies häntä vastaan, ja seisokoon syyttäjä hänen oikealla puolellansa. ⁷Oikeuden edessä hän joutukoon syyhyn, ja hänen rukouksensa tulkoon synniksi. ⁸Hänen päivänsä olkoot harvat, ottakoon toinen hänen kaitsijatoimensa. ⁹Tulkoot hänen lapsensa orvoiksi ja hänen vaimonsa leskeksi. ¹⁰Kierrelköt hänen lapsensa alati kerjäten, anelkoot kaukana kotinsa raunioilta. ¹¹Anastakoon koronkiskuri kaiken hänen

* ²Minun sydämeni on valmis, Jumala, minä tahdon veisata ja soittaa; valmis on minun sieluni.

† ⁸Jumala on puhunut pyhäkössänsä. Minä riemuitsen, minä jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin laakson.

omansa, ja riistäkööt vieraat hänen vaivannäkönsä.¹² Älköön kukaan osoittako hänelle laupeutta, älköönkään kukaan armahtako hänen orpojansa.¹³ Hänen jälkeläisensä hävitkööt sukupuuttoon, pyyhittäköön heidän nimensä pois toisessa polvessa.¹⁴ Hänen isiensä rikkomukset pysykööt Herran muistossa, älköönkään hänen äitinsä syntiä pyyhittäkö pois.¹⁵ Olkoot ne Herran edessä alati, ja hävittäköön hän heidän muistonsa maan päältä.¹⁶ Sillä se mies ei ajatellutkaan tehdä laupeutta, vaan vainosi kurjaa ja köyhää ja sydämen tuskassa olevaa, tappaaksensa hänet.¹⁷ Hän rakasti kirousta, ja se kohtasi häntä; hän ei huolinut siunauksesta, ja se väistyi hänestä kauas.¹⁸ Hän puki kirouksen yllensä niinkuin vaatteensa, ja se meni hänen sisuksiinsa niinkuin vesi ja hänen luihinsa niinkuin öljy.¹⁹ Se olkoon hänellä viittana, johon hän verhoutuu, ja vyönä, johon hän aina vyöttäytyy.²⁰ Tämä olkoon Herralta minun vainoojaini palkka ja niiden, jotka puhuvat paha minua vastaan.²¹ Mutta sinä, Herra, Herra, auta minua nimesi tähden, sillä sinun armosi on hyvä, pelasta minut.²² Sillä minä olen kurja ja köyhä, ja sydämeni on haavoitettu minun rinnassani.²³ Minä katoan pois kuin pitenevä varjo, minut pudistetaan pois kuin heinäsiirikka.²⁴ Polveni horjuvat paastoamisesta, ja minun ruumiini on laihtunut lihattomaksi.²⁵ Ja minä olen joutunut heidän herjattavakseen, minut nähdessään he nyökyttävät päätänsä.²⁶ Auta minua, Herra, minun Jumalani, pelasta minut armosi jälkeen;²⁷ ja he saakoot tuta, että tämä on sinun kätesi, että sinä, Herra, sen teit.²⁸ Jos he kiroavat, siunaa sinä, jos he nousevat, joutukoot häpeään, mutta palvelijasi saakoon iloita.²⁹ Olkoon häväistys minun vainoojaini pukuna, ja verhotkoon heitä heidän häpeänsä niinkuin viitta.³⁰ Minä suullani kiitän suuresti Herraa, ja monien keskellä minä ylistän häntä.³¹ Sillä hän seisoo köyhän oikealla puolella pelastaakseen MINUT NIISTÄ, JOTKA MINUN SIELUANI AHDISTAVAT.*

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 15 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdista meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

* ³¹ Sillä hän seisoo köyhän oikealla puolella pelastaakseen hänet niistä, jotka hänet tuomitsevat.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[*Pappi:* Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[*Lukija:* Amen.]

Troparit, 1. säv.

Oi Vapahtaja, minun lukuisat syntini ovat kuin pohjaton syvyys, | ja erehdykseni ovat kavalasti upottaneet minut, | mutta ojenna Sinä minulle kätesi niinkuin Pietarille: | Pelasta minut, oi Jumala, || ja armahda minua!

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Pahat ajatukseni ja tekoni ovat tuominneet minut, oi Vapahtaja, | mutta lahjoita Sinä minulle, Jumala, parannuksenteon mieli, | että huutaisin Sinulle: | Pelasta minut, laupias hyvättekijä, || ja armahda minua!

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Oi Jumalassa autuas viaton Neitsyt, | puhdista minut kurja, | joka olen saastainen ja tahriintunut, | kelvottomista teoista ja riettaista ajatuksista, || Sinä tahrauton ja puhdas, kaikkein pyhin Jumalan Äiti.

Herra, armahda (40).

Rukous

Valtias Herra Jeesus Kristus, Sinä olet minun auttajani. Minä olen Sinun käsissäsi: auta minua, älä jätä minua tekemään syntiä Sinua vastaan, sillä minä olen hukassa. Älä jätä minua seuraamaan lihani tahtoa, äläkä ylenkatso minua, Herra, sillä minä olen voimaton. Sinä, joka tiedät, mikä on minulle tarpeen, älä jätä minua hukkumaan synteihini. Älä jätä minua, Herra, älä mene pois luotani, sillä Sinun turviisi minä olen paennut. Opetä minua täyttämään tahtosi, sillä Sinä olet minun Jumalani. Paranna minun sieluni, sillä minä olen tehnyt syntiä Sinua vastaan. Pelasta minut armosi tähden, sillä Sinun edessäsi ovat kaikki minun vihamiheni, eikä minulla ole muuta turvaa kuin Sinä, Herra. Hävitkööt siis kaikki, jotka nousevat minua vastaan ja etsivät minun sieluani tuhotaksensa sen, sillä Sinä, Herra, olet ainoa kaikessa voimallinen, ja Sinun on kunnia iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 16

Psalmi 109 (110)

¹ Daavidin psalmi.

Herra sanoi minun herralleni: ”Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.”² Herra ojentaa sinun valtasi valtikan Siionista; hallitse vihollistesi keskellä.³ SINUN ON HALLITUS VOIMASI PÄIVÄNÄ PYHIESI KIRKKAUDESSA. ”ENNEN AAMURUSKOA OLEN SYNNYTTÄNYT SINUT KOHDUSTA”,*⁴ Herra on vannonut eikä sitä kadu: ”Sinä olet pappi iankaikkisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan.”⁵ Herra on sinun oikealla puolellasi, hän musertaa kuninkaat vihansa päivänä.⁶ Hän tuomitsee pakanat: ruumiita viiruu kaikkialla; hän murskaa päitä laajalti maan päällä.⁷ Hän juo purosta tien varrelta; sentähden hän kohottaa päänsä.

Psalmi 110 (111)

¹ Halleluja!

Minä kiitän Herraa kaikesta sydämestäni hurskasten kokouksessa ja seurakunnassa.² Suuret ovat Herran teot, kaikkien niiden tutkisteltavat, jotka niitä rakastavat.³ Kunnialliset ja korkeat ovat hänen työnsä, ja hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti.⁴ Hän on säätänyt ihmeellisten tekojensa muiston; armollinen ja laupias on Herra.⁵ Hän antaa ruuan pelkääväisillensä, hän muistaa liittonsa iankaikkisesti.⁶ Hän ilmoitti kansallensa tekojensa voiman, hän antoi heille pakanain perintöosan.⁷ Hänen kättensä teot ovat totiset ja oikeat; luotettavat ovat kaikki hänen asetuksensa.⁸ Ne pysyvät järkkymättä aina ja iankaikkisesti; ne ovat tehdyt totuudessa ja oikeudessa.⁹ Hän lähetti kansallensa lunastuksen, säati liittonsa ikuisiksi ajoiksi; pyhä ja peljättävä on hänen nimensä.¹⁰ Herran pelko on viisauden alku, hyvä ymmärrys kaikille, jotka sitä noudattavat. Hänen ylityksensä pysyy iankaikkisesti.

Psalmi 111 (112)

¹ Halleluja!

Autuas se mies, joka Herraa pelkää ja suuresti halajaa hänen käskyjäänsä!² Hänen jälkeläisensä tulevat voimallisiksi maassa, oikeamielisten suku tulee siunatuksi.³ Varallisuus ja rikkaus on hänen huoneessansa, ja hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti.⁴ Oikeamielisille koittaa pimeydessä valkeus, armollinen, laupias ja vanhurskas.⁵ Hyvin käy sen miehen, joka on laupias ja antaa lainaksi, joka hoitaa asiansa oikeuden mukaan.⁶ Sillä ei hän ikinä horju; vanhurskas säilyy ikuisessa muistossa.⁷ Ei hän pelkää paha sanomaa, hänen sydämensä on vahva, sillä hän turvaa Herraan.⁸ Hänen sydämensä on luja ja peloton, kunnes

* ³ Altis on sinun kansasi sinun sotaanlähtösi päivänä: pyhässä asussa sinun nuori väkesi nousee eteesi, niinkuin kaste aamuruskon helmasta.

hän vihdoin ilolla katselee ahdistajiaan.⁹ Hän on runsaskätinen, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti, hänen sarvensa kohoaa kunniaa.¹⁰ Jumalaton näkee sen ja närkästyä, hän kiristelee hampaitaan ja pakahtuu. Jumalattomien halut raukeavat tyhjiin.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle |
nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle |
nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 112 (113)

¹ Halleluja!

Ylistäkää, te Herran palvelijat, ylistäkää Herran nimeä.² Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja iankaikkisesti.³ Auringon noususta sen laskuun saakka olkoon Herran nimi ylistetty.⁴ Herra on korkea yli kaikkien pakanakansain, yli taivasten kohoaa hänen kunniansa.⁵ Kuka on niinkuin Herra, meidän Jumalamme, joka korkealla asuu⁶ ja katsoo syvälle – taivaassa ja maassa?⁷ Hän, joka tomusta nostaa alhaisen, korottaa loasta köyhän⁸ asettaaksensa hänet ruhtinasten rinnalle, hänen kansansa ruhtinasten rinnalle,⁹ joka antaa hedelmättömän asua kodissa, iloisena lasten äitinä!

Psalmi 113 (114–115)

¹ Halleluja!

Kun Israel lähti Egyptistä, Jaakobin suku vieraskielisestä kansasta,² silloin Juuda tuli hänen pyhäkökseen, Israel hänen valtakunnaksensa.³ Sen näki meri ja pakeni, Jordan kääntyi takaisin.⁴ Vuoret hyppivät niinkuin oinaat, kukkulat niinkuin lammasten karitsat.⁵ Mikä sinun on, meri, kun pakenet, mikä sinun, Jordan, kun kääntynyt takaisin?⁶ Te vuoret, miksi hypitte kuin oinaat, te kukkulat, kuin lammasten karitsat?⁷ **MAA VAPISI** Herran kasvojen edessä, Jaakobin Jumalan kasvojen edessä,*⁸ joka muuttaa kallion vesilammikoksi, kovan kiven vesilähteeksi.⁹⁽¹⁾ Älä meille, Herra, älä meille, vaan omalle nimellesi anna kunnia armoni ja totuutesi tähden.¹⁰⁽²⁾ Miksi pakanat saisivat sanoa: ”Missä on heidän Jumalansa?”¹¹⁽³⁾ Meidän Jumalamme on **TAIVAASSA JA MAAN PÄÄLLÄ**; mitä ikinä hän tahtoo, sen hän tekee.†¹²⁽⁴⁾ Mutta heidän epäjumalansa ovat hopeata ja kulta, ihmiskätten tekoa.¹³⁽⁵⁾ Niillä on suu, mutta eivät ne puhu, niillä on silmät,

* ⁷ Vapise, maa, Herran kasvojen edessä, Jaakobin Jumalan kasvojen edessä,

† ³ Meidän Jumalamme on taivaassa; mitä ikinä hän tahtoo, sen hän tekee.

mutta eivät näe. ¹⁴⁽⁶⁾ Niillä on korvat, mutta eivät kuule, niillä on nenä, mutta eivät hajua tunne. ¹⁵⁽⁷⁾ Niiden kädet eivät koske, niiden jalat eivät astu, ei tule ääntä niiden kurkusta. ¹⁶⁽⁸⁾ Niiden kaltaisia ovat niiden tekijät ja kaikki, jotka turvaavat niihin. ¹⁷⁽⁹⁾ ISRAEL TURVAA Herraan – hän on heidän apunsa ja kilpensä.* ¹⁸⁽¹⁰⁾ AARONIN SUKU TURVAA Herraan – hän on heidän apunsa ja kilpensä.† ¹⁹⁽¹¹⁾ HERRAA PELKÄÄVÄISET TURVAAVAT Herraan – hän on heidän apunsa ja kilpensä.‡ ²⁰⁽¹²⁾ Herra muistaa meitä ja siunaa, hän siunaa Israelin sukua, hän siunaa Aaronin sukua, ²¹⁽¹³⁾ hän siunaa niitä, jotka Herraa pelkäävät, niin pieniä kuin suuriakin. ²²⁽¹⁴⁾ Herra lisätköön teitä, sekä teitä että teidän lapsianne. ²³⁽¹⁵⁾ Te olette Herran siunatut, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan. ²⁴⁽¹⁶⁾ Taivas on Herran taivas, mutta maan hän on antanut ihmisten lapsille. ²⁵⁽¹⁷⁾ Eivät kuolleet ylistä Herraa, ei kukaan hiljaisuuteen astuneista. ²⁶⁽¹⁸⁾ Mutta me, JOTKA ELÄME, me kiitämme Herraa, nyt ja iankaikkisesti.§

Psalmi 114 (116: 1–9)

¹ Halleluja!

Minä rakastan Herraa, sillä hän kuulee minun ääneni ja rukoukseni; ² sillä hän on kallistanut korvansa minun puoleeni, ja minä huudan häntä avuksi kaiken elinaikani. ³ Kuoleman paulat piirittivät minut, tuonelan ahdistukset kohtasivat minua; minä jouduin hätään ja murheeseen. ⁴ Mutta minä huusin avukseni Herran nimeä: ”Oi Herra, pelasta minun sieluni!” ⁵ Herra on armollinen ja vanhurskas, meidän Jumalamme on laupias. ⁶ Herra varjelee yksinkertaiset; minä olin viheliäinen, mutta hän auttoi minua. ⁷ Palaja, sieluni, takaisin lepoosi, sillä Herra on tehnyt sinulle hyvin. ⁸ Sillä sinä olet pelastanut minun sieluni kuolemasta, minun silmäni kyynelistä, jalkani kompastumasta. ⁹ Minä saan vaeltaa Herran kasvojen edessä elävien maassa.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

* ⁹ Israel, turvaa Herraan – hän on heidän apunsa ja kilpensä.

† ¹⁰ Te, Aaronin suku, turvatkaa Herraan – hän on heidän apunsa ja kilpensä.

‡ ¹¹ Te, Herraa pelkääväiset, turvatkaa Herraan – hän on heidän apunsa ja kilpensä.

§ ¹⁸ Mutta me, me kiitämme Herraa, nyt ja iankaikkisesti.

Psalmi 115 (116: 10–19)**¹ Halleluja!**

⁽¹⁰⁾ Minä uskon, sentähden minä puhun, minä, joka olin kovin vaivattu. ²⁽¹¹⁾ Minä sanoin hädässäni: ”Kaikki ihmiset ovat valhettelijoita.” ³⁽¹²⁾ Kuinka minä maksan Herralle kaikki hänen hyvät tekonsa minua kohtaan? ⁴⁽¹³⁾ Minä kohotan pelastuksen maljan ja huudan avukseni Herran nimeä. ⁵⁽¹⁴⁾ Minä täytän lupaukseni Herralle kaiken hänen kansansa edessä. ⁶⁽¹⁵⁾ Kallis on Herran silmissä hänen hurskaittensa kuolema. ⁷⁽¹⁶⁾ Oi Herra, minä olen sinun palvelijasi, sinun palvelijasi minä olen, sinun palvelijattaresi poika! Sinä päästit minun siteeni. ⁸⁽¹⁷⁾ Sinulle minä uhraan kiitosuhrin ja huudan avukseni Herran nimeä. ⁹⁽¹⁸⁾ Minä täytän lupaukseni Herralle kaiken hänen kansansa edessä ¹⁰⁽¹⁹⁾ Herran huoneen esikartanoissa, sinun keskelläsi, Jerusalem.

Psalmi 116 (117)**¹ Halleluja!**

Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ylistäkää häntä, kaikki kansat. ² Sillä hänen armonsa meitä kohtaan on voimallinen, ja Herran uskollisuus pysyy iankaikkisesti.

Psalmi 117 (118)**¹ Halleluja!**

Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä; sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. ² Näin sanokoon Israel; sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. ³ Näin sanokoon Aaronin suku; sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. ⁴ Näin sanokoot ne, jotka Herraa pelkäävät; sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. ⁵ Ahdistuksessani minä huusin Herraa, Herra vastasi minulle ja asetti minut avaraan paikkaan. ⁶ Herra on minun puolellani, en minä pelkää; mitä voivat ihmiset minulle tehdä? ⁷ Herra on minun puolellani ja auttaa minua, ja minä saan ilolla katsella vihamiehiäni. ⁸ Parempi on luottaa Herraan, kuin turvata ihmisiin. ⁹ Parempi on luottaa Herraan, kuin turvata ruhtinaihin. ¹⁰ Kaikki pakanat piirittivät minua – Herran nimessä minä lyön heidät maahan. ¹¹ He piirittivät minua joka taholta – Herran nimessä minä lyön heidät maahan. ¹² Niinkuin mehiläiset HUNAJAKENNOA he minua piirittivät – he PALAVAT kuin tuli orjantappuroissa. Herran nimessä minä lyön heidät maahan.* ¹³ Sinä sysäsit minua kovasti, että kaatuisin, mutta Herra auttoi minua. ¹⁴ Herra on minun väkevyyteni ja ylistysvirteni, ja hän tuli minulle pelastajaksi. ¹⁵ Riemun ja pelastuksen huuto kuuluu vanhurskaitten majoissa: Herran oikea käsi tekee väkeviä tekoja. ¹⁶ Herran oikea käsi korottaa, Herran oikea käsi tekee väkeviä tekoja. ¹⁷ En minä kuole, vaan elän ja julistan Herran töitä. ¹⁸ Herra minua kyllä kuritti, mutta kuolemalle hän ei mi-

* ¹² Niinkuin mehiläiset he minua piirittivät – he sammuvat kuin tuli orjantappuroissa. Herran nimessä minä lyön heidät maahan.

nuu antanut. ¹⁹ Avatkaa minulle vanhurskauden portit, käydäkseni niistä sisälle kiittämään Herraa. ²⁰ Tämä on Herran portti: vanhurskaat käyvät siitä sisälle. ²¹ Minä kiitän sinua siitä, että vastasit minulle ja tulit minulle pelastajaksi. ²² Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi. ²³ Herralta tämä on tullut, JA ON IHMEELLINEN meidän silmissämme.* ²⁴ Tämä on se päivä, jonka Herra TEKI; ILOITKAAMME JA RIEMUITKAAMME TÄNÄ PÄIVÄNÄ!† ²⁵ Oi Herra, auta, oi Herra, anna menestys! ²⁶ Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen; me siunaamme teitä Herran huoneesta. ²⁷ JUMALA ON HERRA, JA HÄN ILMESTYI MEILLE. Sitokaa juhlahuit köysillä alttarin sarviin asti.‡ ²⁸ Sinä olet minun Jumalani, ja sinua minä kiitän. Minun Jumalani, sinua minä kunnioitan. SINUA MINÄ KIITÄN, SILLÄ SINÄ KUULIT MINUA JA TULIT MINULLE PELASTAJAKSI.§ ²⁹ Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä; sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 16 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistameidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulokoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[Lukija: Amen.]

* ²³ Herralta tämä on tullut; se on ihmeellistä meidän silmissämme.

† ²⁴ Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt; riemuitkaamme ja iloitkaamme siitä.

‡ ²⁷ Herra on Jumala, ja hän antoi valon meille loistaa. Sitokaa juhlahuit köysillä alttarin sarviin asti.

§ ²⁸ Sinä olet minun Jumalani, ja sinua minä kiitän. Minun Jumalani, sinua minä kunnioitan.

Troparit, 1. säv.

Toinen maailma odottaa sinua, sieluni, | ja Tuomari aikoo paljastaa salaiset ja syntiset tekosi. | Älä siis takerru nykyisiin tapoihisi, | vaan jo edeltäpäin huuda Tuomarille: || Jumala, puhdistä ja pelasta minut!

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Ollen monien syntien ja luvuttomien haavojen peittämä | minä edelleen syntiä tehden rukoilen Sinun armoasi, Kristus Vapahtaja: | Sinä, sairaiden parantaja, || tule luokseni, paranna ja pelasta minut!

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Sieluni, miksi elät laiskana maaten? | Miksi et huolehdi pahoista töistä, joita olet eläessäsi tehnyt? | Kiiruhda tekemään parannus ennenkuin Herra sulkee oven sinulta. | Riennä Jumalansynnyttäjän puoleen, | lankea maahan ja huuda hänelle: | Sinä, toivottomien toivo, pelasta minut, | joka olen paljon syntiä tehnyt Sinua vastaan, || oi puhtahin Valtiatar!

Herra, armahda (40).

Rukous

Pyhä Herra, Sinä, joka asut korkeuksissa ja katsot koko luomakuntaa kaikkinäkevällä silmälläsi, Sinun eteesi me lankeamme notkistaen sielumme ja ruumiimme ja rukoilemme Sinua, pyhistä pyhin: Ojenna pyhästä asunnostasi näkyvätön kätesi siunaamaan meitä kaikkia ja anna meille anteeksi kaikki synnit, joita olemme tehneet tahtoen tai tahtomattamme, sanoin ja teoin. Herra, lahjoita meille katumus ja sielullemme hengelliset kyyneleet pesemään puhtaaksi moninaiset syntimme. Lahjoita maailmallesi ja meille ansiottomille palvelijoillesi suuri armosi, sillä kiitetty ja ylistetty on Sinun nimesi, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 17

Psalmi 118 (119), ensimmäinen jakso

¹ Halleluja!

Autuaat ne, joiden tie on nuhteeton, jotka Herran laissa vaeltavat! ² Autuaat ne, jotka ottavat vaarin hänen todistuksistaan, jotka etsivät häntä kaikesta sydämestänsä. ³ HE eivät vääryyttä tee, vaan vaeltavat hänen teillään! ⁴ Sinä olet asetuksesi säätänyt, että niitä tarkasti noudatettaisiin. ⁵ Oi, jospa minun vaellukseni olisi vakaa, niin että noudattaisin sinun käskyjäsi! ⁶ Silloin minä en joudu häpeään, kun katselen kaikkia sinun käskyjäsi. ⁷ Minä kiitän sinua vilpittömällä sydämellä, kun opin sinun vanhurskautesi oikeudet. ⁸ Minä noudatan sinun käskyjäsi, älä minua peräti hylkää. ⁹ Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana? Siten, että hän noudattaa sinun sanaasi. ¹⁰ Minä etsin sinua kaikesta sydämestäni, älä salli minun eksyä pois sinun käskyistäsi. ¹¹ Minä kätken sinun sanasi sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan. ¹² Kiitetty ole sinä, Herra, opeta minulle käskysi. ¹³ Huulillani minä julistan kaikki sinun suusi oikeudet. ¹⁴ Minä iloitsen sinun todistustesi tiestä, niinkuin kaikkinaisesta rikkaudesta. ¹⁵ Minä tutkistelen sinun asetuksiasi ja katselen sinun polkujasi. ¹⁶ Minä iloitsen sinun käskyistäsi enkä sinun sanaasi unhot. ¹⁷ Tee palvelijallesi hyvin, että minä eläisin ja noudattaisin sinun sanaasi. ¹⁸ Avaa minun silmäni näkemään sinun lakisi ihmeitä. ¹⁹ Minä olen muukalainen maan päällä; älä salaa minulta käskyjäsi. ²⁰ Minun sieluni hiukeaa ikävöidessäni alati sinun oikeuksiasi. ²¹ Sinä nuhtelet julkeita, kirotuita, jotka poikkeavat pois sinun käskyistäsi. ²² Poista minun päältäni häväistys ja ylenkatse, sillä minä otan sinun todistuksistasi vaarin. ²³ Ruhtinaatkin istuvat ja pitävät neuvoa minua vastaan, mutta palvelijasi tutkistelee sinun käskyjäsi. ²⁴ Sinun todistuksesi ovat minun iloni, ne ovat minun neuvonantajani. ²⁵ Minun sieluni on vaipunut tomuun; virvoita minua sanasi jälkeen. ²⁶ Minä kerron vaellukseni, ja sinä vastaat minulle; opeta minulle käskysi. ²⁷ Saata minut ymmärtämään asetustesi tie, niin minä tutkistelen sinun ihmeitäsi. ²⁸ Minun sieluni itkee murheesta; vahvista minua sanasi jälkeen. ²⁹ Käännä minusta pois valheen tie, ja anna armostasi minulle lakisi. ³⁰ Minä olen valinnut totuuden tien, olen asettanut eteeni sinun oikeutesi. ³¹ Minä riipun kiinni sinun todistuksissasi, Herra, älä anna minun joutua häpeään. ³² Minä juoksen sinun käskyjesi tietä, sillä sinä avarrat minun sydämeni. ³³ Opeta minulle, Herra, käskyjesi tie, niin minä seuraan sitä loppuun asti. ³⁴ Anna minulle ymmärrys ottaakseni sinun laistasi vaarin ja noudattaakseni sitä kaikesta sydämestäni. ³⁵ Anna minun vaeltaa sinun käskyjesi polkua, sillä sitä minä halajan. ³⁶ Anna minun sydämeni taipua sinun todistuksiisi, ei väärän voiton puoleen. ³⁷ Käännä silmäni pois turhuutta katselemasta, anna minun saada virvoitus sinun teilläsi. ³⁸ Anna palvelijallesi toteutua lupauksesi, joka on annettu sinua pelkääville. ³⁹ Poista minusta häväistys, jota pelkään, sillä sinun oikeutesi ovat hyvät. ⁴⁰ Katso, minä ikävöitsen sinun asetuksiasi; virvoita minua vanhurskaudellasi. ⁴¹ Tulloon minulle sinun armosi, Herra, sinun apu-

si, sinun lupauksesi jälkeen,⁴² että minä voisin vastata herjaajalleni; sillä sinun sanaasi minä turvaan.⁴³ Älä ota peräti pois minun suustani totuuden sanaa, sillä sinun oikeutesi minä panen toivoni.⁴⁴ Minä tahdon alati noudattaa sinun lakiasi, aina ja iankaikkisesti.⁴⁵ Silloin minä vaellan avaralla paikalla; sillä sinun asetuksiasi minä kysyn.⁴⁶ Minä puhun sinun todistuksistasi kuningasten edessä, enkä häpeään joudu.⁴⁷ Minä iloitsen sinun käskyistäsi, jotka ovat minulle rakkaat.⁴⁸ Minä kohotan käteni sinun käskyjesi puoleen, jotka ovat minulle rakkaat, ja tutkistelen sinun säädöksiäsi.⁴⁹ Muista sana, jonka olet palvelijallesi puhunut, sillä sinä olet antanut minulle toivon.⁵⁰ Se on minun lohdutukseni kurjuudessani, että sinun lupauksesi minua virvoittaa.⁵¹ Julkeat pilkkaavat minua kovin, mutta sinun laistasi minä en poikkea.⁵² Herra, minä ajattelen sinun tuomioitasi, tuomioitasi hamasta ikiajoista asti, ja minä saan lohdutuksen.⁵³ Minut valtaa palaava vihastus jumalattomien tähden, jotka hylkäävät sinun lakiasi.⁵⁴ Sinun käskysi ovat minun ylistysvirtteni minun muukalaisuuteni majassa.⁵⁵ Yöllä minä ajattelen sinun nimeäsi, Herra, ja minä noudatan sinun lakiasi.⁵⁶ Tämä on minun osakseni suotu: että otan vaarin sinun asetuksistasi.⁵⁷ Herra on minun osani; minä olen päättänyt noudattaa sinun sanojasi.⁵⁸ Minä etsin sinun mielisuosiotasi kaikesta sydämestäni; ole minulle armollinen lupauksesi mukaan.⁵⁹ Minä tutkin teitäni, ja käännän askeleeni sinun todistustesi puoleen.⁶⁰ Minä riennän viivyttelämättä noudattamaan sinun käskyjäsi.⁶¹ Jumalattomain paulat piirittävät minua, mutta minä en unhota sinun lakiasi.⁶² Puoliyöstä minä nousen kiittämään sinua sinun vanhurskautesi oikeuksista.⁶³ Minä olen kaikkien niiden ystävä, jotka sinua pelkäävät ja noudattavat sinun asetuksiasi.⁶⁴ Maa on täynnä sinun laupeutiasi, Herra; opeta minulle käskysi.⁶⁵ Sinä osoitat palvelijallesi hyvyyttä sanasi jälkeen, Herra.⁶⁶ Opetä minulle hyvä ymmärrys ja tieto, sillä sinun käskyihisi minä panen uskallukseni.⁶⁷ Ennenkuin minut nöyryytettiin, minä eksyin, mutta nyt minä noudatan sinun sanaasi.⁶⁸ Sinä olet hyvä, ja hyvin sinä teet; opeta minulle käskysi.⁶⁹ Julkeat tahraavat minua valheillansa, mutta minä otan sinun asetuksistasi vaarin kaikesta sydämestäni.⁷⁰ Heidän sydämensä JUOKSUTTUU KUIN MAITTO, mutta minä iloitsen sinun laistasi.*⁷¹ Hyvä oli minulle, että minut nöyryytettiin: niin minä opin sinun käskysi.⁷² Sinun suusi laki on minulle kalliimpi kuin tuhannet kappaleet kultaa ja hopeata.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

* ⁷⁰ Heidän sydämensä on turta kuin ihra, mutta minä iloitsen sinun laistasi.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 118 (119), toinen jakso

⁷³ Sinun kätesi ovat minut tehneet ja valmistaneet; anna minulle ymmärrys oppiakseni sinun käskysi. ⁷⁴ Sinua pelkääväiset näkevät minut ja iloitsevat, sillä minä panen toivoni sinun sanaasi. ⁷⁵ Herra, minä tiedän, että sinun tuomiosi ovat vanhurskaat, ja uskollisuudessasi sinä olet minut nöyryyttänyt. ⁷⁶ Sinun armosi olkoon minun lohdutukseni, niinkuin sinä olet palvelijallesi luvannut. ⁷⁷ Tulkoon minulle sinun laupeutesi, että minä eläisin; sillä sinun lakisi on minun iloni. ⁷⁸ Joutukoot julkeat häpeään, sillä he sortavat minua syyttä; minä tutkistelen sinun asetuksiasi. ⁷⁹ Kääntykööt minun PUOLEENI ne, jotka sinua pelkäävät ja jotka sinun todistuksesi tuntevat. ⁸⁰ Pysyköön sydämeni vakaana sinun käskyissäsi, etten minä häpeään joutuisi. ⁸¹ Sinun apuasi minun sieluni ikävöitsee, sinun sanaasi minä panen toivoni. ⁸² Minun silmäni ikävöitsevät sinun sanaasi; minä kysyn: ”Milloin lohdutat minua?” ⁸³ MINÄ olen kuin nahkaleili savussa, mutta sinun käskyjäsi minä en unhota. ⁸⁴ Kuinka harvat ovat palvelijasi päivät! Milloin sinä tuomitset minun vainoojani? ⁸⁵ Julkeat PUHUVAT MINULLE JOUTAVIA, MUTTA eivät elä sinun lakisi mukaan.* ⁸⁶ Kaikki sinun käskysi ovat todet; syyttä he minua vainoavat; auta minua. ⁸⁷ He ovat minut miltei tuhonneet tässä maassa, mutta minä en ole hyljännyt sinun asetuksiasi. ⁸⁸ Virvoita minua armosi jälkeen, niin minä noudatan sinun suusi todistuksia. ⁸⁹ Iankaikkisesti pysyy sinun sanasi, Herra, vahvana taivaissa. ⁹⁰ Sinun uskollisuutesi kestää polvesta polveen, sinä perustit maan, ja se pysyy. ⁹¹ Sinun järjestyksesi mukaan PÄIVÄ PYSYY, SILLÄ KAIKKI ovat sinun palvelijoitasi.† ⁹² Ellei sinun lakisi olisi ollut minun iloni, olisin menettänyt kurjuuteeni. ⁹³ En minä ikinä unhota sinun asetuksiasi, sillä niillä sinä minua virvoitat.

[Puoliväli]‡

⁹⁴ Sinun omasi minä olen, pelasta minut, sillä sinun asetuksiasi minä kysyn. ⁹⁵ Jumalattomat väijyvät minua, tuhotakseen minut, mutta minä tarkkaan sinun todistuksiasi. ⁹⁶ Kaikella täydellisellä on rajansa – sen olen nähnyt – mutta sinun käskysi ovat ylen avarat. ⁹⁷ Kuinka sinun lakisi onkaan minulle rakas! Kaiken päivää minä sitä tutkistelen. ⁹⁸ Sinun käskysi tekevät minut vihollisiani viisaammaksi, sillä ne ovat minun omani iankaikkisesti. ⁹⁹ Minä olen kaikkia opettajiani taitavampi, sillä minä tutkistelen sinun todistuksiasi. ¹⁰⁰ Minä olen ymmärtäväisempi kuin vanhat, sillä minä otan vaarin sinun asetuksistasi. ¹⁰¹ Minä pidätän jalkani kaikilta pahoilta teiltä, noudattaakseni sinun sanaasi. ¹⁰² Minä en poikkeaa

* ⁸⁵ Julkeat kaivavat minulle kuoppia, ne, jotka eivät elä sinun lakisi mukaan.

† ⁹¹ Sinun järjestyksesi mukaan ne pysyvät vielä tänä päivänä, sillä ne kaikki ovat sinun palvelijoitasi.

‡ Silloin kun 17. katisma on jaettu kahteen lukujaksoon, alkaa toinen jakso tästä.

sinun oikeuksistasi, sillä sinä neuvot minua.¹⁰³ Kuinka makeat ovat minulle sinun lupauksesi! Ne ovat hunajaa makeammat minun suussani.¹⁰⁴ Sinun asetuksistasi minä saan ymmärrystä; sentähden minä vihaan kaikkia valheen teitä.¹⁰⁵ Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni.¹⁰⁶ Minä olen vannonut ja tahdon sen täyttää: noudattaa sinun vanhurskautesi oikeuksia.¹⁰⁷ Minä olen kovin vaivattu; Herra, virvoita minua sanasi jälkeen.¹⁰⁸ Kelvatkoon sinulle, Herra, minun suuni vapaaehtoiset uhrin, ja opeta minulle oikeutesi.¹⁰⁹ Minun henkeni häällyy alati kämmenelläni, mutta sinun lakiasi minä en unhotan.¹¹⁰ Jumalattomat virittävät pauloja minun eteeni, mutta sinun asetuksistasi minä en eksy.¹¹¹ Sinun todistuksesi ovat minun ikuinen perintöosani, sillä ne ovat minun sydämeni ilo.¹¹² Minä olen taivuttanut sydämeni pitämään sinun käskysi, aina ja loppuun asti.¹¹³ Kaksimielisiä minä vihaan, mutta sinun lakiasi minä rakastan.¹¹⁴ Sinä olet minun suojani ja kilpeni, sinun sanaasi minä panen toivoni.¹¹⁵ Luopukaa minusta, te pahantekijät, minä tahdon ottaa Jumalani käskyistä vaarin.¹¹⁶ Tue minua lupauksesi jälkeen, että minä eläisin, äläkä anna minun joutua toivossani häpeään.¹¹⁷ Vahvista minua, että minä pelastuisin, niin minä katselen alati sinun käskyjäsi.¹¹⁸ Sinä hylkäätkä kaikki, jotka sinun käskyistäsi eksyvät, sillä heidän kavaluutensa on turha.¹¹⁹ Kaikki maan jumalattomat PIDÄN MINÄ LAINRIKKOJINA; sentähden minä rakastan sinun todistuksiasi.*¹²⁰ Sinun peljättävyytesi edessä minun ruumiini vapisee, ja minä pelkään sinun tuomioitasi.¹²¹ Minä teen oikeuden ja vanhurskauden, älä jätä minua sortajaini käsiin.¹²² Ole palvelijasi puolusmies hänen parhaaksensa, älä salli julkeain minua sortaa.¹²³ Minun silmäni hiueten halajavat sinun apuasi ja sinun vanhurskaita lupauksiasi.¹²⁴ Tee palvelijallesi armosi jälkeen ja opeta minulle käskysi.¹²⁵ Minä olen sinun palvelijasi, anna minulle ymmärrys, että minä sinun todistuksesi tuntisin.¹²⁶ On aika Herran tehdä tekonsa: he ovat rikkoneet sinun lakiasi.¹²⁷ Sentähden minä rakastan sinun käskyjäsi, NE OVAT MINULLE KULTAA JA TOPAASIA KALLIIMMAT.†¹²⁸ Sentähden minä vaellan kaikessa suoraan, kaikkien sinun asetuksiesi mukaan; kaikkia valheen teitä minä vihaan.¹²⁹ Ihmeelliset ovat sinun todistuksesi, sentähden minun sieluni ottaa niistä vaarin.¹³⁰ Kun sinun sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä.¹³¹ Minä avaan suuni ja huohotan, sillä minä halajan sinun käskyjäsi.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

*¹¹⁹ Kaikki maan jumalattomat sinä heität pois niinkuin kuonan; sentähden minä rakastan sinun todistuksiasi.

†¹²⁷ Sentähden minä rakastan sinun käskyjäsi enemmän kuin kultaa, enemmän kuin puhtainta kultaa.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 118 (119), kolmas jakso

¹³² Käänny minun puoleeni, ole minulle armollinen, niinkuin on oikein niitä kohtaan, jotka sinun nimeäsi rakastavat. ¹³³ Tee minun askeleeni vakaviksi sannallasi äläkä salli minkään vääryyden minua hallita. ¹³⁴ Päästä minut ihmisten sorrosta, niin minä noudatan sinun asetuksiasi. ¹³⁵ Kirkasta kasvosi palvelijallesi ja opeta minulle käskysi. ¹³⁶ Minun silmistäni vuotavat kyynelvirrat, kun sinun lakiasi ei noudateta. ¹³⁷ Sinä olet vanhurskas, Herra, ja sinun tuomiosi ovat oikeat. ¹³⁸ Sinä olet säätänyt todistuksesi vanhurskaudessa ja suuressa uskollisuudessa. ¹³⁹ Minun kiivauteni kuluttaa minut, sillä minun vihamieheni unhottavat sinun sanasi. ¹⁴⁰ Sinun sanasi on hyvin koeteltu, ja sinun palvelijasi rakastaa sitä. ¹⁴¹ Minä olen vähäinen ja halveksittu, mutta minä en unhota sinun asetuksiasi. ¹⁴² Sinun vanhurskautesi on iankaikkinen vanhurskaus, ja sinun lakisi on totuus. ¹⁴³ Hätä ja ahdistus ovat minut saavuttaneet, mutta sinun käskysi ovat minun iloni. ¹⁴⁴ Sinun todistuksesi ovat iankaikkisesti vanhurskaat; anna minulle ymmärrys, että minä eläisin. ¹⁴⁵ Kaikesta sydämestäni minä huudan; vastaa minulle, Herra. Minä tahdon ottaa sinun käskyistäsi vaarin. ¹⁴⁶ Minä huudan sinua, pelasta minut, niin minä noudatan sinun todistuksiasi. ¹⁴⁷ Jo ennen aamun valkenemista minä huudan, sinun sanoihisi minä panen toivoni. ¹⁴⁸ Jo ennen yön vartiohetkiä minun silmäni tutkistelevat sinun puhettasi. ¹⁴⁹ Kuule minun ääneni armosi jälkeen; Herra, virvoita minua oikeutesi mukaan. ¹⁵⁰ Lähellä ovat ilkeät vainoojat, jotka ovat kaukana sinun laistasi. ¹⁵¹ Lähellä olet sinä, Herra, ja kaikki sinun käskysi ovat todet. ¹⁵² Jo aikoja minä olen tiennyt sinun todistuksistasi, että sinä olet ne perustanut iäti pysyviksi. ¹⁵³ Katso minun kurjuuttani ja pelasta minut, sillä minä en unhota sinun lakiasi. ¹⁵⁴ Aja minun asiani ja lunasta minut, virvoita minua lupauksesi jälkeen. ¹⁵⁵ Kaukana on pelastus jumalattomista, sillä he eivät kysy sinun käskyjäsi. ¹⁵⁶ Herra, sinun armahtavaisuutesi on suuri, virvoita minua oikeutesi mukaan. ¹⁵⁷ Monta on minulla vainoojaa ja vihamiestä, mutta sinun todistuksistasi minä en poikkea. ¹⁵⁸ Minä näen uskottomat, ja minua iljettää, sillä he eivät noudata sinun sanaasi. ¹⁵⁹ Huomaa, että minä rakastan sinun asetuksiasi. Herra, virvoita minua armosi jälkeen. ¹⁶⁰ Sinun sanasi on kokonansa totuus, ja kaikki sinun vanhurskautesi oikeudet pysyvät iankaikkisesti. ¹⁶¹ Ruhtinaat vainoavat minua syyttä, mutta minun sydämeni pelkää sinun sanojasi. ¹⁶² Minä riemuitsen sinun puheestasi, niinkuin suuren saaliin saanut. ¹⁶³ Valhetta minä vihaan ja inhoan, mutta sinun lakiasi minä rakastan. ¹⁶⁴ Seitsemästi päivässä minä ylistän sinua sinun vanhurskautesi oikeuksien tähden. ¹⁶⁵ Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun lakiasi, eikä heille kompastusta tule. ¹⁶⁶ Minä odotan sinulta pelastusta, Herra, ja täytän sinun käskysi. ¹⁶⁷ Minun sieluni noudattaa sinun todistuksiasi, ja suuresti minä niitä rakastan. ¹⁶⁸ Minä noudatan

sinun asetuksiasi ja sinun todistuksiasi, sillä kaikki minun tieni ovat sinun edessäsi. ¹⁶⁹ Herra, suo minun valitukseni tulla sinun kasvojesi eteen, anna minulle ymmärrys sanasi jälkeen. ¹⁷⁰ Tulkoon minun anomiseni sinun kasvojesi eteen, pelasta minut lupauksesi mukaan. ¹⁷¹ Vuodattakoot minun huuleni ylistystä, sillä sinä opetat minulle käskysi. ¹⁷² Minun kieleni veisatkoon sinun lupauksistasi, sillä kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaat. ¹⁷³ Sinun kätesi olkoon minun apuni, sillä minä olen valinnut sinun asetuksesi. ¹⁷⁴ Minä ikävöitsen pelastusta sinulta, Herra, ja sinun lakisi on minun iloni. ¹⁷⁵ Saakoon minun sieluni elää ja ylistää sinua, ja sinun oikeutesi minua auttakoot. ¹⁷⁶ Minä olen eksyksissä kuin kadonnut lammaskas; etsi palvelijaasi, sillä minä en unhotta sinun käskyjäsi.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 17 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistamme meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[Lukija: Amen.]

Troparit, 2. säv.

Olen tehnyt syntiä Sinua vastaan, oi Vapahtaja, | kuin tuhlaajapoika. | Ota minut katuvaishana vastaan, oi Isä, || ja armahda minua, Jumala!

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Minä huudan Sinulle, Kristus Vapahtaja, | publikaanin äänellä: | puhdistamme minut niinkuin puhdistit hänet || ja armahda minua, Jumala!

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Jumalansynnyttävä, älä ylenkatso minua, | joka tarvitsen apuasi, | sillä Sinuun on minun sieluni pannut toivonsa. || Armahda minua!

Herra, armahda (40).

Rukous

Valtias Herra, Kaikkivaltias ja kaikkien Luoja, armahtava Isä ja armollinen Jumala, joka olet maasta luonut ihmisen ja muovannut hänet Sinun kuvaksesi ja kaltaisuudekseen, jotta Sinun suurta nimeäsi ylistettäisiin maan päällä, ja kun hänet oli karkotettu Sinun käskyjesi rikkomisen tähden, muovasit Sinä hänet uudelleen vielä parempana Kristuksessa ja johdit hänet ylös taivaaseen, minä kiitän Sinua, sillä Sinä olet lisännyt minussa suuruuttasi etkä ole kokonaan antanut minua vihollisilleni, jotka yrittävät suistaa minut helvetin syvyyksiin, etkä myöskään ole antanut minun joutua rikkomusteni vuoksi kadotukseen. Vaan nyt, ylen armollinen ja rakastava Herra, joka et tahdo syntisen kuolemaa vaan odotat hänen kääntymystään ja otat sen vastaan, Sinä, joka nostat kaatuneet ja parannat särkyneet, käännä myös minut synninkatumukseen ja nosta minut ylös ja paranna minut; muista armoasi ja aikojen alusta määrätöntä hyvyyttäsi ja unohda minun lukemattomat rikkomukseni, jotka olen tehnyt sanoin, teoin ja ajatuksin; hävitä se, mikä sokaisee sydäntäni, ja lahjoita minulle katumuksen kyyneleitä, jotta häpeälliset ajatukseni puhdistuisivat. Herra, kuule minua, kuuntele minua, Sinä ihmisiä rakastava, puhdistat minut, Sinä armollinen, ja vapauta kurja sieluni minua hallitsevista himoista. Älä salli synnin enää pitää minua vallassaan, älköön paholainen mahtako minulle mitään älköönkä johtako minua tekemään tahtonsa mukaan, vaan voimallisella kädelläsi, jolla olet pelastanut minut hänen vallastaan, hallitse Sinä minua, hyvä ja ihmisiä rakastava Herra, ja anna minun kaikessa olla ja elää Sinun hyvän tahtosi mukaan. Ja sanomattomassa hyvyydessäsi lahjoita minulle puhdas sydän, vartioitu suu, tekojen oikeudenmukaisuus, mielen nöyryys, ajatuksiini rauha, sieluni voimien seesteisyys, hengellinen ilo, vilpitön rakkaus, kärsivällisyys, hyvyys, sävyisyys, totinen usko, horjumaton itsehillintä, ja täytä minut kaikkinaisilla hyvillä hedelmillä Sinun Pyhän Henkesi lahjan kautta. Älä tempaa minua pois kesken päivieni, äläkä ota minulta sieluani valmistautumattomana ja vailla katumusta, vaan tee minut täydelliseksi täydellisyydelläsi ja johdata minun nykyistä elämäni siten, että kuljettuani vahingoittumatta pimeyden alkulähteen ja voimien läpi voisin Sinun armosi kautta päästä osalliseksi Sinun lähestymättömän kunniasi sanomattomasta hyvyydestä yhdessä kaikkien pyhiesi kanssa, joissa Sinun kaikkein kunniallisin ja korkein nimesi on kiitetty ja ylistetty, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 18

Psalmi 119 (120)

¹ Askelmien laulu.

Ahdistuksessani minä HUUSIN Herraa, ja hän VASTASI minulle.* ² Herra, pelasta minun sieluni valheellisista huulista, petollisesta kielestä. ³ Mitä hän sinulle antaa ja mitä siihen vielä lisää, sinä petollinen kieli? ⁴ Väkivaltaisen teräviä nuolia ynnä kinsteripensaan tulisia hiiliä! ⁵ Voi minua, että minun TÄYTYI oleskella muukalaisena KAUKANA, asua Keedarin majojen keskellä!† ⁶ Kauan on minun sieluni täytynyt asua VIERAANA,‡ ^{7[6b]} niiden seurassa, jotka rauhaa vihaavat. ^[7] Minä TAHDOIN RAUHAA, mutta KUN sanan SANOIN, niin he OLIVAT sotaan valmiit.§

Psalmi 120 (121)

¹ Askelmien laulu.

Minä nostan silmäni vuoria kohti: mistä tulee minulle apu? ² Apu minulle tulee Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan. ³ Hän ei salli sinun jalkasi horjua, sinun varjelijasi ei torku. ⁴ Katso, hän, joka Israelia varjelee, ei torku eikä nuku. ⁵ Herra on sinun varjelijasi, Herra on suojaava varjosi sinun oikealla puolellasi. ⁶ Ei polta sinua aurinko päivällä, eikä kuu yöllä. ⁷ Herra varjelee sinut kaikesta pahasta, hän varjelee sinun sielusi. ⁸ Herra varjelee sinun lähtemisesi ja tulemisesi, nyt ja iankaikkisesti.

Psalmi 121 (122)

¹ Askelmien laulu.

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: ”Menkäämme Herran huoneeseen.” ² Meidän jalkamme saavat seisoa sinun porteissasi, Jerusalem; ³ sinä Jerusalem, rakennettu kaupungiksi, johon kokoonnutaan yhteen, ⁴ jonne sukunnat vaeltavat, Herran sukunnat, niinkuin Israelille on säädetty, kiittämään Herran nimeä. ⁵ Silillä siellä ovat tuomioistuimet, Daavidin huoneen istuimet. ⁶ Toivottakaa rauhaa Jerusalemlle, menestykööt ne, jotka sinua rakastavat. ⁷ Rauha olkoon sinun muurinesi sisällä, olkoon onni sinun linnoissasi. ⁸ Veljieni ja ystäväni tähden minä sanon: olkoon sinulla rauha. ⁹ Herran, meidän Jumalamme, huoneen tähden minä tahdon etsiä sinun parastasi.

* Ahdistuksessani minä huudan Herraa, ja hän vastaa minulle.

† ⁵ Voi minua, että minun täytyy oleskella muukalaisena Mesekissä, asua Keedarin majojen keskellä!

‡ ⁶ Kauan on minun sieluni täytynyt asua niiden seurassa, jotka rauhaa vihaavat.

§ ⁷ Minä pidän rauhan, mutta jos sanan sanon, niin he ovat sotaan valmiit.

Psalmi 122 (123)**¹ Askelmien laulu.**

Minä nostan silmäni sinun puoleesi, joka taivaissa asut. ² Katso, niinkuin palvelijain silmät katsovat heidän isäntänsä käsiin, ja niinkuin palvelijattaren silmät katsovat hänen emäntänsä käsiin, niin meidän silmämme katsovat Herran, meidän Jumalamme, puoleen, kunnes hän armahtaa meitä. ³ Ole meille armollinen, Herra, ole meille armollinen. Sillä kylliksi olemme jo saaneet ylenkatsetta, ⁴ sielumme on jo kyllänsä saanut suruttomien pilkasta, ylpeitten ylenkatseesta. KOHDATKOON PILKKA SURUTTOMIA JA HÄVÄISTYS YLIMIELISIÄ!*

Psalmi 123 (124)**¹ Askelmien laulu.**

Ellei Herra olisi meidän kanssamme – näin sanokoon Israel – ² ellei Herra olisi meidän kanssamme, kun ihmiset nousevat meitä vastaan, ³ niin he meidät elävältä nielisivät, kun heidän vihansa syytty meitä vastaan; ⁴ niin vedet upottaisivat meidät, virta tulvisi meidän sielumme ylitse; ⁵ niin tulvisivat kuohuvat vedet meidän sielumme ylitse. ⁶ Kiitetty olkoon Herra, joka ei antanut meitä heidän hammastensa raadeltaviksi. ⁷ Meidän sielumme pääsi kuin lintu pyydystäjän paulasta: paula katkesi, ja me pääsimme pois. ⁸ Meidän apumme on Herran nimi, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 124 (125)**¹ Askelmien laulu.**

Jotka Herraan turvaavat, ovat kuin Siionin vuori: se, JOKA JERUSALEMISSA ASUU, ei horju, vaan pysyy iankaikkisesti.† ² NIINKUIN VUORET ympäröivät Jerusalemia, NIIN Herra ympäröi kansaansa, nyt ja iankaikkisesti.‡ ³ Sillä jumalattomuuden valtikka ei saa vallita vanhurskasten arpaosaa, että vanhurskaat eivät ojentaisi käsiänsä vääryyteen. ⁴ Anna hyvää hyvälle, Herra, ja oikeamielisille. ⁵ Mutta jotka poikkeavat mutkaisille teilleen, ne Herra hukuttakoon yhdessä väärintekijäin kanssa. Rauha Israelille!

* ⁴ Sielumme on jo kyllänsä saanut suruttomien pilkasta, ylpeitten ylenkatseesta.

† Jotka Herraan turvaavat, ovat kuin Siionin vuori: se ei horju, vaan pysyy iankaikkisesti.

‡ ² Vuoret ympäröivät Jerusalemia, ja Herra ympäröi kansaansa, nyt ja iankaikkisesti.

Psalmi 125 (126)**¹ Askelmien laulu.**

Kun Herra käänsi Siionin kohtalon, niin me olimme kuin LOHDUTUKSEN SAA-NEET.* ² Silloin oli meidän suumme naurua täynnä, ja kieleemme riemua täynnä; silloin sanottiin pakanain keskuudessa: ”Herra on tehnyt suuria heitä kohtaan.” ³ Niin, Herra on tehnyt suuria meitä kohtaan; siitä me iloitsemme. ⁴ Herra, käännä meidän kohtalomme, niinkuin sadepurot Etelämaassa. ⁵ Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten leikkaavat. ⁶ He menevät itkien, kun kylvösiemenen vievät; he pala-javat riemuiten, kun lyhteensä tuovat.

Psalmi 126 (127)**¹ Askelmien laulu.**

Jos Herra ei huonetta rakenna, niin sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät. Jos Herra ei kaupunkia varjele, niin turhaan vartija valvoo. ² TURHAAN TE NOUSET-TE VARHAIN, TURHAAN NOUSETTE YLÖS TE, JOTKA SYÖTTE LEIPÄNNE MURHEEL-LA, KUN HÄN YSTÄVILLEEN ANTAA UNEN.† ³ Katso, lapset ovat Herran lahja, ja kohdun hedelmä on anti. ⁴ Niinkuin nuolet sankarin kädessä, niin ovat KARKOI-TETTUJEN pojat.‡ ⁵ Onnellinen se mies, jonka viini on niitä täynnä! Eivät he jou-du häpeään, kun portissa puhuttelevat vihamiehiänsä.

Psalmi 127 (128)**¹ Askelmien laulu.**

Autuas on jokainen, joka pelkää Herraa, joka vaeltaa hänen teillänsä. ² Sinä saat nauttia kättesi ansion; onnellinen sinä, sinun käy hyvin! ³ Niinkuin hedel-mällinen viiniköynnös on sinun emäntäsi sinun huoneesi perällä, niinkuin öljy-puun vesat ovat sinun lapsesi sinun pöytäsi ympärillä. ⁴ Sillä katso, näin siuna-taan mies, joka Herraa pelkää. ⁵ Siunatkoon Herra sinua Siionista, niin sinä saat kaikkina elinpäivinäsi nähdä Jerusalemin onnellisena, ⁶ saat nähdä lastesi lapset. Rauha Israelille!

Psalmi 128 (129)**¹ Askelmien laulu.**

He ovat minua kovin ahdistaneet nuoruudestani asti – näin sanokoon Israel – ² he ovat minua kovin ahdistaneet nuoruudestani asti, mutta eivät he ole pääs-seet minusta voitolle. ³ SYNTISET ovat minun selkääni kyntäneet ja vetäneet pit-kät vaot.§ ⁴ Mutta Herra on vanhurskas, hän on katkonut jumalattomain KAU-

* Kun Herra käänsi Siionin kohtalon, niin me olimme kuin unta näkeväiset.

† ² Turhaan te nousette varhain ja myöhään menette levolle ja syötte leipänne murheella: yhtä hyvin hän antaa ystävilleen heidän nukkuessansa.

‡ ⁴ Niinkuin nuolet sankarin kädessä, niin ovat nuoruudessa synnytettyt pojat.

§ ³ Kyntäjät ovat minun selkääni kyntäneet ja vetäneet pitkät vaot.

LAT.* ⁵ Joutukoot häpeään ja kääntykööt takaisin kaikki Siionin vihamiehet. ⁶ Olkoot he niinkuin ruoho katoilla, joka kuivuu ennen korrelle puhkeamistaan, ⁷ josta ei leikkaaja täytä kättänsä eikä lyhteen sitoja syliänsä. ⁸ Älköötäkään sanoko ohitsekulkijat: ”Herran siunaus tulkoon teille. Me siunaamme teitä Herran nimien.”

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 129 (130)

¹ Askelmien laulu.

Syvydestä minä huudan sinua, Herra. ² Herra, kuule minun ääneni. Tarkatkoot sinun korvasi minun rukousteni ääntä. ³ Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? ⁴ Mutta sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että sinua peljättäisiin. ⁵ Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni hänen sanaansa. ⁶ Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua. ⁷ Pane toivosi Herraan, Israel. Sillä Herran tykönä on armo, runsas lunastus hänen tykönänsä. ⁸ Ja hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.

Psalmi 130 (131)

¹ Askelmien laulu.

Herra, minun sydämeni ei ole ylpeä, eivät minun silmäni ole korskeat, enkä minä tavoittele asioita, jotka ovat minulle ylen suuret ja käsittämättömät. ² Totisesti, minä olen sieluni viihdyttänyt ja tyynnyttänyt: niinkuin vieroitettu lapsi äidin helmassa, niinkuin vieroitettu lapsi, niin on sieluni minussa. ³ Pane toivosi Herraan, Israel, nyt ja iankaikkisesti.

* ⁴ Mutta Herra on vanhurskas, hän on katkonut jumalattomien köydet.

Psalmi 131 (132)**¹ Askelmien laulu.**

Muista, Herra, DAAVIDIA JA KAIKKEA HÄNEN NÖYRYYTTÄNSÄ,*² hänen, joka vannoi valan Herralle ja teki lupauksen Jaakobin Väkevälle:³ ”Minä en mene maajaan, joka on minun kotini, enkä nouse vuoteeseeni, joka on minun leposijani,⁴ minä en suo silmilleni unta enkä silmäluomilleni lepoa, EN RAUHAA OHIMOILLENI†⁵ ennenkuin löydän sijan Herralle, asumuksen Jaakobin Väkevälle.”⁶ Katso, me kuulimme sen olevan Efratassa, me löysimme sen METSÄN kedoilta.‡⁷ Menkäämme hänen ASUMUKSIINSA, kumartukaamme hänen jalkainsa astinlaudan eteen.§⁸ Nouse, Herra, leposijaasi, sinä ja sinun väkevyytesi arkki.⁹ Sinun pappisi [, OI HERRA,] PUKEUTUKOOT VANHURSKAUTEEN, ja sinun hurskaasi riemuitkoot.**¹⁰ Palvelijasi Daavidin tähden älä torju pois voideltusi kasvoja.¹¹ Herra on vannonut Daavidille totisen valan, jota hän ei peruuta: ”Sinun ruumiisi hedelmän minä asetan sinun valtaistuimellesi.¹² Jos sinun poikasi pitävät minun liittoni ja minun todistukseni, jotka minä heille opetan, niin saavat heidänkin poikansa istua sinun valtaistuimellasi iankaikkisesti.”¹³ Sillä Herra on valinnut Siionin, halunnut sen asunnoksensa:¹⁴ ”Tämä on minun leposijani iankaikkisesti; tässä minä asun, sillä tänne on minun haluni ollut.¹⁵ Siionin ravinnon minä runsaasti siunaan, sen köyhät minä leivällä ruokin.¹⁶ Sen papit minä puetan autuudella, ja sen hurskaat riemuiten riemuitkoot.¹⁷ Siellä minä annan yletä Daavidille sarven, sytytän voidellulleni lampun.¹⁸ Hänen vihollisensa minä puetan häpeällä, mutta hänen päässänsä loistaa MINUN PYHYYTENI.”††

Psalmi 132 (133)**¹ Askelmien laulu.**

Katso, kuinka hyvää ja suloista on, että veljekset sovussa asuvat!² Se on niinkuin kallis öljy pään päällä, jota tiukkuu partaan – Aaronin partaan, jota tiukkuu hänen viittansa liepeille.³ Se on niinkuin Hermonin kaste, joka tiukkuu Siionin vuorille. Sillä sinne on Herra säätänyt siunauksen, elämän, ikuisiksi ajoiksi.

* Muista, Herra, Daavidin hyväksi kaikkia hänen vaivojansa,

†⁴ minä en suo silmilleni unta enkä silmäluomilleni lepoa,

‡⁶ Katso, me kuulimme sen olevan Efratassa, me löysimme sen Jaarin kedoilta.

§⁷ Menkäämme hänen asumukseensa, kumartukaamme hänen jalkainsa astinlaudan eteen.

**⁹ Sinun pappisi olkoot puetut vanhurskaudella, ja sinun hurskaasi riemuitkoot.

††¹⁸ Hänen vihollisensa minä puetan häpeällä, mutta hänen päässänsä loistaa hänen kruununsa.”

Psalmi 133 (134)**¹ Askelmien laulu.**

Katso, kiittäkää Herraa, kaikki te Herran palvelijat, jotka [öisin] seisotte Herran huoneessa, MEIDÄN JUMALAMME HUONEEN ESIKARTANOISSA!* ² Kohottakaa kätenne pyhäkköön päin ja kiittäkää Herraa. ³ Herra siunatkoon sinua Siionista, hän, joka on tehnyt taivaan ja maan.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katisman 18 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdista meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[Lukija: Amen.]

Troparit, 2. säv.

Ennenkuin tuomitset minut, Herra, minun Herrani, | lahjoita minulle kääntymys ja vapahdus monista synneistäni, | lahjoita minulle hengellinen nöyryys, | että huutaisin Sinulle: | Oi armollinen ja ihmisiä rakastava Herra, minun Jumalani, || pelasta minut!

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

* Katso, kiittäkää Herraa, kaikki te Herran palvelijat, jotka öisin seisotte Herran huoneessa.

Minä järjettömien eläinten kaltaiseksi itseni tehnyt tuhlaaja | olen liittynytkin niiden joukkoon, | mutta lahjoita Sinä minulle kääntymys, oi Kristus, || jotta voisin ottaa vastaan Sinun suuren armosi.

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Oi Valtiatar, | älä peitä kasvojasi minulta, | joka rukoilen Sinua, | vaan ollen laupiaan Jumalan armollinen Äiti | kiiruhda lahjoittamaan minulle kääntymys ennen loppuani, | jotta Sinun pelastamanasi veisaisin Sinulle, || sillä Sinä olet minun pelastukseni ja pettämätön toivoni, oi Neitsyt.

Herra, armahda (40).

Rukous

Herra, älä nuhtele minua vihassasi, älä kiivaudessasi minua kurita. Valtias Herra Jeesus Kristus, elävän Jumalan Poika, armahda minua syntistä, kurjaa, alastonta, saamatonta, huolimattontaa, vastahankaista, jumalatonta, haureellista, aviorikkojaa, veltoa, kieroutunutta, säädytöntä, irstaista, kiittämätöntä, armotonta, julmaa, juopottelevaa, omantunnon soimaamaa, heikkoluonteista, pelkurimaista ja raukkamaista, joka en ole Sinun ihmisrakkautesi arvoinen, vaan ansaitseen kaiken kurituksen, helvetin tulen ja kidutuksen. Syntieni paljoudesta huolimatta älä rankaise minua monin kärsimyksin, oi Vapahtaja, vaan armahda minua, sillä vaillo voimaa ovat sieluni, ruumiini, ymmärrykseni ja ajatukseni, ja niillä vaiheilla, jotka Sinä parhaiten tiedät, pelasta minut, Sinun keltoton palvelijasi, kaikkein pyhimmän Valtiattaremme Jumalansynnyttäjän ja kaikkien Sinua aikojen alusta palvelleiden pyhiesi esirukouksien tähden, sillä Sinä olet kiitetty iankaikkisesti. Amen.

KATISMA 19

Psalmi 134 (135)

¹ Halleluja!

KIITTÄKÄÄ HERRAN NIMEÄ, KIITTÄKÄÄ, HERRAN PALVELIJAT,* ² jotka seisotte Herran huoneessa, meidän Jumalamme huoneen esikartanoissa. ³ Ylistäkää Herraa, sillä Herra on hyvä, veisatkaa kiitosta hänen nimellensä, sillä se on suloinen. ⁴ Sillä Herra on valinnut Jaakobin omaksensa, Israelin omaisuudeksensa. ⁵ Sillä minä tiedän, että Herra on suuri, ja meidän Herramme korkeampi kaikkia jumalia. ⁶ Kaiken, mitä Herra tahtoo, hän tekee, sekä taivaassa että maassa, merissä ja kaikissa syvyyksissä; ⁷ hän, joka nostaa pilvet maan ääristä, tekee salamat ja sateen ja tuopi tuulen sen säilytyspaikoista; ⁸ hän, joka surmasi Egyptin esikoiset, niin ihmisten kuin eläinten; ⁹ hän, joka lähetti tunnusteot ja ihmeet sinun keskellesi, Egypti, faraota ja kaikkia hänen palvelijoitansa vastaan; ¹⁰ hän, joka kukisti suuret kansat ja tuotti surman väkeville kuninkaille, ¹¹ Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, ja Oogille, Baasanin kuninkaalle, ja kaikille Kanaanin valtakunnille ¹² ja antoi heidän maansa perintöosaksi, perintöosaksi kansallensa Israelille. ¹³ Herra, sinun nimesi pysyy iankaikkisesti, Herra, sinun muistosi polvesta polveen. ¹⁴ Sillä Herra hankkii oikeuden kansalleen ja armahtaa palvelijoihiansa. ¹⁵ Pakanain epäjumalat ovat hopeata ja kultaa, ihmiskätten tekoa. ¹⁶ Niillä on suu, mutta eivät ne puhu, niillä on silmät, mutta eivät näe, ¹⁷ niillä on korvat, mutta eivät kuule, eikä niillä ole henkeä suussansa. ¹⁸ Niiden kaltaisia ovat niiden tekijät ja kaikki, jotka niihin turvaavat. ¹⁹ Te, Israelin suku, kiittäkää Herraa, te, Aaronin suku, kiittäkää Herraa. ²⁰ Te, Leevin suku, kiittäkää Herraa, te, Herraa pelkääväiset, kiittäkää Herraa. ²¹ KIITETTY ON HERRA SIIONISTA, HÄN, joka Jerusalemissa asuu.†

Psalmi 135 (136)

¹ Halleluja!

YLISTÄKÄÄ Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti.‡ ² Kiittäkää jumalien Jumalaa, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti. ³ Kiittäkää herrain Herraa, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti; ⁴ häntä, joka yksin tekee suuria ihmeitä, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti; ⁵ häntä, joka on taidolla tehnyt taivaat, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti; ⁶ häntä, joka on vetten ylitse levittänyt maan, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti; ⁷ häntä, joka on tehnyt suuret valot, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti; ⁸ auringon hallitsemaan päivää, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti, ⁹ kuun ja tähdet hallitsemaan yötä,

* Ylistäkää Herran nimeä. Ylistäkää, te Herran palvelijat,

† ²¹ Kohotkoon Herralle kiitos Siionista, hänelle, joka Jerusalemissa asuu.

‡ Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. *Jäljempänä samassa psalmissa sanan LAUPEUTENSA tilalla on vuoden 1933 psalttarissa armonsa.*

sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti; ¹⁰ häntä, joka löi Egyptiä surmaten sen esikoiset, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti, ¹¹ ja vei Israelin pois heidän keskeltänsä, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti, ¹² väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti; ¹³ häntä, joka jakoi Kaislameren kahtia, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti, ¹⁴ ja kuljetti Israelin sen keskitse, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti, ¹⁵ ja syöksi faraon sotajoukkoineen Kaislamereen, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti; ¹⁶ häntä, joka johdatti kansaansa erämaassa, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti; ¹⁷ häntä, joka voitti suuret kuninkaat, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti, ¹⁸ ja surmasi mahdollavat kuninkaat, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti, ¹⁹ Siihonin, amorilaisten kuninkaan, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti, ²⁰ ja Oogin, Baasanin kuninkaan, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti, ²¹ ja antoi heidän maansa perintöosaksi, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti, ²² perintöosaksi palvelijallensa Israelille, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti; ²³ häntä, joka muisti meitä alennuksessamme, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti, ²⁴ ja kirvoitti meidät vihollisistamme, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti; ²⁵ häntä, joka antaa ravinnon kaikelle lihalle, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti. ²⁶ YLISTÄKÄÄ TAIVASTEN Jumalaa, sillä hänen LAUPEUTENSA pysyy iankaikkisesti.*

Psalmi 136 (137)

¹ Daavidin psalmi. Jeremian kautta. Pakkosiirtolaisuuteen liittyen.

Baabelin virtain vierillä [– siellä] me istuimme ja itkimme, kun MUISTELIMME SIONIA. † ² KANTELEEMME ME RIPUSTIMME PAJUIHIN, JOITA SIELLÄ OLI. ‡ ³ Sillä MEIDÄN vangitsijamme vaativat meiltä siellä lauluja ja MEIDÄN orjuuttajamme iloa: ”Veisatkaa meille Siionin virsiä.” § ⁴ Kuinka [me] voisimme veisata Herran virsiä vieraalla maalla? ⁵ Jos minä unhotan sinut, Jerusalemi, niin unhotat sinä minun oikea käteni. ⁶ Tarttukoon kieleni suuni lakeen, ellen [minä] sinua muista, ellen pidä Jerusalemiä MINUN ylimpänä ilonani.** ⁷ Muista, Herra, Jerusalemin tuhopäivä, kosta se Edomin lapsille, jotka sanoivat: ”Hajottakaa se, hajottakaa perustuksia myöten!” ⁸ Tytär Baabel, sinä häviön oma, autuas se, joka sinulle kostaa kaiken, minkä olet meille tehnyt! ⁹ Autuas se, joka ottaa sinun pienet lapsesi ja murskaa ne kallioon!

* ²⁶ Kiittäkää taivaan Jumalaa, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

† ¹ Baabelin virtain vierillä – siellä me istuimme ja itkimme, kun Siionia muistelimme.

‡ ² Pajuihin, joita siellä oli, me ripustimme kanteleemme.

§ ³ Sillä vangitsijamme vaativat meiltä siellä lauluja ja orjuuttajamme iloa: ”Veisatkaa meille Siionin virsiä.”

** ⁶ Tarttukoon kieleni suuni lakeen, ellen minä sinua muista, ellen pidä Jerusalemiä ylimpänä ilonani.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 137 (138)

¹ Daavidin psalmi. Haggain ja Sakarjan.

Minä kiitän sinua kaikesta sydämestäni, veisaan sinun kiitostasi ENKELIEN edessä, SILLÄ SINÄ KUULIT MINUN SANANI.* ² Minä rukoilen sinua kumartuneena sinun pyhään temppeliisi päin ja kiitän sinun nimeäsi sinun armosi ja totuutesi tähden; sillä sinä olet osoittanut, että sinun lupauksesi on suuri yli kaiken, mitä sinun nimesi ilmoittaa. ³ Sinä päivänä, jona minä HUUDAN, sinä VASTAAT minulle; sinä ROHKAISET minua: minun sieluni SAA voiman.† ⁴ Herra, kaikki maan kuninkaat YLISTÄKÖÖT sinua, kun HE KUULIVAT sinun suusi sanat.‡ ⁵ Ja he VEISATKOOT Herran teistä, sillä suuri on Herran kunnia.§ ⁶ Sillä Herra on korkea, mutta katso alhaiseen, ja hän tuntee YLHÄISEN kaukaa.** ⁷ Vaikka minä vaellan ahdistuksen keskellä, niin sinä virvoitat minut. Sinä ojennat kätesi minun vihamiesteni vihaa vastaan, ja sinun oikea kätesi auttaa minua. ⁸ Herra vie minun asiani päätökseen. Herra, sinun armosi pysyy iankaikkisesti; älä HYLKÄÄ kättesi työtä.††

Psalmi 138 (139)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi. Sakarjan psalmi diasporassa.

Herra, sinä tutkit minua ja tunnet minut. ² Istunpa minä tahini nousen, sinä sen tiedät; sinä ymmärrät minun ajatukseni kaukaa. ³ Käynpä tahini makaan, sinä sen havaitset, ja kaikki minun tieni ovat sinulle tutut. ⁴ Sillä, katso, ei ole VILPPIÄ minun kielelläni, [jota sinä, Herra, et täysin tunne.]‡‡ ⁵ SINÄ TIEDÄT LOPUN JA ALUN. SINÄ OLET MINUT TEHNYT ja laskenut kättesi minun päälleni.§§ ⁶ Senkaltainen tieto

* Minä kiitän sinua kaikesta sydämestäni, veisaan sinun kiitostasi jumalien edessä.

† ³ Sinä päivänä, jona minä huusin, sinä vastasit minulle; sinä rohkaisit minua: minun sieluni sai voiman.

‡ ⁴ Herra, kaikki maan kuninkaat ylistävät sinua, kun kuulevat sinun suusi sanat.

§ ⁵ Ja he veisaavat Herran teistä, sillä suuri on Herran kunnia.

** ⁶ Sillä Herra on korkea, mutta katso alhaiseen, ja hän tuntee ylpeän kaukaa.

†† Herra vie minun asiani päätökseen. Herra, sinun armosi pysyy iankaikkisesti; älä jätä kesken kättesi työtä.

‡‡ ⁴ Sillä, katso, ei ole sanaa minun kielelläni, jota sinä, Herra, et täysin tunne.

§§ ⁵ Sinä olet saartanut minut edestä ja takaa ja laskenut kättesi minun päälleni.

on minulle ylen ihmeellinen, ylen korkea käsittääkseni sen.⁷ Minne minä voisin mennä, kussa ei sinun Henkesi olisi, minne paeta sinun kasvojesi edestä?⁸ Jos minä taivaaseen nousisin, niin sinä olet siellä; jos minä tuonelaan vuoteeni teki-
sin, niin katso, sinä olet siellä.⁹ Jos minä kohoaisin aamuruskon siivillä ja aset-
tuisin asumaan meren ääriin,¹⁰ sielläkin sinun kätesi minua taluttaisi, sinun oikea
kätesi tarttuisi minuun.¹¹ Ja jos minä sanoisin: ”Peittäköön minut pimeys, ja val-
keus minun ympärilläni tulkoon yöksi”,¹² niin ei pimeyskään olisi sinulle pimeä:
yö valaisisi niinkuin päivä, pimeys olisi niinkuin valkeus.¹³ Sillä sinä olet luonut
minun munaskuuni, sinä kudoit minut kokoon äitini kohdussa.¹⁴ Minä kiitän si-
nua siitä, että olen tehty ylen ihmeellisesti; ihmeelliset ovat sinun tekosi, sen mi-
nun sieluni kyllä tietää.¹⁵ Minun luuni eivät olleet sinulta salatut, kun minut sa-
lassa valmistettiin, kun minut taiten tehtiin maan syvyyksissä.¹⁶ Sinun silmäsi
näkivät minut jo idussani. **KAIKKI IHMISET KIRJOITETAAN SINUN KIRJAASI, JA HEI-
DÄN PÄIVÄNSÄ OVAT MÄÄRÄTYT, ENNENKUIN AINOAKAAN NIISTÄ ON TULLUT.***
¹⁷ Mutta kuinka kalliit ovat minulle sinun YSTÄVÄSI, Jumala, kuinka VAHVAT
OVAT HEIDÄN JOHTAJANSA!†¹⁸ Jos minä tahtoisin HEIDÄT LASKEA, olisi HEITÄ
enemmän kuin hiekan jyväsiä. – Minä herään ja olen vielä sinun tykönäsi.‡¹⁹ Ju-
mala, jospa sinä surmaisit jumalattomat! Ja te murhamiehet, väistykää minusta
pois!²⁰ **SILLÄ SINÄ PUHUT JUONITTELUA VASTAAN: TURHAAN HE VALTAAVAT SI-
NUN KAUPUNKISI.§**²¹ Herra, enkö minä vihaisi niitä, jotka sinua vihaavat, enkö in-
hoaisi niitä, jotka sinua vastustavat?²² Kaikella vihalla minä heitä vihaan, he ovat
minun omia vihollisiani.²³ Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni, koet-
tele minua ja tunne minun ajatukseni.²⁴ Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vie-
vä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle.

Psalmi 139 (140)

1 KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi.

² Päästä minut, Herra, pahoista ihmisistä, varjele minut väkivaltaisilta miehil-
tä,³ jotka ajattelevat sydämessään pahaa ja joka päivä yllyttävät sotaan.⁴ He
hiovat kielensä niinkuin käärmeet, kyykäärmeen myrkyä on heidän huultensa
alla.⁵ Suojaa minut, Herra, jumalattomien käsiltä, varjele minut väkivaltaisilta
miehiltä, jotka tahtovat saada minun jalkani lankeamaan.⁶ Nuo ylpeät virittävät
minulle ansoja ja pauloja, levittävät verkkoja minun tielleni, asettavat minulle
pyydyksiä.⁷ Minä sanon Herralle: ”Sinä olet minun Jumalani.” Herra, ota kor-
viisi minun rukousteni ääni.⁸ Herra, Herra, sinä minun väkevä apuni, sinä suo-
jaat minun pääni taistelun päivänä.⁹ Herra, älä salli, mitä jumalattomat halua-

* ¹⁶ Sinun silmäsi näkivät minut jo idussani. Minun päiväni olivat määrättyt ja kirjoitetut kaikki sinun kirjaasi, ennenkuin ainoakaan niistä oli tullut.

† ¹⁷ Mutta kuinka kalliit ovat minulle sinun ajatuksesi, Jumala, kuinka suuri on niitten luku!

‡ ¹⁸ Jos minä tahtoisin ne lukea, olisi niitä enemmän kuin hiekan jyväsiä. – Minä herään ja olen vielä sinun tykönäsi.

§ ²⁰ Sillä he puhuvat sinusta petollisesti ja lausuvat turhaan sinun nimesi – nuo sinun vihollisesi.

vat, älä anna heidän aikeittensa onnistua; muutoin he ylvästelevät.¹⁰ Sattukoon minun saartajaini omaan päähän onnettomuus, jota heidän huulensa hankkivat.¹¹ Tulkkoon tulisia hiiliä heidän päällensä; SINÄ SYÖKSET HEIDÄT KÄRSIMYKSIIN, KURJUUDESTAAN he älkööt nousko.*¹² Kielevä mies ei ole pysyvä maassa; väkivaltaista ajaa onnettomuus ja iskee iskemistään.¹³ Minä tiedän, että Herra ajaa kurjan asiaa, hankkii köyhille oikeuden.¹⁴ Totisesti, vanhurskaat saavat kiittää sinun nimeäsi, ja oikeamieliset saavat asua sinun kasvojesi edessä.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 140 (141)

¹ Daavidin psalmi.

HERRA, MINÄ HUUDAN SINUA, KUULE MINUA! Ota korviisi minun ääneni, kun minä sinua huudan.†² NOUSKOON MINUN RUKOUKSENI NIINKUIN SUITSUTUSSAVU SINUN KASVOJESI ETEEN. MINUN KÄTTENI YLENNYS OLKOOON SINULLE EHTOOUHRI.‡³ Herra, pane minun suulleni vartija, vartioitse minun huulteni ovea.⁴ Älä salli minun sydämeni taipua pahaan, pitämään jumalatonta menoa väärintekijäin kanssa. SILLOIN MINÄ EN LIITTOUDU HEIDÄN VALITTUJENSA KANSSA.§⁵ Lyököön minua vanhurskas: se on rakkautta; kurittakoon hän minua: se on öljyä minun päähäni, siitä minun pääni älköön kieltäytykö. Sillä vielä vähän aikaa, niin minun rukoukseni täyttyy, mutta heidän käy pahoin:⁶ heidän päämiehensä syöstään kalliolta alas, ja silloin kuullaan minun sanani suloisiksi.⁷ Niinkuin maa kynnetään ja kuokitaan, niin ovat meidän luumme hajotetut tuonelan kuilun suulle.⁸ Mutta sinuun, Herra, Herra, minun silmäni katsovat, sinuun minä turvaan. Älä hylkää minun sieluani.⁹ Varjele minua niiden pauloista, jotka minua pyydystävät, väärintekijäin ansoista.¹⁰ JUMALATTOMAT KAATUVAT omiin VERKKOIHINSA; MUTTA MINÄ OLEN YKSIN JA PÄÄSEN PAKOON.**

* ¹¹ Tulkkoon tulisia hiiliä heidän päällensä; hän syösköön heidät tuleen, vesivirtoihin, joista he älkööt nousko.

† Herra, minä huudan sinua, riennä minun tyköni. Ota korviisi minun ääneni, kun minä sinua huudan.

‡ ² Minun rukoukseni olkkoon suitsutusuhri sinun kasvojesi edessä, minun kätteni kohottaminen olkkoon ehtoouhri.

§ ⁴ Älä salli minun sydämeni taipua pahaan, pitämään jumalatonta menoa väärintekijäin kanssa. Minä en tahdo maistaa heidän herkkupalojansa.

** ¹⁰ Kaatukoot kaikki jumalattomat omiin kuoppiinsa, mutta suo minun ne välttää.

Psalmi 141 (142)***¹Ymmärtämiseen liittyen. Daavidin psalmi,
kun hän oli luolassa rukoilemassa.***

²Minä korotan ääneni ja huudan Herraa, minä korotan ääneni ja rukoilen Herralta armoa. ³Minä vuodatan hänen eteensä valitukseni, kerron hänelle ahdistukseni. ⁴Kun minun henkeni minussa näännyy, niin sinä tunnet minun tieni. Po-lulle, jota minä käyn, he ovat virittäneet paulan minun eteeni. ⁵Katso minun oi-kealle puolelleni ja näe: ei kukaan minua tunne. Ei ole minulla pakopaikkaa, ei kukaan minun sielustani välitä. ⁶Minä huudan sinun puoleesi, Herra; minä sa-non: Sinä olet minun turvani, minun osani elävien maassa. ⁷Tarkkaa minun huu-toani, sillä minä olen sangen viheliäinen, pelasta minut vainoojistani, sillä he ovat minua väkevämmät. ⁸Vie minun sieluni ulos vankeudesta kiittämään sinun nime-äsi. Vanhurskaat kokoontuvat minun ympärilleni, kun sinä minulle hyvin teet.

Psalmi 142 (143)***¹Daavidin psalmi, kun hänen
poikansa Absalom vainosi häntä.***

Herra, kuule minun rukoukseni, ota korviisi minun anomiseni. Vastaa minul-le uskollisuudessasi ja vanhurskaudessaasi. ²Älä käy tuomiolle palvelijasi kans-sa, sillä ei yksikään elävä ole vanhurskas sinun edessäsi. ³Sillä vihollinen vai-noaa minun sieluani, hän on ruhjonut minun elämäni maahan ja pannut minut pimeään niinkuin ammoin kuolleet. ⁴Minun henkeni näännyy minussa, sydäntäni kouristaa minun rinnassani. ⁵Minä muistelen muinaisia päiviä, tutkistelen kaik-kia sinun töitäsi ja ajattelen sinun kättesi tekoja. ⁶Minä levitän käteni sinun puo-leesi. Niinkuin janoinen maa, niin minun sieluni halajaa sinua. ⁷Vastaa minulle pian, Herra, minun henkeni näännyy. Älä peitä minulta kasvojasi, etten tulisi nii-den kaltaiseksi, jotka hautaan vaipuvat. ⁸Suo minun varhain kuulla sinun armo-asi, sillä sinuun minä turvaan. Osoita minulle tie, jota minun tulee käydä, sillä si-nun tykösi minä ylennän sieluni. ⁹Pelasta minut vihollisistani, Herra. Sinun ty-kösi minä pyrin suojaan. ¹⁰Opeta minut tekemään sitä, mikä sinulle kelpaa, sillä sinä olet minun Jumalani. Sinun hyvä Henkesi johdattakoon minua TOTUUDEN MAAHAN.* ¹¹Herra, virvoita nimesi tähden, vanhurskaudessaasi auta minun sie-luni ahdistuksesta. ¹²Tuhoa minun viholliseni armosi tähden ja hukuta kaikki, jotka minun sieluani ahdistavat, sillä minä olen sinun palvelijasi.

* ¹⁰Opeta minut tekemään sitä, mikä sinulle kelpaa, sillä sinä olet minun Jumalani. Sinun hyvä Henkesi johdattakoon minua tasaista maata.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Katiskan 19 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdista meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[*Pappi:* Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[*Lukija:* Amen.]

Troparit, 7. säv.

Kiittäen ylistän Sinua, Jumalani, | sillä Sinä olet säätänyt katumuksen kaikille syntisille. | Vapahtaja, älä saata minua häpeään, | kun tulet tuomitsemaan koko maailman, || vaikka olenkin häpeällisiä tekoja tehnyt.

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Määrättömästi olen rikkonut Sinua vastaan, | ja määrättömiä tuskia odotan. || Jumalani, sääli minua ja pelasta minut!

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Sinun mittaamattoman armosi suojaan nyt kiiruhdan, oi Jumalansynnyttäjä: || Katkaise syntieni kahleet!

Herra, armahda (40).

Rukous

Valtias Kristus Jumala, joka kärsimyksilläsi olet vapauttanut minut kärsimyksistä ja haavoillasi olet parantanut minun haavani, lahjoita katumuksen kyynelitä minulle, joka olen paljon Sinua vastaan rikkonut. Vahvista ruumiini Sinun eläväksi tekevän Ruumiisi hyvällä tuoksulla ja ilahuta sieluani kalliilla Verelläsi, että vapautuisin siitä katkeruudesta, jolla vihollinen on minua juottanut. Kohota minun alas vajonnut mieleni Sinun puoleesi ja johda se ylös turmeluksen syvyydestä, sillä minulla ei ole katumusta, ei nöyryyttä eikä kyynelitä, jotka johdattavat lapset heidän perintöosalleen. Minun mieltäni synkentävät elämän kärsimykset enkä tuskassani kykene kohottamaan katsettani Sinuun. Vaikka en pysty lämmittämään itseäni rakkauden kyynelillä Sinua kohtaan, niin Sinä, Valtias Herra Jeesus Kristus, hyvyyden lähde, lahjoita kuitenkin minulle täydellinen katumuksen mieliala ja Sinua uutterasti etsivä sydän. Lahjoita minulle Sinun armosi ja uudista minussa Sinun kuvasi piirteet. Vaikka olen Sinut hyljännyt, älä Sinä hylkää minua, vaan tule etsimään minut, johdata minut laitumellesi ja lue minut valittujen lampaittesi joukkoon. Ravitse minua niiden kanssa jumallisten salaisuuksiesi vehreydellä kaikkein pyhimmän Äitisi ja Sinun pyhiesi esirukouksien tähden. Amen.

KATISMA 20

Psalmi 143 (144)

¹ Daavidin psalmi. Liittyy Goljatiin.

Kiitetty olkoon Herra, minun JUMALANI, joka opettaa minun käteni taistelemaan, minun sormeni sotimaan,* ² hän, joka antaa minulle armon; minun linnani, varustukseni ja pelastajani, minun kilpeni, jonka turviin minä pakenen, hän, joka laskee kansani minun valtani alle. ³ Herra, mikä on ihminen, että hänestä lukua pidät, mikä ihmislapsi, että häntä ajattelet! ⁴ Ihminen on kuin tuulen henkäys, hänen päivänsä niinkuin pakeneva varjo. ⁵ Herra, notkista taivaasi ja astu alas, kosketa vuoria, niin että ne suitsuavat. ⁶ Iske salamoita ja hajota heidät, lennäta nuolesi ja kauhistuta heidät. ⁷ Ojenna kätesi korkeudesta, tempaa ja pelasta minut suurista vesistä, muukalaisten kädestä, ⁸ joiden suu puhuu vilppiä ja joiden oikea käsi on valheen käsi! ⁹ Jumala, minä veisaan sinulle uuden virren, soitan sinulle kymmenkielisellä harpulla, ¹⁰ sinulle, joka annat kuninkaille voiton ja tempaat palvelijasi Daavidin turvaan pahalta miekalta. ¹¹ Tempaa ja pelasta minut muukalaisten käsistä, joiden suu puhuu vilppiä ja joiden oikea käsi on valheen käsi. ¹² HEIDÄN POIKANSA OVAT KUIN JO NUORUUDESSAAN VAHVOIKSI VARTTUNEET KASVIT, JA HEIDÄN TYTTÄRENSÄ OVAT UPEASTI KORISTAUTUNEET KUIN TEMPELLIÄ VARTEN;† ¹³ HEIDÄN AITTANSA ovat täynnä, ja antavat kaikkinaista viljaa, HEIDÄN LAMPAANSA lisääntyvät HEIDÄN LAITUMILLAAN tuhansin ja kymmenin tuhansin;‡ ¹⁴ HEIDÄN HÄRKÄNSÄ OVAT LIHAVAT, AITAA EI OLE KAATUNUT, YKSIKÄÄN EI OLE KARANNUT, EI KUULU VALITUSHUUTOA MUUKALAISTEN TARHOISTA.§ ¹⁵ Autuas ON se kansa, jolle näin käy, SANOTAAN, MUTTA autuas ON se kansa, jonka JUMALA ON HERRA!**

Psalmi 144 (145)

¹ Ylistyslaulu. Daavidin psalmi.

Minä kunnioitan sinua, Jumalani, sinä kuningas, ja kiitän sinun nimeäsi aina ja iankaikkisesti. ² Joka päivä minä YLISTÄN sinua ja KIITÄN sinun nimeäsi IÄTI ja iankaikkisesti.†† ³ Suuri on Herra ja sangen ylistettävä, ja hänen suuruutensa on tutkimaton. ⁴ Sukupolvi ylistää sukupolvelle sinun tekojasi, ja he julistavat sinun voimallisia töitäsi. ⁵ Sinun valtasuuruutesi KIRKKAUDESTA ja KUNNIASTA HE

* Kiitetty olkoon Herra, minun kallioni, joka opettaa minun käteni taistelemaan, minun sormeni sotimaan,

† ¹² Niin meidän poikamme ovat nuoruudessaan kuin korkealle kohoavat kasvit, tyttäreemme kuin temppelein veistetyt kulmapatsaat;

‡ ¹³ meidän aittamme ovat täynnä, ja antavat kaikkinaista viljaa, meidän lampaamme lisääntyvät laitumillamme tuhansin ja kymmenin tuhansin;

§ ¹⁴ meidän härkiemme kuormat ovat runsaat, ei ole aukkoa muurissa, ei ole pakolaista, ei kuulu valitushuutoa kaduillamme.

** ¹⁵ Autuas se kansa, jolle näin käy, autuas se kansa, jonka Jumala Herra on!

†† ² Joka päivä minä kiitän sinua ja ylistän sinun nimeäsi aina ja iankaikkisesti.

PUHUVAT ja KERTOVAT sinun IHMEELLISISTÄ TEOISTASI.* ⁶ Sinun peljättävien töitteesi voimasta HE PUHUVAT JA KERTOVAT SINUN SUURISTA TEOISTASI.† ⁷ HE JULISTAVAT sinun suuren hyvyytesi muistoa JA RIEMUITSEVAT SINUN VANHURSKAUDESTASI.‡ ⁸ Herra on armahtavainen ja laupias, pitkämielinen ja suuri armossa. ⁹ Herra on hyvä kaikille ja armahtaa kaikkia tekojansa. ¹⁰ Kaikki sinun tekosi ylistävät sinua, Herra, ja sinun hurskaasi kiittävät sinua. ¹¹ He puhuvat sinun valtakuntasi kunniasta ja kertovat sinun voimastasi. ¹² Niin he ilmoittavat ihmislapsille SINUN VOIMALLISET TYÖSI JA SINUN VALTAKUNTASI kirkkauden ja kunnian.§ ¹³ Sinun valtakuntasi on iankaikkinen valtakunta, ja sinun herrautesi pysyy polvesta polveen. HERRA ON LUOTETTAVA SANOISSAAN JA PYHÄ KAIKISSA TEOISSAAN.** ¹⁴ Herra tukee kaikkia kaatuvia, ja kaikki alaspainetut hän nostaa. ¹⁵ Kaikkien silmät vartioitsevat sinua, ja sinä annat heille heidän ruokansa ajallaan. ¹⁶ Sinä avaat kätesi ja ravitset suosiollasi kaikki, jotka elävät. ¹⁷ Herra on vanhurskas kaikissa teissään ja PYHÄ kaikissa teoissaan.†† ¹⁸ Herra on lähellä kaikkia, jotka häntä avuksensa huutavat, kaikkia, jotka totuudessa häntä avuksensa huutavat. ¹⁹ Hän tekee, mitä häntä pelkääväiset halajavat, hän kuulee heidän huutonsa ja auttaa heitä. ²⁰ Herra varjelee kaikkia, jotka häntä rakastavat, mutta kaikki jumalattomat hän hukuttaa. ²¹ Minun suuni lausukoon Herran ylistystä, ja kaikki liha kiittäköön hänen pyhää nimeänsä, aina ja iankaikkisesti.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 145 (146)

¹ Halleluja! Haggain ja Sakarjan.

Ylistä, minun sieluni, Herraa. ² Minä ylistän Herraa kaiken ikäni, veisaan kiitosta Jumalalleni, niin kauan kuin elän. ³ Älkää luottako ruhtinaihin älkääkä ihmislapseen, sillä ei hän voi auttaa. ⁴ Kun hänen henkensä lähtee hänestä, niin hän tulee maaksi jälleen; sinä päivänä hänen hankkeensa raukeavat tyhjiin. ⁵ Au-

* ⁵ Sinun valtasuuruutesi kirkkautta ja kunniaa ja sinun ihmeellisiä tekojasi minä tahdon tutkistella.

† ⁶ Sinun peljättävien töitteesi voimasta puhutaan, sinun suurista teoistasi minä kerron.

‡ ⁷ Julistettakoon sinun suuren hyvyytesi muistoa ja sinun vanhurskaudestasi riemuittakoon.

§ ¹² Niin he ilmoittavat ihmislapsille hänen voimalliset työnsä ja hänen valtakuntansa kirkkauden ja kunnian.

** ¹³ Sinun valtakuntasi on iankaikkinen valtakunta, ja sinun herrautesi pysyy polvesta polveen.

†† ¹⁷ Herra on vanhurskas kaikissa teissään ja armollinen kaikissa teoissaan.

tuas se, jonka apuna on Jaakobin Jumala, se, joka panee toivonsa Herraan, Jumalaansa, ⁶ häneen, joka on tehnyt taivaan ja maan, meren ja kaiken, mitä niissä on, joka pysyy uskollisena iankaikkisesti, ⁷ joka hankkii oikeuden sorretuille, jotka antaa leivän nälkäisille. Herra vapauttaa vangitut, ⁸ Herra avaa sokeain silmät, Herra nostaa alaspainetut, Herra rakastaa vanhurskaita. ⁹ Herra varjelee muukalaiset, holhoo orvot ja lesket, mutta jumalattomain tien hän tekee mutkaiseksi. ¹⁰ Herra on kuningas iankaikkisesti, sinun Jumalasi, Siion, polvesta polveen.

Psalmi 146 (147)

¹ Halleluja! Haggain ja Sakarjan.

Hyvä on veisata kiitosta meidän Jumalallemme. Se on suloista; ylistäminen on soveliaista. ² Herra rakentaa Jerusalemin, hän kokoaa Israelin karkoitettut. ³ Hän parantaa ne, joilla on särjetty sydän, ja sitoo heidän haavansa. ⁴ Hän on määrännyt tähtien luvun, hän kutsuu niitä kaikkia nimeltä. ⁵ Meidän Herramme on suuri, suuri voimassansa, hänen ymmärryksensä on mittaamaton. ⁶ Herra pitää pystyssä nöyrät, mutta jumalattomat hän painaa maahan. ⁷ Veisatkaa Herralle kiitosvirsi, soittakaa kanteleilla kiitosta meidän Jumalallemme. ⁸ Hän peittää pilvillä taivaan ja valmistaa sateen maalle; hän kasvattaa ruohon vuorille JA VIHREÄT YRTIT IHMISILLE* ⁹ ja antaa ruuan eläimille, kaarneen pojillekin, kun ne huutavat. ¹⁰ Ei kelpaa hänelle hevosen voima, ei hän mielisty miehen jalkojen nopeuteen: ¹¹ Herra mielistyy niihin, jotka häntä pelkäävät, jotka panevat toivonsa hänen armoonsa.

Psalmi 147 (147)

¹ Halleluja! Haggain ja Sakarjan.

⁽¹²⁾ Kiitä Herraa, Jerusalem. Ylistä Jumalaasi, Siion. ²⁽¹³⁾ Sillä hän tekee lujiksi sinun porttiesi salvat; hän siunaa sinun lapsesi sinun keskelläsi. ³⁽¹⁴⁾ Hän hankkii rauhan sinun rajojesi sisälle, ravitsee sinut parhaalla nisulla. ⁴⁽¹⁵⁾ Hän lähettää sanansa maahan, nopeasti kiittää hänen käskynsä. ⁵⁽¹⁶⁾ Hän antaa sataa lunta niinkuin villaa ja sirottaa härmää niinkuin tuhkaa. ⁶⁽¹⁷⁾ Hän viskaa rakeitansa niinkuin leivänmuruja; kuka voi kestää hänen pakkastansa? ⁷⁽¹⁸⁾ Hän lähettää sanansa ja sulattaa rakeet; hän panee tuulensa puhaltamaan, ja vedet virtaavat. ⁸⁽¹⁹⁾ Hän ilmoittaa sanansa Jaakobille, käskynsä ja oikeutensa Israelille. ⁹⁽²⁰⁾ Niin hän ei ole tehnyt yhdellekään pakanakansalle, ja hänen oikeuksiansa ne eivät tunne.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

* Hän peittää pilvillä taivaan ja valmistaa sateen maalle; hän kasvattaa ruohon vuorille

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Psalmi 148

¹ Halleluja! Haggain ja Sakarjan.

Ylistäkää Herraa taivaista, ylistäkää häntä korkeuksissa. ² Ylistäkää häntä, kaikki hänen enkelinsä, ylistäkää häntä, kaikki hänen sotajoukkonsa. ³ Ylistäkää häntä, aurinko ja kuu, ylistäkää häntä, kaikki kirkkaat tähdet. ⁴ Ylistäkää häntä, te taivasten taivaat, te vedet taivasten päällä. ⁵ Ylistäkööt ne Herran nimeä, sillä hän käski, ja ne tulivat luoduiksi. ⁶ Ja hän asetti ne olemaan aina ja iankaikkisesti, hän antoi niille lain, josta ne eivät poikkea. ⁷ Ylistäkää Herraa maasta, te LOHIKÄÄRMEET ja kaikki syvyydet,* ⁸ tuli ja rakeet, lumi ja JÄÄ JA myrskytuuli, JOTKA PANETTE hänen käskynsä toimeen,† ⁹ te vuoret ja kaikki kukkulat, te hedelmäpuut ja kaikki setrit, ¹⁰ te pedot ja kaikki karja, te matelijat ja siivekkäät linnut, ¹¹ te maan kuninkaas ja kaikki kansakunnat, te ruhtinaat ja kaikki maan tuomarit, ¹² te nuorukaiset ynnä neitsyet, te vanhat yhdessä nuorten kanssa. ¹³ Ylistäkööt he Herran nimeä, sillä hänen nimensä yksin on korkea, hänen valtasuuruutensa ulottuu yli maan ja taivaan. ¹⁴ Hän on korottanut sarven kansallensa, että häntä ylistäisivät kaikki hänen hurskaansa, Israelin lapset, kansa, joka on häntä lähellä.

Psalmi 149

¹ Halleluja!

Veisatkaa Herralle uusi virsi: ylistysvirsi hänelle hurskasten seurakunnassa. ² Iloitkoon Israel tekijästänsä, Siionin lapset riemuitkoot kuninkaastaan. ³ Ylistäkööt he karkeloiden hänen nimeänsä, soittakoot hänelle kiitosta vaskirummuilla ja kanteleilla. ⁴ Sillä Herra on mielistynyt kansaansa, hän kaunistaa nöyrät pelastuksella. ⁵ Iloitkoot hurskaat, veisaten hänen kunniaansa, riemuitkoot he vuoteissansa. ⁶ Jumalan ylistys on heidän suussansa, ja heidän kädessään kaksiteräinen miekka, ⁷ että he kostaisivat pakanoille, kurittaisivat kansakuntia, ⁸ panisivat kahleisiin heidän kuninkaansa ja KÄSIRAUTOIHIN heidän ylhäisensä‡ ⁹ ja täyttäisivät heissä tuomion, joka on kirjoitettu. Tämä on kaikkien hänen hurskaittensa kunnia.

* ⁷ Ylistäkää Herraa maasta, te merieläimet ja kaikki syvyydet,

† ⁸ tuli ja rakeet, lumi ja sumu, sinä myrskytuuli, joka panet hänen käskynsä toimeen,

‡ ⁸ panisivat kahleisiin heidän kuninkaansa ja jalkarautoihin heidän ylhäisensä

Psalmi 150**¹ Halleluja!**

KIITTÄKÄÄ JUMALAA HÄNEN PYHISSÄÄN, KIITTÄKÄÄ HÄNTÄ HÄNEN VOIMANSA VÄKEVYYDESSÄ.* ² Ylistäkää häntä hänen voimallisista teoistansa, ylistäkää häntä, sillä hänen herrautensa on suuri. ³ Ylistäkää häntä pasunan pauhulla, ylistäkää häntä harpuilla ja kanteleilla. ⁴ Ylistäkää häntä vaskirummuilla ja karkealla, ylistäkää häntä kielisoittimilla ja huiluilla. ⁵ Ylistäkää häntä helisevillä kymbaaleilla, ylistäkää häntä kumisevilla kymbaaleilla. ⁶ Kaikki, joissa henki on, ylistäkää Herraa!

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Psalmi [151]

***Tämä psalmi on Daavidin itsensä kirjoittama,
ja se on psalmien numeroinnin ulkopuolella.***

Daavid lauloi sen taisteltuaan Goljatia vastaan.†

¹ Minä olin VÄHÄISIN veljieni joukossa, OLIN nuorin isäni KODISSA, JA minä paimensin isäni lampaista.‡ ² Omin käsin tein MINÄ itselleni soittimen, omin sormin viritin MINÄ harpun.§ ³ Kuka KERTOISI TÄMÄN MINUN Herralleni? Hän on Herra, HÄN KUULEE!** ⁴ Hän lähetti enkelinsä ja otti minut MINUN isäni LAMMASTEN keskeltä, ja hän voiteli MINUT ÖLJYLLÄÄN.†† ⁵ MINUN VELJENI OLIVAT KOMEAT JA SUURET, mutta heihin Herra ei MIELISTYNYT.‡‡ ⁶ Minä lähdin FILISTEALAISEN TYKÖ, JA HÄN kirosi MINUT epäjumaliensa nimeen.§§ ⁷ Mutta minä vedin HÄNEN OMAN MIEKKANSA, KATKAISIN HÄNEN PÄÄNSÄ JA HÄVITIN ISRAELIN LAPSILTA HÄPEÄN.***

* Ylistäkää Jumalaa hänen pyhäkössään, ylistäkää häntä hänen väkevyytensä taivaanvahvuuksissa.

† Tätä psalmia ei ole hebrealaisessa Raamatussa, eikä sitä lueta eikä veisata kirkossa. Kapiteeleilla osoitetaan eroavuudet vuoden 2010 Psalmi Septuagintan mukaan -julkaisuun.

‡ LXX2010: ¹ Minä olin pienin veljieni joukossa, nuorin isäni talossa, minä paimensin isäni lampaista.

§ ² Omin käsin tein itselleni soittimen, omin sormin viritin harpun.

** ³ Kuka voi kertoa Herralleni? Hän on Herra, hän kyllä kuulee!

†† ⁴ Hän lähetti enkelinsä ja otti minut isäni lampaiden keskeltä, hän voiteli minut omalla öljyllään.

‡‡ ⁵ Veljeni ovat kauniita ja kookkaita, mutta heihin Herra ei mieltynyt.

§§ ⁶ Minä lähdin kohtaamaan vierasheimoista. Hän kirosi minua epäjumaliensa nimeen,

*** ⁷ mutta minä vedin hänen miekkansa esiin, löin häneltä pään poikki ja poistin häpeän israelilaisten yltä.

Katiskan 20 jälkeen

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdista meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulloon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[*Pappi:* Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[*Lukija:* Amen.]

Troparit, 8. säv.

Oi Kristukseni, Sinä, joka olet kaiken hyvän täyttymys, | täytä minun sieluni ilolla ja riemulla | ja pelasta minut, || sillä Sinä olet ainoa ylen armollinen.

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Oi Kristus, Vapahtajani, | vaikka olen syntiä tehnyt Sinun edessäsi, | sillä kun paitsi Sinua en toista jumalaa tunne, | niin Sinun armoosi minä turvaudun. | Oi armollinen Isä, ainosyntyinen Poika ja Pyhä Henki, ota vastaan minut, | joka tuhlaajapojan tavoin palaan luoksesi, || ja pelasta minut!

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Muuta turvaa ja joutuisaa puolustajaa | en tunne kuin Sinut, oi Valtiatar. | Koska Sinulla on rohkeutta Sinusta syntyneen edessä, || auta ja pelasta minut, Sinun palvelijasi!

Herra, armahda (40).

Rukous

Herra Jeesus Kristus, minun Jumalani, armahda minua syntistä ja anna anteeksi minulle ansiottomalle palvelijallesi kaikki, millä olen rikkonut Sinua vastaan koko elämäni aikana aina tähän päivään saakka. Anna minulle anteeksi synnit, jotka ihmisluontoni mukaan olen tehnyt tahtoen ja tahtomattani, sanoin ja teoin, järjellä ja tunteella, muiden vaikutuksesta ja tarkkaamattomuuttani, suuren laiskuuteni ja välinpitämättömyyteni tähden. Ehkä olen nimesi kautta vannonut, ehkä olen vannonut väärin tai ajatuksissani pilkannut, ehkä olen jotakuta loukannut, panetellut, suuttanut tai tuottanut mielihäpä, ehkä olen varastanut tai hi-

mojani tyydyttänyt, valehdellut tai salaa syönyt, hyljännyt luokseni tulleen ystävän, aiheuttanut veljelleni surua ja murhetta, taikka seisoessani rukouksessa ja psalmeja veisaamassa on syntinen mieleni vaeltanut pahoihin ajatuksiin, ehkä olen suonut itselleni nautintoja enemmän kuin on sopivaa, ehkä olen asiattomasti nauranut tai herjaavasti puhunut, ehkä olen ollut omahyväinen tai ylpeä, ehkä olen luonut katseeni tyhjään kauneuteen ja tullut sen viettelemäksi, ehkä olen sopimattomia mietiskellyt. Ehkä olen jollain tavalla huolimattomasti rukoillut tai laiminlyönyt rippi-isäni neuvoja, ehkä olen joutavia puhunut tai tehnyt jotakin muuta paha. Varmasti kaikki nämä synnit olen tehnyt ja paljon muutakin, mitä en edes muista. Armahda minua, Jumala, ja anna minulle kaikki anteeksi, jotta voin rauhassa vaipua uneen ja levätä Sinua kiittäen, Sinua ylistäen ja veisaten Sinulle ynnä aluttomalle Isällesi ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksi tekeväälle Hengellesi nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

PSALTTARIN LUKEMISEN JÄLKEEN

Kun on luettu yksi tai useampi katisma tahi koko psalttari, lausutaan, mikäli ei ole suuri paasto, tai sille päivälle ei ole määrätty Basileios Suuren liturgiaa:

Totisesti on kohtuullista | ylistää autuaaksi Sinua, Jumalansynnyttäjä, | aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme Äiti. | Me ylistämme Sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi | ja serafeja verrattomasti jalompi, | Sinua, puhdas Neitsyt Sanan synnyttäjä, || Sinua, totinen Jumalansynnyttäjä.

Mikäli on suuri paasto tai sille päivälle on määrätty Basileios Suuren liturgia:

Katismatropari, 8. säv.

Sinun tähtesi, Armoitettu, iloitsevat kaikki luodut: | enkelein joukko ja koko ihmissuku. | Sinä, pyhitetty temppele, hengellinen paratiisi, neitseitten ylistys! | Sinusta Jumala lihaksi tuli | ja tuli lapsukaiseksi Hän, joka on ennen kaikkia aikoja meidän Jumalamme. | Sinun helmasi Hän teki istuimekseen | ja Sinun posesi avarammaksi taivasta. | Sinun tähtesi, Armoitettu, iloitsevat kaikki luodut. || Kunnia olkoon Sinulle.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistamme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[*Pappi:* Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[*Lukija:* Amen.]

Troparit, 6. säv.

Armahda meitä, Herra, armahda meitä, | sillä kun emme taida itseämme millään puolustaa, | niin tämän rukouksen Sinulle, Valtiaalle, || me syntiset kohotamme: Armahda meitä!

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Kirkko on osoittanut Sinun profeettasi kunniakkaan muistojuhlan olevan taivaan kaltainen: | enkelit liittyvät kuoroon ihmisten kanssa. | Hänen rukouksiensa tähden, Kristus Jumala, | ohjaa elämäämme rauhassa, || jotta veisaisimme Sinulle: Halleluja!

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Jumalansynnyttäjä, suuri on rikkomusteni joukko. | Sinuun minä turvaan, Puhdas, rukoillen pelastusta. | Katso heikon sieluni puoleen | ja rukoile Poikaa, meidän Jumalaamme, | antamaan minulle anteeksi tekemäni hirveät teot, || oi ainoa siunattu.

Herra, armahda (40).

Tehdään niin monta kumarrusta kuin voidaan. Sitten lausutaan:

Pyhän Efraim Syyrialaisen rukous

Herra, minun elämäni Valtias! Estä minusta laiskuuden, velttouden, vallanhimon ja turhanpuhumisen henki. *(Kumarrus.)*

Anna minulle, Sinun palvelijallesi, sielun puhtauden, nöyryyden, kärsivällisyyden ja rakkauden henki. *(Kumarrus.)*

Oi Kuningas ja Herra! Anna minun nähdä minun rikokseni ja anna, etten minä veljeäni tuomitsisi, sillä siunattu olet Sinä iankaikkisesti. Amen. *(Kumarrus.)*

Lausutaan seuraava rukous kaikella tarkkaavaisuudella:

Rukous

Ylen armollinen ihmisiä rakastava Herra, kaiken hyvän antaja ja kaikkeuden Kuningas, monilla nimillä tunnettu Valtias ja Herra, minä kurja ja köyhä rohkenen huutaa avuksi Sinun ihmeellistä ja peljättävää nimeäsi, jonka edessä koko taivaallinen sotajoukko pelvosta vapisee. Täällä alhaalla maan päällä Sinä osoitit sanomattoman ihmisrakkautesi ja ihmeellisen huolenpitosi lähettämällä meidän luoksemme rakkaan Poikasi, jonka olet jumaluudesta erottamatta synnyttänyt aluttoman isällisen kunniasi sylin syvyydestä, jotta ihmiset ja enkelit voisivat liittyä yhteen. Muista, Herra, minun kurjaa alhaisuuttani, sillä minä, joka olen lantaa ja tomua, huudan avukseni Sinun sanomatonta Valkeuttasi, minä, joka olen puettu siihen samaan lihan heikkouteen, jonka Sinun Sanasi laupiaasti kantoi ja kuolemallaan vapautti meidän sielumme vihollisen orjuudesta, jotta kaikki ne, jotka uskolla ottavat kantaakseen Sinun ikeesi, tulisivat osallisiksi Sinun kunniasiasi, josta petollinen Saatana joutui eroon. Armahda minua synnillisten ajatusten synkentämää ja nosta ylös minun toimeettomuuden odan ja uppiniskaisuuden rikkaviljan tukahduttama mieleni. Vahvista sydämeni palavaksi Sinun käsilyllesi, tee minun silmäni kyynelten lähteeksi ja ennen sieluni lähtöä loppuni hetkellä tee minut nuhteettomaksi palvelijaksesi ohjaten minua hakeutumaan uutterasti Sinun puoleesi. Muista, Herra, laupiaasti vanhempiani ja kaikkia läheisiäni, veljestöä, ystäviä, naapureita ja kaikkia oikeauskoisia kristittyjä ja pelasta minut kaikkien pyhien esirukouksien tähden. Ja ota vastaan suosiollisesti

nämä psalmit ja rukoukset, joita olen Sinun edessäsi kantanut itseni ja heidän puolestaan, ja olkoon tämä palvelus Sinulle otollinen, sillä Sinä olet armollinen ja ihmisiä rakastava, ja Sinua, alutonta Isää, me ylistämme yhdessä ainosyntyisen Poikasi ja Pyhän Hengen kanssa nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Sitten luetaan tai veisataan:

Me ylistämme Sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi, | Sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjä, Sinua, totinen Jumalansynnyttäjä!

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Herra, armahda (3). Siunaa! *Tahi:* Herra, siunaa!

Pappi lausuu loppusiunauksen tavan mukaan. Mikäli ei ole pappia, lukija lausuu:

Herra Jeesus Kristus Jumalan Poika, Sinun puhtaimman Äitisi esirukouksien tähden, kunniallisen ja eläväksi tekevän ristisi voimalla, pyhien taivaallisten ruumiittomien voimien puollon tähden ja niiden rukouksien tähden, joita Sinulle kantavat pyhät jumalankantajaisämme, pyhä profeetta Daavid ja kaikki pyhät ihmiset, armahda minua syntistä ja pelasta minut, sillä Sinä olet hyvä ja ihmisiä rakastava. Amen.

KAHDENTOISTA PSALMIN PALVELUS

Pappi: Kiitetty olkoon Jumalamme alati, nyt, aina ja iankaikkisesti.

Lukija: Amen.

Mikäli ei ole pappia, lukija aloittaa:

Pyhien isiemme esirukouksien tähden Herra Jeesus Kristus, meidän Jumalamme, armahda meitä. Amen.

Jos ei ole pääsiäisen juhlakausi eikä helatorstai tai sen jälkijuhla:

Lukija: Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Taivaallinen Kuningas, Lohduttaja, totuuden Henki, joka paikassa oleva ja kaikki täyttävä, hyvyyden lähde ja elämänantaja, tule ja asu meissä ja puhdistamme meidät kaikesta synnin pahuudesta sekä pelasta, oi Hyvä, meidän sielumme.

Jos on pääsiäisen juhlakausi, edellisen sijaan:

Lukija: Kristus nousi kuolleista, kuolemallaan kuoleman voitti ja haudoissa oleville elämän antoi (3).

Muutoin ja joka tapauksessa:

Lukija: Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistamme meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkouksemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[*Pappi:* Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[*Lukija:* Amen.]

Herra, armahda (12).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Tulkaa, kumartakaamme meidän Kuningastamme Jumalaa.

Tulkaa, kumartakaamme ja langetkaamme Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme, eteen.

Tulkaa, kumartakaamme ja langetkaamme itse Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme, eteen.

Psalmi 26 (27)**¹ Daavidin psalmi. Ennen voitellua.**

Herra on minun valkeuteni ja autuuteni: ketä minä pelkään! Herra on minun elämäni turva: ketä minä vapisen! ² Kun pahat käyvät minun kimppuuni, syömään minun lihaani, niin he, minun ahdistajani ja vihamieheni, kompastuvat ja kaatuvat. ³ Vaikka sotajoukko asettuisi minua vastaan, ei minun sydämeni pelkäisi; vaikka sota nousisi minua vastaan, siinäkin minä olisin turvassa. ⁴ Yhtä minä rukoilen Herralta, sitä minä pyydän: että saisin asua Herran huoneessa kaiken elinaikani, katsella Herran suloisuutta ja tutkistella hänen temppelissänsä. ⁵ Sillä hän kätkee minut majaansa pahana päivänä, hän suojaa minua telttansa suojaussa, korottaa minut kalliolle. ⁶ Niin kohoaa nyt minun pääni vihollisteni yli, jotka minua ympäröivät, ja minä uhraan riemu-uhreja hänen majassansa, Herralle minä veisaan ja soitan. ⁷ Herra, kuule minun ääneni, kun minä huudan, armahda minua ja vastaa minulle. ⁸ Minun sydämeni vetoaa sinun omaan sanaasi: ”Etsikää minun kasvojani.” Herra, minä etsin sinun kasvojasi. ⁹ Älä kätke minulta kasvojasi, älä työnnä vihassa pois palvelijaasi. Sinä olet minun apuni, älä minua jätä, älä minua hylkää, pelastukseni Jumala. ¹⁰ Vaikka minun isäni ja äitini minut hyljätkööt, niin Herra minut korjaa. ¹¹ Neuvo, Herra, minulle tiesi ja johdata minua tasaista polkua minun vihamiesteni tähden. ¹² Älä anna minua alttiiksi ahdistajaini vimhalle, sillä väärät todistajat nousevat minua vastaan ja puuskuvat väkivaltaa. ¹³ Mutta minä totisesti uskon näkeväni Herran hyvyiden elävien maassa. ¹⁴ Odota Herraa. Ole luja, ja vahva olkoon sinun sydämesi. Odota Herraa.

Psalmi 31 (32)**¹ Daavidin psalmi. Ymmärtämiseen liittyen.**

Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitetty! ² Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä! ³ Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani. ⁴ Sillä yötä päivää oli sinun kätesi raskaana minun päälläni minun nesteeni kuivui niinkuin kesän helteessä. ⁵ Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani minä sanoin: ”Minä tunnustan Herralle rikokseni”, ja sinä annoit anteeksi minun syntivelkani. ⁶ Sentähden rukoilkoot sinua kaikki hurskaat aikana, jona sinut löytää voidaan. Vaikka suuret vedet tulvisivat, eivät ne heihin ulotu. ⁷ Sinä olet minun suojani, sinä varjelet minut hädästä, sinä ympäröitset minut pelastuksen riemulla. ⁸ ”Minä opetan sinua ja osoitan sinulle tien, jota sinun tulee vaeltaa minä neuvon sinua, minun silmäni sinua vartioitsee.” ⁹ Älkää olko niinkuin järjettömät orhit ja muulit, joita suitsilla ja ohjaksilla, niiden valjailla, suistetaan, ETTEIVÄT NE HYÖKKÄISI. ¹⁰ Jumalattomalla on monta vaivaa, mutta joka Herraan turvaa, häntä ympäröitsee armo. ¹¹ Iloitkaa Herrassa ja riemuitkaa, te vanhurskaat, ja veisatkaa ilovirsiä, kaikki te oikeamieliset.

Psalmi 56 (57)

***¹ KAIKKI YHDESSÄ. Älä tuhoa. Daavidin psalmi
MUISTOKSI SIITÄ, kun hän pakeni Saulia luolaan.***

² Jumala, ole minulle armollinen, ole minulle armollinen; sillä sinuun minun sieluni turvaa. Minä turvaan sinun siipiesi suojaan, kunnes onnettomuudet ovat ohitse. ³ Minä huudan Jumalaa, Korkeinta, avukseni, Jumalaa, joka vie minun asiani päätökseen. ⁴ Hän lähettää taivaasta minulle pelastuksen, kun minua herjaavat minun polkijani. Jumala lähettää armonsa ja totuutensa. ⁵ HÄN PELASTAA MINUN SIELUNI JALOPEURAIN KESKELTÄ, JA MINÄ NUKAHDAN HÄMMENTYNEENÄ. IHMISLASTEN HAMPAAT OVAT KEIHÄITÄ JA NUOLIA, JA HEIDÄN KIELENSÄ ON TERÄVÄ MIEKKA. ⁶ Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja LEVITKÖÖN SINUN kunniasi yli kaiken maan. ⁷ Verkon he virittivät minun askelteni tielle, painoivat minun sieluni maahan, kaivoivat eteeni kuopan, mutta itse he siihen suistuivat. ⁸ Jumala, minun sydämeni on valmis, minun sydämeni on valmis: minä tahdon veisata ja soittaa. ⁹ Heräjä, minun sieluni; heräjä, harppu ja kannel. Minä tahdon herättää aamuruskon. ¹⁰ Herra, sinua minä kiitän kansojen joukossa, veisaan sinun kiitostasi kansakuntien keskellä. ¹¹ Sillä suuri on sinun armosi ja ulottuu hamaan taivaisiin, ja sinun totuutesi pilviin asti. ¹² Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja LEVITKÖÖN SINUN kunniasi yli kaiken maan.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdista meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[Lukija: Amen.]

Troparit, 1. säv.

Riennä aukaisemaan minulle isän sylisi, | vaikka minä olen riettauteen kuluttanut omaisuuteni. | Minä luotan Sinun laupeutesi loputtomaan rikkauteen, | oi Vapahtaja, älä ylenkatso köyhtynyttä sydäntäni, | sillä Sinulle, Herra, minä katuen huudan: || Isä, minä olen syntiä tehnyt taivasta ja Sinua vastaan!

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Kun Sinä, Jumala, tulet kunniassa maan päälle, | ja kun kaikki pelvosta vapi-sevat; | kun tulinen virta sinun tuomioistuimesi edessä vyöryy, | ja kirjat avataan sekä salaiset asiat julkaistaan, | niin silloin, vanhurskain Tuomari, päästä minut sammumattomasta tulesta || ja tee minut kelvolliseksi seisomaan Sinun oikealla puolellasi.

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Sinua, Neitsyttä, Jumalan Äitiä me rukoilemme kaikki. | Sinun armosi suo-jaan me rakkaudella kiiruhdamme kiitollisuutta tuntien, | sillä Sinussa meillä, syntisillä, on pelastus, || ja Sinuun me turvaudumme kiusausten keskellä, oi ai-noa puhdas.

Herra, armahda (30).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Tulkaa, kumartakaamme meidän Kuningastamme Jumalaa.

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme, eteen.

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme itse Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme, eteen.

Psalmi 33 (34)

¹ Daavidin psalmi. Kun Daavid tekeytyi mielipuoleksi Abimelekin edessä, Abimelek päästi hänet menemään, ja Daavid lähti.

² Minä kiitän Herraa joka aika, hänen ylistyksensä on alati minun suussani. ³ Herra on minun sieluni kerskaus, nöyrät sen kuulevat ja iloitsevat. ⁴ Ylistäkää minun kanssani Herraa, kiittäkäämme yhdessä hänen nimeänsä. ⁵ Minä etsin Herraa, ja hän vastasi minulle, hän vapahti minut peljätöksistäni. ⁶ Jotka häneen katsovat, ne säteilevät iloa, heidän kasvonsa eivät häpeästä punastu. ⁷ Tässä on kurja, joka huusi, ja Herra kuuli ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistansa. ⁸ Herran enkeli asettuu niiden ympärille, jotka häntä pelkäävät, ja pelastaa heidät. ⁹ Maistakaa ja katsokaa, kuinka Herra on hyvä. Autuas se mies, joka häneen turvaa! ¹⁰ Peljätäkää Herraa, te hänen pyhänsä, sillä häntä pelkääväisiltä ei mitään puutu. ¹¹ RIKKAAT KÖYHTYVÄT ja näkevät nälkää, mutta Herraa etsiväisiltä ei mitään hyvää puutu. ¹² Tulkaa, lapset, kuulkaa minua: Herran pelkoon minä teidät opetan. ¹³ Kuka oletkin, joka elää tahdot ja rakastat elämän päiviä, nauttiaksesi onnea: ¹⁴ varjele kielesi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta ¹⁵ vältä pa-

haa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja pyri siihen. ¹⁶ Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa heidän huutoansa. ¹⁷ Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan, hävittääksensä maasta heidän muistonsa. ¹⁸ Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee ja vapahtaa heidät kaikista heidän ahdistuksistansa. ¹⁹ Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli. ²⁰ Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä kaikista. ²¹ Hän varjelee kaikki hänen luunsa: ei yksikään niistä murru. ²² Pahuus tappaa jumalattoman, ja jotka vanhurskasta vihaavat, ne tulevat syynalaisiksi. ²³ Herra lunastaa palvelijainsa sielut, eikä yksikään, joka häneen turvaa, tule syynalaiseksi.

Psalmi 38 (39)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Jedutunille. Daavidin laulu.

² Minä sanoin: ”Minä pidän vaelluksestani vaarin, etten kielelläni syntiä tekisi. Minä pidän suustani vaarin ja suistan sen, niin kauan kuin jumalaton on minun edessäni.” ³ Minä olin vaiti, olin ääneti, en puhunut siitä, mikä hyvä on; mutta minun tuskani yltyi. ⁴ Minun sydämeni hehkui minun rinnassani; kun minä huokailin, syttyi minussa tuli, ja niin minä kielelläni puhuin. ⁵ Herra, opeta minua ajattelemaan loppuani, ja mikä minun päivieni mitta on, että ymmärtäisin, kuinka katoavainen minä olen. ⁶ Katso, kämmenen leveydeksi sinä teit minun päivieni, ja minun elämäni on sinun edessäni niinkuin ei mitään. Vain tuulen henkäys ovat kaikki ihmiset, kuinka lujina seisokootkin. ⁷ Varjona vain ihminen vaeltaa, turhaan vain he touhuavat, kokoavat, eivätkä tiedä, kuka ne saa. ⁸ Ja nyt, mitä minä odotan, Herra? Sinuun minä panen toivoni. ⁹ Päästä minut kaikista synneistäni, älä pane minua houkkain pilkaksi. ¹⁰ Minä vaikenen enkä suutani avaa; sillä sinä sen teit. ¹¹ Käännä vitsauksesi minusta pois, sillä minä menehdyn sinun kätesi kuritukseen. ¹² Kun sinä ihmistä synnin tähden rangaistuksilla kuritat, kulutat sinä hänen ELÄMÄNSÄ niinkuin HÄMÄHÄKINVERKON. Vain tuulen henkäys ovat kaikki ihmiset. ¹³ Kuule minun rukoukseni, Herra, ota korviisi minun huutoni. Älä ole kuuro minun kyyneleilleni sillä minä olen muukalainen sinun tykönäsi, vieras, niinkuin kaikki minun isänikin. ¹⁴ Käännä pois katseesi minusta, että minä ilostuisin, ennenkuin menen pois eikä minua enää ole.

Psalmi 40 (41)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi.

² Autuas se, joka vaivaista holhoo! Hänet Herra pelastaa pahana päivänä. ³ Herra varjelee häntä ja pitää hänet hengissä, ja maassa ylistetään hänen onneansa, etkä sinä anna häntä alttiiksi hänen vihollistensa raivolle. ⁴ Herra tukee häntä tautivuoteessa; hänen sairasvuoteensa sinä peräti muutat. ⁵ Minä sanoin: ”Herra, ole minulle armollinen, paranna minun sieluni, sillä minä olen tehnyt syntiä sinua vastaan.” ⁶ Minun viholliseni puhuvat minusta paha: ”Milloinka hän kuolee ja hänen nimensä katoaa?” ⁷ Ja jos joku tulee minua katsomaan, puhuu hän pe-

tosta; hänen sydämensä kerää häijyyttä itseensä, hän menee ulos JA PUHUU SITÄ SAMAA.⁸ Kaikki minun vihamieheni minusta keskenään kuiskuttelevat ja hankitsevat minulle pahaa:⁹ ILKEÄN SANAN SANOIVAT HE MINUA VASTAAN: ”NYT KUN hän makaa, EI HÄN SIITÄ ENÄÄ NOUSE.”¹⁰ Ystävänikin, johon minä luotin, joka minun leipääni söi, nostaa kantapäätänsä minua vastaan.¹¹ Mutta sinä, Herra, armahda minua ja auta minut ylös, pystyyn, niin minä sen heille maksan.¹² Siitä minä tiedän sinun mielistyneen minuun, ettei minun viholliseni saa minusta riemuita.¹³ Minun nuhteettomuuteni tähden sinä minua tuet ja annat minun seisoa kasvojesi edessä ainiaan.¹⁴ Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Amen. Amen.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdista meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[Lukija: Amen.]

Troparit, 4. säv.

Herra, katso kurjan sieluni puoleen, | joka on kuluttanut koko elämänsä synneissä. | Ota minut vastaan | niinkuin otit syntisen naisen, || ja pelasta minut!

***Liitelauselma:* Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.**

Oi Herra, kaiken elämäni olen häpeällisesti tuhlannut porttoihin, minä kurja, | ja niinkuin tuhlaaja minä katuen huudan: | Taivaallinen Isä, minä olen syntiä tehnyt, | puhdista ja ota vastaan minut, | äläkä hylkää minua, vaikka olen etäännynt Sinusta, || ja vajonnut alas hedelmättömien tekojeni tähden!

***Liitelauselma:* Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.**

Me syntiset ja alhaiset | hartaasti rientäkäämme nyt Jumalansynnyttäjän luo | ja katuen syntejämme langetkaamme hänen eteensä | huutaen sydämemme pohjasta: | Auta, oi Valtiatar, ja armahda meitä. | Älä viivytä. | Me muutoin hukumme syntiemme paljouden tähden. | Älä palvelijoitasi palauta tyhjin käsin luotasi, || sillä Sinusta me olemme saaneet itsellemme turvan.

Herra, armahda (30).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Tulkaa, kumartakaamme meidän Kuningastamme Jumalaa.

Tulkaa, kumartakaamme ja langetkaamme Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme, eteen.

Tulkaa, kumartakaamme ja langetkaamme itse Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme, eteen.

Psalmi 69 (70)

¹⁻² KAIKKI YHDESSÄ. Daavidin psalmi.

Muistamiseksi. Herra pelastakoon minut.

Jumala, riennä minua pelastamaan, riennä minun avukseni, Herra. ³ Joutukoot häpeään ja punastukoot ne, jotka minun henkeäni väijyvät; peräytyköt ja saakoot häpeän ne, jotka tahtovat minulle onnettomuutta. ⁴ Kääntyköt takaisin häpeissänsä ne, jotka sanovat: ”Kas niin, kas niin!” ⁵ Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua etsivät; joille sinun apusi on rakas, ne sanokoot aina: ”Ylistetty olkoon Jumala!” ⁶ Mutta minä olen kurja ja köyhä; Jumala, riennä minun tyköni. Sinä olet minun apuni ja vapauttajani; Herra, älä viivy.

Psalmi 70 (71)

¹ Daavidin psalmi. Jonadabin pojista ja ensimmäisistä pakkosiirtolaisuuteen viedyistä.

Hebrealaisilla ilman otsikkoa.

Sinuun, Herra, minä turvaan, älä salli minun joutua häpeään iankaikkisesti. ² Pelasta minut, vapahda minut vanhurskaudessasi, kallista korvasi minun puoleeni ja auta minua. ³ Ole minulle kallio, jolla saan asua ja jonne aina saan mennä, sinä, joka olet säätänyt minulle pelastuksen. Sillä sinä olet minun kallioni ja linnani. ⁴ Jumalani, vapauta minut jumalattoman kädestä, väärän ja väkivaltaisen kourista. ⁵ Sillä sinä olet minun toivoni, Herra, Herra, minun turvani hamasta nuoruudestani. ⁶ Sinä olet minun tukeni syntymästäni saakka, sinä päästit minut äitini kohdusta; sinua minä alati ylistän. ⁷ Monelle minä olen kuin kummitus, mutta sinä olet minun vahva suojani. ⁸ Minun suuni on täynnä sinun kiitostasi, täynnä sinun ylistystäsi kaiken päivää. ⁹ Älä heitä minua pois minun vanhalla iälläni, älä hylkää minua, kun voimani loppuu. ¹⁰ Sillä minun viholliseni puhuvat minusta; ne, jotka väijyvät minun henkeäni, neuvottelevat keskenänsä: ¹¹ ”Jumala on hänet hyljännyt; ajakaa häntä takaa ja ottakaa kiinni, sillä auttajaa ei ole.” ¹² Ju-

mala, älä ole minusta kaukana, Jumalani, riennä minun avukseni. ¹³ Joutukoot häpeään ja hukkukoot ne, jotka vainoavat minun sieluani; peittäköön häpeä ja pilkka ne, jotka hankkivat minulle onnettomuutta. ¹⁴ Mutta minä odotan alati, ja yhäti minä sinua kiitän. ¹⁵ Minun suuni on julistava sinun vanhurskauttasi, sinun pelastustekojasi kaiken päivää, sillä niiden määrää en minä tunne. ¹⁶ Herran, Herran väkeviä tekoja minä tuon julki, minä ylistän sinun vanhurskauttasi, sinun ainoan. ¹⁷ Jumala, sinä olet opettanut minua hamasta nuoruudestani, ja yhä vielä minä sinun ihmeitäsi julistan. ¹⁸ Älä, Jumala, minua hylkää vanhaksi ja harmaaksi tultuani, niin minä julistan sinun käsivartesi voimaa nousevalle polvelle, sinun väkevyyttäsi kaikille vielä tuleville. ¹⁹ Jumala, sinun vanhurskautesi ulottuu hamaan korkeuksiin, sinun, joka teet niin suuria. Jumala, kuka on sinun vertaisesi? ²⁰ Sinä, joka olet antanut MINUN kokea paljon ahdistusta ja onnettomuutta, sinä virvoitat MINUT jälleen henkiin, ja maan syvyyksistä sinä tuot MINUT takaisin. ²¹ SINÄ TEIT SUUREKSI MAHTAVUUTESI, SINÄ KÄÄNNYIT LOHDUTTAMAAN MINUA, MAAN SYVYYKSISTÄ SINÄ MINUT JÄLLEEN NOSTIT. ²² Niin minä ylistän harpulla sinua, sinun uskollisuuttasi, minun Jumalani, soitan kanteleella kiihosta sinulle, sinä Israelin Pyhä. ²³ Minun huuleni riemuitsevat, kun minä sinulle VEISAAN, ja myös minun sieluni, jonka sinä olet lunastanut. ²⁴ Minun kieleni julistaa sinun vanhurskauttasi kaiken päivää, sillä häpeään ja pilkkaan ovat joutuneet ne, jotka hankkivat minulle onnettomuutta.

Psalmi 76 (77)

¹ KAIKKI YHDESSÄ. Jedutunin tapaan.

Asafin psalmi.

² Minä korotan ääneni Jumalan puoleen ja huudan; minä korotan ääneni Jumalan puoleen, että hän minua kuulis. ³ Ahdistukseni aikana minä etsin Herraa; minun käteni on yöllä ojennettuna eikä väsy; minun sieluni ei lohdutuksesta huoli. ⁴ Minä muistan Jumalaa ja ILOITSEN; minä tutkistelen, ja minun henkeni nääntyy. ⁵ Sinä pidät minun silmäni valveilla; minä olen niin levoton, etten voi puhua. ⁶ Minä ajattelen muinaisia päiviä, ammoin menneitä vuosia. ⁷ MINÄ POHDIN YÖLLÄ, minä mietiskelen sydämässäni, ja minun henkeni tutkii: ⁸ Hylkääkö Herra ikiajoiksi eikä enää osoita mielisuosiota? ⁹ Onko hänen armonsä mennyt ainiaaksi, onko hänen lupauksensa lopussa polvesta polveen? ¹⁰ Onko Jumala unhoittanut olla armollinen, onko hän vihassaan lukinnut laupeutensa? ¹¹ Minä sanoin: tämä on minun kärsimykseni, että Korkeimman oikea käsi on muuttunut. ¹² Minä muistelen Herran tekoja, minä muistelen sinun entisiä ihmetöitäsi. ¹³ Minä tutkistelen kaikkia sinun töitäsi, minä mietin sinun suuria tekojasi. ¹⁴ Jumala, sinun tiesi on pyhä; kuka on jumala, suuri niinkuin sinä, Jumala? ¹⁵ Sinä olet Jumala, joka teet ihmeitä, sinä olet ilmoittanut voimasi kansojen seassa. ¹⁶ Käsivarrellasi sinä lunastit kansasi, Jaakobin ja Joosefin lapset. ¹⁷ Vedet näkivät sinut, Jumala, vedet näkivät sinut ja vapisivat, ja syvyydet värisivät. ¹⁸ Pilvet purkivat vettä, pilvet antoivat jylinänsä, sinun nuolesi lensivät. ¹⁹ Sinun pauhinasi ääni vyöryi,

salamat valaisivat maan piirin, maa vapisi ja järkkyyi.²⁰ Meren halki kävi sinun tiesi, sinun polkusi läpi suurten vetten, eivätkä sinun jälkesi tuntuneet.²¹ Sinä kuljetit kansasi niinkuin lammaislauman Mooseksen ja Aaronin kädellä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdista meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[Lukija: Amen.]

Troparit, 6. säv.

Minä ajattelen peljättävää päivää | ja valitan saastaisia tekojani. | Kuinka puolustautuisin kuolematon Kuninkaan edessä? | Miten minä rietas rohkenisin katsoa Tuomaria? || Oi laupias Isä, ainosyntyinen Poika ja Pyhä Henki, armahda minua!

***Liitelauselma:* Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.**

Älä paljasta salaisia tekojani Kyynellaaksossa, | määräämässäsi paikassa, | jossa Sinä, oi Armollinen, istut tuomitsemaan, | älä saata minua häpeään enkelten edessä, || vaan sääli minua, Jumala, ja armahda minua!

***Liitelauselma:* Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.**

Armon ovet avaa meille, siunattu Jumalansynnyttäjä, | ettemme toivoessamme Sinuun hukkuisi, | vaan pääsisimme Sinun kauttasi hädästä, || sillä Sinä olet kristikunnan pelastus.

Herra, armahda (30).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Tulkaa, kumartakaamme meidän Kuningastamme Jumalaa.

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme, eteen.

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme itse Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme, eteen.

Psalmi 101 (102)***¹ Köyhän rukous, kun hän näännyksissä
vuodattaa Herralle pyyntönsä.***

² Herra, kuule minun rukoukseni, ja minun huutoni tulkoon sinun eteesi. ³ Älä peitä minulta kasvojasi, kun minulla on ahdistus, kallista korvasi minun puoleeni. Kun minä huudan, riennä ja vastaa minulle. ⁴ Sillä minun päiväni ovat haihtuneet kuin savu, ja minun luitani polttaa niinkuin ahjossa. ⁵ Sydämeni on paahtunut ja kuivunut kuin ruoho, sillä minä unhotan syödä leipääni. ⁶ Äänekkäästä vai Kerruksestani minun luuni tarttuvat minun nahkaani. ⁷ Minä olen kuin pelikaani erämaassa, olen kuin huuhkaja raunioissa. ⁸ Minä olen uneton, olen kuin yksinäinen lintu katolla. ⁹ Kaiken päivää viholliseni minua häpäisevät; ne, jotka riehuvat minua vastaan, kiroavat minun nimeni kautta. ¹⁰ Sillä minä syön tuhkaa kuin leipää ja sekoitan juomani kyyneleillä ¹¹ sinun vihasi ja kiivastuksesi tähden, sillä sinä olet nostanut minut ylös ja viskannut pois. ¹² Minun päiväni ovat kuin pitenevä varjo, ja minä kuivun kuin ruoho. ¹³ Mutta sinä, Herra, hallitset iankaikkisesti, sinun muistosi pysyy polvesta polveen. ¹⁴ Nouse ja armahda Siionia, sillä aika on tehdä sille laupeus ja määrähetki on tullut. ¹⁵ Sillä sen kivet ovat sinun palvelijoillesi rakkaat, ja sen soraläjiä heidän on sääli. ¹⁶ Silloin pakanat pelkäävät Herran nimeä ja kaikki maan kuninkaat sinun kunniaasi, ¹⁷ kun Herra rakentaa Siionin ja ilmestyy kunniansansa, ¹⁸ kun hän kääntyy niiden rukouksen puoleen, jotka ovat kaikkensa menettäneet, eikä enää heidän rukoustansa hylkää. ¹⁹ Tämä kirjoitettakoon tulevalle polvelle, ja kansa, joka vastedes luodaan, on kiittävä Herraa, ²⁰ että hän katseli pyhästä korkeudestaan, että Herra katsoi taivaasta maahan, ²¹ kuullaksensa vankien huokaukset, vapauttaaksensa kuoleman lapset, ²² jotta Siionissa julistettaisiin Herran nimeä ja hänen ylistystänsä Jerusalemissa, ²³ kun kaikki kansat kokoontuvat yhteen, ja valtakunnat, palvelemaan Herraa. ²⁴ VOIMINI PÄIVINÄ MINÄ SANOIN HERRALLE: ”ILMOITA MINULLE PÄIVIENI VÄHYYS. ²⁵ JUMALANI, älä tempaa minua pois kesken ikääni; sinun vuotesi kestävät suvusta sukuun. ²⁶ Muinoin sinä perustit maan, ja taivaat ovat sinun käsialasi. ²⁷ Ne katoavat, mutta sinä pysyt, ne vanhenevat kaikki kuin vaate; sinä muutat ne, niinkuin vaatteet muutetaan, ja ne muuttuvat. ²⁸ Mutta sinä pysyt samana, eivätkä sinun vuotesi loppu. ²⁹ Sinun palvelijasi lapset saavat asua turvassa, ja heidän jälkeläisensä pysyvät sinun edessäsi.”

Manassen, Juudan kuninkaan, rukous

¹ Herra, Kaikkivaltias, joka olet taivaissa, meidän isiemme Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin ja heidän vanhurskaan siemenensä Jumala. ² Sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja kaiken niiden kaunistuksen, ³ joka olet kahlinnut meren säättämälläsi sanalla, joka olet sulkenut syvyyden ja sinetöinyt sen peljättävällä ja ylistettävällä nimelläsi, ⁴ sinä, jonka voiman edessä kaikki värjyy ja vapisee; ⁵ sillä sinun kunniasi valtasuuruutta ei voi kenkään kestää ja sinun vihasi edessä, jolla sinä syntisiä uhkaat, ei kukaan voi pysyväinen olla! ⁶ Mittaamaton

ja tutkimaton on myös armo, jonka sinä luvannut olet. ⁷ Sillä sinä, Herra, olet korkein, laupias, pitkämielinen ja suuri armossa, ja sinä kadut kärsimyksiä, jotka ihmisiä kohtaavat, Sinä olet, Herra, suuressa hyvydessäsi luvannut parannuksen niille, jotka ovat tehneet syntiä sinua vastaan; ja suuressa armahtavuudessaasi sinä olet säätänyt syntisille parannuksen, että he pelastuisivat. ⁸ Niin et sinä, Herra, vanhurskasten Jumala, ole asettanut parannusta vanhurskaille, Aabrahamille ja Iisakille ja Jaakobille, jotka eivät ole syntiä tehneet sinua vastaan, vaan sinä olet asettanut parannuksen minulle, syntiselle. ⁹ Sillä minä olen tehnyt syntiä enemmän kuin on hiekkaa meressä, sillä lukuisat ovat minun laittomat tekoni, enkä minä ole mahdollinen katsomaan ylös ja näkemään taivaan korkeutta väärin tekojeni paljouden tähden. ¹⁰ Minua painavat maahan monet rautakahleet, niin etten minä saa virvoitusta syntieni tähden; eikä ole minulla lepoa, sillä minä olen nostanut sinun vihasi kiivauden ja tehnyt sitä, mikä on paha sinun edessäsi, kun olen pystyttänyt kauhistavia epäjumalia ja tehnyt lukuisia iljetyksiä. ¹¹ Mutta nyt minä notkistan sydämeni polvet ja rukoilen sinun suurta hyvyttäsi. ¹² Minä olen syntiä tehnyt, Herra, minä olen syntiä tehnyt, ja laittomat tekoni minä tunnen. ¹³ Minä anon ja rukoilen sinua: anna minulle anteeksi, Herra, anna minulle anteeksi; älä hukuta minua yhdessä laittomain tekojeni kanssa, älä vihastu iankaikkisesti, älä pidä tallella minun pahuuttani, äläkä tuomitse minua alas maan syvyyksiin; sillä sinä, Herra, olet katuvaisten Jumala. ¹⁴ Näytä myös minussa hyvytesi: pelasta minut, joka en ole mahdollinen, suuren armosi mukaan; ¹⁵ niin minä alati kiitän sinua elämäni päivinä. Sillä sinulle veisaavat ylistystä kaikki taivaitten voimat, ja sinun on kunnia iankaikkisesti. Amen.

Suuri ylistysveisu

Kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto! Me kiitämme Sinua, me ylistämme Sinua, kumarramme Sinua, kunnioitamme Sinua, kiitosta kannamme Sinulle Sinun suuren kunniasi tähden! Herra, Kuningas, taivaallinen Jumala, Isä, Kaikkivaltias! Herra, ainokainen Poika, Jeesus Kristus ja Pyhä Henki! Herra, Jumala, Jumalan Karitsa, Isän Poika, joka otat pois maailman synnin, armahda meitä! Sinä, joka maailman synnit otat pois, ota vastaan meidän rukouksemme! Sinä, joka Isän oikealla puolella istut, armahda meitä, sillä Sinä olet ainoa pyhä, Sinä olet ainoa Herra, Jeesus Kristus, Isän Jumalan kunniaksi. Amen.

Joka päivä [ilta/yö] minä ylistän Sinua ja kiitän Sinun nimeäsi iäti ja iankaikkisesti.

Herra, Sinä olet meidän turvamme sukuun!

Minä sanoin: Herra, armahda minua, paranna minun sieluni, sillä minä olen syntiä tehnyt Sinua vastaan. Herra, Sinun puoleesi minä käännyn: Opetä minua Sinun tahtoasi täyttämään, sillä Sinä olet minun Jumalani, sillä Sinussa on elämän lähde; Sinun valkeudessaasi me valkeuden näemme. Jatka laupeutesi niille, jotka Sinut tuntevat!

Suo, Herra, että me tämän päivän [illan/yön] syntiä tekemättä viettäisimme! Siunattu olet Sinä, meidän isäimme Jumala, sekä kiitetty ja ylistetty on Sinun nimesi iankaikkisesti. Amen.

Olkoon Sinun laupeutesi, Herra, meidän päällämme, niinkuin me Sinuun uskallamme. Kiitetty olet Sinä, Herra, opeta minulle käskysi! Kiitetty olet Sinä, Valtias, tee minut Sinun käskyjäsi ymmärtäväksi! Kiitetty olet Sinä, Pyhä, valista minua Sinun käskyilläsi!

Herra, Sinun laupeutesi pysyy iankaikkisesti; älä kättesi töitä hylkää! Sinulle on tuleva kiitos, Sinulle ylistysveisut; Sinulle on myös kunnia tuleva – Isä, Poika ja Pyhä Henki – nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Pyhän Eustratioksen rukous

Riemuiten ylistän Sinua, Herra, kun olet katsonut alhaisuuteeni etkä ole jättänyt minua vihollisten käsiin, vaan olet pelastanut sieluni hädästä. Ja nyt, Valtias, suo jatkokoon Sinun kätesi minua ja tulkoon Sinun armosi minun ylleni, sillä minun sieluni on hämmentynyt ja tuskissaan joutuessaan jättämään tämän kurjan ja saastaisen ruumiini. Älköön julma vastustaja saako minua valtaansa ja johtako pimeyteen tässä elämässä tietäen ja tietämättä tekemieni monien syntien tähden. Valtias, ole minulle armollinen, jotta sieluni ei joutuisi pahojen henkien synkkään eksytykseen, vaan salli loistokkaasti säteilevien enkeliesi ottaa se vastaan. Enennä pyhän nimesi kunniaa ja voimallasi johdata minut jumallaisen tuomioistuimesi eteen. Kun minun tuomioni aika tulee, älä salli tämän maailman ruhtinaan vetää minua kädellään helvetin syvyyksiin, vaan seiso Sinä minun edessäni ja ole minulle pelastaja ja auttaja, sillä nämä ruumiilliset kärsimykset ovat Sinun palvelijasi ilo. Armahda, Herra, tämän elämän kiusauksissa tahriintunutta sieluani ja ota se vastaan katumuksessa ja synnintunnustuksessa puhdistuneena, sillä kiitetty olet Sinä iankaikkisesti. Amen.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistameidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda (3).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaassa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

[*Pappi:* Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt, aina ja iankaikkisesti.]

[*Lukija:* Amen.]

Troparit, 8. säv.

Laupiaalla silmälläsi, oi Herra, | katso minun alhaisuuteeni, | sillä pian on elämäni loppuillaan, | eikä tekojeni tähden ole minulle pelastusta. | Siksi rukoilen: | Laupiaalla silmälläsi, oi Herra, | katso minun alhaisuuteeni || ja pelasta minut.

Liitelauselma: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Minun aikani on päättymäisillään, | ja Sinun peljättävä tuomioistuimesi valmistetaan, | elämäni kulkee ohitse, ja tuomio odottaa. | Minun osakseni koituu tulinen rangaistus ja sammumaton liekki. | Suo minulle kyynelten virta ja heikkensä voima, || Sinä, joka haluat kaikkien pelastuvan.

Liitelauselma: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Oi Hyvä, meidän tähtemme Neitseestä syntynyt ja ristinkuoleman kärsinyt Herra, | joka olet kuolemalla kuoleman kukistanut ja Jumalana ylösnousemuksen ilmisaattanut. | Älä ylenkatso niitä, jotka Sinä, Armollinen, olet kädelläsi luonut, vaan osoita ihmisrakkautesi, | ota vastaan Synnyttäjäsi meidän puolestamme edeskantamat rukoukset || ja pelasta, oi Vapahtaja, epätoivoinen kansa.

Herra, armahda (30).

Me ylistämme Sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi, | Sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttävä, Sinua, totinen Jumalansynnyttävä!

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Herra, armahda (3). Siunaa! *Tahi:* Herra, siunaa!

Pappi lausuu loppusiunauksen tavan mukaan. Mikäli ei ole pappia, lukija lausuu:

Herra Jeesus Kristus Jumalan Poika, Sinun puhtaimman Äitisi esirukouksien tähden, kunniallisen ja eläväksi tekevän ristisi voimalla, pyhien taivaallisten ruumiittomien voimien puollon tähden ja niiden rukouksien tähden, joita Sinulle kantavat pyhät jumalankantajaisämme, pyhä profeetta Daavid ja kaikki pyhät ihmiset, armahda minua syntistä ja pelasta minut, sillä Sinä olet hyvä ja ihmisiä rakastava. Amen.

Jos joku haluaa lukea kahdentoista psalmin palveluksen keljassaan, tapahtuu se näin:

Suuren paaston aikana hetkien ja ehtoopalveluksen sijaan luetaan ensimmäiset yhdeksän psalmia. Suuren ehtoonjälkeisen palveluksen sijaan luetaan psalmi 101 (102) ja siitä eteenpäin. Yöllä palvelus luetaan kokonaisuudessaan, kuten se tässä on.

Suuren paaston ulkopuolella hetkien sijaan luetaan ensimmäiset kuusi psalmeja. Loput psalmit ja rukoukset luetaan ehtoopalveluksen ja ehtoonjälkeisen palveluksen sijaan. Yöllä palvelus luetaan kokonaisuena, mutta päätös on seuraava:

Herra Jeesus Kristus Jumalan Poika, Sinun puhtaimman Äitisi, pyhien jumalankantaja-isiemme ja kaikkien pyhiesi esirukouksien tähden armahda ja pelasta meidät, sillä Sinä olet hyvä ja ihmisiä rakastava. Amen.

PSALTTARIN LUKEMINEN EDESMENNEELLE

Tavan mukaan psalttaria luetaan edesmenneen diakonin, luostarikilvoittelijan ja maallikon ruumiin ääressä (kun taas papille ja piispalle luetaan evankeliumeja). Psalttaria on luettu jatkuvasti kuolinhetken rukouksista hautauspalvelukseen saakka, paitsi silloin kun edesmenneelle toimitetaan muistopalvelusta. Psalttaria luetaan alkaen rukouksista psalttarin lukemisen edellä ja ensimmäisestä katismasta. Ensimmäisen lukujakson jälkeen lausutaan:

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Rukous

Herra, meidän Jumalamme, muista uskossa ja iankaikkisen elämän toivossa edesmennyttä palvelijaasi, veljeämme [sisartamme] (*nimi*). Sinä, joka annat hyvyydessäsi ja ihmisrakkaudessaasi anteeksi synnit ja pyyhit pois vääryydet, vapahda ja pelasta hänet, anna anteeksi kaikki hänen syntinsä, jotka hän on vapaasta tahdostaan tai tahtomattaankin tehnyt. Päästä hänet ikuisista kärsimyksistä ja helvetin tulesta ja suo hänen nauttia iankaikkisista hyvyyksistäsi, jotka on valmistettu Sinua rakastaville. Jos hän onkin syntiä tehnyt, ei hän kuitenkaan luopunut Sinusta, vaan horjumatta uskoi Isään, Poikaan ja Pyhään Henkeen, Sinuun, Kolminaisuudessa ylistettävään Jumalaan, ja viimeiseen hengenvetoonsa asti oikeauskoisesti tunnusti Ykseyden Kolminaisuudessa ja Kolminaisuuden Ykseydessä. Ole laupias hänelle ja tekojen asemesta lue hänen uskonsa Sinuun hänen hyväkseen ja armollisesti suo hänelle lepo pyhiesi joukossa. Sillä ei ole ihmistä, joka eläessään ei olisi syntiä tehnyt. Vain Sinä yksin olet synnitön, ja Sinun vanhurskautesi on vanhurskaus iankaikkisesti. Sinä yksin olet armon, laupeuden ja ihmisrakkauden Jumala, ja me kunniaa edeskannamme Sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Toisen lukujakson jälkeen toimitaan samoin. Kolmannen lukujakson jälkeen lausutaan Kunnia... jne. osoitetulla tavalla, mutta katisman jälkeisten troparien asemesta lausutaan litanian troparit jne.

Troparit, (4. säv.)

Saata, oi Vapahtaja, Sinun palvelijasi sielu lepoon | edesmenneitten vanhurskasten henkien kanssa || ja kätke hänet autuaalliseen elämään Sinun tykönäsi, oi ihmisiä rakastava.

Sinun lepoosi, oi Herra, | jossa kaikki Sinun pyhäsi lepäävät, || saata myös Sinun palvelijasi sielu, sillä Sinä olet ainoa, joka ihmisiä rakastat.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle. | Sinä olet Jumala, joka menit alas tuonelaan ja päästit vangitut irti kahleista. || Sinä itse, oi Vapahtaja, saata lepoon Sinun palvelijasi sielu.

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen. | Oi ainoa puhdas, viaton Neitsyt, joka neitseellisesti Jumalan synnytit, || rukoile pelastusta nukkuneen sielulle.

Herra, armahda (40).

Tulkaa, kumartakaamme meidän Kuningastamme Jumalaa.

Tulkaa, kumartakaamme ja langetkaamme Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme, eteen.

Tulkaa, kumartakaamme ja langetkaamme itse Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme, eteen.

Ja lukeminen jatkuu seuraavasta katismasta. Kun psalttari on luettu kokonaan, luetaan tai veisataan:

Totisesti on kohtuullista | ylistää autuaaksi Sinua, Jumalansynnyttäjä, | aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme Äiti. | Me ylistämme Sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi | ja serafeja verrattomasti jalompi, | Sinua, puhdas Neitsyt Sanan synnyttäjä, || Sinua, totinen Jumalansynnyttäjä.

[*Pappi:* Kunnia olkoon Sinulle, Kristus, meidän Jumalamme, meidän toivomme, kunnia Sinulle.]

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen. Herra, armahda (3). [Herra,] siunaa.

Mikäli pappi toimittaa, päätös on kuten litaniassa. Mikäli ei ole pappia, päätös on seuraava:

Herra Jeesus Kristus, Jumalan Poika, Sinun puhtaimman Äitisi ja kaikkien pyhien ihmisten esirukouksien tähden saata lepoon nukkuneen palvelijasi (*nimi*) sielu ja armahda meitäkin.

Ollos iäti muistettu, iäti muistettu, iäti muistettu.

HEKSAPSALMIT

Kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto! (3)

Herra, avaa minun huuleni, niin suuni julistaa Sinun kiitostasi. (2)

Psalmi 3

² Herra, kuinka paljon minulla on vihollisia, paljon niitä, jotka nousevat minua vastaan! ³ Monet sanovat minusta: Ei ole hänellä pelastusta Jumalassa. ⁴ Mutta sinä, Herra, olet minun kilpeni, sinä olet minun kunniani, sinä kohotat minun pääni. ⁵ Ääneeni minä huudan Herraa, ja hän vastaa minulle pyhäältä vuoreltansa. ⁶ Minä käyn levolle ja nukun; minä herään, sillä Herra minua tukee. ⁷ En pelkää kymmentuhantista joukkoa, joka asettuu yltympäri minua vastaan. ⁸ Nouse, Herra, pelasta minut, minun Jumalani! Sillä sinä lyöt poskelle kaikkia minun vihollisiani, sinä murskaat jumalattomain hampaat. ⁹ Herrassa on pelastus; sinun siunauksesi tulokoon sinun kansallesi.

⁶ Minä käyn levolle ja nukun; minä herään, sillä Herra TUKEE MINUA.

Psalmi 37 (38)

² Herra, älä rankaise minua vihassasi, älä kiivastuksessasi kurita minua. ³ Sillä sinun nuolesi ovat uponneet minuun, sinun kätesi painaa minua. ⁴ Ei ole lihassani tervettä paikkaa sinun vihastuksesi tähden eikä luissani rauhaa minun syntieni tähden. ⁵ Sillä minun pahat tekoni käyvät pääni ylitse, niinkuin raskas kuorma ne ovat minulle liian raskaat. ⁶ Minun haavani haisevat ja märkivät minun hulluuteni tähden. ⁷ Minä käyn kumarassa, aivan kyyryssä, kuljen murheellisena kaiken päivää. ⁸ Sillä minun lanteeni ovat polttoa täynnä, eikä ole lihassani tervettä paikkaa. ⁹ Minä olen voimaton ja peräti runneltu, minä parun sydämeni tuskassa. ¹⁰ Herra, sinun edessäsi on kaikki minun halajamiseni, eikä minun huokaukseni ole sinulta salassa. ¹¹ Minun sydämeni värisee, minun voimani on minusta luopunut, minun silmieni valo – sekin on minulta mennyt. ¹² Minun ystäväni ja läheiseni pysyvät syrjässä minun vitsauksestani, ja minun omaiseni seisovat kaukana. ¹³ Jotka minun henkeäni etsivät, ne virittävät pauloja; ja jotka minulle paha suovat, ne puhuvat turmion puheita ja miettivät petosta kaiket päivät. ¹⁴ Mutta minä olen kuin kuuro, en mitään kuule, kuin mykkä, joka ei suutansa avaa. ¹⁵ Minä olen kuin mies, joka ei mitään kuule ja jonka suussa ei vastusta ole. ¹⁶ Sillä sinua, Herra, minä odotan, sinä vastaat, Herra, minun Jumalani. ¹⁷ Minä sanon: älkööt iloitko minusta, älkööt ylvästelkö minua vastaan, kun jalkani horjuu. ¹⁸ Sillä minä olen kaatumaisillani, ja minun tuskani on aina edessäni ¹⁹ sillä minä tunnustan pahat tekoni, murehdin syntieni tähden. ²⁰ Mutta minun viholliseni elävät ja ovat väkevät, ja paljon on niitä, jotka minua syyttä vihaavat, ²¹ jotka hyvän pahalla palkitsevat ja vihaavat minua, koska minä hyvään pyrin. ²² Älä hylkää minua, Herra, minun Jumalani, älä ole kaukana minusta. ²³ Riennä

avukseni, Herra, minun pelastukseni.

²² Älä hylkää minua, Herra, minun Jumalani, älä ole kaukana minusta. ²³ Rie-nä avukseni, Herra, minun pelastukseni.

Psalmi 62 (63)

² Jumala, sinä olet minun Jumalani, sinua minä etsin varhain; sinua minun sie-luni janoaa, sinua halajaa minun ruumiini kuivassa ja nääntyvässä, vedettömäs-sä maassa. ³ Niin minä katselin sinua pyhäkössä, nähdäkseni sinun voimasi ja kun-niasi. ⁴ Sillä sinun armosi on parempi kuin elämä, minun huuleni ylistäkööt si-nua. ⁵ Niin minä kiitän sinua elinaikani, nostan käteni sinun nimeesi. ⁶ Minun sie-luni ravitaan niinkuin lihavuudella ja rasvalla, ja minun suuni ylistää sinua rie-muitsevillä huulilla, ⁷ kun minä vuoteessani sinua muistan ja ajattelen sinua yön vartiohetkinä. ⁸ Sillä sinä olet minun apuni, ja sinun siipiesi suojassa minä rie-muitsen. ⁹ Minun sieluni riippuu sinussa kiinni, sinun oikea kätesi tukee minua. ¹⁰ Mutta he etsivät minun henkeäni omaksi turmiokseen, he menevät maan sy-vyyksiin. ¹¹ Heidät annetaan miekalle alttiiksi, he joutuvat aavikkosutten osaksi. ¹² Mutta kuningas on iloitseva Jumalassa; hän on jokaisen kerskaus, joka hänen kauttansa vannoo. Sillä valhettelijain suu tukitaan.

^{6b} Suuni ylistää sinua, ⁽⁷⁾ kun muistan sinua yön vartiohetkinä, ⁸ sillä sinä olet minun apuni, ja sinun siipiesi suojassa minä riemuitsen. ⁹ Minun sieluni riippuu sinussa kiinni, sinun oikea kätesi tukee minua.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkises-ti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala. (3)

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkises-ti. Amen.

Psalmi 87 (88)

² Herra, minun pelastukseni Jumala, päivin ja öin minä huudan sinun edessäsi. ³ Salli minun rukoukseni tulla kasvojesi eteen, kallista korvasi minun huutoni puoleen. ⁴ Sillä minun sieluni on kärsimyksistä kylläinen, ja minun elämäni on lähellä tuonelaa. ⁵ Minut luetaan hautaan menevien joukkoon, minä olen kuin mies, jolta voima on poissa. ⁶ Minä olen jätetty kuolleitten joukkoon, olen kuin kaatu-neet, jotka haudassa makaavat ja joita sinä et enää muista ja jotka ovat sinun kädestäsi erotetut. ⁷ Sinä olet laskenut minut syvimpään hautaan, pimeyteen, sy-viin kuiluihin. ⁸ Sinun vihasi painaa minua, ja kaikki kuohusi sinä vyörytät minun ylitseni. ⁹ Sinä olet karkoittanut tuttavani minusta kauas, olet tehnyt minut heille inhoksi; minä olen suljettu sisään enkä pääse ulos. ¹⁰ Minun kasvoni ovat kuihtu-neet kurjuudesta. Joka päivä minä huudan sinua, Herra, ja ojennan käteni sinun puoleesi. ¹¹ Teetkö sinä ihmeitä kuolleille, tai nousevatko haamut sinua kiittä-

mään? ¹² Kerrotaanko haudassa sinun armostasi, manalassa sinun uskollisuudestasi? ¹³ Tunnettaanko sinun ihmeitäsi pimeydessä ja sinun vanhurskauttasi unhotuksen maassa? ¹⁴ Mutta minä huudan avukseni sinua, Herra, ja minun rukoukseni tulee varhain sinun eteesi. ¹⁵ Miksi, Herra, hylkää minun sieluni, miksi peität kasvoisi minulta? ¹⁶ Minä olen kurja ja lähellä kuolemaa hamasta nuoruudestani, minä kärsin sinun kauhujasi, olen neuvoton. ¹⁷ Sinun vihasi vyöryy minun ylitseni, sinun hirmusi hukuttavat minut. ¹⁸ Ne saartavat minua kaiken päivää kuin vedet, ne kaikki yhdessä piirittävät minua. ¹⁹ Ystävät ja toverit sinä olet karkoittanut minusta kauas, TUTTAVANI OVAT TIETYMÄTTÖMISSÄ.

⁽²⁾ Herra, pelastukseni Jumala, minä huudan päivällä ja yöllä Sinun edessäsi.

⁽³⁾ Kohotkoon rukoukseni kasvojesi eteen; kallista korvasi huutoni puoleen.

Psalmi 102 (103)

Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä. ² Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhota, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt, ³ hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi, ⁴ joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella, ⁵ joka sinun halajamisesi tyydyttää hyvyydellään, niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan. ⁶ Herra tekee vanhurskauden ja hankkii oikeuden kaikille sorretuille. ⁷ Hän on tehnyt Moosekselle tunnetuksi tiensä, Israelin lapsille suuret tekonsa. ⁸ Laupias ja armahtavainen on Herra, pitkämielinen ja suuri armossa. ⁹ Ei hän aina riitele eikä pidä vihaa iankaikkisesti. ¹⁰ Ei hän tee meille syntiemme mukaan eikä kosta meille pahain tekojemme mukaan. ¹¹ Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen on hänen armonsa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät. ¹² Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikkokuksemme. ¹³ Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä. ¹⁴ Sillä hän tietää, minkälaista tekoa me olemme: hän muistaa meidät tomuksi. ¹⁵ Ihmisen elinpäivät ovat niinkuin ruoho, hän kukoistaa niinkuin kukkanen kedolla. ¹⁶ Kun tuuli käy hänen ylitsensä, ei häntä enää ole, eikä hänen asuinsijansa häntä enää tunne. ¹⁷ Mutta Herran armo pysyy iankaikkisesta iankaikkiseen niille, jotka häntä pelkäävät, ja hänen vanhurskautensa lasten lapsille, ¹⁸ niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja muistavat hänen käskynsä ja noudattavat niitä. ¹⁹ Herra on pystyttänyt istuimensa taivaisiin, ja hänen kuninkuutensa hallitsee kaikkia. ²⁰ Kiittäkää Herraa, te hänen enkelinsä, te väkevät sankarit, jotka hänen käskynsä täytätte, kun kuulette hänen sanansa äänen. ²¹ Kiittäkää Herraa, kaikki hänen sotaväkensä, te hänen palvelijansa, jotka hänen tahtonsa teette. ²² Kiittäkää Herraa, kaikki hänen tekonsa, hänen valtakuntansa kaikissa paikoissa. Kiitä, minun sieluni, Herraa.

^{22b} Hänen valtakuntansa kaikissa paikoissa. Kiitä, minun sieluni, Herraa.

Psalmi 142 (143)

Herra, kuule minun rukoukseni, ota korviisi minun anomiseni. Vastaa minulle uskollisuudessasi ja vanhurskaudessasi. ² Älä käy tuomiolle palvelijasi kanssa, sillä ei yksikään elävä ole vanhurskas sinun edessäsi. ³ Sillä vihollinen vainooa minun sieluani, hän on ruhjonut minun elämäni maahan ja pannut minut pimeään niinkuin ammoin kuolleet. ⁴ Minun henkeni näännyy minussa, sydäntäni kouristaa minun rinnassani. ⁵ Minä muistelen muinaisia päiviä, tutkistelen kaikkia sinun töitäsi ja ajattelen sinun kättesi tekoja. ⁶ Minä levitän käteni sinun puoleesi. Niinkuin janoinen maa, niin minun sieluni halajaa sinua. ⁷ Vastaa minulle pian, Herra, minun henkeni näännyy. Älä peitä minulta kasvojasi, etten tulisi niiden kaltaiseksi, jotka hautaan vaipuvat. ⁸ Suo minun varhain kuulla sinun armoasi, sillä sinuun minä turvaan. Osoita minulle tie, jota minun tulee käydä, sillä sinun tykösi minä ylennän sieluni. ⁹ Pelasta minut vihollisistani, Herra. Sinun tykösi minä pyrin suojaan. ¹⁰ Opetä minut tekemään sitä, mikä sinulle kelpaa, sillä sinä olet minun Jumalani. Sinun hyvä Henkesi johdattakoon minua TOTUUDEN MAAHAN. ¹¹ Herra, virvoita nimesi tähden, vanhurskaudessasi auta minun sieluni ahdistuksesta. ¹² Tuhoa minun viholliseni armosi tähden ja hukuta kaikki, jotka minun sieluani ahdistavat, sillä minä olen sinun palvelijasi.

⁽¹⁾ Kuule minua, Herra, vanhurskautesi tähden, äläkä käy tuomiolle palvelijasi kanssa. ⁽¹⁾ Kuule minua, Herra, vanhurskautesi tähden, äläkä käy tuomiolle palvelijasi kanssa. ^{10b} Sinun hyvä Henkesi johdattakoon minua TOTUUDEN MAAHAN.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala. (3)

KATISMAT JUMALANPALVELUKSISSA

A) Tuomaan sunnuntaista ristinylentämisen päättäjäisjuhlaan, joulun esijuhlasta loppiaisen päättäjäisjuhlaan sekä kahdella suurta paastoa edeltävällä viikolla

Sunnuntaina aamupalveluksessa 2 ja 3, ehtoopalveluksessa ei katismaa.

Maanantaina aamupalveluksessa 4 ja 5, ehtoopalveluksessa 6.

Tiistaina aamupalveluksessa 7 ja 8, ehtoopalveluksessa 9.

Keskiviikkona aamupalveluksessa 10 ja 11, ehtoopalveluksessa 12.

Torstaina aamupalveluksessa 13 ja 14, ehtoopalveluksessa 15.

Perjantaina aamupalveluksessa 19 ja 20, ehtoopalveluksessa 18.

Lauantaina aamupalveluksessa 16 ja 17, ehtoopalveluksessa 1.

B) Ristinylentämisen päättäjäisjuhlasta joulun esijuhlaan sekä loppiaisen päättäjäisjuhlasta tuhlaajapojan sunnuntain aattoon

Sunnuntaina aamupalveluksessa 2 ja 3, ehtoopalveluksessa ei katismaa.

Maanantaina aamupalveluksessa 4, 5 ja 6, ehtoopalveluksessa 18.

Tiistaina aamupalveluksessa 7, 8 ja 9, ehtoopalveluksessa 18.

Keskiviikkona aamupalveluksessa 10, 11 ja 12, ehtoopalveluksessa 18.

Torstaina aamupalveluksessa 13, 14 ja 15, ehtoopalveluksessa 18.

Perjantaina aamupalveluksessa 19 ja 20, ehtoopalveluksessa 18.

Lauantaina aamupalveluksessa 16 ja 17, ehtoopalveluksessa 1.

C) Suuren paaston viikoilla 1–4 ja 6

Sunnuntaina aamupalveluksessa 2 ja 3, hetkissä ja ehtoopalveluksessa ei katismoja.

Maanantaina aamupalveluksessa 4, 5 ja 6, III hetkessä 7, VI hetkessä 8, IX hetkessä 9, ehtoopalveluksessa 18.

Tiistaina aamupalveluksessa 10, 11 ja 12, I hetkessä 13, III hetkessä 14, VI hetkessä 15, XI hetkessä 16, ehtoopalveluksessa 18.

Keskiviikkona aamupalveluksessa 19, 20 ja 1, I hetkessä 2, III hetkessä 3, VI hetkessä 4, XI hetkessä 5, ehtoopalveluksessa 18.

Torstaina aamupalveluksessa 6, 7 ja 8, I hetkessä 9, III hetkessä 10, VI hetkessä 11, XI hetkessä 12, ehtoopalveluksessa 18.

Perjantaina aamupalveluksessa 13, 14 ja 15, III hetkessä 19, VI hetkessä 20, ehtoopalveluksessa 18.

Lauantaina aamupalveluksessa 16 ja 17, hetkissä ei katismoja, ehtoopalveluksessa 1.

D) Suuren paaston viikolla 5

Sunnuntaina aamupalveluksessa 2 ja 3, hetkissä ja ehtoopalveluksessa ei katismoja.

Maanantaina aamupalveluksessa 4, 5 ja 6, III hetkessä 7, VI hetkessä 8, IX hetkessä 9, ehtoopalveluksessa 10.

Tiistaina aamupalveluksessa 11, 12 ja 13, I hetkessä 14, III hetkessä 15, VI hetkessä 16, XI hetkessä 18, ehtoopalveluksessa 19.

Keskiviikkona aamupalveluksessa 20, 1 ja 2, I hetkessä 3, III hetkessä 4, VI hetkessä 5, XI hetkessä 6, ehtoopalveluksessa 7.

Torstaina aamupalveluksessa 8, III hetkessä 9, VI hetkessä 10, XI hetkessä 11, ehtoopalveluksessa 12.

Perjantaina aamupalveluksessa 13, 14 ja 15, III hetkessä 19, VI hetkessä 20, ehtoopalveluksessa 18.

Lauantaina aamupalveluksessa 16 ja 17, hetkissä ei katismoja, ehtoopalveluksessa 1.

E) Suurella viikolla

Palmusunnuntaina aamupalveluksessa 2 ja 3, hetkissä ja ehtoopalveluksessa ei katismoja.

Suurena maanantaina aamupalveluksessa 4, 5 ja 6, III hetkessä 7, VI hetkessä 8, ehtoopalveluksessa 18.

Suurena tiistaina aamupalveluksessa 9, 10 ja 11, III hetkessä 12, VI hetkessä 13, ehtoopalveluksessa 18.

Suurena keskiviikkona aamupalveluksessa 14, 15 ja 16, III hetkessä 19, VI hetkessä 20, katisma 18.

Suurena torstaina ja perjantaina ei katismoja.

Suurena lauantaina katisma 17, hetkissä ja ehtoopalveluksessa ei katismoja.

F) Pääsiäisenä ja kirkaalla viikolla

Pääsiäissunnuntaista lauantain aamupalvelukseen ei katismoja. Lauantai-illan ehtoopalveluksessa katisma 1.

G) Huomautuksia

Vigilian suuressa ehtoopalveluksessa sekä polyeleoasteisena muistopäivänä veisataan aina katisma 1, lauantai-iltaisain kokonaan, muina päivinä sen ensimmäinen jakso, paitsi suuren Vapahtajan juhlan ollessa tiistaista lauantaihin, jolloin katismaa ei ole. Kun on toimitettu vigilia, seuraavan illan ehtoopalveluksessa ei ole katismaa, paitsi jos jälleen on vähintään polyeleoasteen juhla, jolloin veisataan katisma 1.

Jos sunnuntaivigiliassa ei toimiteta polyeleota, kuten kirkkosääntöjen mukaan tulisi menetellä laskiaissunnuntaista ristinylentämisen päättäjäisjuhlaan sekä joulun ja loppiaisen esi- ja jälkijuhlina näille ajoille sijoittuvia juhlapäiviä lukuunottamatta, polyeleon tilalla on katisma 17.

Mikäli toimitetaan polyeleo, kun aamupalvelukseen on osoitettu kolme katismaa, silloin luetaan niistä vain kaksi, ja kolmas korvaa katisman 18 ehtoopalveluksessa.

Puoliyöpalveluksessa maanantaista perjantaihin läpi vuoden luetaan katisma 17, mutta lauantaisin katisma 9.

Suurella viikolla psalttaria luetaan vain kirkossa.

Tämän psalttarin loppu ja Jumalalle kunnia!